

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
October 2022

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงให้ความเคารพต่อกัน อย่าคิดว่าตนเองฉลาดมาก เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาว่า การกระทำใดก็ตามที่ลูกแสดง เมื่อผู้อื่นเห็นก็จะทำเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** สภาพที่มั่นคงอันใดที่ลูกต้องสร้างขึ้นมากด้วยความเพียรพยายามอย่างมาก
- คำตอบ:** ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก สำนึกของความเป็นสามีและภรรยาควรจบสิ้นลงอย่างเด็ดขาด ไม่ควรมีสำนึกเช่นนั้นในจิตใจ เรา ดวงวิญญาณนี้เป็นพี่น้องกัน ลูกๆ ของประชาบิดาบรรพมา คือ พี่น้องหญิงและชาย จงใช้เวลาที่จะทำให้สภาพที่มั่นคง ขณะอยู่ด้วยกันไฟของกิเลสไม่ควรจะถูกจุดขึ้นมา อย่าได้ก่ออาชญากรรม จงฝึกฝนสิ่งนี้ จดจำแม่และพ่อผู้ที่เป็นหัวหน้าตาลในทุกความสัมพันธ์
- เพลง:** ถึงแม้ว่าโลกอาจจะเปลี่ยนไป (ห่างเหิน) แต่เราจะไม่หนีหายไป

โอมซานติ นี่คือการรับรองหรือสัญญาของลูกๆ สัญญาไม่ใช่คำพูด เมื่อลูกๆ จำพอได้ สัญญาก็จะถูกทำขึ้นมา แต่ละคนเพียรพยายามด้วยตนเองที่จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ในโรงเรียนแต่ละคนทำความเพียรพยายามด้วยตนเองที่จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ที่นี้ดวงวิญญาณศึกษา และดวงวิญญาณสูงสุดได้กลายเป็นผู้มีชีวิต (เข้าไปในร่างกาย) เพื่อที่จะสอนพวกเรา ท่านเข้ามาในผู้นี้ และสอนเขา(บรรพมา) และสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบรรพมา บรรพมาเองนั้นไม่ใช่สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก บรรพมิน คือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก บรรพมาไม่ใช่สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของชีวา ชีพบาบาและเข้ามาในเขา แล้วทำให้เขากลายเป็นของท่าน เขาเป็นสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ท่านสร้างบรรพมาเป็นอันดับแรก ท่านไม่ได้สร้างวิษณุขึ้นมาก่อน บรรพมา วิษณุ และชางก้าได้รับการจดจำ ไม่ได้กล่าวว่า วิษณุ ชางก้าและบรรพมา ท่านสร้างบรรพมาก่อน หน้าที่การงานของบรรพมานั้นเด่นชัด ลูกต้องเข้าใจทุกสิ่งนี้ ลูกพูดกับผู้เดียวนี้ว่า ท่าน คือแม่และพ่อ ดังนั้นท่านไร้ตัวตน พ่อและแม่มีความจำเป็นในรูปแบบที่มีตัวตน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงถามว่า มามามีแม่ไหม คำตอบควรจะเป็น “ใช่” บรรพมาก็เป็นแม่ของมามาด้วยเช่นกัน บรรพมาไม่มีแม่ เพราะแม่คนนั้น (บรรพมา) ไม่ใช่ผู้หญิง สรีรชาติจึงถูกเรียกว่า มามา พ่อกำลังสอน และผู้นี้ก็กำลังศึกษาด้วยเช่นกัน เช่นที่ลูกเป็นนักเรียน ผู้นี้ก็ยังเป็นนักเรียนด้วย ชีพบาบาไม่ใช่นักเรียน ลูกๆยังมองเห็นสถานภาพของบรรพมาผู้ที่ศึกษามากที่สุด ลูกเห็นแล้วว่า แท้จริงแล้วเขาใกล้ชิดที่สุด หูของใครได้ฟังท่านก่อน บรรพมาผู้ใกล้ชิดที่สุด จึงพูดได้ว่า มามาและบาบาศึกษามากที่สุด แล้วลูกทั้งหมดก็ศึกษาต่างลำดับกันไป แม้ว่าบาบาพูดว่า ลูกแก็ดิสอธิบายได้ดีกว่ามามาและบาบาเสียอีก เขาศึกษามูร์ลี ซิมซัปสิ่งนั้น แล้วเขียนนิตยสารกิตะ ฯลฯ เพราะเขาได้ศึกษาทุกคัมภีร์ ฯลฯ เขายังเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษอีกด้วย นี่เรียกว่าการให้ความเคารพ นักเรียนต้องให้ความเคารพต่อกัน บาบายังคงให้ความเคารพเช่นกัน ดังนั้น ลูกควรทำตามพ่อ ถึงแม้ว่ายังไม่มีใครกลับมา 16 องค์สามบุรุษพร้อม สิ่งนั้นต่างลำดับกันไป ทุกคนทำผิดบางประการ เหตุนี้เองลูกต้องไม่คิดว่าตนเองฉลาดมาก การกระทำอะไรที่พ่อทำหรือที่ฉันทำ ผู้อื่นเห็นแล้วก็จะทำตามเช่นเดียวกัน ดังนั้นลูกต้องให้ความเคารพต่อกัน บาบายังคงให้ความเคารพด้วย ผู้คนพูดว่า ลูกทำให้สามีและภรรยากลายเป็นพี่น้องกัน ลูกๆ ที่มีสติปัญญาดีควรจะพูดทันทีว่า ทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า ดังนั้นพวกเขาทุกคนเป็นพี่น้องกัน ลูกๆ ของประชาบิดาบรรพมาเป็นพี่น้องชายหญิงกัน เป็นสิ่งดีที่จะเป็นพี่น้องชายหญิงกัน ถ้ามาเป็นลูกของบาบา ลูกก็จะรับสิทธิ์ในมรดกได้ ลูกจะได้รับมรดกจากชีพบาบาผ่านบรรพมาบาบา ดังนั้นลูกจึงต้องมาเป็น บรรพมากุมารและกุมารี ลูกต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส มิฉะนั้นก็จะเป็นการก่ออาชญากรรม บาบาอธิบายแก่ลูกชัดเจนมาก ท่านบอกลูกถึงวิธีการกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ภรรยาพูดว่า “บาบา” และสามีกียังพูดว่า “บาบา” เช่นกัน เหตุนี้เองสำนึกของความเป็น ‘สามีและภรรยา’ ก็จะถูกตัดขาด ผู้คนพูดว่า โลกถูกก่อตั้งขึ้นมาโดยอดัมและอีฟ ดังนั้นทุกคนจึงเป็นลูกของพวกเขา ทุกคนจึงเป็นพี่น้องชายหญิงกัน ไม่มีความเพียรพยายามมากมายเช่นนั้นสำหรับกุมารและกุมารี ผู้ที่เคยไต่บันไดขึ้นไปก็ยังคงต้องลงมาด้วยเช่นกัน ใช้ความเพียรพยายามที่จะลงมา ไม่ใช่ว่าทั้งสองต้องแยกจากกันไป แต่ให้อยู่อย่างเป็นเพื่อนร่วมทางชีวิตกัน ในยุคทองไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นั้นพวกเขาไม่ต้องรอให้เด็กเกิด ที่นี้บางครั้งพวกเขาต้องรอ ที่นั้นเป็นไปตามเวลา พวกเขาจะมีนิมิตโดยอัตโนมัติ ผู้คนแปลกใจว่า สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร ไม่มีสำนึกที่เป็นร่างที่นั้น ที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ผู้คนร้องไห้คร่ำครวญเมื่อมีคนจากร่างไป ไม่มีการร้องไห้ที่นั้น ที่นั้นพวกเขามีนิมิตเมื่อถึงเวลาที่พวกเขาจะจากร่างกาย และกลายเป็นเจ้าชาย ที่นี้ลูกยังมีนิมิตด้วยว่า ลูกจะไปและกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในอนาคต ลูกมองเห็นเด็กที่เป็นเช่นกฤษณะอยู่บนตักของลูก ลูกไม่เข้าใจจากนิมิตว่า บางคนจะกลายเป็นจักรพรรดิของสุริยวงศหรือจักรพรรดิของจันทร์ทราวศหรือไม่ เพราะว่าเหล่านี้เป็นสิ่งใหม่อย่างสิ้นเชิง เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า สิ่งแรกให้รู้จัก

พ่อ พ่อพูดว่า จงดูว่าพ่อน่ารักเพียงใด! พ่อพูดว่า พ่อ คือ หัวน้ำตาของทุกความสัมพันธ์ พ่อบอกลูกให้จดจำพ่อ ผู้คนพูดว่า ท่าน คือ แม่และพ่อศรัทธาในแต่สิ่งทุกอย่างต้องได้รับการปลุกฝัง อย่างไรก็ดีเมื่อมีความสงสัยในบางสิ่งแล้ว ลูกก็จะไม่อาจรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า มานมานะบาฟ จดจำพ่อ แล้วลูกจะเป็นคู่รักของท่าน นี่คือ คู่รักทางจิตและผู้ที่รัก จงทำให้สิ่งนี้มั่นคงว่า ลูกดวงวิญญาณเป็นคู่รักของดวงวิญญาณสูงสุด กฎณะไม่อาจเป็นที่รักของทุกคนได้ ไม่ใช่ทุกคนจะจดจำกฎณะ พ่อผู้นี้พูดว่า มานมานะบาฟ เวลานั้นลูกต้องมาหาพ่อ ละครกำลังจะจบและลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นบ้านควรจะได้รับ การจดจำอย่างแน่นนอน ลูกเฝ้าแต่ได้รับการอธิบายเกี่ยวกับทุกสิ่งในมูรลี ลูกบางคนไม่ได้จดสิ่งต่างๆจากมูรลีลงไป แล้วพวกเขาก็เฝ้าแต่ถามบาบาในเรื่องเดิมๆ สิ่งหลักคือ ประเด็นเกี่ยวกับคู่รักและผู้เป็นที่รัก ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทุกคน คือ คู่รัก เพราะพวกเขาจดจำดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาพูดว่า ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่นใด ลูกได้ยินเรื่องราวใหม่ๆทั้งหมดในเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ขณะที่ลูกรับฟังสิ่งเหล่านั้น มายาก็ยังตบตีลูก ราวกับไม่ใช่ย่อยเลย พ่อคือ ผู้ทรงอำนาจ และมายาก็ยังเป็นผู้ทรงอำนาจเช่นกัน อาณาจักรของมายาดำเนินเรื่อยมาถึงครึ่งวงจร เวลานั้นพ่อพูดว่า จงให้ท่านของกิเลสทั้ง 5 แล้ววางรายจะถูกขจัดออกไป อย่างไรก็ดีตามทั้งๆ ที่ทำเช่นนั้น แต่วางรายก็ยังไม่อาจถูกขจัดทิ้งไปได้อย่างสิ้นเชิง บางคนให้ท่าน แล้วก็เอาสิ่งนั้นกลับคืนไป นี่ไม่ใช่เรื่องเงิน แต่เป็นเรื่องของกิเลส นักปราชญ์และนักบวชทั้งหลายพูดเกี่ยวกับเงินทองว่า คุณไม่ควรให้ท่านสิ่งนั้น แล้วมาขอคืน เพราะรายได้ของพวกเขาอยู่ในนั้น บางคนไปหาซานยาสซีและขอลูก เขาก็จะตอบว่า คุณจะไ้ลูกจากพรของฉัน เมื่อมีลูก เขาจะพูดทันทีว่า เขาได้ให้ลูกแก่ผู้นี้ ถ้าลูกตาย ซานยาสซีก็จะพูดว่า นั่นเป็นชะตากรรม! ถ้าใครประสบความสำเร็จเรื่องใด ผู้คนจำนวนมากก็จะมีศรัทธาในซานยาสซีผู้หนึ่ง การขยายตัวของพวกเขาก็เกิดขึ้นด้วยวิธีนี้ ในด้านหนึ่งพวกเขายกย่องตนเอง และอีกด้านหนึ่งพวกเขากลับพูดว่า นั่นเป็นชะตากรรม (destiny) ในเวลานี้ลูกคือ นักรบนิรนาม ผู้คนสร้างอนุสรณ์ของนักรบนิรนามและบุคคลที่มีชื่อเสียงก็ไปเยี่ยมชมอนุสรณ์เหล่านั้น พวกเขาขอดอกไม้เพื่อมอบให้กับทหารเหล่านั้น ลูกจะสร้างอนุสรณ์ของผู้ที่ลูกไม่รู้จักขึ้นมาได้อย่างไรเล่า ในเวลานี้ไม่มีใครรู้จักลูก จากนั้นลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงอย่างมาก วัดของลูกก็ยิ่งจะถูกสร้างขึ้นมามากด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกก่อตั้งอาณาจักรขึ้นมาอย่างแผ่ไพศาล อัจชะ ลูกได้เคยเป็นผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกๆผู้เป็นที่รักที่สุดแสนหวานใช้ไหม ลูกได้มาและพบพ่อหลังจาก 5,000 ปีผ่านไป เมื่อพ่อแม่พบลูกของเขาที่หายไปอีกครั้ง พวกเขา ก็มีความสุขอย่างมาก ลูกก็จะเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา!” ดังนั้นเวลานี้ การทำลายล้างจะเกิดขึ้น และลูกจะหายไป นั่นคือ ลูกแยกจากพ่อ แล้วลูกจะพบพ่ออีกครั้งหลังจากผ่านไปหนึ่งวงจร ดังนั้นแม่และพ่อจึงรักลูกมากเหลือเกิน ลูกมีประสบการณ์ของความสุเป็นเวลมาถึงครึ่งวงจร แล้วลูกก็ค่อยๆ ไม่มีความสุข ซานยาสซีพูดว่า ความสุขเป็นเพียงหยดหนึ่งของมูลกา พวกเขาพูดสิ่งนี้เกี่ยวกับกิเลสด้วยเช่นกัน กฎณานักก็ยิ่งพูดด้วยว่า พระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรก ไม่บริสุทธิ์ แล้วใครชำระพวกเขาเล่า ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวที่ถูกเรียกว่า ผู้ที่ไร้ตัวตน ชาวซิกข์เฝ้าแต่ร้องสิ่งนี้ ลูกๆต้องมีสติปัญญาที่ฉลาดมากในหนทางของความรู้นี้ เพราะดวงวิญญาณต้องถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมา ดังนั้นดวงวิญญาณจึงต้องกลับมาเฉลียวฉลาด บางคนมีสติปัญญาที่ฉลาดมาก แม่และกุมารีกลายเป็นผู้ที่ตื่นตัว มิฉะนั้นแล้วผู้หญิงที่จะนั่งและอธิบายให้กับสามีได้นั้นต้องมีความกล้าหาญและไม่ขาดกลัวอย่างมาก ทุกคนเป็นชาวรักและอยู่ในสภาพตกต่ำ พวกเขาเศร้าและตบมือกันอย่างมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่มีการหลุดพ้นในชีวิตด้วยการทำสิ่งนั้น ลูกๆ อยู่อย่างเงียบสนิท เพื่อไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต นาราดขอแต่งงานกับลักษมี ในความเป็นจริง ลูกทำความเพียรพยายามที่จะแต่งงานกับลักษมี ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาไม่อาจแต่งงานกับเธอได้ ลูกเท่านั้นที่รู้ว่าลักษมีและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไรและเมื่อใด และพวกเขายู่ที่ใดในเวลาหนึ่ง เหตุนี้เองลูกจึงไม่ไปวัดและคารวะให้กับพวกเขา ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกได้หยุดการโค้งคารวะ ผู้คนเหล่านั้นเรียกลูกว่าเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เพราะลูกไม่คารวะ ในความเป็นจริง ลูกคือ ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าต่างลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ผู้คนที่ไม่รู้จักพระเจ้าถูกเรียกว่า ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานั้นลูกเป็นของเจ้าและนาย แล้วมายาก็ตบตีลูก ด้วยเหตุนี้ลูกจึงกลายเป็นลูกกำพร้า มายาทำให้แม้กระทั่งคนที่แก่มาากกลับมาเป็นหนุ่มสาวได้อีกครั้ง มีพายุของมายา ลูกต้องจับมือกันไว้ จงร่วมมือกัน เดินไปบนการจาริกแสวงบุญใหม่นี้อย่างต่อเนื่อง และทำตามศรัทธาของบาบา ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจาริกแสวงบุญของสติปัญญา ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ไม่หวั่นไหวสั่นคลอนเช่นองคต สภาพนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงจับมือ ร่วมมือกัน และทำตามศรัทธาของพ่ออย่างต่อเนื่อง จดจำพ่อ ผู้ที่เป็นหัวหน้าตาลของทุกความสัมพันธ์ด้วยความรักอย่างมาก

2. เช่นที่พ่อให้ความเคารพแก่ลูกทุกคน จงทำตามพ่อในวิธีนี้ แน่แน่นอนว่า จงให้ความเคารพแก่ชีเนียร์ของลูก

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของประสบการณ์ด้วยบทเรียนของ"ไม่มีอะไรใหม่"และเอาชนะอุปสรรคทั้งหมดโดยการพิจารณาว่าสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นเกม
อย่าได้หวาดกลัวในการมองเห็นอุปสรรคต่างๆ ลูกกำลังกลายเป็นรูปปั้นบูชา และดังนั้นดังนั้นจะต้องมีการตอกทุบเล็กน้อย เป็นเพียงด้วยกันลูกตอกทุบเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสวยงาม ลูกเคลื่อนไปข้างหน้าไกลเพียงใด ลูกจะต้องข้ามผ่านพายุมากตามนั้น อย่างไรก็ตามพายุเหล่านั้นจะกลายเป็นของขวัญที่ทำให้ลูกมีประสบการณ์ ดังนั้นอย่าได้คิดว่า "ฉันเป็นเพียงผู้ที่ต้องเผชิญอุปสรรคทั้งหมดเพื่อที่จะกลับมาที่มีประสบการณ์หรือ" ไม่ จงต้อนรับพวกเขาให้มา เมื่อบทเรียนของ"ไม่มีอะไรใหม่" มันคง อุปสรรคจะดูเหมือนเป็นเกม

คติพจน์: เมื่อลูกมีคุณสมบัติพิเศษของสัจจะ ปรกาศของดวงวิญญาณ เพชร กระจายไปทุกหนแห่งโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซาวารี

ความรู้ของพระเจ้านี้จะไม่ได้รับในยุคทอง

ถ้ามีใครถามว่า ความรู้ของพระเจ้าที่เราได้รับเวลานี้ในยุคบรรจบพบกันจะสามารถได้รับอีกครั้งหรือไม่ในยุคทอง สิ่งนี้อธิบายได้ว่า ในยุคทอง เราเป็นตัวของความรู้อะไรและมีประสบการณ์กับรางวัลในฐานะเทพ ไม่มีการแลกเปลี่ยนความรู้ที่นั่น ไม่มีผู้ที่โง่เขลาที่ต้องการความรู้ ขณะที่พวกเขาทุกคนนั้นเป็นตัวของความรู้นั้น ไม่มีคนโง่เขลาที่ต้องการความรู้ที่นั่น เวลานี้ เราเริ่มจากตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครที่มีความหลากหลายทั้งเรื่อง เราเคยเป็นใครในตอนต้น เรามาจากที่ใด แล้วเรามาติดกับอยู่ในบ่วงกรรมในตอนกลาง และเดี๋ยวนี้ได้ตกลงมาในตอนจบอย่างไร เราต้องอยู่เหนือบ่วงกรรม และกลายเป็นเทพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ด้วยการทำความเพียรพยายามในเวลานี้เราจึงได้รับรางวัลเทพยุคทองในอนาคต ถ้าในเวลานั้นเราได้รู้ว่าเป็นเทพกำลังจะตกต่ำ แล้วจากการมีความคิดเช่นนั้นความสุขของเราก็จะหายไป ดังนั้นที่นั่นจึงไม่มีความรู้เกี่ยวกับการลงมา เราจะไม่มีความคิดเหล่านั้นที่นั่น เวลานี้ที่เราได้รับรู้ผ่านความรู้ที่ว่าเราต้องไต่ขึ้นไปและสร้างชีวิตที่มีความสุขอย่างไร ต่อมาหลังจากครึ่งวงจร หลังจากที่เราได้มีประสบการณ์กับรางวัลแล้ว เราก็ล้มตนเอง อยู่ภายใต้อิทธิพลของมายาและตกต่ำ การขึ้นและลงนี้เป็นเกมที่ลูกกำหนดไว้แล้วอย่างเป็นนิรันดร์ เวลานี้เรามีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญา แต่เราจะไม่มีความรู้ในในยุคทอง

2) ถ้าเราไม่มาเป็นลูกของพระเจ้าในทางปฏิบัติ เราก็คงไม่อาจสั่งสมสิ่งใดได้ในศาลของพระเจ้า

ผู้คนมากมายเชื่อว่า การกระทำใดก็ตามที่แสดงออกมา ไม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะเป็นการกระทำที่ดีหรือเลว เราจะได้รับผลของสิ่งเหล่านั้นอย่างแน่นอน ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้คนที่ให้ทานบางสิ่งหรือทำบุญ สร้างไฟบุญชัฏหรือประกอบพิธีกรรม พวกเขาเชื่อว่าสิ่งใดก็ตามที่ถูกบริจาคในนามของพระเจ้าได้ถูกสร้างเป็นบัญชี(credit)ไว้แล้วในศาลของพระเจ้า และเมื่อพวกเขาตายไปก็จะได้ผลของสิ่งนั้นแน่นอน และจะได้รับการหลุดพ้น อย่างไรก็ตาม เราว่าการทำเช่นนั้นไม่ได้ให้ประโยชน์ใดที่ถาวร การกระทำใดก็ตามที่เราแสดง แน่แน่นอนว่า เราจะได้รับความสุขเพียงชั่วคราวจากสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม เราจะไม่อาจได้รับผลจากสิ่งนั้นได้จนกว่าเราจะมีความสุขที่ถาวรในชีวิตปฏิบัติ เราถามใครก็ได้ว่า คุณได้รับประโยชน์เต็มที่จากทุกสิ่งที่คุณทำหรือไม่ เมื่อได้ยินคำถามนี้ พวกเขากลับพูดไม่ออก เราจะบอกได้อย่างไรว่าบัญชี(credit)กับพระเจ้าได้ถูกสร้างขึ้นมาแล้วหรือไม่ ไม่ว่าจะทำความเพียรพยายามมากเพียงใดก็ตาม ลูกก็จะไม่อาจได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้จนกว่าลูกจะแสดงการกระทำที่สูงส่งในชีวิตปฏิบัติ อัจชะ ลูกอาจเคยให้ทานและทำบุญ แต่บาปของลูกจะไม่ถูกเผาด้วยการทำเช่นนั้น แล้วจะได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้อย่างไรเล่า แม้ว่าจะมีนักบวชและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่จำนวนมากมายถ้ำพวกเขาไม่ได้รับความรู้เรื่องกรรม การกระทำของพวกเขาไม่อาจเป็นกลางได้ และพวกเขาไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตได้ พวกเขาไม่แม้จะรู้ว่า ศาสนาที่แท้จริงและการกระทำที่แท้จริงคือ

อะไร พวกเขาเพียงแค่ทอชื่อ “ราม ราม” เท่านั้นเอง แต่ก็ไม่อาจได้รับการหลุดพ้นจากสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม การคิดว่าลูก จะได้รับการหลุดพ้นหลังจากตายแล้วนั้นก็ยังเป็นเรื่องที่ไร้เหตุผล พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าประโยชน์ใดจะเกิดขึ้นเมื่อ พวกเขาตาย ไม่รู้เรื่องเลย การกระทำใดก็ตามที่ผู้คนแสดงออกมาในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นดีหรือเลว พวกเขาต้องเผชิญกับผลที่จะ ตามมาในชีวิตนี้ เราได้รับความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับการกระทำที่บริสุทธิ์ที่เราต้องแสดง และทำให้ชีวิตของเราเป็นไปในทาง ปฏิบัติจากพระเจ้า ผู้เป็นครู อัจชะ

บราห์มินคือผู้มีสิทธิ์ในโชคที่สูงส่งเสมอ

วันนี้บัฟดาตาผู้ประทานโชคพอใจที่ได้เห็นโชคที่สูงส่งของลูกทั้งหมดของท่าน ไม่มีใครในทั้งวงจรมองนอกจากลูกดวงวิญญานบราห์มินที่สามารถได้รับโชคที่สูงส่งเช่นนั้นอย่างง่ายดาย มีเพียงลูกดวงวิญญานบราห์มินเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในโชคนี้ ลูกได้รับชาติเกิดบราห์มินนี้ตามโชคของวงจรที่แล้วของลูก ลูกได้ถือกำเนิดบนพื้นฐานของโชคที่สูงส่งของลูก เพราะชาติเกิดบราห์มินนั้นได้รับมาจากพระเจ้าเอง ลูกได้รับชาติเกิดทางจิตนี้จากพ่อที่คงอยู่ตลอดไปผ่านบราห์มาดังเดิม ซึ่งมีโชคแค่ไหนกับการเกิดที่ลูกได้รับชาติเกิดจากผู้ประทานโชค! ลูกอยู่อย่างมีความสุขด้วยการรักษาโชคที่สูงส่งของลูกนี้ไว้ในสำนักกูรูของลูกอยู่เสมอหรือไม่? ให้สำนักกูรูนี้อยู่ในรูปที่มองเห็นได้เสมอ ให้ปรากฏขึ้นในจิตใจของลูกอยู่เสมอ อย่าคิดว่าถึงอย่างไรสิ่งนั้นก็หลอมรวมอยู่ในจิตใจของลูกอยู่แล้ว สำหรับลูกเองควรมีประสบการณ์และผู้อื่นก็ควรจะได้เห็นในทุกกิจกรรมและบนใบหน้าของลูก รูปที่มองเห็นได้ของการเป็นตัวของตัวเองของสำนักกูรู: ว่าเส้นของโชคที่สูงส่งนั้นมองเห็นได้อย่างชัดเจนในกิจกรรมและบนใบหน้าของลูก ให้รายการของโชคมากมายหลายประเภทที่ลูกมีปรากฏออกมาอย่างชัดเจนบนหน้าผากของลูกเสมอ ให้รายการนั้นไม่เพียงแต่อยู่ในไดอารี่ของลูก แต่ให้เส้นโชคนั้นเปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผากของลูกอย่างเห็นได้ชัด

โชคประการแรก: ลูกถือกำเนิดจากผู้ประทานโชค ประการที่สอง: ไม่ได้อยู่ในโชคของดวงวิญญานอื่นใดที่ชอบธรรมหรือดวงวิญญานที่ยิ่งใหญ่ที่จะมีโชคของการมีพระเจ้าเองเป็นพ่อครูและสัตกูรู ตลอดทั้งวงจรมีใครเป็นเช่นนั้นไหม? จากผู้เดียวนั้น ในความสัมพันธ์ของพ่อ ลูกได้รับมรดก จากครู ลูกได้รับการศึกษาที่สูงส่งและการได้มาซึ่งสถานภาพ และจากรูปของสัตกูรู ลูกได้รับมนตราที่ยิ่งใหญ่และพร ลูกได้รับสิทธิ์ในสมบัติที่มีค่าทั้งหมดอย่างเป็นมรดกของลูก ลูกมีสมบัติที่มีค่าทั้งหมดใช้ไหม? ลูกขาดสมบัติใดหรือไม่? ลูกผู้เป็นครูขาดสิ่งใดหรือไม่? “เราควรมีบ้านหลังใหญ่” “เราควรมีนักเรียนที่ดี” สิ่งนี้ยังขาดอยู่หรือไม่? ไม่เลย ยิ่งงานรับใช้นั้นปราศจากอุปสรรคมากขึ้นเท่าใด สิ่งอำนวยความสะดวกในงานรับใช้ก็ยิ่งเพิ่มขึ้นอย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติมากขึ้นเท่านั้น

ลูกกำลังได้รับมรดกและการหล่อเลี้ยงที่สูงส่งจากพ่อ การหล่อเลี้ยงของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนร้องเพลง “พระเจ้าคือผู้หล่อเลี้ยง” อย่างไรก็ตามลูกดวงวิญญานที่มีโชคได้รับประสบการณ์ของการอยู่ภายใต้การหล่อเลี้ยงของพระเจ้าในทุกอย่างก้าว ศรัทธาของพระเจ้าคือการหล่อเลี้ยงของลูก ลูกไม่สามารถที่จะก้าวไปได้แม้เพียงก้าวเดียวโดยปราศจากศรัทธา นั่นคือโดยที่ไม่มี การหล่อเลี้ยงของพระเจ้า เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงเช่นนั้น ลูกจะไม่ได้รับการหล่อเลี้ยงเช่นนั้นแม้กระทั่งในยุคทอง การหล่อเลี้ยงนั้นมาจากดวงวิญญานเทพ ในขณะที่เวลานี้ลูกกำลังเคลื่อนไปโดยการได้รับการหล่อเลี้ยงจากพระเจ้า ในปัจจุบันลูกสามารถพูดได้จากการประสบการณ์ในทางปฏิบัติของลูกว่าผู้เดียวที่หล่อเลี้ยงลูกคือพระเจ้าเอง ไม่ว่าลูกจะอยู่ในแผ่นดินนี้หรือในต่างแดน ลูกแต่ละคนสามารถพูดได้ด้วยประกายแห่งความซาบซึ้งว่าผู้หล่อเลี้ยงของลูกคือพระเจ้า ลูกมีความซาบซึ้งเช่นนั้นหรือไม่? หรือบางครั้งสิ่งนี้หลอมรวมกันและบางครั้งก็ปรากฏออกมาหรือไม่? ตั้งแต่เกิด ลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่สูญสลายนั้น

พร้อมกันนั้น ทันทีที่ลูกถือกำเนิดมา ครูตริกาลดาซีที่แท้จริงได้สอนลูกถึงการศึกษาของรูปกาลเวลาทั้งสามในวิธีการที่ง่ายดายมาก การศึกษานั้นสูงส่งมากและผู้เดียวที่กำลังสอนลูกก็เป็นผู้ที่สูงส่งมากด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามจงมองดูผู้ที่ท่านกำลังสอน ท่านได้สร้างความหวังแก่ผู้ที่โลกไม่มีความหวัง ท่านไม่เพียงแต่สอนพวกเขาเท่านั้น แต่เป้าหมายที่แท้จริงของการศึกษาคือการได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งเหนือสิ่งใด สถานภาพที่สูงส่งที่ลูกได้รับจากการศึกษาของพระเจ้านั้นสูงส่งยิ่งกว่าสถานภาพสูงสุดที่ลูกจะได้รับในทั้งโลก ภายในวงจรมองโลกที่คงอยู่ตลอดไป ไม่ว่าสถานภาพที่เสื่อมสลายใดๆก็ตามที่ได้รับมานับแต่ยุคทองแดงจนถึงตอนนี้ สถานภาพที่สูงส่งที่สุดที่เป็นที่จดจำคือสถานภาพที่สูงศักดิ์ อย่างไรก็ตามสถานภาพที่สูงศักดิ์นั้นเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับสถานภาพที่สูงศักดิ์ของลูก? สูงส่งหรือไม่? สถานภาพที่สูงส่งที่สุดของทุกวันนี้คือการเป็นประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรี ด้วยการศึกษารับรู้สูงส่งบางคนจะกลายเป็นนักปรัชญา บางคนจะกลายเป็นประธาน เป็นผู้บัญชาการ ฯลฯ หรือพวกเขาจะกลายเป็นเจ้าหน้าที่อาวุโสระดับสูงที่สุด อย่างไรก็ตามระดับของ

สถานภาพทั้งหมดนั้นเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับสถานภาพที่ลูกได้รับ? ในชาติเกิดเดี๋ยวนี้นี้ ลูกได้รับการรับประกันของพระเจ้าว่าลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงส่งที่สุดชาติแล้วชาติเล่า ในขณะที่ลูกไม่ได้มีหลักประกันใดๆว่าจะได้รับสถานภาพสำหรับชาติเกิดเดี๋ยวนี้นี้ในการศึกษาทางโลกนั้น ลูกมีโชคมากที่ลูกได้รับสถานภาพที่สูงส่งที่สุด ในการศึกษานี้ของเพียงชาติเกิดเดี๋ยวนี้นี้ลูกได้รับสถานภาพเป็นเวลาหลายชาติเกิด ดังนั้นนั่นคือโชคใช่หรือไม่? มันปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูกหรือไม่? ปรากฏให้เห็นในกิจกรรมของลูกหรือไม่? ลูกสามารถบอกสถานภาพของผู้คนได้จากพฤติกรรมของพวกเขา พฤติกรรมของลูกเป็นเช่นนั้นที่สภาพของโชคที่สูงส่งของลูกมองเห็นได้จากสิ่งนั้นหรือไม่? หรือลูกยังคงดูเหมือนกับเป็นคนธรรมดา? มันคืออะไร? ให้ความยิ่งใหญ่ปรากฏให้เห็นในความธรรมดา เพราะแม้กระทั่งภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกก็ยังให้ประสบการณ์ของความยิ่งใหญ่ แม้กระทั่งเวลานี้ถ้าลูกตกแต่งดวงวิญญาณใดเป็นลักษมีและนารายณ์ หรือรามและสีดา หรือเทพเจ้าอื่นใด ผู้คนก็จะสัมผัสได้ถึงความยิ่งใหญ่เช่นนี้ในผู้มีชีวิตธรรมดาเหล่านั้นและก้มลงให้แก่พวกเขา พวกเขาเห็นว่าคนเหล่านั้นไม่ใช่ นารายณ์หรือรามจริงๆ ที่พวกเขานั้นไม่ใช่ของจริง แต่กระนั้นก็ตามพวกเขาก็จะก้มลงให้แก่บุคคลเหล่านั้นเนื่องจากความยิ่งใหญ่ของพวกเขา ผู้คนคารวะและกราบไหว้บูชาพวกเขา อย่างไรก็ตามลูกดวงวิญญาณในรูปที่มีชีวิตของเทพเจ้า ให้มีประสบการณ์ของความยิ่งใหญ่เช่นนี้ผ่านลูกดวงวิญญาณในรูปที่มีชีวิต มีประสบการณ์ในสิ่งนี้ไหม? ให้พวกเขาคารวะกับโชคที่สูงส่งของลูกในจิตใจของเขา ไม่ใช่ด้วยมือหรือด้วยศีรษะของเขา ให้พวกเขากราบรำในความสุขด้วยเช่นกันจากการมีประสบการณ์ของโชคของลูกในจิตใจของพวกเขา

การได้รับการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้นเป็นโชคที่สูงส่ง ผู้คนได้รับการศึกษาเพื่อที่พวกเขาจะหารายได้สำหรับการดำรงชีพของร่างกายของเขาซึ่งเรียกว่าเป็นแหล่งแห่งรายได้เช่นกัน ลูกมีแหล่งแห่งรายได้มากเท่าใดจากการศึกษานี้? ลูกเจริญรุ่งเรืองใช่หรือไม่? การคำนวณรายได้ของลูกคืออะไร? การคำนวณของพวกเขาจะอยู่ในรูปของหลายแสนหรือหลายล้าน แต่การคำนวณของลูกคืออะไร? ลูกมีแหล่งแห่งรายได้มากเท่าไร? หลายล้านในทุกย่างก้าว ดังนั้นลูกใช้กันอย่างทั่วตลอดทั้งวัน และลูกสะสมได้กี่ล้าน? มีใครจะมีรายได้เช่นนั้นหรือไม่? ลูกมีโชคมากมายเช่นนี้ ดังนั้นให้ประสบการณ์ของโชคจากการศึกษาของลูกปรากฏออกมา หากลูกถามใครก็ตาม พวกเขาจะพูดว่า “นั่นคือบราห์มา कुमारหรือบราห์มา कुमारิ ฉันกลายเป็นเช่นนั้น...” อย่างไรก็ตามการเป็นบราห์มา कुमारและบราห์มา कुमारิหมายความว่าเส้นโชคที่สูงส่งจะมองเห็นได้ว่ามีความเปล่งประกายบนหน้าผากของลูก ไม่ใช่ว่าถึงอย่างไรลูกก็เป็นบราห์มา कुमारหรือบราห์มา कुमारิอยู่แล้ว ที่ลูกจะได้รับโชคอยู่แล้ว ที่ลูกจะกลายเป็นบางสิ่ง ที่ลูกกำลังก้าวไปอยู่แล้ว ที่ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้อยู่แล้ว ลูกพูดว่าลูกกลายเป็น BK หรือลูกไบยบินเมื่อเห็นโชคของลูก? ใครจะพูดว่า “ก็ฉันกลายเป็นสิ่งนี้... ฉันกำลังกลายเป็นสิ่งนี้..., ฉันกำลังก้าวไป”? เหล่านี้เป็นคำพูดของคนที่มีโชคอย่างมากหรือไม่? บราห์มา कुमारหรือบราห์มา कुमारิหมายถึงผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข สนุกสนานด้วยความรัก ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่บางครั้งมีการบีบบังคับและบางครั้งก็มีความรัก ลูกจะพูดอะไรเมื่อปัญหาเกิดขึ้น? “ฉันไม่ได้ต้องการให้มันเกิดขึ้น แต่ฉันอยู่ภายใต้การบีบบังคับนั้น” การมีโชคหมายถึงการบีบบังคับทั้งหมดได้จบสิ้นลง นั่นหมายถึงการก้าวไปด้วยความรัก ฉันต้องการสิ่งนั้นแต่.... นี่ไม่ใช่ภาษาของบราห์มินที่มีโชค ดวงวิญญาณที่มีโชคจะไบยบินขณะที่ปลื้มปิติยินดีในซึ่งข้าแห่งความรัก พวกเขาอยู่ในความสุขของสภาพที่ไบยบิน พวกเขาไม่สามารถมีการบีบบังคับใดๆได้ ลูกเข้าใจไหม? อย่าทำให้โชคที่สูงส่งของลูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน แต่ให้มันปรากฏออกมา

โชคประการที่สาม: ลูกได้รับโชคอะไรจากสัตว์? ประการแรก ลูกได้รับมนตราที่ยิ่งใหญ่ อะไรคือมนตราที่ยิ่งใหญ่ที่ลูกได้รับจากสัตว์? “จงบริสุทธิ์ จงเป็นโยคี” ทันทีที่ลูกถือกำเนิดลูกได้รับมนตราที่ยิ่งใหญ่นี้จากสัตว์ ลูกทั้งหมดได้รับมนตราที่ยิ่งใหญ่นี้ซึ่งเป็นกุญแจสู่การได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ชีวิตโยคีและชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นพื้นฐานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด เหตุนี้เองจึงเป็นกุญแจ หากไม่มีความบริสุทธิ์ หากไม่มีชีวิตโยคีแล้ว แม้ว่าจะมีสิทธิ์ก็ตาม ลูกก็ไม่สามารถสัมผัสสิทธิ์นั้นได้ ด้วยเหตุนี้เองมนตราที่ยิ่งใหญ่นี้จึงเป็นกุญแจสำหรับลูกในการสัมผัสกับสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ลูกทั้งหมดได้รับกุญแจของมนตราที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้จากสัตว์อย่างเป็นโชคที่สูงส่งของลูก และพร้อมกันนั้นลูกได้รับพรจากสัตว์ด้วยเช่นกัน รายการของพรนั้นยาวมากใช่ไหม? ลูกได้รับพรมากแค่ไหน? ลูกได้รับโชคของพรมากมายที่ลูกมีชีวิตอยู่และสามารถจะดำเนินชีวิตบราห์มินทั้งชีวิตของลูกบนพื้นฐานของพรเหล่านั้น ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกมีพรมากมายแค่ไหน? ลูกรู้เกี่ยวกับรายการนั้นหรือไม่? ดังนั้นลูกมีมรดก ลูกมีการศึกษา ลูกมีกุญแจสู่มนตราที่ยิ่งใหญ่ และเหมือนแห่งพรด้วย ดังนั้นลูกมีโชคมาก! หรือว่าลูกได้ซ่อนสิ่งนั้นไว้โดยคิดว่าลูกจะเปิดในภายหลัง? ผู้ที่มีประสบการณ์ของโชคมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะได้รับการเปิดเผยว่าเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน ถ้าไม่ใช่เวลานี้ก็ไม่ใช่ในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน หากลูกเป็นสิ่งนี้ในเวลานี้ ลูกก็จะเป็นสิ่งนี้ในเวลาสุดท้ายด้วยเช่นกัน อย่าได้คิดว่าลูกจะกลับมาสมบูรณ์ในเวลาสุดท้าย ต่อเมื่อชีวิตที่สมบูรณ์พร้อมของลูกเริ่มต้นในเวลานี้เท่านั้นที่มันจะถูกเปิดเผยว่าเป็นเช่นนั้นใน

เวลาสุดท้าย ให้ตนเองได้สัมผัสกับสิ่งนั้นในเวลานี้ ให้ผู้อื่นที่มีการติดต่อกับลูกได้สัมผัสสิ่งนั้น และมันจะถูกเปิดเผยต่อโลกในเวลาสุดท้าย ลูกเข้าใจไหม?

วันนี้บิดาตามมองเห็นเส้นโชคที่สูงส่งของลูกๆทั้งหมด พ่อได้เห็นโชคแล้ว แต่ลูกไม่ได้สัมผัสถึงสิ่งนั้นในระดับเดียวกันตลอดเวลา ลูกทั้งหมดได้รับเหมือนแห่งโชค อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็รู้วิธีที่จะใช้สิ่งนั้น ในขณะที่คนอื่นๆไม่รู้ว่าจะใช้อย่างไร ลูกไม่ได้ใช้สิ่งนั้นมากเท่าที่ลูกจะสามารถทำได้ ทุกคนได้รับสิ่งนั้นมาในระดับเดียวกัน แต่ลูกนั้นตามลำดับกันไปในการใช้สมบัติที่มีค่าและมีประสบการณ์ว่าสมบัติที่มีค่าอันเป็นของลูกในระดับเดียวกันของสมบัติที่มีค่าอันเป็นของพ่อ พ่อไม่ได้ให้สิ่งเหล่านั้นตามลำดับกันไป ท่านให้สมบัติที่มีค่าอันดับหนึ่งแก่ทุกคน แต่ลูกได้ให้อันดับกับตัวลูกเองในการใช้สมบัติที่มีค่าเหล่านั้น ลูกเข้าใจไหมว่าเหตุใดอันดับนั้นจึงถูกสร้างขึ้น? ยิ่งลูกใช้สิ่งนั้นมากเท่าไร ยิ่งลูกนำสิ่งเหล่านั้นไปใช้มากเท่าไร สิ่งเหล่านั้นก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น หากลูกเพียงแต่เก็บสิ่งเหล่านั้นหลอมรวมเข้าด้วยกัน สิ่งเหล่านั้นก็จะไม่เพิ่มจำนวนขึ้นมา และลูกก็จะไม่สามารถมีประสบการณ์ในสิ่งเหล่านั้น และลูกก็จะไม่สามารถให้ประสบการณ์นั้นแก่ผู้อื่นได้ ดังนั้นจงใส่สิ่งเหล่านั้นลงไปในกิจกรรมของลูกและบนใบหน้าของลูก ลูกเข้าใจในสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? จะดีไหมที่จะมีความสุขกับอันดับใดก็ตามที่ลูกได้รับ? OK ถ้าไม่อยู่ใน 108 อย่างน้อยก็ใน 16,000 อย่างน้อยฉันก็จะกลายเป็นอะไรสักอย่าง อย่างไรก็ตามลูกปิดของลูกประจำ 16,000 นั้นไม่ได้หมุนอยู่เสมอ ลูกปิดเหล่านั้นจะหมุนเพียงบางครั้งและในบางสถานที่เท่านั้น ผู้คนหมุนลูกปิดของลูกประจำ 108 ตลอดเวลา “เวลานี้ฉันเป็นใคร?” ลูกต้องรูสิ่งนี้ด้วยตนเอง ถ้าพ่อหรือคนอื่นจะบอกลูกว่าลูกอยู่ใน 16,000 ลูกจะพูดว่าอย่างไร? ลูกจะเชื่อไหม? ลูกจะเริ่มมีเครื่องหมายคำถาม ดังนั้นลูกจะต้องรู้จักตนเองว่า “ฉันเป็นใคร?” อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคที่สูงส่งที่สุดทั้งหมดทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดที่ได้รับชาติเกิดของพระเจ้าและประกาศสิทธิ์ตั้งแต่เกิด ถึงลูกทั้งหมดที่ได้รับมรดกที่สูงส่งของพวกเขาจากพ่อและได้รับการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า ถึงผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูงส่งของการศึกษาที่สูงส่งจากครูที่แท้จริง และผู้ที่หารายได้ที่สูงส่ง ถึงผู้ที่ได้รับมรดกที่ยิ่งใหญ่และพรทั้งหมดจากสัตว์ครู ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคหลายล้านเท่าที่สูงส่งที่สุดเช่นนั้น ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดผู้ที่สะสมหลายล้านเท่าในทุกอย่างก้าว ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบิดา

อะแนลบิดาพบกลุ่มเป็นการส่วนตัว:

ผลลัพธ์ของการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำและการทำงานรับใช้ที่ถูกต้องแม่นยำคือการเป็นอิสระจากอุปสรรคและการทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากอุปสรรค

เพลงแห่งโชคที่สูงส่งของลูกกำลังเล่นอยู่ในจิตใจของลูกโดยอัตโนมัติหรือไม่? นี่คือเพลงที่คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย ลูกไม่ต้องเล่นเพลงนั้น แต่เพลงนั้นจะเล่นโดยอัตโนมัติอย่างต่อเนื่อง การที่เพลงนี้จะเล่นตลอดเวลาหมายถึงการที่ลูกจะได้สัมผัสกับสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขของลูกเสมอ ลูกอยู่อย่างมีความสุขเสมอหรือไม่? เป็นหน้าที่ของบราห์มินที่จะอยู่อย่างมีความสุขและแจกจ่ายความสุข ลูกคงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้นี้อยู่เสมอหรือไม่? หรือบางครั้งลูกลืม? ลูกจะทำอะไรเมื่อมายา? ในช่วงที่มายาอยู่ เพลงแห่งความสุขนี้หยุดเล่น หากลูกมีความเป็นมิตรของพ่ออยู่เสมอ มายาก็จะไม่สามารถมาได้ ก่อนที่มายาจะมา เธอจะแยกลูกออกจากความเป็นมิตรของพ่อ และแยกลูกให้อยู่อย่างโดดเดี่ยว แล้วเธอก็จะจู่โจมลูก ถ้าพ่อยูอยู่กับลูก มายาจะคารวะลูก เธอจะไม่จู่โจมลูก เวลานี้ลูกรู้จักมายาเป็นอย่างดีว่าเธอเป็นศัตรู เหตุใดลูกถึงปล่อยให้เธอมา? เมื่อลูกปล่อยวางจากความเป็นมิตรของพ่อ มายาก็เปิดประตูและเข้ามา จงใส่ลอคสองชั้นที่ประตู ไม่ใช่แค่ชั้นเดียว ทุกวันนี่ลอคชั้นเดียวจะไม่ทำกัน ดังนั้นลอคสองชั้นคือการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ งานรับใช้จะต้องเป็นงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน นี่คือนีลอค หากงานรับใช้ไม่ได้เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ล็อคนั้นก็หกล้มและเปิดออก การจดจำระลึกถึงก็ต้องทรงพลังเช่นกัน หากเป็นการจดจำระลึกถึงที่ธรรมดาแล้วสิ่งนั้นก็จะไม่ใช่ลอคที่ลูกต้องเช่นกัน ดังนั้นตรวจสอบเสมอ: ลูกมีการจดจำระลึกถึง แต่เป็นการจดจำระลึกถึงที่ธรรมดาหรือการจดจำระลึกถึงที่ทรงพลัง? ในทำนองเดียวกันลูกกำลังทำงานรับใช้ แต่เป็นงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นหรือมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวอย่างใดอย่างหนึ่งในสิ่งนั้นหรือไม่? ถ้ามายามาในขณะที่ลูกทำงานรับใช้และอยู่ในการจดจำระลึกถึง และแล้วแน่นอนว่าย่อมมีบางสิ่งขาดหายไปในงานรับใช้และการจดจำระลึกถึงนั้น

จงก้าวต่อไปด้วยสำนึกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณที่มีโชคที่สูงส่งที่ร้องเพลงแห่งความสุขอยู่เสมอ โยคะที่ถูกต้องและงานรับ

ใช้ที่ถูกต้องคือสิ่งที่บอกของการอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคและการทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากอุปสรรค ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคหรืออุปสรรคมาในบางครั้งหรือไม่? ในกรณีนี้บางครั้งลูกก็สอบผ่านและบางครั้งลูกก็สอบตก ในสถานการณ์ใดก็ตาม หากลูกเคยมีความรู้สึกแม้แต่เพียงน้อยว่า "ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น? และแล้วความรู้สึกนั้นก็หมายถึงอุปสรรค จดจำไว้เสมอว่าถ้าลูกอยู่เหนือความรู้สึกที่ไร้ประโยชน์ และลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่ "feeling-proof" ป้องกันความรู้สึก, ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมา ยา อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกเป็นของพ่อ การเป็นของพ่อเป็นเรื่องของความสุขเช่นนั้น ลูกไม่เคยแม้แต่จะฝันว่าลูกจะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้าและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้นในรูปแบบที่มีตัวตนแล้ว ดังนั้นลูกจะจดจำอะไร? ลูกคือผู้ที่ร้องเพลงแห่งความสุขอยู่เสมอ เพลงแห่งความสุขเหล่านี้ไม่มีวันจบสิ้น

ครูหมายถึงการผู้ที่ให้ประสบการณ์ของคุณลักษณะที่เป็นเช่นเทวดานางฟ้าแก่ทุกคนโดยผ่านคุณลักษณะของตนเอง ลูกเป็นครูเช่นนั้นหรือไม่? อย่าปล่อยให้รูปที่ธรรมดาของลูกปรากฏออกมา ให้มีเพียงรูปที่เป็นเช่นเทวดานางฟ้าของลูกเท่านั้นที่ปรากฏให้เห็นเสมอ เพราะลูกผู้เป็นครูคือเครื่องมือ ผู้ที่เป็นเครื่องมือจะให้ประสบการณ์เดียวกันที่พวกเขามีแก่ผู้อื่น เป็นโชคของลูกด้วยเช่นกันที่ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือ เวลานี้จงเพิ่มประสบการณ์ของโชคนี้ในตัวลูกเองและให้ประสบการณ์นี้กับผู้อื่นด้วย สิ่งสำคัญที่สุดคือการกลายเป็นตัวของประสบการณ์

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์และอยู่อย่างตื่นตัวอยู่เสมอโดยตระหนักถึงความรับผิดชอบของลูก
ลูกมีความรับผิดชอบในการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติและทัศนคติของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ลูกสามารถเติมเต็มความรับผิดชอบนี้ได้ก็ต่อเมื่อทัศนคติของลูกเต็มไปด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และมีคความสะอาดประจักษ์และมีพลัง ความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบของลูกทำให้ลูกอยู่อย่างตื่นตัวตลอดเวลา การให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกดวงวิญญาณและการให้สิทธิ์ในการรับมรดกของพวกเขาเป็นความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นอย่าได้ไม่ระมัดระวังและอย่าให้ทัศนคติของลูกธรรมดา

คติพจน์: จงเปิดเผยพ่อผู้ประทานการคำจูนด้วยทุกการกระทำของลูก และดวงวิญญาณมากมายจะไปถึงฝั่ง (พบจุดหมายปลายทางของพวกเขา)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือนักรบทางจิต ลูกได้รับระเบิดที่ใหญ่โตมากของความรู้แล้วว่าลูกต้องเอาชนะนายผู้เป็นศัตรูด้วยระเบิดนั้น
- คำถาม:** ด้วยการเข้าใจความลับใดที่ลูกได้กลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล?
- คำตอบ:** ด้วยการเข้าใจความลับของละครทั้งหมด ลูกได้กลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังสะสางบัญชีกรรมเก่าของลูกและกำลังเติมอาภรณ์ของลูกด้วยความรู้และโยคะเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกคือหลานของชีพบาบาและเป็นลูกๆ ของบราห์มาบาบา ดังนั้นมีสิ่งใดที่ลูกต้องวิตกกังวลเล่า?
- เพลง:** นั้นได้มาจากการปลุกโชคของฉัน

โอมชานติ พ่อหนึ่งทีนและอธิบาย: ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ลูกคือกองทัพที่แฝงตัว ลูกๆ ได้รับวัตถุระเบิดแล้ว และระเบิดของความรู้ที่ใหญ่โตอย่างมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่านี่คือบทตอนเดียวกันของกิตะ นั่นคือเป็นบทบาทเดียวกันของละครที่กำลังแสดงอยู่อีกครั้ง เป็นเพียงคัมภีร์กิตะเท่านั้นที่มีการเชื่อมโยงกับสงครามมหาภารตะ ลูกๆ เป็นกองทัพที่แฝงตัว ผู้คนเหล่านั้นกำลังพยายามที่จะทำระเบิดที่ประณีตมากขึ้น ทำนองเดียวกันชีพบาบาพูดว่า: พ่อกำลังให้ระเบิดที่ดีมากของความรู้แก่ลูกผ่านบราห์มาด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงเป่าหอยสังข์ให้แก่นมนุษย์และบอกพวกเขาอย่างชัดเจนว่าบทบาทของกิตะกำลังมีการแสดงอีกครั้งหนึ่ง และอาณาจักรเทพแห่งสวรรค์กำลังถูกก่อตั้งขึ้น ลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตัวลูกเอง กองทัพนั้นทำความพยายามเพื่อราชาและราชินีของพวกเขา ลูกกำลังเอาชนะนายเพื่อตนเอง และประกาศสิทธิ์ของอำนาจในการปกครองสำหรับ 21 ชาติเกิดอย่างแท้จริงเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังสร้างโชคของลูกอย่างแท้จริง ผู้คนเหล่านั้นได้รับเงินเดือนสูงเป็นเวลานาน ที่นี้ลูกแต่ละคนกำลังสร้างผลรางวัลของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ลูกสามารถไปสูงเสียยิ่งกว่ามามาและบาบา แต่สำนึกนั้นก็พูดว่าไม่สามารถมีใครไปสูงกว่ามามาและบาบาได้ ถึงแม้ว่าพระอาทิตย์และพระจันทร์นั้นกลายเป็นสุริยคราสและจันทรคราสแต่พระอาทิตย์และพระจันทร์ไม่ได้แตกกระจาย ดวงดาวทั้งหลายแตกกระจาย บาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่เป็นที่รักของพ่อ เหตุใดพ่อจึงจะไม่จดจำลูกๆ เล่า? เหตุใดพ่อจึงจะไม่จดจำลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานเวลานี้พบกันอีกครั้งเล่า? อย่างไรก็ตามประสบการณ์ก็พูดว่า ลูกๆ ลืมจดจำพ่อ โดยการพิจารณาว่าตนเองเป็นลูกๆ ของท่านมากกว่าการเป็นเจ้าสาวของท่าน ลูกๆ ก็จะได้รับพลังที่มากกว่า เพราะเจ้าสาวนั้นเป็นเพียงหุ่นส่วนชีวิตครึ่งหนึ่งของเจ้าบ่าวเท่านั้น ในขณะที่ลูกๆ นั้นเป็นทายาทที่สมบูรณ์ของพ่อ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: พ่อรักดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้เข้ามาต้องการได้นิมิต ผู้ที่เฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา” ตลอดทั้งวันก็จะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี บาบานี้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งมากในความรู้ ระเบิดของความรู้ที่ลูกกำลังได้รับอยู่คือบางสิ่งใหม่ ผู้คนมากมายได้รับนิมิตหลายในการเข้ามา แต่พวกเขาไม่ได้รับความรู้ใดๆ บาบาไม่ได้พูดว่าการเข้ามานั้นไม่ดี ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อผู้คนได้นิมิตพวกเขาก็มีความสุข แต่พวกเขาไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ด้วยสิ่งนั้น บาบาพูดว่า: ลูกกำลังจะมายังดินแดนของพ่อ ลูกๆ รู้ว่าด้วยความรู้นี้ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายในอนาคต เหล่าเทพไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นี้ ที่ลูกนั้นจะได้เห็นด้วยดวงตาของลูก ถึงแม้ว่าจะมีสัญลักษณ์ของพวกเขาก็ตาม ลูกสามารถเห็นลักษณะ การร่ายรำของเจ้าชายและเจ้าหญิงเกิดขึ้นที่นั่น นั่นคือมีการแสดงให้เห็นกิจกรรมที่สูงส่งของลูกๆ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไรที่พวกเขาจะกลายเป็นจักรพรรดินีหรือเมื่อไรที่พวกเขาพบกับเจ้าชายของเขา บาบาให้นิมิตแก่ลูกเพื่อที่ลูกนั้นจะมีศรัทธาว่าลูกกำลังจะกลายเป็นจักรพรรดินีในอนาคต ลูกสามารถเข้าใจด้วยความรู้เช่นกันว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณและร่างกายของลูกทั้งสองจะบริสุทธิ์ที่นั่น มันตราของ “ฮัมโซ” ใช้กับเวลานี้ ด้วยการจดจำชีพบาบา ลูกได้รับพลังแล้ว พวกเขาแสดงเกมของการใส่ลูกปิดไว้ในปากของลูก เมื่อลูกใส่ลูกปิดไว้ในปากของลูกมายากก็บินหนีไป บาบาเองนั้นพูดว่า: โอ ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก ทำงานทั้งหมดของลูก เพียงแต่เก็บบาบาไว้ในสติปัญญาของลูก การจาริกแสวงบุญของลูกคือการไปสู่อาณาเขตสูงสุดเดียวเท่านั้น เมื่อผู้คนเหล่านั้นไปในการจาริกแสวงบุญพวกเขาก็ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมาก พวกเขามีสถานที่ทั้ง 4 ในสติปัญญาของเขา ลูกเพียงมีอาณาเขตสูงสุดเดียวเท่านั้นในสติปัญญาของลูก ถามใครก็ตามว่า: ท่านต้องการอะไร? เขาก็จะพูดว่า: การหลุดพ้น ชานยาซีเองก็ทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาเพราะเขาต้องการความสงบ พวกเขาเข้าไปในป่าด้วยการคิดว่าพวกเขาจะกลายเป็นอิสระของวงจรของการเกิดและการตายและได้รับการหลุดพ้นตลอดไปด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครกลายเป็นอิสระได้ตลอดเวลา ละครนั้นถูกกำหนดเอาไว้แล้วอย่างเป็นนิรันดร์ ไม่มีใครรู้ความลับของละครนี้ พวกเขาไม่รู้จัก ผู้สร้าง ผู้กำกับ

หรือผู้แสดงหลัก ลูกรู้ว่า มี 4 ส่วนเท่ากันของละคร ไม่ใช่ว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นยาวนานกว่า เมื่อพวกเขาหุงข้าวในหม้อที่จักกะนาถบุรีข้าวถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วนเท่ากันโดยอัตโนมัติ โลกนี้คือละครของ 4 ยุค ลูกรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ นี่คือการแสดง พวกเราเหล่าเทพเคยปกครองอาณาจักรและแล้วเราก็สูญเสียอาณาจักรนั้นไป เวลาที่เรากำลังจะได้รับอาณาจักรนั้นกลับคืนมาอีกครั้ง เป็นเรื่องของ 5000 ปี ที่ในแต่ละคนทำความพยายามเพื่อตนเอง มากเท่าที่ลูกทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง บาบาวจะให้รางวัลแก่ลูกมากตามนั้น บาบาวพูดว่า: บาปของลูกจะถูกเผาไปโดยอัตโนมัติด้วยไฟโยคะ พ่อไม่ได้ทำอะไรได้ ลูกกำลังได้มาซึ่งอาณาจักรด้วยความพยายามของลูกเอง มีตัวอย่างของกษัตริย์จนาท นันลูกเรียกว่าเป็นนิมิต ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำความพยายามที่จะไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตและสิ่งนั้นต้องอาศัยความรู้ เราไม่ได้กำลังจะอยู่ในการหลุดพ้น เราจะมียศบารมีรอบด้าน เมื่อลูกเดินทางไปด้วยรถไฟ ลูกก็ไปผ่านอะเมดาบัด เราต้องไปยังดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิตผ่านการหลุดพ้น ให้จดจำอาณาเขตสูงสุดซ้ำแล้วซ้ำเล่า นักเรียนศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนเหล่านั้นเป็นเวลา 4 หรือ 5 ชั่วโมง ลูกไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนมากเท่าที่นั่นที่นั่น เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกให้ศึกษาเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงหรือครึ่งชั่วโมง อมฤตเวลานั้นดีสำหรับสิ่งนี้ ลูกอาบในเวลาอมฤตด้วยเช่นกัน รับฟังมูรลี 1 ครั้งและแล้วก็เฝ้าแต่ซ้ำย้ำประเด็นเหล่านี้ ได้มีการบันทึกมูรลีไว้ในเทป ถึงแม้ลูกรับฟังมูรลีหลังจาก 15 วันลูกก็จะอยู่อย่างสดชื่น ลูกจะคิดถึงเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่ลูกยังไม่ได้จดลงไปในทันที เป็นการดีที่จะเก็บบันทึกมูรลีของลูกไว้กับลูกเหล่านี้คือระเบิด ลูกๆ มากมายก็เก็บบันทึกเหมือนกับที่นักกฎหมายและสัลยแพทย์เก็บตำรามากมายไว้กับพวกเขา ผู้ที่ได้ศึกษาตำรามากมายให้ยาที่ดี บ้างจดบันทึกอย่างดีมาก ผู้อื่นแม้กระทั่งไม่สามารถจดบันทึกได้ บาบาวพูดว่า: นั่นก็เป็นพันธะของกรรมของลูกด้วย นั่นก็เป็นไปเนื่องจากบาปของลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆรู้ว่าอาณาจักรของลูกกำลังก่อตั้งขึ้น โดยดั้งเดิมแล้วชาวอังกฤษได้มาที่นั่นอย่างเปิดเผย แต่ขณะที่ทำธุรกิจพวกเขาก็ได้เห็นว่าผู้คนที่นี่ได้ต่อสู้กับกันและกัน ดังนั้นพวกเขาจึงตัดสินใจที่จะสร้างกองทัพของเขาเองและเข้าครอบครองอาณาจักรเหล่านั้น สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมากสำหรับลูก ไม่มีเรื่องของการฆ่าใคร ลูกกำลังประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกด้วยพลังโยคะ ลักษณะและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของพวกเขาในยุคทองมาจากที่ใด? กลางคืนของยุคเหล็กต้องจบสิ้นและกลางวัน, ยุคทองต้องมาถึง ในระหว่างกลางวันก็มีอาณาจักรและในกลางคืนก็เป็นความปั่นป่วน เมื่อبابามาเราก็เป็นของพระเจ้าและเป็นเจ้าและผู้เป็นนาย หลังจากยุคเหล็กก็จะมียุคทอง หลังจากศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนก็จะมีเพียงศาสนาเดียว ผู้ที่ได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรในวงจรที่แล้วกำลังประกาศสิทธินั้นในเวลา นี้ นันลูกเรียกว่าเป็นอาณาจักรเทพแห่งสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก ดินแดนนิพพานคือบราห์มันด์ ที่ซึ่งลูกมีชีวิตอยู่ในรูปไข่ ลูกมีความรู้ของบราห์มันด์และทั้งโลกในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ง่ายดายอย่างมาก สิ่งหลักนั้นเกี่ยวกับกิตะ พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อของพระเจ้าในกิตะ เหล่านี้เป็นระเบิดของความรู้ อธิบายหนึ่งสิ่งอย่างมีศิลปวิธี ในเวลานี้ทั้งหมดติดกับในทรายดูด บาบามาและทำให้ลูกสามารถที่จะทำความพยายามทางจิตเพื่อที่ลูกจะถูกนำออกมาจากทรายดูด มายาได้ตัดปีกของลูก ลูกจึงไม่สามารถบินได้ เวลานี้ทุกคนต้องกลับมาบริสุทธิ์แล้วกลับบ้าน ลูกกำลังทำความพยายามเพื่อประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกจากบาปอีกครั้งหนึ่ง พ่ออธิบาย ลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุข ผู้ที่เฝ้าแต่เข้าถึงความรู้อย่างดีมากและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับพวกเขาเองก็จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก ผู้ที่สอบผ่านด้วยอันดับหนึ่งนั้นก็จะมีความสุขอย่างแน่นอน แม้แต่รัฐบาลก็ให้ทุนการศึกษา ลูกประกาศของลูกนั้นก็ถูกสร้างขึ้นมาจากด้วยเช่นกัน มีลูกประกาศของ 108 และ 16,108 ด้วยเช่นกัน พวกเขาใส่ลูกประกาศนั้นไว้ในกล่อง เวลานี้ลูกได้เข้าใจแล้วว่าเป็นลูกประกาศของใคร และลูกประกาศของรูดรด์(ที่มีหน้าบนลูกปิด)นั้นคืออะไร อันดับแรกเป็นลูกประกาศของบราห์มา พ่อกำลังสร้างสิ่งสร้าง ผู้ที่โศกโศกของบราห์มาก็จะโศกโศกของชีพบาบา นี่คือนักประกาศของบราห์มา ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ดังนั้นอันดับแรกเป็นลูกประกาศของท่านและแล้วมีลูกประกาศของรูดร่า ลูกจะถูกร้อยเข้าไปรอบคอของวิษณุ อาณาจักรแห่งสวรรค์นั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลา นี้ โลกมนุษย์นี้ได้กลายเป็นสวรรค์และนรก เทวาและเทวีอาศัยอยู่ในสวรรค์ นันลูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ ผู้ที่อยู่ในสวรรค์ต่อมาก็เข้าไปสู่นรก จากการอยู่ในนรกและแล้วเราก็ไปสู่สวรรค์ เราเอาชนะมายาและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลูกจะพูดว่าลูกได้เล่นบทบาทนี้มานานครั้งไม่ถ้วน บางคนก็ถามว่า “เป็นเพียงท่านเท่านั้นหรือที่กำลังจะได้เห็นสวรรค์? พวกเราจะไม่ได้เห็นสวรรค์หรือ?” บอกพวกเขาว่า: “ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถไปที่นั่นได้” สิ่งนั้นเป็นไปได้แต่ทุกคนก็เฝ้าแต่แสดงบทบาทของเขาของสภาพสะโต ราโจและตาโม ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าอาณาจักรของเราที่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น เรา กำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อย่างแน่นอนที่ละครจะลงใจให้ลูกทำความพยายาม ตามละครท่านกำลังให้มูรลีผ่านผู้นี้ ลูกจะไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ทำความพยายาม ลูกจะไม่เพียงแต่นั่งลงและอยู่อย่างนิ่งเฉย เช่นที่ท่านได้ให้มูรลีในวงจรที่แล้วท่านก็จะให้มูรลีในวิธีการเดียวกันในเวลา นี้ตามละคร ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก แน่แน่นอนที่ละครต้องชำระรอย ลูกคือจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล ลูกเป็นหลานของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกจะมีความใส่ใจใดเล่า? นี่คือนารายณ์ บาบาวพูดว่า: จบสิ้นบัญชีกรรมเก่าของลูก นาโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากสิ่งเหล่านั้น และแล้วยังลูกสะสมด้วยความรู้และโยคะมากเพียงใด อาภรณ์ของลูกเฝ้าแต่จะได้รับการเติมเต็มถึง 21 ชาติเกิดมากตามนั้น ไม่มีเรื่อง

ของการอยู่อย่างหวาดกลัวในสิ่งนี้ บาบาคือผู้เดียวที่ให้ พ่อพูดว่า: ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกมี จงอุทิศสิ่งนั้น ลูกไม่ได้กำลังจะสร้างพระราชวังที่นี่ ลูกจะทำอะไรกับเงินทองนั้น? ลูกเพียงแต่ใช้ที่ดิน 3 ตารางฟุตและเปิดศูนย์ นี่คือนมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลที่ใหญ่โตมาก มีโรงพยาบาลเหล่านั้นอยู่มากมายแต่มีโรงพยาบาลประเภทนี้อยู่หนึ่งเดียวเท่านั้น ผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาจะพูดว่า: เหตุใดเราจึงไม่ควรเปิดโรงพยาบาลเช่นที่ผู้คนสามารถกลับมาสัมผัสพลาสมาดีเสมอเล่า? บาบาให้พลาสมาและทรัพย์สินสมบัติและดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่า: บาบา นี่เป็นของท่าน ท่านสามารถใช้สิ่งนั้นอย่างที่ท่านต้องการ มีศรัทธาและทำตามท่านอย่างสมบูรณ์ ทุกคนทำให้ผู้คนของวรรณะของเขาเองนั้นไปล้าหน้า ลูกพูดว่าลูกเป็นบราห์มินและดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ควรที่จะโยกย้ายทุกสิ่งเล่า? บาบากำลังให้อำนาจในการปกครองถึง 21 ชาติเกิดแก่ลูก ด้วยการทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ของบาบาลูกก็จะไม่มีวันอดตาย เรานั้นไม่ได้มีค่าใช้จ่ายใดๆ ลูกเพียงแต่รับประทานจาปะตี 2 แผ่นสำหรับกระเพาะอาหารของลูก มีอะไรอื่นอีกเล่า? ผู้คนนั้นก็ใช้จ่ายมากมายอย่างมาก พวกเขาใช้จ่ายมากมายอย่างมากในการแต่งงาน ฯลฯ เราไม่ได้มีค่าใช้จ่ายใดๆ ลูกนั้นได้หมั้นหมายกับชีพบบาแล้ว ลูกไม่มีค่าใช้จ่ายแม้กระทั่งไม่กี่สตางค์ ลูกนั้นได้กลับมาหมั้นหมายและกลับไปหาบาบา ลูกๆ ต้องรับใช้ที่นี่ด้วย ลูกจะมีความสุขจากการได้เห็นอนุสรณ์ของลูก นี่คือนุสรณ์ของบาบาและมาฆาของเรา มีอนุสรณ์ของเราเหล่าเทพด้วยเช่นกัน มี 5 ถึง 7 อนุสรณ์หลักและอนุสรณ์หลักอันดับแรกคือนุสรณ์ของชีพบบา ผู้เดียวนั้นมีชื่อมากมาย และแล้วก็มีอนุสรณ์ของบราห์มา, วิษณุและชางก้าของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และแล้วในโลกมนุษย์ในยุคแห่งการบรรจบพบกันก็มีจากัดอัมบาและจากัดบิดาและลูกๆ ชัคตี และแล้วในยุคทองก็มีเพียงลักษมีและนารายณ์ วัดหลายประเภทก็ได้ถูกสร้างขึ้น มีการลุ่มลูกลูกหลานไปทั่วที่นี่อย่างมากมายอย่างมาก ลูกได้กลายเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแล้วและดังนั้นลูกจึงอยู่อย่างมีความสุข ไม่มีมหาวิทยาลัยอื่นใดที่มนุษย์เปลี่ยนไปเป็นเทพ ของลูกคือชีวิตนักเรียนของพระเจ้า ลูกจะสอบผ่านและแล้วจึงได้รับการโยกย้าย อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ฟังมุรลีนในเวลาอมฤตและแล้วซำย่าประเด็นต่างๆ อย่างแน่นอนจนจดประเด็นต่างๆจากมุรลี ในการที่จะอยู่อย่างมีความสุขทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับลูกเอง
2. เพื่อที่จะได้หัวใจของพ่อบราห์มา จงกลับมาเต็มไปด้วยพลังในความรู้และโยคะ สอบผ่านด้วยอันดับหนึ่งและได้รับการศึกษา

พร: พร: ขอให้ลูกพิจารณาว่าปัญหาใดๆ ในละครเป็นส่วนหนึ่งของบทละครและเล่นบทบาทของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำในฐานะนักแสดงเอก
นักแสดงเอกคือผู้ที่ไม่ได้ทำการกระทำที่ธรรมดา เขาทำหน้าที่ทุกบทบาทอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่ว่าจะมีปัญหามากมายเพียงใด สถานการณ์จะเป็นอย่างไร เขาไม่ขึ้นอยู่กับปัญหาเหล่านั้น เพราะการมีสิทธิทั้งหมดเขาเอาชนะสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดในลักษณะที่เหมือนกับว่าเขากำลังเอาชนะทุกอย่างในละคร มีความสุขเสมอในละคร ไม่ว่าละครจะเป็นเช่นไร แม้ว่าเขาจะมีบทบาทในการร้องไห้ภายนอก แต่ภายในเขารู้ดีว่าทั้งหมดนั้นเป็นละครที่ไม่มีขีดจำกัด โดยการพิจารณาของลูกว่าสิ่งนี้เป็นละคร แม้แต่ปัญหาใหญ่ก็กลับมาย่อย

คติพจน์: ผู้ที่มีความสุขอย่างต่อเนื่องคือผู้ที่มีค่าควรแก่การยกย่อง

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน วิ่งแข่งไปข้างหน้าในการจดจำระลึกถึงพ่อ หากลูกลืมท่าน ระเบิดของมายาจะหย่อนลงมาบนลูก

คำถาม: ประเด็นที่ลึกซึ้งและมีนัยสำคัญใดของละครนี้ที่ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจ?

คำตอบ: 1. ลูกเข้าใจว่ามีนักแสดงมากมายหลายประเภทในละครนี้และแต่ละคนมีบทบาทที่แยกจากกัน บทบาทและบุคลิกของแต่ละคนไม่สามารถเป็นเหมือนกันกับของอีกคนได้ มีค่ายกของของผู้ที่เล่นบทบาทนักแสดงเฮอร์โอบด้าน ในขณะที่ผู้เล่นบทบาทอื่นๆ หนึ่งหรือสองชาติเกิดขึ้นเป็นนักแสดงที่อ่อนแออย่างมาก

2. พระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกนักแสดงและไม่ได้ร่ายรำตามลำพัง ท่านเป็นผู้กำกับของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ท่านไม่ได้อยู่เหนือรูปและนาม หากท่านอยู่เหนือรูปและนาม, ค่ายกของที่พวกเขาร้องถึงคำแนะนำของพระเจ้าว่าพิเศษสุดนั้นจะเป็นสิ่งผิด

โอมซานติ พ่อได้พูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างเกาธรรมาจ, นั่นคือร่างกายของผู้ที่ได้มาถึงวัยของการปลดเกษียณ “การปลดเกษียณ” หมายถึงการไปอยู่เหนือเสียง “การไปอยู่เหนือเสียง” หมายถึงการไปสู่ดินแดนนิพพาน ดินแดนของความสุขและดินแดนของความทุกข์คือสถานที่ที่มนุษย์อาศัยอยู่ มนุษย์อยู่ในดินแดนแห่งความสุขที่พวกเขาได้รับความสุข เพราะแผ่นดินเป็นสถานที่ซึ่งผู้คนอาศัยอยู่ คำพูดที่ว่า “ดินแดนแห่งความสุข” จึงถูกใช้ และยังคงคำว่า “ดินแดนแห่งความสงบ” แต่มนุษย์ไม่สามารถอยู่ที่นั่น เมื่อมีการใช้คำว่า “ดินแดนของความสงบ” นั้นหมายถึงดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ที่นั่น มนุษย์ไม่สามารถอาศัยอยู่ที่นั่น ไม่ใช่ว่ามนุษย์จะอยู่ในความสงบเท่านั้นในยุคทอง ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะอยู่ในถ้ำและพยายามทำให้จิตใจของพวกเขาเงียบสงบ ไม่เลย ที่นั่นมีศาสนาที่ไม่มีการแบ่งแยก ไม่มีสิ่งใดที่แบ่งแยกเลย ภายหลังเมื่อจำนวนของศาสนาเพิ่มขึ้น การแบ่งแยกจึงเพิ่มพูนขึ้นตามนั้น ที่ใดที่มีการแบ่งแยก, ที่นั่นมีความไม่สงบ การไปอยู่เหนือเสียงหมายถึงการไปสู่ดินแดนนิพพาน เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนนิพพานที่รู้ว่าเป็นดินแดนแห่งการหลุดพ้น เพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่อาศัยอยู่ที่นั่น, ในความเงียบสงบ ในดินแดนของความสงบดวงวิญญาณมีร่างกาย เมื่อดวงวิญญาณมีร่างกายเป็นไปไม่ได้ที่จะมีความสงบอย่างสมบูรณ์ ผู้คนทำหฐโยคะและนั่งในท่าปราณายามะ (Pranayama: การฝึกกำหนดลมหายใจอย่างเป็นระบบ) เป็นเวลา 10-20 วันหรือแม้กระทั่งหนึ่งเดือน แต่พวกเขาจะนั่งในความสงบเช่นนั้นได้ยาวนานเพียงใด? พวกเขาไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นหรือดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตด้วยการทำสิ่งนั้น นี่คือละคร ในเวลานี้ดวงวิญญาณเกือบทั้งหมดได้ลงมาในสนามของการกระทำ ทุกคนลงมาตามลำดับกันไป ดวงวิญญาณตามลำดับกันไป: บางคนสะโตประธาน ขณะที่ผู้อื่นนั้นสะโต ราโจหรือตาโม ผู้ที่เล่นบทบาทเล็กน้อยในเวลาสุดท้ายเป็นดวงวิญญาณที่อ่อนแออย่างมาก พวกเขาได้แสดงบทบาทที่สั้นมาก ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่ได้สร้างผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ใด พวกเขาไม่ได้รับการยกย่องมากนัก เพียงแต่คิดเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับการยกย่อง สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า สิ่งนี้ใช้กับบาร์ต ใครอื่นที่จะได้รับการยกย่องในสถานที่อื่นๆ ใหม? ผู้ก่อตั้งศาสนาต่างๆ ตัวอย่างเช่น มีค่ายกของของพระคริสต์และพระสันตะปาปา ผู้คนมีภาพลักษณ์ของพวกเขาด้วย ดังนั้นดวงวิญญาณผู้ที่ได้รับการยกย่องมีบทบาทสำคัญที่จะเล่น ลูกๆ เข้าใจตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกแล้ว ชื่อของนักแสดงชั้นหนึ่งในละครได้มีการตีพิมพ์ไว้ในหนังสือพิมพ์ ดังนั้นผู้คนจะถูกดึงดูดให้ไปและดูพวกเขา ไม่มีใครรู้ว่านี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดของ 5,000 ปี แม้ว่าผู้คนจากต่างแดนจะบอกเรื่องเล่ามากมาย ชาวบาร์ตบอกเรื่องเล่าที่ยาวที่สุด ดังนั้นพ่อมาและให้ความรู้ทั้งหมดนี้ เหตุนี้เองสิ่งนี้ต้องอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอนว่าใครคือผู้สร้าง ผู้กำกับและเป็นนักแสดงหลัก ซิพบาบาคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปีติสุข เราสามารถพูดว่าซิพบาบาเป็นนักแสดง ผู้คนพูดว่าท่านไม่เคยแสดง ท่านอยู่เหนือรูปและนาม และแล้วพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นหมายความว่าจะมีเพียงนักแสดงเดียวเท่านั้นที่ร่ายรำอยู่ในทุกคนหรือ? ไม่เลย การกระทำของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน การกระทำของคนหนึ่งไม่สามารถเหมือนกับอีกคนหนึ่งได้ มีมนุษย์ที่แตกต่างกันมากมายอย่างมาก! บุคลิกของบุคคลหนึ่งไม่สามารถที่จะเข้ากันได้กับอีกบุคคลหนึ่งได้ ลูกๆ เข้าใจว่าละครโลกเฝ้าแต่ร่ายเหมือนเดิมทุกประการ ลูกมีเพลงร้องไว้ด้วยเช่นกันว่าบาบาต้องให้ความรู้ของกิตะแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูกแล้วหลายครั้ง! ลูก, พ่อและทั้งโลกคงอยู่ในเวลานี้และเคยอยู่เมื่อวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เราจะเฝ้าแต่พบกันทุกวงจร ไม่มีโลกอื่นใด พ่อพูดว่า: พ่อคือหนึ่งเดียวเท่านั้นและสิ่งสร้างคือหนึ่งเดียวเท่านั้นด้วยเช่นกัน พระเจ้าคือหนึ่งเดียว ไม่มีชื่อหรือร่ายรำของใครอื่น ซิพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือผู้

สูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วมีคำกล่าววาทะไตรมูติบราห์มา ในภาพลักษณ์ของไตรมูติบราห์มาคือบุคคลสำคัญ ไม่มีคำพูดเช่น
นั้นว่า “ไตรมูติขางก้า” มีการพูดด้วยเช่นกันว่า “เทพ เทพ มหาเทพ” (เทพ, เทพ, เทพที่ยิ่งใหญ่) บราห์มาเป็นอันดับ
แรก บราห์มาคือเทพอันดับหนึ่งในทั้งสาม บราห์มาเป็นที่รู้จักในฐานะเป็นกुरुด้วยเช่นกัน ขางก้าและวิชฌไม่ได้ถูกเรียก
ว่าเป็นกुरु บราห์มาคือบุคคลหลักในไตรมูติ บราห์มาผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนคือบราห์มาที่สมบูรณ์พร้อม รูป
ลักษณะนั้นเป็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นชีพบาบานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด, พ่อของทุกคน มีคำกล่าววาทะ: ปู่ของปู่ของปู่ ผู้ที่ต้นไม้
เผ่าพันธุ์ของโลกมนุษย์นี้ได้ปรากฏออกมาจากท่าน นี่คือต้นไม้ของโลกมนุษย์ ก่อนอื่นใดมีอดัม นั่นคืออดิเทพ และแล้ว
อดิเทวี และแล้วสิ่งสร้างเกิดขึ้นผ่านพวกเขา อย่างไรก็ตามไม่สามารถกล่าวได้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดกลายเป็นบราห์มา
กุมารหรือบราห์มากุมารี ผู้กลายเป็นบราห์มินคือผู้ที่กลายเป็นเทพ นี่คือการศึกษาล่าเรียนและบราห์มินเป็นที่ต้องการ
สำหรับไฟบุษยัญ พรหมณ์เหล่านั้นได้สร้างไฟบุษยัญที่เป็นวัตถุ ในขณะที่ของลูกคือไฟบุษยัญทางจิต ไฟบุษยัญของ
พวกเขาได้ดำเนินไปในเวลาอันสั้นและในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะส่งเวทย์ทุกสิ่งลงไปไฟ: เนยใส เมล็ดงาและทุกสิ่งอื่น
ทั้งหมด นี่คือไฟบุษยัญที่ใหญ่โตที่ซึ่งทั้งโลกจะถูกส่งเวทย์ลงไป ไฟบุษยัญจะไม่ถูกสร้างขึ้นในยุคทองและยุคเงิน ผู้คน
สร้างไฟบุษยัญเพื่อที่ขจัดภัยพิบัติ ภัยพิบัติเริ่มต้นในยุคทองแดง พ่อพูดว่า: หลังจากไฟบุษยัญนี้ จะไม่มีไฟบุษยัญอื่นใด
อีกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ทุกสิ่งได้มีการอธิบายไว้แล้ว เวลานี้ตัดสินใจด้วยตัวลูกเองว่า-ใครถูกต้อง? ไฟบุษยัญเล็กๆ เหล่า
นั้นทั้งหมดเป็นสิ่งที่มิขัดจำกัด ในขณะที่ไฟบุษยัญนี้ไม่มีขัดจำกัด ทุกสิ่งกำลังจะถูกส่งเวทย์ลงไปไฟบุษยัญนี้ และแล้ว
จะไม่มีไฟบุษยัญอื่นใดอีกถึงครึ่งหนึ่งของวงจร จะไม่มีวัดใดสำหรับกราบไหว้บูชาเหล่า วัดถูกสร้างขึ้นในหนทางของความ
เลื่อมใสศรัทธา ผู้ทำความเข้าใจศรัทธาทั้งหมดจดจำชีพบาบาที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด, แต่เป็นเพราะพวกเขาไม่ตระหนักรู้จัก
ท่านพวกเขาจึงพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) “เป็นไปไม่ได้ที่จะไปถึงจุดสิ้นสุดของผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของ
ท่าน” แล้วพวกเขาก็พูดว่า “พระเจ้า, หนทางของท่านและจุดหมายปลายทางของท่านนั้นพิเศษสุด, และท่านเท่านั้นที่รู้ถึง
สิ่งเหล่านั้น” ต้องมีบางสิ่งที่ท่านเท่านั้นที่รู้และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าววาทะ “เพียงท่านเท่านั้นที่ล่วงรู้ถึงสิ่งเหล่านั้น” ท่าน
ต้องเป็นใครบางคนที่มีรูปและนามเพราะมีคำกล่าววาทะ “โอ พระเจ้า, หนทางและวิธีการของท่านนั้นพิเศษสุด”
อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่า: คำสอนของพ่อนั้นพิเศษที่สุด พ่อเปลี่ยนลูกจากศูทรเป็น
บราห์มินและแล้วก็ทำให้ลูกมาเป็นเทพที่สูงส่ง พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต พ่อคือผู้ให้อิสระภาพกับทุกคน เมื่อยุค
เหล็กจบสิ้นลง, ยุคทองก็เริ่มต้น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในยุคทอง เวลานี้พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ทุกคนอื่นจะ
กลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ผู้ปลดปล่อยมาในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ท่านมาและเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ มีความ
ทุกข์อย่างมากที่นี่และสิ่งนี้ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ โลกเก่าไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นโลกใหม่ นั่นเคยเป็น
อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในโลกใหม่ มองดูซิว่าอะไรที่กำลังเกิดขึ้นในโลกเก่า! และแล้วสิ่งนี้ต้องกลายเป็นโลก
ใหม่! บาบาส่งสูงสุดเหนือสิ่งใดมาแล้วเปลี่ยนโลกเก่าให้กลายเป็นโลกใหม่ ผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มา,
วิชฌและขางก้าถูกเรียกว่าเทพ ไม่ได้เขียนไว้ในที่ใดว่าประชาบิดาบราห์มา (พ่อของปวงประชา) คือผู้อาศัยใน
อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ไม่มีผู้คนในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ประชาบิดาบราห์มาเป็นที่ต้องการที่แน่นอน ชีพบา
บาส่งสูงสุดเหนือสิ่งใดและแล้วบราห์มาคือที่สอง ชีพบาบานั้นอยู่ในร่างของบราห์มาและทำงานรับใช้ผ่านท่าน ท่านเปลี่ยนบ
ราห์มินให้เป็นเทพ นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป โลกแห่งอาณาจักรของราวัน ในอาณาจักรของราวัน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตาม
ที่ทุกคนทำนั้นเป็นบาป และพวกเขามีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่เราทราบแต่ชื่อนั้น การเลวทรามต่ำช้าเริ่มต้นในยุคทองแดง
และแล้วในเวลาสุดท้าย, พ่อมาและทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณสูงส่งอย่างมาก สิ่งนี้ใช้เวลา 5,000 ปีสำหรับองศาที่จะลดลง
อย่างสิ้นเชิง เหล่าเทพผู้ที่เคยสูงส่งที่สุดต้องลงมา การละเล่นนี้เป็นเช่นนั้น! พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก! ใครก็ตามที่นั่งลง
เพื่อเข้าใจก็สามารถเข้าใจได้ชัดเจนอย่างมาก เมื่อลูกอยู่บัพติ (เตาอบ) ที่คาราจี ลูกเคยไปที่นั่นเพื่อเข้าใจ อย่างไรก็ตาม
หลังจากการแบ่งแยกดินแดน ทุกคนอื่นทั้งหมดก็จากไป (จากคาราจี) ในขณะที่ลูกยังคงอยู่ที่นั่น ลูกไม่ได้อยู่กับใครอื่นที่
นั่น อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าลูกจะอยู่ห่างไกลจากความเป็นมิตรของผู้อื่น ลูกได้ทำความเพียรพยายาม, ตามลำดับกันไป ไม่
ใช่ทุกคนจะสามารถทำความเพียรพยายามรูปแบบเดียวกันได้ ไม่ใช่ทุกคนในโรงเรียนจะได้อันดับเดียวกัน นักเรียนสอง
คนไม่สามารถได้รับ 99 คะแนนได้ ลูกจะไม่นั่งอยู่เหนืออีกคนหนึ่งในระดับเรียน (หากลูกได้อันดับเดียวกัน) ไม่สามารถมี
ม้าสองตัวในการวิ่งแข่งสามารถเป็นเหมือนกัน ไฟบุษยัญนี้ได้รับชื่อว่า “ราชาสวา อัสวเมฆ” (ไฟบุษยัญที่มีการส่งเว
ทย์) ลูกคือม้าทางจิต การแข่งไปข้างหน้าของลูกนั้นมุ่งตรงไปยังบ้านเพื่อไปถึงพ่อก่อน ที่นั่นในโลกภายนอก) พวกเขามี
การแข่งขันการแข่งม้า มีการแข่งมวยปล้ำด้วยเช่นกัน ของลูกเป็นการต่อสู้พร้อมกันกับการแข่ง การต่อสู้ของลูก
คือการเอาชนะมายาและลูกได้รับการบอกให้จดจำพ่อ ลูกไม่ได้รับการบอกให้จดจำภรรยานักหรือจดจำใครอื่น ผู้ประทาน
หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ในความเป็นจริงมีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตาต่อ
ทุกคน มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทุกคน เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระ

ให้บริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นได้ให้ชื่อนี้แก่ตนเองและนั่นไม่ถูกต้อง มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน พ่อคือผู้เดียวที่จะพาคุณไปสู่ดินแดนแห่งความสุข และดังนั้นคุณควรที่จะรับมรดกของคุณในดินแดนแห่งความสุขจากพ่อ ราวน์ได้สาปแช่งคุณมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้จึงประกาศสิทธิ์ในมรดกของคุณจากพ่อของคุณ นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป โลกของเหล่าเทพคือโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ไม่มีบุญใดในโลกของบาป ผู้คนเฝ้าแต่บอกเรื่องเล่าว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ตายและไปสู่สวรรค์ อย่างไรก็ตามหากสวรรค์ไม่คงอยู่ เขาจะใช้ชาติเกิดถัดไปของพวกเขาที่นั่นได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้จะเป็นที่เข้าใจด้วยผู้ที่ต้องการจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นเท่านั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะนั่งที่นี่ (มรณัม) เพื่อที่จะเข้าใจ ถึงแม้ว่าคุณจะไปต่างแดน ก่อนอื่นคุณต้องอยู่ในความเป็นมิตรของบาบาเป็นเวลา 7 วัน เพราะมิตรที่ดีจะพาคุณข้ามฟาก ในขณะที่มิตรที่ไม่ดีจะทำให้คุณจมน้ำ หากคุณยืนตรงเป่า ดวงวิญญาณเหล่านั้นจะพูดว่า: ฉันปรารถนาที่จะอยู่กับบาบาอีก 7 วัน และแล้วบาบาจะทดสอบดวงวิญญาณเหล่านั้น: พวกเขามีศรัทธาที่สมบูรณ์ไหม? หัวใจของพวกเขาถูกดึงดูดจริงๆ ไหม? คุณรู้ได้ยิ่งตรงพวกเขาไหมในสิ่งที่พ่อกำลังสอนพวกเขา? โอ! คุณควรจะอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อ และแล้วเมื่อดวงวิญญาณนั้นได้รับการแต่งตั้งอย่างมั่นคง คุณสามารถไปแม้กระทั่งต่างแดน หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ คุณสามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ! ไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่ที่จะกลับมาบริสุทธิ์สำหรับเพียงชาติเกิดเดียว บาบาให้วิธีการมากมายแก่คุณ ใช้วิธีการเหล่านี้อย่างระมัดระวังเพื่อที่คุณจะไม่เข้าไปสู่ความขัดแย้งกับใครแต่รักษาความเป็นมิตรภาพของพวกเขาและเฝ้าแต่ทำให้ตนเองเป็นอิสระด้วยเช่นกัน บาบาคือผู้ที่ชาญฉลาด ผู้ที่ล่วงรู้ความลับทั้งหมด (รันจู รามซบาซ: Ranju Ramazbaaz) และดังนั้นท่านบอกวิธีการทั้งหมดแก่คุณเพื่อทำทุกสิ่ง มีบราห์มาภุมาริมากมายผู้ที่ส่งเสียงความรู้ให้กับสามีของพวกเขาในวิธีการนี้และนำพวกเขามาที่นี่ และแล้วสามีของพวกเขาจะลงแทบเท้าภรรยาและพูดว่า: เธอช่วยชีวิตฉัน พราหมณ์เหล่านั้นได้ผูกดวงวิญญาณไว้กับพันธะของกิเลส ที่นี่คือบราห์มาท่านเองและบราห์มินได้ยกเลิกพันธะนั้นและผูกพันธะของความบริสุทธิ์ ลูกๆ พูดว่า: บาบา, ท่านพาพวกเราไปสู่สวรรค์ แล้วเหตุใดพวกเราไม่ควรรับฟังท่านเล่า? ดังนั้นพวกเราจึงได้ผูกกำไรข้อมือของความบริสุทธิ์อย่างมีความสุขมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้สร้างวิธีการของคุณเองที่จะทำให้ตัวคุณบริสุทธิ์ ทำสัญญาว่าคุณจะอยู่อย่างบริสุทธิ์และดังนั้นประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด
2. เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ให้มีการแลกเปลี่ยนกับผู้ที่สูงส่งเท่านั้น อยู่ในความเป็นมิตรของบาบาและอยู่อย่างปราศจากความกลัว

พร: ขอให้ลูกอยู่ในรูปรวมโดยการอยู่อย่างตระหนักรู้ถึงมิตรของผู้ทรงอำนาจและมีประสบการณ์กับความสำเร็จเสมอ
ทำให้พ่อผู้ทรงอำนาจเป็นมิตรของคุณและพลังทั้งหมดจะอยู่กับคุณอย่างต่อเนื่อง เมื่อคุณมีพลังทั้งหมด เป็นไปไม่ได้ที่คุณจะไม่มีความสำเร็จ อย่างไรก็ตาม หาก你不อยู่ในรูปรวมกับพ่อ หากมายาแยกคุณออกจากรูปรวมของคุณ และแล้วความสำเร็จก็จะลดลงด้วย ความสำเร็จหลังจากทำงานหนัก ความสำเร็จล้อมรอบผู้ที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจ

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับพรจากทุกคน ให้พูด "Hi ji" (ครับอย่างจริงใจ) และยื่นมือของความร่วมมือของคุณออกไป

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวานในเวลานี้ชีวิตของลูกเป็นเช่นดังเพชร เพราะลูกได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า ท่านเองกำลังสอนลูก ให้กลายเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกลและเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล
- คำถาม:** ด้วยความเพียรพยายามใดที่ทำให้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกล (ดูรันเดซี) และเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล?
- คำตอบ:** ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกกลายเป็นผู้มองเห็นการณ์ไกลและด้วยการศึกษาเล่าเรียนลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล การเป็นผู้มองเห็นการณ์ไกลหมายถึงการจดจำพ่อผู้ที่อยู่ในดินแดนไกลโพ้น ความหมายของมานมานะบาฟ คือการเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกล การมีสติปัญญาที่กว้างไกลหมายถึงการมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกในสติปัญญาของลูก ก่อนอื่นลูกต้องเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกลและเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเราพิเศษสุด

โอมชานติ ลูกๆได้ยินเพลงแล้วว่าการจาริกแสวงบุญของเราพิเศษสุดอย่างไร สถานที่การจาริกแสวงบุญของเราอยู่ห่างไกลมาก และเหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกว่า: ขอให้ลูกมองเห็นการณ์ไกล! ผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้นพูดว่า: ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่กว้างไกล ในเวลานี้สติปัญญาของทุกคนตกต่ำ มายาได้ทำให้สติปัญญาของลูกตกต่ำ ดังนั้นสติปัญญาของลูกมองเห็นการณ์ไกล นั่นคือการจดจำระลึกถึงผู้เดียวผู้ที่อาศัยอยู่ไกลโพ้น การมีสติปัญญาที่กว้างไกลหมายถึงลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบในสติปัญญาของลูก ผู้อื่นทั้งหมดมีสติปัญญาที่แคบ นั่นคือพวกเขาเพียงแค่พูดถึงพระเจ้า แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน ที่นี้ไม่มีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พ่อมาและทำให้ลูกมองเห็นการณ์ไกล แต่ลูกๆไม่ได้มองเห็นการณ์ไกลเช่นนั้น แม้ว่าพวกเขามีความรู้มากมาย พวกเขาที่ไม่ได้มองเห็นการณ์ไกลเช่นนั้น นั่นคือพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อน้อยมาก ผู้รู้ทำการเพ่งเพียรทางจิต ราชา ราชินี และปวงประชาของทั้งโลกในเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะให้ชื่อ “มหาดมะ” (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) ก็ไม่มีใครเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ บ้างพูดว่าลักษณะเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ อย่างน้อยที่สุดก็ถูกต้องเพราะนั่นคือโลกที่สูงส่ง นี่คือนานาชาติคดโกง เช่นราชา ราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตามในเวลานี้ไม่มีราชา นี่เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถพบปะพ่อได้ด้วยการศึกษาคัมภีร์ และลูกไม่สามารถเข้าไปสู่การหลุดพ้นจนกว่าลูกจะมารู้จักพ่อจากพ่อ จนกว่าพ่อมาในตอนสิ้นสุดของวงจร ผู้คนจดจำลักษณะ แต่เขาเป็นของดินแดนแห่งนี้ เขาไม่ได้มองเห็นการณ์ไกล ดังนั้นการจดจำพ่อหมายถึงการเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกล ความหมายของมานมานะบาฟคือการเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกล หากลูกไม่รู้จักรักพ่อ ลูกจะสามารถได้รับมรดกจากท่านได้อย่างไร? หากท่านไม่มาลูกจะค้นพบหนทางได้อย่างไร? นี่คือนานาชาติที่ต้องเข้าใจ นั่นต้องเป็นความรักที่ลึกซึ้งต่อเจ้าบ่าว มีการกล่าวไว้(ในเพลง)ว่า: จากการได้พบเพียงท่านฉันได้พบทุกสิ่ง ดังนั้นลูกได้รับบรรลุปะหามาหมายทั้งหมดจากเพียงผู้เดียว นั่นต้องมีความรักอย่างมากต่อเจ้าบ่าวเช่นนั้น นี่คือนานาชาติที่ไม่มีขีดจำกัด นี่เป็นละครที่หลากหลายที่ซึ่งมีทุกรูปแบบของความขัดแย้ง และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้พูดถึงอาณาจักรที่แบ่งแยก แบ่งแยก(dwet)หรือปัสจา(daiya) เป็นสิ่งเดียวกัน รวันกล่าวได้ว่าเป็นปัสจา นี่เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นเทพ มีคำกล่าวว่า: ท่านเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! ลูกมีสติปัญญาที่กว้างไกล ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล นั่นเป็นความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้เป็นสิ่งที่แยกออกไปจากความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพอมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ลูกเคยเป็นเช่นเพชรแต่ เวลานี้ได้กลายเป็นเช่นเปลือกหอย เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชรอีกครั้ง ด้วยการมีสติปัญญาที่กว้างไกล ลูกสามารถปกครองโลก ที่นั่นอาณาจักรไม่สั่นคลอนและมั่นคง ดังนั้นผู้ที่มีความรู้มีสติปัญญาที่กว้างไกล ลูกจะมีความสุขในยุคทองและลูกได้ลงบันไดมาทีละน้อย ในการที่จะไต่ขึ้นไปลูกกระโดดในหนึ่งวินาที นี่เป็นการก้าวกระโดดที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้5000 ปีที่จะลงมา ลูกทั้งหมดได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกได้รับความรู้นี้ในเวลานี้ ความรู้นี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันอย่างแท้จริงเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกจะไม่กล่าวว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลในยุคทอง ลูกจะไม่พูดว่าชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชรในยุคทอง เป็นเวลานี้ที่ลูกมีชีวิตที่เป็นเช่นเพชรเพราะลูกเป็นลูกๆของพระเจ้า พระเจ้ากำลังสอนลูก นี่คือการยกย่องของพ่อ เมื่อดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร?

อย่างไรก็ตามมนุษย์มีสติปัญญาที่แคบ ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขาเพียงใดก็ตาม พวกเขาก็ไม่เข้าใจ ดังนั้นลูกต้องเข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลบราห์มิน ผู้ที่เป็นของสกุลเทพจะเข้าใจความรู้และกลายเป็นบราห์มิน พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเองก็กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และแล้วลูกก็กลายเป็น มหาสมุทรแห่งความสุขและความสงบ นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง ดังนั้นลูกได้รับการบรรลุผลของความสุขทุกรูปแบบจากพ่อ ในเวลาสุดท้ายลูกจะกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ความสุขและความสงบเพราะลูกได้ให้สิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วย มองดูชีวิตที่มีความทุกข์และความไม่สงบมากเพียงใดในเวลานี้! บุคคลสำคัญไม่สามารถที่จะนอนหลับได้ เวลานี้ลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุขเพราะเวลานี้ลูกรู้จักพ่อ โลกพูดว่า: “โอ้พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด!” แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาได้ ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลานาน พวกเขาเฝ้าแต่จดจำท่านอย่างต่อเนื่อง แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พ่อเองมาแล้วให้คำแนะนำของท่านเองและสิ่งสร้างของท่านแก่ลูก และลูกต้องให้สิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อ ท่านไม่ใช่มหาตมะ บาบาคิดเกี่ยวกับการทำให้ลูกเขียนในแบบฟอร์ม: ลูกมาเพื่อพบใคร? พวกเขาจะพูดว่า: เรามาเพื่อพบกับมหาตมะ จงบอกพวกเขา: ท่านไม่ใช่มหาตมะ มีชื่อ “บราห์มา कुमारและบราห์มา กุมารี” และดังนั้นพ่อของพวกเขาคือประชาบิดาบราห์มา ใช่ไหม? ดังนั้นเขาจะเป็นมหาตมะได้อย่างไร? ผู้ที่โต้แย้งกับผู้อื่นด้วยหนทางนี้ต้องดีมาก พวกเขาจำเป็นต้องมีปัญญา บ้างแม้กระทั่งเขียนบางสิ่ง แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเป็นบุคคลอย่างสมบูรณ์ ลูกสามารถบอกได้จากใบหน้าของพวกเขาว่าพวกเขาไม่ได้มีความรู้ใด ชีพบาบารู้ทุกสิ่ง ท่านคืออันตาระยามิ (ผู้เดียวที่รู้ทุกสิ่งที่อยู่ภายในลูก) บาบานี้ (บราห์มา) คือ บราหะระยานิ (ผู้รู้ทุกสิ่งภายนอก) พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ของผู้ที่เคยเป็นอันดับหนึ่ง เวลานี้เขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้าย พ่อเข้ามาในเขาเพราะเขาต้องกลายเป็นนารายณ์เดียวกันอีกครั้ง ดังนั้นเป็นเพราะเขาได้ยืมร่างมาใช้ เขาจึงได้รับค่าเช่าและเหตุนี้เองพวกเขาพูดว่า: พาหนะที่โชคดีที่สุด บัคกีราช (พาหนะที่โชคดี) ไม่ได้นำน้ำของคณามา ประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกลับของความรู้ที่ผู้คนไม่เข้าใจเพราะพวกเขาทำตามคำแนะนำของราวัน เวลานี้ลูกเข้าใจแล้ว ดังนั้นให้สร้างวิธีการสำหรับการอธิบายให้แกผู้อื่น ลูกควรที่จะคิดถึงวิธีการทำให้ผู้อื่นมองเห็นการณ์ไกลและวิธีการที่จะให้พวกเขาได้รับคำแนะนำของพ่อ พวกเขาจดจำธาตubrāhmā brahmāคือวัตถุธาตุที่ซึ่งพระเจ้าอาศัยอยู่ แต่ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าธาตubrāhmāเป็นพระเจ้า ลัทธิฮินดูไม่ใช่ศาสนา เป็นเพราะผู้คนเหล่านั้นอยู่ในฮินดูสถาน พวกเขาจึงให้ชื่อ “ฮินดู” แก่ศาสนาของพวกเขา ในความเป็นจริง ฮินดูสถานคือสถานที่อยู่อาศัยของพวกเขา ทำนองเดียวกันธาตubrāhmāคือสถานที่ที่พระเจ้าอาศัยอยู่ อย่างไรก็ตามเป็นเพราะผู้คนมีสติปัญญาที่คับแคบพวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใด ที่นี้เป็นประเด็นของความรู้ ทุกคนรู้เรื่องราวของโลกอย่างดีมาก ผู้ที่เคยเป็นพ่อค้าเพชรและเคยล่วงรู้ทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามในแง่ของความรู้ เขามีสติปัญญาที่ตกต่ำและแคบ เขาไม่รู้สิ่งใด ดังนั้นบาบามาและให้การตระหนักรู้ จนกว่าใครบางคนได้กลายเป็นบราห์มินแล้ว เขาไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อ ปวงประชาต้องถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่ได้ยินแม้กระทั่งความรู้เล็กน้อยจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา หากใครบางคนเฝ้าแต่ช่องแฉะในกิเลส ต้องได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ และพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชาธรรมดา เวลานี้เป็นเวลาตายสำหรับทุกคน ทุกคนกำลังจะถูกฝังในสุสาน สิ่งนี้ต้องกลายเป็นสุสาน ในเวลานี้มนุษย์ไม่มีคุณค่า ลูกเองก็ไม่ได้มีคุณค่าใดๆ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมามีคุณค่า อย่างไรก็ตามเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ลูกทั้งหมดจะตายเหมือนกับแมลง ในเวลาจิตวิสัยแมลงมากมายได้ตาย ทุกคนต้องตายเพราะทุกคนต้องกลับบ้าน ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าใครบางคนได้ตาย เพราะที่นั่นไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใด ลูกจะชนะความตายที่นั่น ที่นั่นลูกไม่ได้ใช้คำว่า “ความตาย” ในยุคทองลูกรู้ว่าลูกไม่ตาย ลูกเพียงแต่ทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าและใช้เครื่องแต่งกายใหม่ในเวลาที่คุณต้องการ นั่นเป็นตัวอย่างของงูและวิธีการที่งูลอกหนังเก่าและใช้หนังใหม่ ดังนั้นตัวอย่างของงูก็ใช้ในยุคทอง ไม่ใช่ที่นี่ ตัวอย่างของแมลงที่เสี่ยงเกี่ยวกับเวลานี้ แม้แต่ชั้นยาสีก็ให้ตัวอย่างนี้ เพราะอนุสรณ์ของเวลาปัจจุบันดำเนินไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ยิ่งลูกๆเข้าถึงในเวลานี้มากเพียงใด สติปัญญาของลูกจะกลับมากว้างขึ้นและลูกจะหารายได้ตามนั้น ในทำนองเดียวกันเมื่อศัลยแพทย์มีสติปัญญาที่กว้าง เขาจะมียาหลายมากมายในสติปัญญาของเขามากตามนั้น เขาก็จะหารายได้มากขึ้นตามนั้น เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ บ้างหารายได้ 250 รูปีและบ้างหารายได้นับพันๆ หากใครบางคนรักษาราชเขาจะได้รับหลายแสน เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ บ้างไม่แม้กระทั่งจะเข้าถึงประเด็นใจของความรู้ ในขณะที่ผู้อื่นมองเห็นการณ์ไกลอย่างมากและมีสติปัญญาที่กว้างไกลและดังนั้นพวกเขาจึงทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ก่อนอื่นลูกได้กลายเป็นผู้ที่เห็นการณ์ไกลและลูกมีสติปัญญาที่กว้างไกล นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ ไม่มีใครมีโชคเท่ากับบราห์มิน พวกเขาพาทุกคนไปสู่จุดบนสุด จุดบนสุดคือพระเจ้าและดังนั้นพวกเขาให้คำแนะนำของท่าน ดังนั้นเวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่ง ลูกจะรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพ่อของเขา พ่อเหนือโลก (parlokik) เวลานี้ได้มาเพื่อชำระลูกและพาลูกกลับไป มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับลูกสาวชานาวา ราชองค์หนึ่งได้อภิเษกสมรสกับลูกสาวชานาวา แต่เธอไม่ชอบอยู่ในพระราชวังนั้นเลย ดังนั้นพระองค์จึงทรงส่งเธอกลับไปยังบ้านของเธอ ก็เช่นเดียวกันกับที่นี่ ผู้ที่สติปัญญาไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ ก็จะหยุดละเลิกข้อตกลงหรือสนธิสัญญาของตัวเอง พ่อจะสามารถทำอะไรได้กับสิ่งนั้น? นี่เป็นพ่อสูงสุด ดวง

วิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สามารถอธิบายแก่ลูก ท่านบอกลูกถึงสาระของพระเวทและคัมภีร์ผ่านบราห์มา พ่อพูดว่า: พระเวทไม่ใช่คัมภีร์ของศาสนาใด สิ่งนั้นเป็นเพียงใบไม้ เป็นลูกๆ นั้นมี 4 ศาสนาหลักและศาสนาเบรห์มินคือหนึ่งในศาสนาหลัก เหล่าเทพไม่ได้กล่าวว่าชีวิตที่เป็นเช่นเพชร เพราะยุคนี้เป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์และเป็นบุญ เดือนที่ก้าวกระโดดกล่าวได้ว่าเป็นเดือนของการทำบุญ นี่เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ ไม่มีคุณประโยชน์ในผู้อื่นใดเพราะองศาของลูกเฝ้าแต่ลดลง แต่ละวันที่ผ่านไปองศาของลูกเฝ้าแต่ลดลง เพียงยุคนี้เท่านั้นคือยุคที่ให้คุณประโยชน์ ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามเกี่ยวกับวิธีการที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ในความเป็นจริงผู้เป็นนายกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการชี้หนทางแก่ผู้อื่น แต่แล้วธุรกิจของแต่ละคนก็เป็นของเขาเอง ดังนั้นลูกควรจะได้ใจว่าลูกจะสามารถนำผู้อื่นออกจากทรายดูดได้อย่างไร บ้างไปเพื่อนำผู้อื่นออกจากทรายดูดแล้วพวกเขาเองก็ติดกับ ดังนั้นลูกจำเป็นต้องมีวิธีการที่ดีมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดอธิบายเกี่ยวกับอัลฟาและแล้วพวกเขาจะสามารถรู้เกี่ยวกับเบต้า อำนาจในการปกครองและวงจรโลกด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดอย่างน้อยที่สุดรู้จักอัลฟา! เมื่อใครบางคนนั่งและเขียนนับพันๆ ครั้งว่าอัลฟาคือใคร เขาก็จะสามารถนั่งอยู่ที่นั่นได้! บ้างแม้กระทั่งเขียนด้วยเลือดแต่แล้วก็จากไป มายานี้ไม่ยิ่งหย่อน! อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกลและอยู่ในการจดจำระลึกถึงและให้คำแนะนำของพ่อ ผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนไกลพัน
 2. สร้างวิธีการที่จะให้ประโยชน์แก่ทุกคนในยุคที่ให้คุณประโยชน์ ทำงานรับใช้ของการนำทุกคนออกจากทรายดูด
- พร:** ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยดีและมีประสบการณ์สภาพที่ไบยบินอย่างสม่ำเสมอด้วยปีกของความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูก
- ความจริงใจและความกระตือรือร้นคือปีกของลูกบราห์มินสำหรับสภาพที่ไบยบิน ถึงแม้ว่าลูกลงมาเพื่อทำงานบางอย่างเป็นในสภาพที่ไบยบินและเช่นคาร์มาโยดีที่ลูกลงมา ความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับบราห์มิน ชีวิตของลูกไม่แห้งแล้งแต่ลูกมีความอ่อนหวานของความจริงใจและความกระตือรือร้นและดังนั้นลูกไม่สามารถกลับมาหดหู่หัวใจได้แต่อยู่อย่างมีหัวใจที่เป็นสุขอย่างสม่ำเสมอ ความจริงใจและความกระตือรือร้นทำให้พายุเป็นของขวัญและสามารถทำให้ลูกมีประสบการณ์ของปัญหาและข้อสอบว่าเป็นความบันเทิง
- คติพจน์:** ผู้ที่ฝึกฝนสภาพปราศจากร่างไม่สามารถถูกดึงดูดโดยการดึงดูดทางร่างกายใดๆ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่ล้ำค่าของมาเตซาวรี

ประเด็นแรกประเด็นใดที่ดวงวิญญาณของมนุษย์ต้องเก็บไว้ในสติปัญญาของเราและประเด็นใดที่เราต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ

1. เราต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าใครที่กำลังสอนพวกเรา
2. เราทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณมนุษย์และดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของเรา เราดวงวิญญาณลูกๆของท่านแยกทางจากดวงวิญญาณสูงสุดพ่อของเรา
3. พระเจ้าไม่ใช่สิ้นสุดพระเจ้าไม่ใช่อยู่ทุกหนทุกแห่ง เราต้องเก็บความรู้ไว้ในสติปัญญาของเรา และเหตุนี้เองความรู้ของเราจึงพิเศษสุด ถึงแม้ว่าผู้คนของโลกคิดว่าพวกเขามีความรู้ของพระเจ้า เมื่อเราถามพวกเขาว่าเป็นความรู้อะไรที่พวกเขามี พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่ง เวลานี้พระเจ้าท่านเองพูดว่าความรู้ของฉันเป็นเพียงได้รับจากฉันเท่านั้น เช่นที่ลูกเรียนรู้เป็นทนายความจากทนายความ และลูกเรียนรู้ที่จะเป็นหมอกจากหมอ มีทนายความมากมายและถ้าลูกไม่

ศึกษากับผู้หนึ่งลูกสามารถศึกษากับอีกผู้หนึ่งได้ ถ้าหมอผู้หนึ่งไม่ได้สอนลูกและแล้วหมออีกผู้หนึ่งจะสอนลูก
อย่างไรก็ตามความรู้ของพระเจ้านี้ไม่สามารถถูกสอนโดยมนุษย์ได้ไม่ว่าเขาจะเป็นนักปราชญ์ นักบุญหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ความรู้ที่สามารถสอนโดยดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเองเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาสามารถที่จะคิดได้อย่างไรว่าพวกเขามีความรู้ของพระเจ้า

4. พระเจ้าไม่ได้มาที่นี่ในทุกยุคแต่พระเจ้ามาครั้งเดียวในทุกวงจร ในยุคบรรจบพบกันนั้นคือในการบรรจบพบกันของ
ตอนจบของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ท่านทำลายความไร้ศีลธรรมจรรยาทั้งหมดและก่อตั้งศาสนาแห่งสัจจะที่
คงอยู่ตลอดไปตั้งแต่เดิมเดิย บุคคลสามารถพูดได้อย่างไรว่าพระเจ้ามาในทุกยุค พวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าของกิตะคือศรี
กฤษณะและพูดว่าท่านมาในยุคทองแดง สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ต้องได้รับการพิสูจน์ พระเจ้าของกิตะไม่ใช่ ศรีกฤษณะเป็นชีวา
ดวงวิญญาณสูงสุด และท่านไม่ได้มาในยุคทองแดง ท่านมาในเวลาของการบรรจบพบกัน

5. มีความมึตอย่างที่สุดโดยปราศจากกูรูได้อย่างไร ใครคือกูรุนั้น โลกมนุษย์เป็นต้นไม้กลับหัวได้อย่างไร และเราสามารถ
เอาชนะกิเลสทั้ง 5 ของเราได้ได้อย่างไร

6. พวกเราคือนักรบพันดาบเหล่านั้น เรามีพระเจ้า ท่านเองอยู่กับเราและมีชัยชนะ

7. พระเจ้าท่านเองคือผู้ทรงอำนาจและดังนั้นผู้ที่ได้มีความเป็นมิตรของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ได้รับมงกุฎทั้งสองมงกุฎแห่ง
แสงและมงกุฎแห่งอำนาจ การเก็บสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูกเรียกว่าเป็นความรู้ อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกทำความผิดแม้เพียงเล็กน้อยที่สุด มายาจะกลืนกินลูกด้วยวิธีการเช่นนั้นที่ลูกจะออกห่างจากความเป็นเพื่อนกับพระเจ้า ดังนั้นจงระมัดระวังและอยู่อย่างรู้ตัว
- คำถาม:** อะไรคือกฎระเบียบเพื่อที่จะนั่งอยู่ในชั้นเรียนของพระเจ้า
- คำตอบ:** ผู้ที่จำพอได้อย่างถูกต้องแม่นยำเท่านั้นที่จะนั่งอยู่ในชั้นเรียนนี้ได้ ผู้ที่นั่งอยู่ที่นี้ต้องมีการจดจำระลึกถึงที่ไร้การเจือปน หากขณะนั่งอยู่ที่นี้ ลูกเฝ้าแต่จดจำผู้อื่น นั่นก็จะทำลายบรรยากาศ และยังสร้างความเสียหายให้กับงานรับใช้อย่างมากอีกด้วย เพราะกฎระเบียบของที่นี่เข้มงวดอย่างมาก จึงไม่มีการเติบโตขยายตัวมากมายนัก
- คำถาม:** ลูกจะบอกถึงสภาพของลูกๆ ว่าเป็นอย่างไรได้จากเรื่องใด
- คำตอบ:** ในโลกที่เจ็บป่วยจากความพลัดเพี้ยนทางประสาทสัมผัสนี้ เมื่อลูกเผชิญหน้ากับข้อสอบและเริ่มร้องไห้ ผู้อื่นก็จะบอกได้ว่าสภาพของลูกเป็นเช่นไร ลูกต้องไม่ร้องไห้
- เพลง:** จงมองดูใบหน้าของท่านในกระจกหัวใจของท่าน!

โอมซานติ ใครที่พูดว่า “ปราณ” (พลังชีวิตในร่างกาย) หรือ “ดวงวิญญาณ” พวกเขาพูดว่า พลังชีวิตได้จากผู้นี้ไปแล้ว ดังนั้นดวงวิญญาณได้จากไปแล้ว ดวงวิญญาณจึงเป็นพลังชีวิต ไม่ใช่ร่างกาย พ่อถามลูกๆ ดวงวิญญาณว่า ลูกเป็นดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญ ลูกทั้งหลายเชื่อว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า จงถามตนเอง ดวงวิญญาณว่า ฉันได้ทำบาปใดไว้บ้าง ฉันทำบาปเหล่านั้นเมื่อไหร่ ทุกคนคือ ดวงวิญญาณบาป แต่นั่นก็ต่างลำดับกันไป แล้วใครที่เป็นดวงวิญญาณบุญที่ต่างลำดับกันเล่า ใครคือดวงวิญญาณบาปอันดับหนึ่ง บาร์ตเคยบริสุทธิ์ แต่เวลานี้ไม่บริสุทธิ์ วันนั้นมนุษย์ทั้งหมดได้กลายเป็นทาสของมายา พวกเขากลายเป็นทาสของมายามาถึงครึ่งวงจร จากนั้นพวกเขาก็ทำให้มายาตกเป็นทาส และเมื่อมันเองที่พวกเขาถูกเรียกว่า ดวงวิญญาณบุญ ลักษณะและนารายณ์ คือ เทวาเทวี เวลานี้พวกเขาไปอยู่ที่ไหนกัน ไม่ได้มีเพียงแค่ลักษณะและนารายณ์เท่านั้นในยุคทอง แต่ยังมีราชวงศ์ทั้งหมดของพวกเขาด้วย บาร์ตในเวลานั้นบริสุทธิ์ ที่นั่นมีมนุษย์ที่มีคุณธรรมอันสูงส่ง มีคำกล่าวว่า เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ ดังนั้นพวกเขาจึงเคยเป็นดวงวิญญาณบุญ แล้วก็มีคำกล่าวว่า ศาสนาสูงสุดของพวกเขา คือ ศาสนาแห่งความไม่รุนแรง พวกเขาจึงไร้ความรุนแรงเช่นกัน ความรุนแรงมีสองความหมาย ความรุนแรงหมายถึงการฆ่าหรือการทุบตี การฆ่าก็ยังมีสองประเภทด้วยเช่นกัน หนึ่งในนั้นคือ การฆ่าด้วยดาบของตัณหาและ อีกหนึ่งนั่นคือ การฆ่าผู้อื่นด้วยความโกรธ นั่นก็เป็นความรุนแรงเช่นกัน ในเวลาหนึ่งทุกคนเป็นดวงวิญญาณบาป ผู้คนพูดว่า ฉันไร้คุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม พวกเขาต่างลำดับกันไปใหม่ อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นดวงวิญญาณบาป ดังนั้นเมื่อพ่อมา พวกเขาควรจะทำตามได้ ลูกพูดถึงพ่อสูงสุด ท่านไม่มีพ่อ แต่ท่านเป็นพ่อของทุกคน ท่านเป็นครูของทุกคน พ่อสูงสุดที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดนั้นไม่มีพ่อของตนเอง คนอื่นมีพ่อ แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางกาก็ยังมีพ่อ มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อชีวา ดังนั้นท่านเป็นพ่อใช้ใหม่ พ่อไม่ได้เข้าไปสู่การใช้ชาติเกิด แต่ท่านถือกำเนิดเพียงครั้งเดียวในวงจร ผู้คนพูดถึงชีพขันธ์ (วันเกิดของชีวา) นั่นจึงเป็นการเกิดของท่าน ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ไม่รู้ว่า ชีวากำเนิดอย่างไร พวกเขาพูดถึงชีพราตริแต่เป็นราตริใดเล่า ผู้คนล้มลุกคลุกคลานในตอนกลางคืนเพราะความมืด จากนั้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาให้ผู้คนลงอาบในแม่น้ำคงคา ไปแสวงบุญยังสถานที่ทั้งสี่ ทำสิ่งนี้... ดังนั้นสิ่งเหล่านั้นคือ การล้มลุกคลุกคลาน นี่คือการล้าง ยุคทองและยุคเงิน คือ กลางวัน มีความสุขในยุคทอง จึงไม่จำเป็นต้องจดจำพระเจ้าที่นั่น มีคำกล่าวว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าเมื่อมีความสุข ดังนั้นเป็นเพราะผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า และบำเพ็ญเพียรทางจิตวิญญาณ พวกเขาจึงไม่บริสุทธิ์ บาร์ตถูกกล่าวว่าไม่บริสุทธิ์ เพราะบาร์ตนั้นเคยบริสุทธิ์ เมื่อเคยเป็นศาสนาเทพ ดวงวิญญาณจึงบริสุทธิ์ ไม่มีศาสนาอื่นใดในยุคทอง ทุกดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ของศาสนาอื่นๆ มีประสบการณ์ของการถูกล้างโทษ จากนั้นจึงไปสู่อาณาเขตสูงสุด พวกเขาไม่ได้เข้าไปสู่ยุคทอง ที่นั่นมีความสุข ความสงบและความมั่งคั่งในยุคทอง ที่นั่นมีเพียงผลรางวัลเท่านั้น ที่นั่นเวลานี้ ลูกๆ ทำตามคำสั่งเดียว ที่นั่นในบ้านหลังเดียว ลูกได้รับคำสั่งจำนวนมากมาย ผู้เป็นพ่ออาจจดจำคุณ และลูกๆ ของเขาก็อาจจดจำหนึ่มา สิ่งเหล่านั้นจึงเป็นคำสั่งที่มากมาย ที่ลูกได้รับมรดกของตนเองจากพ่อ จริงๆ แล้วใครก็ตามที่ถูกเรียกว่า “บาป” คานธีก็เคยเป็นบาปด้วย แต่เขาก็ไม่ใช่พ่อของทุกคน ผู้เดียวคือ พ่อที่ไร้ขีดจำกัด พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากใช้ตรวน แม้กระทั่งโซ่ตรวนของความเลื่อมใสศรัทธาก็ยังมี พวกเขาไม่เข้าใจว่า ตนเองไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้คนที่ไม่

บริสุทธกลับมามิริสุทธิ ลูกเชื่อพ่อที่แท้จริงผู้เดียวนี้ ไม่มีใครห้ามไม่ให้ลูกไปยังชุมนุมทางจิตอื่นๆ ที่นี้ลูกถูกห้ามอย่างสิ้นเชิง จนกว่าลูกจำพอได้แล้วเท่านั้น ลูกไม่อาจนั่งอยู่ในชั้นเรียนได้ เพราะลูกไม่มีค่าจนกระทั่งลูกมีการจดจำระลึกถึงนั้น มายาทำให้ลูกไร้ค่า มีคำกล่าวว่า ฉันไร้คุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม ทุกคนร้องเพลงนี้ นั่นหมายถึงทุกคนไม่บริสุทธิ พวกเขาดูหมิ่นแม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางก้า สายตาของพวกเขาเป็นเช่นไร โลกที่พวกเขาเห็นก็เป็นเช่นนั้น หากบางคนที่นั่งอยู่ที่นี้เฝ้าแต่จดจำผู้อื่น นั่นก็ยังเป็นการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน ถึงแม้ว่าจะไม่มีการจดจำระลึกถึงที่มั่นคงเช่นนั้น เพราะมายาตัดโยคะสติปัญญาของลูก แต่พ่อก็สอนลูกถึงวิธีที่จะเชื่อมต่อโยคะสติปัญญา ในเวลาสุดท้าย การจดจำระลึกถึงของลูกจะมั่นคง เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำช่วงเวลาสุดท้าย “หากลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสให้ถามโก๊ปและโก๊ป” สถาบันนี้ไม่ได้เติบโตมากมายนัก เพราะกฎระเบียบของที่นี่เข้มงวดมาก จนกว่าลูกรู้จักพอ ไม่เช่นนั้นลูกไม่อาจนั่งอยู่ในชั้นเรียนนี้ได้จนกว่าลูกได้รู้จักพอ เพราะที่นี่จะต้องมีการจดจำระลึกถึงที่ไร้สิ่งใดเจือปน ผู้อื่นไม่อาจทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะได้ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ เวลานี้เป็นดินแดนของความหลือกวาง มีคำกล่าวว่า ร่างกายหลือกวาง มายาก็หลือกวาง และทั้งโลกก็ยังหลือกวางอีกด้วย สิ่งนี้ดำเนินไปถึงครึ่งวงจร ตัวอย่างเช่น เมื่อพ่อคนหนึ่งมาสู่หนทางของความรู้ เขาต้องทำให้สิ่งสร้างของตนเองกลับมามิริสุทธิด้วยเช่นกัน หากลูกๆ ไม่กลับมามิริสุทธิ พวกเขาก็จะไม่เชื่อฟัง ในครอบครัวหนึ่ง หากคนหนึ่งกลับมามิริสุทธิ แต่อีกคนไม่ได้กลับมามิริสุทธิก็จะมีทะเลาะเบาะแว้งกัน เหตุนี้เองหัวใจของผู้คนจึงห่อเหี่ยว เมื่อผู้คนรับฟังสิ่งนี้ที่นี้ พวกเขาก็จะพูดว่า นี่เป็นสิ่งที่ดี แต่ทันทีที่พวกเขากลับออกไป พวกเขาก็จะกลับมาเป็นเช่นเดิม พวกเขาเชื่อในสิ่งที่ชัณยาสซีพูดว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะอยู่บ้านกับครอบครัวและคงกลับมามิริสุทธิ ดังนั้นพวกเขาจึงถามว่า เราจะทำเช่นนั้นได้อย่างไร อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกต้องทำสัญญา แม้แต่ลูกๆ ก็พูดว่าพวกเขาจะกลับมามิริสุทธิ ครึ่งวงจรเราเคยเรียกหา โอ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตได้โปรดมาด้วยเถิด! และในเวลานี้ท่านได้มาแล้ว เวลานี้เราจะฟังท่านหรือฟังคนอื่นเล่า พ่อพูดว่า หากลูกไม่ฟังพ่อ ลูกจะไปสู่ยุคทองได้อย่างไร หากลูกไม่มาเป็นลูกของพ่อ ลูกก็ไร้ค่า แล้วลูกก็จะอยู่ที่นี้ไม่ได้ เป็นเรื่องยากสำหรับบุคคลเช่นนั้นที่จะอยู่ที่นี้ เมื่อพวกเขาเป็นเหมือนหงส์กับนกกระสา พวกเขาจะอยู่ด้วยกันได้อย่างไรเล่า บางครั้งภรรยากลับมามิริสุทธิ แต่สามีไม่บริสุทธิ ดังนั้นภรรยาจึงเรียกหา พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกจะต้องอดทนอย่างมาก โอ เค ลูกออกไปทำงาน ไปและล้างจาน! ทั้งหมดที่ลูกต้องการคือ จาปาตีหนึ่งชิ้น ล้างจานเสียดีกว่าที่จะยุ่งเกี่ยวกับกิเลส แม้กระทั่งพ่อทางกายก็ไม่ได้ให้การลี้ภัยแก่ลูกสาวของตนเอง พ่อทางกายจะพูดว่า เราได้ผูกมือของลูกไว้กับเขาเพื่อสิ่งนี้ ดังนั้นลูกจะต้องยุ่งเกี่ยวกับกิเลสอย่างไรรก็ตามพ่อเหนือโลกพูดว่า จงให้ทานแล้วล้างรายจะลูกขจัดทิ้งไป จงให้ทานกิเลสทั้งห้า เพื่อที่ล้างรายจะลูกขจัดทิ้งไป แล้วลูกจะกลับมา 16 องศาสมบูรณ์เต็มเหมือนพระจันทร์ ศรีกฤษณะเคย 16 องศาสมบูรณ์เต็ม เวลานี้ไม่มีองศาหลงเหลืออยู่เลย เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ ผู้คนพูดว่า พวกเขาไม่บริสุทธิ แต่หากลูกบอกพวกเขาว่าพวกเขาเป็นชาวรูก พวกเขาก็จะไม่พอใจ เวลานี้ราชา ราชนีและปวงประชา ทุกคนไม่บริสุทธิ ยุคทองคือ โลกที่สูงส่ง ไม่มีใครร้องให้ในยุคทอง ดังนั้นที่นี้เช่นกันลูกไม่มีสิทธิ์ที่จะร้องให้ เมื่อลูกร้องให้ก็หมายความว่าสภาพของลูกมีบางสิ่งที่ขาดหายไป เมื่อพอกำลังให้อำนาจปกครองแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด แล้วเหตุใดลูกจึงร้องให้เล่า อย่างไรรก็ตามลูกก็ลืมนั่น นีคือ โลกแห่งความเจ็บป่วย โลกที่ทุกคนเพลิดเพลินอยู่กับประสาทสัมผัส ยุคทองคือ โลกที่เป็นไร้ความเจ็บป่วย (นิโรกิ) และเป็นโลกของโยคี ที่นี้ลูกต้องจดจำพ่อ หากลูกไม่จดจำท่าน ลูกก็กำลังทำลายงานรับใช้ เพราะลูกทำลายบรรยากาศ ที่นี้ทุกคนไม่บริสุทธิ ลูกไม่อาจกลับมามิริสุทธิได้ด้วยการให้ทานแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ หากลูกให้บางสิ่งแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ พวกเขาก็จะทำบางสิ่งที่ไม่บริสุทธิกับสิ่งนั้น ที่นี้ผู้ที่ไม่บริสุทธิจะปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่บริสุทธิ ที่นั้นผู้ที่บริสุทธิจะปฏิสัมพันธ์กับผู้บริสุทธิ คำว่า “มีสิ่งเจือปน” นั้นแย่มาก ในตอนเริ่มต้น แม้กระทั่งความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่มีสิ่งเจือปน พวกเขากราบไหวบูชาชีวาเท่านั้น ต่อมาพวกเขาก็เริ่มบูชาเหล่าเทพ แล้วความเลื่อมใสศรัทธาก็ราใจกุนี เวลานี้ผู้คนกราบไหว้บูชาแม้กระทั่งมนุษย์ พวกเขาล้างเท้าชัณยาสซี แล้วก็ดื่มน้ำนั้น การกราบไหว้บูชามนุษย์เป็นการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ นั่นคือการบูชาร่างกายที่ทำขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้า พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ลูกของคนตาบอดก็จะตาบอด ลูกคือ ลูกของผู้เดียวที่มองเห็น ดังนั้นลูกทุกคนจึงมองเห็น ผู้คนเหล่านั้นเฝ้าแต่ลืมนึกลูกคลานไปในความมืด มีคำกล่าวว่า กูรูบราห์มา กูรูวิษณุ กูรูชางก้า เป็นสิ่งผิดที่จะพูดเช่นนี้ วิษณุคือ ผู้ที่อยู่ในยุคทอง เขามีประสบการณ์กับรางวัลของตนเอง แล้วก็ยังมีการบราห์มาด้วย แต่เป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อพ่อเข้ามาในร่างของเขา แล้วผู้นี้จะมีประโยชน์ใดเล่าจนกระทั่งพ่อได้มา พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า ผู้ที่ทำตามศรัทธาของพ่อ คือ ลูกที่มีค่าของพ่อ เช่นที่รัฐบาลออกคำสั่ง ในทำนองเดียวกัน รัฐบาลพันดาวาสนี้ก็ยังออกคำสั่งด้วยว่า หากลูกกลับมามิริสุทธิ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า จงลืมร่างกายของลูก รวมทั้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ท่านทำให้ลูกตัดโยคะสติปัญญาออกจากร่างกาย และหมั่นหมายดวงวิญญาณอยู่กับดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นลูกจึงควรจดจำพ่อ และขจัดการติดยึดออกจากร่างกาย มีเรื่องราวของราชาที่เอาชนะการติดยึด ดังนั้นลูกเองจะต้องกลายเป็นผู้ชนะการติดยึดด้วยเช่นกัน นีคือ สนามรบ หากลูก

ทำความผิดแค่เพียงน้อยนิดในสนามรบแห่งนี้ มายาจะกลืนกินลูก มีคำกล่าวว่า จะชักลื่นกินช้าง ไม่ใช่ช้างลงไปกินน้ำ แล้วจะชักกินช้าง เปลาเลย สิ่งนี้ใช้กับที่นี่ในเวลานี้ มีมหารัตินี้ดีมากที่อธิบายแก่ผู้คนมากมาย และยังดูแลศูนย์ด้วยเช่นกัน หากพวกเธอทำผิดแค่เพียงน้อยนิด มายาก็จะกลืนกินพวกเธอ มายากลืนกินพวกเธอจนกระทั่งพวกเธอหนีหายไปจากการเป็นเพื่อนกับพ่อ จากนั้นพวกเธอก็เข้าไปสู่โลกเก่า เหตุนี้เองลูกจึงต้องอยู่อย่างระวังตัวให้มากๆ เพราะนี่คือ การชกต่อยกับมายา ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การพูดว่า “เป็นความจริง เป็นความจริง” เช่นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า จริงๆ ผู้หนึ่ง ผู้นี้กำเนิดผ่านจุมูก และนั่นก็เป็นความจริง หนุมานกำเนิดจากลมและนั่นก็เป็นความจริง” เรื่องเล่าเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้เป็นเรื่องราวของความรู้ที่ลูกต้องเข้าใจ ลูกต้องรบกับมายา หลังจากมาเป็นของพ่อแล้ว ลูกมีการกระทำที่เป็นบาปก็จะถูกลงโทษถึงร้อยเท่า ดังนั้นบาบาจึงเตือนลูกอย่างมาก มองดูสิ เวลานี้บาบากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและกำลังสอนลูกอยู่ เวลานี้ผู้จะไม่พูดว่า โอ้ พระเจ้า! เปลาเลย บราห์มาคือ ลูกชายของชีพบาบา และจากที่เป็นบราห์มา เขาก็จะกลายเป็นวิษณุ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมา 16 องค์สมบูรณ์เต็มเหมือนพระจันทร์ จงให้ทานกิเลสทั้งหลายอย่างเต็มที่และได้รับการปลดปล่อยจากกลางร้าย
2. หลังจากมาเป็นของพ่อแล้ว อย่าได้มีการกระทำที่เป็นบาป จงขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากร่างกาย และกลับมาเป็นผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการคำจูนสำหรับโลกและเปลี่ยนแปลงโลกด้วยสายตาที่สูงส่งด้วยสายตาและทัศนคติที่สูงส่งของลูก
ลูกๆเป็นภาพลักษณ์ของการคำจูนสำหรับทุกดวงวิญญาณของโลก บรรยากาศของโลกกำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยทัศนคติที่สูงส่งของลูก ดวงวิญญาณของโลกและวัตถุธาตุทั้งหมดกำลังกลับมาบริสุทธิ์ด้วยสายตาที่บริสุทธิ์ของลูก โลกกำลังเปลี่ยนด้วยสายตาของลูก โลกนี้กำลังกลับมาเป็นโลกที่สูงส่งด้วยการกระทำที่สูงส่งของลูก เพียงลูกๆเท่านั้นที่สวมมงกุฎของความรับผิดชอบเช่นนี้ และจะได้รับการสวมมงกุฎในอนาคต

คติพจน์: ทำการกระทำขณะทีละวางและด้วยสิทธิ์ และจะไม่มีพันธะใดสามารถมาผูกลูกไว้ได้

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อกำลังให้หัวน้ำหอมของความรู้แก่ลูก ดังนั้นลูกควรอุทิศตนเองต่อพ่อเช่นนี้ ทำตามแม่ และพ่อและรับใช้เพื่อทำให้ทุกคนบริสุทธิ์
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกๆ ที่มีโชค?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่มีโชคศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นอย่างดีมาก พวกเขามีศรัทธาที่มั่นคงในสติปัญญา พวกเขาไม่มีวันปล่อยมือของพ่อ ขณะที่กำลังทำธุรกิจของเขา ฯลฯ พวกเขาทำตามหลักสูตรนี้ด้วยเช่นกัน พวกเขาคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ไม่มีสิ่งนั้นอยู่ในโชคของพวกเขา แม้จะถูกล้อตเตอร์ พวกเขาจะสูญเสียทุกสิ่ง
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าที่ไร้เดียงสา!

โอมชานติ ผู้ที่ไม่รู้สิ่งใดนั้นถูกเรียกว่าไร้เดียงสา เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกๆ มนุษย์นั้นเคยไร้เดียงสาอย่างแท้จริง! มายาทำให้ลูกไร้เดียงสาอย่างมาก ลูกไม่แม้จะรู้ว่าพ่อคือใคร ลูกร้องเรียกหาพ่อแต่ลูกก็ไม่รู้จักท่าน ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติใดจากพ่อ ดังนั้นนั้นจะถูกเรียกว่าไร้เดียงสาใช่ไหม? ไม่ว่าลูกจะเรียกใครบางคนว่าไร้เดียงสาหรือบุดดู (buddhu) ก็เป็นสิ่งเดียวกัน ในเวลานี้ทุกคนได้อยู่อย่างไม่รู้คิดและพวกเขาก็แม้กระทั่งภาคภูมิใจกับการขาดการรู้คิดของพวกเขา ลูกๆ ลูกรู้จักพ่อและลูกกำลังรับฟังท่าน อย่างไรก็ตามลูกๆ ดวงวิญญาณต้องทำความเข้าใจที่ละเอียดรอบคอบที่ลูกกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ บาบานั้นนั้นอยู่ที่นั่นและสอนลูกๆ ดวงวิญญาณให้กลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ ให้มีศรัทธาว่าลูกคือลูกๆ ของพ่อเหนือโลก ลูกรู้จักพ่อทางโลกของลูกแต่กระนั้นลูกก็ไร้เดียงสาอย่างมากที่ลูกไม่รู้จักพ่อจากเหนือโลกนี้ของลูก เวลานั้นได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอธิบายสิ่งเหล่านี้ ลูกไม่ใช่เด็กเล็กๆ อวัยวะของลูกนั้นใหญ่โต พ่ออธิบายว่า: หากลูกคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย ลูกจะไม่สามารถจดจำพ่อ ให้คิดว่าตนเองมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ พ่อไม่ได้พูดว่า “ลูก ลูก” กับร่างกายแต่พูดกับดวงวิญญาณ และลูกๆ ทั้งหมด ดวงวิญญาณ ก็เรียกชื่อว่า: ดวงวิญญาณสูงสุด บาบ ลูกไม่ได้เรียกดวงวิญญาณอื่นใดหรือบราห์มานี้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ผู้นี้(บราห์มา) ก็เป็นลูกของท่านด้วย ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกได้เข้ามาในผู้นี้แล้วในเวลานี้ ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ ลูกเองต้องจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดด้วย นี่คือการแสดงที่ไม่มีขีดจำกัดของ 5,000 ปีและลูกคือนักแสดง เวลานั้นลูกรู้ถึงตอนเริ่มต้นตอนกลาง และตอนจบของละคร ดังนั้นทั้งวงจรกรรมอยู่ในสติปัญญาของลูก ชื่อของลูกนั้นโด่งดังอย่างมาก ลูกคือผู้คงกะพันแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และแล้วลูกก็ได้กลายเป็นผู้ปกครองโลกในอนาคต ข้อพิสูจน์ของเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดอยู่ในรูปภาพวงจร เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักของลูก ยิ่งลูกกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตามบอดมากเพียงใดพ่อจะคิดว่าลูกเป็นผู้ที่มีความเมตตาตามตามนั้น ผู้คนพูดว่า: ได้โปรดเมตตาเกิด! ได้โปรดกรุณาเกิด! ลูกรู้ว่าพ่อมีความกรุณาใด? ลูกได้พบกับพ่อแล้วและดังนั้นลูกควรจะมีสุขมากมายนานมาก เวลานั้นลูกต้องยืนอยู่ด้วยเท้าของตนเอง มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่า แต่ละศูนยนั้นมีความสุขเพียงในตนเอง ดังนั้นลูกเองก็ต้องยืนอยู่ด้วยเท้าของลูกเองด้วย ลูกต้องทำความเข้าใจที่สูงสุดเหนือสิ่งใด *ทำตามพ่อและแม่* ในทางโลกลูกๆ ก็ทำตามพ่อของพวกเขาและอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เมื่อมีคำกล่าวที่ว่า “ทำตามศรัทธาของท่าน” นั่นก็อ้างถึงถึงพ่อเหนือโลก มองดูว่าบาบาและมากำลังทำธุรกิจอะไร: ท่านทั้งสองกำลังทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ หลังจากผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ลงมา ดวงวิญญาณของศาสนาของพวกเขาถูกลดลงมาจากเบื้องบนด้วย ที่นั่นไม่มีเรื่องของการเปลี่ยนศาสนาของดวงวิญญาณใด เป็นที่นี้ที่พวกเขาถูกเปลี่ยนศาสนา ศูทรต้องถูกเปลี่ยนให้เป็นบราห์มิน ลูกต้องทำความเข้าใจสำหรับสิ่งนี้ ลูกได้ให้เอกสารสิ่งพิมพ์ออกไปมากมาย ผู้คนก็เพียงแต่มองดูแล้วก็เลิกทิ้ง ลูกๆ คือรูปและบาซัน พ่อเป็นเช่นไรลูกๆ ก็เป็นเช่นนั้น ลูกต้องประหมัดความรู้ รูปภาพเหล่านี้ดีมาก รูปภาพตรีมูรติก็สำคัญ ทั้งพ่อและมรดกรวมอยู่ในรูปนั้น ลูกจะรับมรดกของปู่โดยไม่มีพ่อได้อย่างไร? ทุกคนรักรูปภาพของกฤษณะแต่พวกเขาไม่ชอบการเขียนเกี่ยวกับ 84 ชาติเกิด พวกเขาชอบรูปภาพสัญลักษณ์ ขณะที่ลูกชอบผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์เพราะพ่อได้บอกลูกแล้วว่า: ขอให้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ! ลูกคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์และลูกก็จดจำดวงวิญญาณสูงสุดที่ปราศจากภาพลักษณ์ด้วย ท่านเป็นผู้สร้างและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านสร้างโลกใหม่ เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ที่นั่น ภาพของลักษมีและนารายณ์ได้ถูกสร้างขึ้นและก็ได้มีการเขียนไว้ในภาพด้วยเช่นกันว่า: เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ ลักษมีและนารายณ์เป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี พวกเขามีความซาบซึ้งว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการจดจำพ่อ ดังนั้นจงเฝ้า

แต่พูดอยู่เสมอว่า “بابา بابا” และจดจำสถานภาพในอนาคตของลูกด้วยเช่นกันแล้วลูกจะไปสู่ยุคทอง มีตัวอย่างว่าใครบางคนได้เฝ้าแต่พูดซ้ำๆกับตนเองว่า “ฉันเป็นควาย ฉันเป็นควาย” และดังนั้นเขาก็ได้เริ่มต้นคิดว่าเขาเป็นควาย แต่ไม่มีใครกลายเป็นบางสิ่งเพียงด้วยการพูดเช่นนั้น อย่างไรก็ตามลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ เป็นความอัศจรรย์ที่เวลานี้ลูกเป็นขอทาน ไม่ได้เป็นแค่หนึ่งคนที่ปกครองอาณาจักร ราชวงศ์ของเขาได้ดำเนินไป จะมีลูกๆ ของพวกเขาด้วย ใน 1,250 ปีก็ไม่ได้มีเพียงแค่ลักษมีและนารายณ์เดียวที่ปกครองที่นั่น พวกเขาพูดว่าช่วงเวลาของยุคทองนั้นยาวนานมาก แต่ก็ยังต้องมีปวงประชาที่นั่น สติปัญญาของลูกควรจะมีการรู้แจ้งของความรู้ ลูกสามารถวางรูปภาพไว้เบื้องหน้าใครก็ตามและอธิบายแก่เขาว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เวลานี้เป็นโลกเก่าของนรก ดังนั้นจงทำความเข้าใจให้มั่นคงว่าท่านเคยเป็นชาวสวรรค์และเวลานี้ท่านเป็นชาวนรกและท่านกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ในยุคทองเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์และในยุคเงินเป็นอาณาจักรของรามและสีดา ทั้งหมดเคยเป็นชาวสวรรค์ รูปภาพวงจรให้ข้อพิสูจน์ของวงจรของ 84 ชาติเกิดขึ้น รูปภาพของต้นไม้ได้แสดงให้เห็นว่าลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไรและแล้วลูกได้ลงมากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอย่างไร ลูกพูดว่าในเวลานี้ทั้งหมดเป็นผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อ เวลานี้ลูกรู้ว่าทุกคนอยู่ในสุสาน ลูกๆ นั้นแฝงตัว ในภาษาอังกฤษพวกเขาก็พูดว่า “อยู่ใต้ดิน” ที่นั่นไม่มีใครอยู่ใต้ดิน ลูกนั้นอยู่ใต้ดิน (underground) ไม่มีใครรู้จักลูก ที่นี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวและดังนั้นลูกจึงสนุกสนานกับตนเอง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาจากอาณาเขตสูงสุด เข้ามาในผู้นี้และสอนลูก ท่านอธิบายความลับของวงจรให้แก่ลูก แต่ท่านไม่ได้อยู่ในผู้นี้ตลอดทั้งวัน พ่อพูดว่า: พ่อทำงานรับใช้ เพื่อที่จะประกาศชื่อเสียงของลูกๆ พ่อจึงเข้ามา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกกลายเป็นผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง! ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เป่าหอยสังข์! ลูกต้องเป่าหอยสังข์ของความรู้ ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าหอยสังข์หรือขลุ่ย (มูรลี) ก็เป็นสิ่งเดียวกัน พวกเขาได้แสดงลักษณะมีขลุ่ย ลักษณะเป่าขลุ่ยฟังเพชรเพื่อความสุสันต์ ไม่มีมูรลีของความรู้ที่นั่น เวลานี้ลูกๆ ต้องเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะแสดงบทบาทของลูกในยุคทองเช่นที่ลูกเคยแสดงในวงจรก่อนหน้านี้ อย่างน้อยที่สุดประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากبابา! อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ก็ล้ม เมื่อลูกกลับไปบ้าน พ่อพูดว่า: กลับมาเข้มแข็งและมั่นคง ที่นี้ลูกอาจทำธุรกิจของลูกแต่ให้เฝ้าแต่จดจำพ่อด้วย รับบทเรียนของหนึ่งวินาที ผู้คนมากมายศึกษาเล่าเรียนแม้กระทั่งหลังจากที่พวกเขาแต่งงานแล้ว ลูกก็สามารถทำธุรกิจของลูกด้วยและศึกษาเล่าเรียนในเวลาเดียวกัน เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับกุมารและกุมารี ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า: ของฉันคือชีพบบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น คำพูดนี้ไม่เกี่ยวกับบาราห์มา บาบากล่าวว่า: ลูกมีศรัทธาตั้งแต่เมื่อใด? หากลูกมีศรัทธา ลูกต้องไม่จากพ่อเช่นนี้ไปจนกว่าพ่อจะบอกลูกให้ศึกษาและไปและสอนผู้อื่น ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมาก เมื่อผู้คนที่ยากจนลูกถือเตอร์รี่ บางครั้งพวกเขาก็เสียสติ อย่างไรก็ตาม ที่นี้ลูกๆ ออกไปที่ธุรกิจของพวกเขาและลืมبابา แล้วبابาก็เข้าใจว่าลูกได้รับลอร์ดเตอร์รี่ใหญ่มากแต่ลูกกลับเสียสติ ไม่ได้อยู่ในโชคของลูกและเหตุนี้เองจึงได้มีคำกล่าวว่า: หากใครต้องการจะเห็นผู้ที่มิโชคที่สุดและผู้ที่ย่ำโชคที่สุด ดูพวกเขาที่นี้! บาบาสอนว่าลูกได้พบกับبابาแล้วหลังจากหนึ่งวงจร ให้เฝ้าแต่พูดว่า “بابา بابา!” ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำท่าน ลูกได้อุทิศตนเองให้กับใครบางคนที่คุณรัก ลูกเองก็อุทิศตนเองแก่بابาด้วย นี่คือหัวหน้าหอมของความรู้ เราคือผู้ที่พาเรือของบาร์ตข้ามฟาก เราคือลูกๆ บราห์มินที่แท้จริงของพ่อที่แท้จริงผู้ที่บอกเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องราวของเจ้าแห่งการเป็นอมตะและเรื่องราวของดาที่สาม ดังนั้นจึงไม่ควรมิชอบบพร่องใดๆ อยู่ภายใน หากมีข้อบกพร่องใดๆ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

คลาสกลางคืน -28/3/68

พ่อได้อธิบายแล้วว่า: จงมีการฝึกฝนว่า ขณะที่กำลังมองดูทุกสิ่งและกำลังเล่นบทบาทของลูกอยู่ สติปัญญาของลูกอยู่อย่างเชื่อมโยงกับพ่อ ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้น เราต้องจากโลกนี้ไปและไปยังบ้านของเรา ความคิดนี้ไม่สามารถเข้าไปในสติปัญญาของผู้ใดอื่น ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาเชื่อว่าโลกนี้จะดำเนินต่อไปอีกยาวนานมาก ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังไปสู่โลกใหม่ของลูกและรู้ว่าลูกกำลังเรียนรู้ราชา โยคะ ในเวลาอันสั้นเราจะไปสู่โลกใหม่ยุคทอง นั่นคือ ดินแดนของความเป็นอมตะ เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลง ลูกกำลังเปลี่ยนจากชีวิตที่เป็นปีศาจร้ายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง พ่อกำลังเปลี่ยนลูกให้เป็นเทพจากมนุษย์ เหล่าเทพมีคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขาเป็นมนุษย์ แต่พวกเขามีคุณธรรมอันสูงส่ง แต่มนุษย์ที่นั่นนั้นมิให้คุณสมบัติที่ชั่วร้าย ลูกรู้ว่าอาณาจักรของราวันที่ชั่วร้ายนี้จะไม่เหลืออยู่ เวลานี้เรากำลังสร้างสมคุณธรรมอันสูงส่ง เรากำลังได้รับการทำให้บาปของหลายชาติเกิดปลดปล่อยไปด้วยพลังโยคะ ไม่ว่าลูกกำลังทำสิ่งนั้นอยู่จริงหรือไม่ก็ตาม- ลูก

แต่ละคนรู้ถึงสภาพของตนเอง ลูกแต่ละคนต้องนำพาตนเองจากความตกต่ำมาสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ นั่นคือ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่ยุคทอง ลูกมีอำนาจในการปกครองโลกในยุคทอง มีเพียงอาณาจักรเดียวที่นั่น ลักขมีและนารายณ์เคยเป็นจักรพรรดิของโลก โลกไม่ได้อยู่เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ อาณาจักรของพวกเขาเริ่มต้นจาก 1.1.1 ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนั้น พ่อทำให้ลูกๆ สูงกว่าแม่ตัวท่านเองและเหตุนี้เองบาบาพูดว่า “นมัสเต” มีพระอาทิตย์แห่งความรู้ พระจันทร์แห่งความรู้ และดวงดาวที่โชคดีแห่งความรู้ ลูกเป็นผู้โชคดี ลูกเข้าใจว่าบาบาพูดนามัสเตอย่างถูกต้อง แม่นยำและมีความหมาย พ่อมาและให้ความสุขอันมากมายแก่ลูก ความรู้ที่น้อยศรัทธาอย่างมาก อาณาจักรของลูกก็นำอศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณก็นำอศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกมีความรู้ทั้งหมดของผู้สร้าง และตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเอง โชคของแต่ละคนเป็นเช่นเดียวกันกับในวงจรที่แล้ว แต่แม้กระนั้นพ่อก็ตัดสินใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม ท่านไม่สามารถบอกลูกว่าใครกำลังจะเป็นเพชรพลอยทั้งแปด การบอกสิ่งนี้แก่ลูกไม่ได้อยู่ในบทบาทของท่าน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะมารู้ถึงบทบาทของตนเอง ความเพียรพยายามอะไรก็ตามที่ลูกแต่ละคนทำลูกจะสร้างโชคของลูกตามนั้น พ่อคือผู้เดียวที่แสดงหนทางแก่ลูก และก็ขึ้นอยู่กับลูกจะทำตามมากน้อยเพียงใด ลูกเห็นผู้นั้น (วิษณุ) ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ประชาบิดา บราห์มากำลังนั่งอยู่กับท่าน เป็นเรื่องของหนึ่งวินาทีที่จะกลายเป็นวิษณุจาก บราห์มา และใช้เวลา 5,000 ปีที่จะกลายเป็นบราห์มาจากวิษณุ สติปัญญาของลูกรู้สึกว่เป็นสิ่งที่ลูกต้อง ถึงแม้ว่าผู้คนสร้างตรีมูรติของบราห์มา วิษณุและชางกา ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งนี้ ลูกคือลูกๆ ที่โชคดีหลายล้านเท่า พวกเขาแสดงภาพหลายล้านที่เท้าของเหล่าเทพ ชื่อของมหาเศรษฐีก็ได้รับการจดจำ เป็นคนยากจนและคนธรรมดาผู้ที่กลายเป็นมหาเศรษฐี ไม่มีเศรษฐีใดเลยมาที่นี้ ผู้ที่มี 5-7 แสนกล่าวได้ว่าธรรมดา ในเวลาปัจจุบัน 2 หมื่นหรือ 4 หมื่น คือไม่มีอะไรเลย ถ้าบางคนเป็นเศรษฐี นั่นจะเป็นไปเพียงชาติเกิดเดียว บางทีพวกเขาได้รับความรู้เล็กน้อย พวกเขาจะไม่อุทิศทุกสิ่งหลังการเข้าใจความรู้นี้ ผู้ที่ได้มาในตอนเริ่มต้น คือผู้ที่ได้อุทิศทุกสิ่ง ทรัพย์สินสมบัติของทุกคนถูกนำมาใช้ในทันที ทรัพย์สินสมบัติของคนจนถูกใช้ไปอย่างแน่นอน ผู้ที่มั่งคั่งได้รับการบอกให้ทำงานรับใช้ ถ้าลูกต้องการทำงานรับใช้ของพระเจ้า จงเปิดศูนย์ จงทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อก็ได้ชื่อว่าเจ้าของคนจน ในเวลานี้บาร์ตยาคนที่สุด บาร์ตมีประชากรมากที่สุดเพราะบาร์ตได้คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ผู้ที่เคยอยู่ในยุคทองเวลาน้อยในยุคเหล็ก พวกเขาได้กลับมาอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่ใช้จ่ายเงินทอง พวกเขาทั้งหมดสิ้นทุกสิ่งไป พ่ออธิบายว่า: เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนเป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้น ความยิ่งใหญ่เป็นของเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกทำรูปภาพมากมาย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนจะเข้าใจอย่างดีมาก ละครเฝ้าแต่เดินตึกๆ ผ่านไป ลูกรู้ถึงเสียงตึก ตึกนั้นของละครนี้ การแสดงของทั้งโลกซ้าร่อยอย่างถูกต้องแม่นยำและเหมือนเดิมทุกประการทุกวงจร การแสดงนี้ดำเนินไปในแต่ละวินาที พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมด และแล้วพูดว่า มานมานะบาป! จดจำพ่อ! อะไรเป็นคุณประโยชน์ของใครบางคนที่ข้ามน้ำหรือไฟ? ช่วงชีวิตของพวกเขาไม่เพิ่มขึ้นโดยการทำสิ่งนั้น อัจชะ

รัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์ ถึงลูกๆ ทางจิตที่อ่อนหวานที่สุด ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนานและได้พบพานอีกครั้ง

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง อย่าได้มีข้อบกพร่องใดภายในลูก กลายเป็นผู้คงแก่จรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและเป่าหอยสังข์ ขณะที่กำลังทำธุรกิจของลูก ให้เรียนหลักสูตรนี้ด้วย
2. กลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาเช่นพ่อและกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ทำความเพียรพยายามที่สูงส่งของการทำตามแม่และพ่อ ยืนอยู่ด้วยเท้าของลูกเองและอย่าได้ทำให้ใครเป็นสิ่งที่จำเป็นของลูก

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นรูปรวมและโดยการพิจารณาพระผู้เป็นเจ้าว่าปรากฏอยู่เสมอ จงมีประสบการณ์ของความ เป็นมิตรของท่าน

เมื่อใดก็ตามที่ลูกๆ จดจำพ่อด้วยความรัก พวกเขามีประสบการณ์ในความเป็นมิตรของท่านและในความใกล้ชิด เมื่อลูกพูดว่า “บาบา” จากหัวใจของลูก ผู้ให้ความอบอุ่นของหัวใจ มาปรากฏอยู่และเหตุนี้เองมีการกล่าวว่าพระผู้เป็นเจ้าปรากฏอยู่ พระผู้เป็นเจ้าปรากฏอยู่เสมอ ด้วยวิธีการของความรัก พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏอยู่ในทุกสถานที่เบื้องหน้าแต่ละคน เพียงผู้ที่มีประสบการณ์เช่นนี้สามารถรู้ถึงประสบการณ์นี้ มีการ

จดจำว่า : คารันการวันฮาร์ คือคารันฮาร์ (ผู้ที่ทำ) และการวันฮาร์ (ผู้ที่ดูแลผู้อื่น) อยู่ในรูปรวมกัน ผู้ที่อยู่ในรูปรวมมีประสบการณ์ของความเป็นมิตรของท่านอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์:

การทำให้จิตใจของลูกอยู่ในความสุขสันต์ทางจิตวิญญาณเสมอคือศิลปะของการมีชีวิต

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษาเล่าเรียนของลูกเป็นการศึกษาของสติปัญญา ในการที่จะทำให้สติปัญญาของลูกสะอาดและบริสุทธิ์ จงมีปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวของลูกอย่างมีศิลปะวิธี ทำตามข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก

คำถาม: การกระทำของพระเจ้า*นำอิศร*และแผ่ตัวอย่างมากอย่างไร?

คำตอบ: การกระทำของการทำให้แต่ละคนและทุกคนชำระสะสางปัญหิกรรมของเขาและของเธอนั้น*นำอิศร*และแผ่ตัวอย่างมาก ไม่ว่าใครบางคนพยายามที่จะซ่อนเร้นบาปของเขาหรือของเธอมากเพียงใดก็ตาม บาปเหล่านั้นไม่สามารถถูกซ่อนเร้นได้ อย่างแน่นอนที่จะต้องมีการประสพการณ์ของการถูกลงโทษ บัญชีของแต่ละคนเก็บอยู่ที่เบื้องบน และเหตุนี้เอง พ่อพูดว่า: หากมีการทำบาปใดหลังจากเป็นของพ่อ และแล้วด้วยการบอกสัจจะ ครึ่งหนึ่งจะได้รับการให้อภัยแล้วการลงโทษจะลดลงไป อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใด มีคำกล่าวไว้: ใครบางคนที่ยัโมยเศษฟางก็เป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ยัโมยหลายแสน ด้วยการซ่อนเร้นบาปนั้นไว้ บุคคลนั้นก็ไม่สามารถสร้างสมคุณธรรมได้

โอมชานติ ลูกกำลังนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงใคร? ลูกๆ เข้าใจว่าแม่และพ่อ บัพดาตาจะมาที่นี้ ท่านทั้งสองจะมาและให้มรดกของลูกแก่ลูก ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากบาปอีกครั้งเช่นที่ลูกเคยทำเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว สิ่งนี้จะอยู่ในหัวใจของทุกคน กองฟางของนรกกำลังถูกจุดให้ลูกเป็นไฟในเวลานี้ ลูกไม่ได้มีสายใยใดกับผู้คนของโลกนี้สำหรับลูก ความรู้ที่นั่นแผ่ตัวและมรดกก็แผ่ตัวด้วย มรดกจากพ่อทางร่างนั้นมองเห็นได้: นี่คือนิรพัญชนสมบัติของพ่อของฉัน ลูกสามารถมองเห็นด้วยดวงตาของลูก ลูกสามารถมองเห็นพ่อทางร่างของลูกและมรดกของลูกด้วย อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นแผ่ตัว ลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดด้วยดวงตาคู่นั้น ในความสัมพันธ์ทางร่าง ลูกคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย ลูกมองดูร่างด้วยดวงตาของลูกและลูกเห็นพ่อของลูกผู้ที่ให้ร่างแก่ลูกด้วย ลูกได้เห็นครูและครูของลูกด้วย ที่นี้พ่อ ครู และครูทั้งหมดนั้นแผ่ตัว ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีดวงตาที่สาม ดวงวิญญาณนั้นกำลังหลับไหล และเวลานี้ได้ถูกปลุกให้ตื่นขึ้น ดังนั้นดวงวิญญาณนั้นแผ่ตัว เช่นที่ดวงวิญญาณมาแล้วเข้าไปในร่างกาย ท่านองเดียวกัน ชีพบาปก็เข้ามาในร่างนี้ด้วยและในเวลานี้กำลังทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ สติปัญญาพูดด้วยเช่นกันว่า ลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรรจากพ่อหลายต่อหลายครั้ง และแล้วลูกก็สูญเสียสิ่งนั้นไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราอีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธา ผู้เดียวที่ให้ศรัทธาแก่เรานั้นก็แผ่ตัวด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกกำลังรับฟังพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดด้วยวิธีการที่แผ่ตัว แน่หนอนที่ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก่อนอื่นเป็นดวงวิญญาณแล้วจึงเป็นร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญเสียและพ่อก็ไม่สูญเสียด้วย ร่างกายที่พ่อใช้นั้นสูญเสีย ท่านเข้ามาในร่างนี้แล้วพูดว่า “ลูก ลูก” แล้วเตือนพวกเราว่าท่านได้มาเพื่อให้แรงบันดาลใจแก่พวกเราในการทำคามเพียรพยายาม เพื่ออำนาจในการปกครองของเทพในยุคทอง ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ในยุคทองจะมีเพียงอาณาจักรของลูก ลูกเคยปกครองอาณาจักรแต่แล้วลูกก็ต้องกลับมาใช้ชาติเกิด เพียงผู้ที่เคยเป็นของราชวงศ์ของศรีกฤษณะและเป็นส่วนหนึ่งของสกุลเทพเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ จะไม่มีใครอื่น แม้แต่ผู้คนของจักรวาลก็ยังคงอยู่ที่นั่น สิ่งเหล่านี้ง่ายดายอย่างมากที่เข้าใจ อย่างแท้จริงที่จะไม่มีศาสนาอื่นใดในยุคทอง เวลานี้มีศาสนามากมายอย่างมาก พวกเขาดูเหมือนดีและทะเยอทะยานแฉ่งกับกันและกัน มีความขัดแย้งอย่างมากมาย ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวและไม่มีความขัดแย้งใด ดังนั้นลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยวิธีการที่แผ่ตัว ลูกแต่ละคนจะพูดว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานะภาพที่สูงในอาณาจักรของลูก ดังนั้นลูกต้องมีความกล้าหาญมากเช่นนั้นด้วย ชื่อของลูกคือชีพัคคี ไม่มีใครที่สิ่งใดจริงๆ นั่นเป็นเพียงคำยกย่องที่แสดงไว้ เหตุนี้เองจึงมีการแสดงชัศติกำลังชีสิ่งโต ลูกไม่ได้ชีสิ่งใดจริงๆ ลูกคือผู้ที่กำลังเอาชนะมา ยา ลูกได้แสดงความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวนี้และเหตุนี้เองชื่อของลูกคือกองทัพชีพัคคี ในความเป็นจริงมีผู้ช่วยด้วยแต่ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ลูกพาทุกคนไปจากหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์สู่หนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยมีความสุขอย่างมากในยุคทอง ในดินแดนของวิษณุ เคยมีทุกสิ่ง ความบริสุทธิ์ ความสุขและความสงบ ที่นี้มีความสุขมากมายอย่างมาก เมื่อลูกๆ ในครอบครัวไม่เชื่อฟัง เขาก็สร้างความเดือดร้อนมากมาย ที่นั่นพวกเขายู้อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาอีกครั้งเพื่อให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก พ่อพูดว่า:

ลูกอาจอยู่ที่บ้าน แต่เพียงเข้าถึงสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูก การศึกษานี้เป็นของสติปัญญา ขณะที่อยู่ที่บ้านให้ทำตามศรัทธา ลูกแม้กระทั่งได้รับผลกระทบจากอาหารและเครื่องดื่มของลูก และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงต้องมีศีลเป็นอย่างมาก บัญชีกรรมของแต่ละคนเป็นของเขาหรือของเธอเอง บางคนอยู่ในบ่วงพันธะและผู้อื่นนั้นก็ปราศจากพันธะ บ้างนั้นก็เสี่ยงความรู้ อย่างฉลาดและขอคำอนุญาต ได้มีการอธิบายวิธีการมากมายให้แก่ลูกแล้ว บอกพวกเขาว่า: คำสั่งของพ่อคือ: กลับมาบริสุทธฺิ พ่อได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูก ดังนั้นแน่นอนที่ลูกต้องทำตามคำแนะนำของพระเจ้า เพราะและแล้วเมื่อตอนที่ลูกจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตโดยไม่มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ มีภาระของบาปหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก เช่นที่พ่อให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตใน*หนึ่งวินาที* ทำนองเดียวกัน ก็ได้รับการลงโทษใน*หนึ่งวินาที*ด้วย อย่างไรก็ตามความทุกข์ทรมานนั้นรุนแรงมาก ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้คนสังเวตตนเองที่คาสี (Kashi) ก็มีประสบการณ์ของการลงโทษในเวลาอันสั้น แต่บัญชีกรรมได้รับการสะสาง ลูกต้องสะสางบัญชีกรรมของลูกโดยที่ไม่มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ ดังนั้นทำความเข้าใจพยายามเช่นที่ลูกต้องไม่ได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ เป็นการดีที่จะจดจำบาป การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า พันดาวาสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง พ่อได้มาเป็นการส่วนตัวและทำให้ลูกสามารถมีความรัก ลูกจะทำอะไรจากการมีความรักต่อผู้อื่น? พวกเขาทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย ทำความพยายามที่ลึกซึ้งที่จะจดจำพ่อ ภายนอก ลูกอาจจะถามเพื่อนฝูงญาติมิตรเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของพวกเขาและพวกเขาเป็นอย่างไร แต่ในหัวใจของลูกควรจะผูกพันกับพ่อผู้เดียว คู่รักและผู้เป็นที่รักทางร่างกายจดจำกันและกันขณะอยู่ที่บ้าน ลูกได้กลายเป็นคู่รักของชีพบบา ทำนองอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ท่านจดจำลูกและลูกต้องจดจำท่าน ชีพบบาได้เข้ามาในร่างนี้และทำให้ลูกดวงวิญญาณได้หมั่นหมายกับท่าน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นการพบปะ (เมลา) ที่ให้คุณประโยชน์ของดวงวิญญาณกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกคือองค์แห่งความรู้และพ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยการจดจำพ่อ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ลูกเพียงต้องกลับมาบริสุทธฺิ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะตัณหาราคะ ลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนของกฤษณะ คำสั่งของพ่อก็คือ: กลับมาบริสุทธฺิแล้วลูกจะได้รับอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิด แทนการอยู่อย่างไม่บริสุทธฺิ เป็นการดีกว่าที่จะกลับมาบริสุทธฺิและล้างงาน อย่างไรก็ตามเนื่องจากสำนักที่เป็นร่างไม่ได้สลายไป ลูกแม้กระทั่งสูญเสียมรดกของลูก มองดูว่าพ่อยิ่งใหญ่เพียงใด! ท่านได้เข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธฺิและในร่างที่ไม่บริสุทธฺิ ผู้คนกราบไหว้บูชาชีพบบาในวัดโสมนาถ มองดูว่าบาปเดียวกันนั้นกำลังนั่งที่นอกระบบตาเพียงใดในเวลานี้ พระเจ้าตัวท่านเองกำลังให้คำสอนแก่ลูกในเวลานี้และหากลูกไม่ทำตามคำสอนเหล่านั้น ลูกก็ยกเลิกสถานภาพของลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ กลับมาบริสุทธฺิ! เวลานี้ทั้งหมดกลับมาตกต่ำ ผู้ที่กลับมาบริสุทธฺิลูกเรียกว่าเป็นผู้สูงส่ง *รัฐบาล* ได้รวมกลุ่มของชั้นยาสีเข้าด้วยกันและขอให้พวกเขาทำให้ทุกคนนั้นสูงส่ง อย่างไรก็ตามผู้ที่สูงส่งมีชีวิตอยู่ในยุคทองเท่านั้น ไม่สามารถมีใครเป็นเช่นนั้นที่นี้ เพียงผู้ที่บริสุทธฺิเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าสูงส่ง ชั้นยาสีซึ่งไม่บริสุทธฺิแต่พวกเขาก็ยังถือกำเนิดผ่านผู้ที่ไม่บริสุทธฺิ เพราะนี่คืออาณาจักรของมายา ไม่มีใครที่นี้ถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ทำให้หัวใจของลูกสะอาดเสมอ อย่าได้มีความหยิ่งโสแม้แต่น้อยนิดที่สุด เป็นการดีที่จะกลายเป็นคนจนอย่างแท้จริง พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ว้าว ความยากจน! ว้าว! ต้องมีการทำให้ผู้ยากจนนั้นมั่งคั่ง พ่อพูดว่า: พ่อทำให้บาร์ตมั่งคั่งจากยากจน เพียงชาวบาร์ตเท่านั้นที่จะกลายเป็นเช่นนั้น และในสิ่งนั้นด้วย ผู้ที่ทำตามศรัทธาเท่านั้นจะกลายเป็นเช่นนั้น เพียงพวกเขาเท่านั้นที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูกเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายดินแดนของกฤษณะหรือสวรรค์ คำสั่งของพ่อก็คือ: กลับมาบริสุทธฺิ! เราไม่ได้ยอมรับมนุษย์ใดเป็นครูของเรา มีความขัดแย้งมากมายเนื่องจากความบริสุทธฺิ ใครบางคนจะถูกทุบตี ใครบางคนจะถูกโยนออกจากบ้าน และดังนั้นเธอจะสามารถทำอะไรได้? พ่อได้ให้การlickyแก่เธอ อย่างไรก็ตามไม่ควรจะเป็นว่าเมื่อลูกมาหาบาปแล้ว ลูกก็เฝ้าแต่จดจำญาติมิตรของลูกและเฝ้าแต่สร้างความเสียหาย ในกรณีนั้นลูกก็สูญเสียทั้งสองโลก หากลูกไม่เข้าถึงความรู้ และแล้วลูกก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตนเอง และลูกก็จะเฝ้าแต่อยู่ไปด้วยกิจกรรมเดิมๆ เหมือนที่เคยเป็นมาก่อน ลูกต้องไม่ทำบาปใดๆที่นี้ ลูกต้องกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญบนพื้นฐานของศรัทธา ถามตนเองว่าบางสิ่งเป็นบาปหรือเป็นบุญ บาปอธิบายว่า: ไม่ว่าบาปใดก็ตามที่ลูกได้ทำมา ด้วยการบอกพ่อเกี่ยวกับบาปเหล่านั้น ครึ่งหนึ่งของบาปนั้นจะถูกลบทิ้ง ลูกๆ มากมายก็พูดว่า: ฉันได้ทำสิ่งนี้ นี่เป็นอาชญากรรมของฉัน ฉันได้อยู่อย่างไม่บริสุทธฺิในลักษณะนี้ พ่อรู้ว่าลูกทำบาปมากมายเพียงใด ท่านอธิบายว่า: อย่าได้ทำบาปมากไปกว่านี้ ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าและลูกจะได้นิมิตของสิ่งนั้นในดินแดนของดรามราช ลูกเคยทำบาปด้วยวิธีการนั้นแล้วปกปิดไว้ ไม่สามารถมีสิ่งใดซ่อนเร้นไว้ได้ แม้ว่าไม่สามารถมองเห็น พ่อก็รู้ทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก บัญชีทั้งหมดอยู่กับดรามราช การกระทำของพระเจ้านั้นแฝงตัวและน่าอัศจรรย์อย่างมาก มีคำกล่าวว่า อย่างแน่นอนที่บุคคลนั้นต้องเคยทำบาปมาและเหตุนี้เองเขาจึงได้รับชาติเกิดในบ้านที่สกปรก ดังนั้นแน่นอนที่มีการสะสมสิ่งนั้นไว้ มีบัญชีอยู่เบื้องบนนั้น เวลานี้บัญชีนั้นอยู่ที่นี้และเหตุนี้เองพ่อจึงเฝ้าแต่บอกลูกว่า: ลูกต้องไม่ทำบาปใดในเวลานี้ มีคำกล่าวว่า ชโมย

ที่ลักษณะฟางก็เป็นเช่นเดียวกับขโมยที่ลักขโมยหลายแสน ลูกควรจะเข้าใจว่าลูกกำลังทำบาปอย่างไรใหญ่หลวงและเหตุนี้เองจึงทำลายสถานภาพ หากลูกไม่สร้างสมคุณธรรม ลูกก็ไม่สามารถทำงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วย หากลูกเพียงแต่เฝ้าแต่สูญเสียเวลาของลูกและทำบาป สถานภาพของลูกก็จะลดลงไป และแล้วนั้นก็กลายเป็นสถานภาพของลูกวจรแล้ววจรเล่า ดังนั้นทำความเพียรพยายามมากเท่าที่เป็นไปได้ ได้มีการถามลูกว่าเหตุใดลูกจึงไปหาบาบา ลูกพูดว่า เพื่อประกาศสิทธิในมรดกสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ ดังนั้นแน่นอนที่ลูกจะต้องทำตามศรัทธา ตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้ทำการกระทำที่เลวร้ายใดหรือทำบาปใด ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าและแล้วลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ลูกไม่ได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นเช่นนั้น ลูกพูดว่า “มามาและบาบา” และดังนั้นลูกควรจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาใช่ไหม? ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพโดยที่ไม่เข้าถึงความรู้ได้อย่างไร? หากลูกพูดว่า “มามาและบาบา” และไม่นั่งบนบัลลังก์ของแม่และพ่อ ก็จะเป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ มามาและบาบากลายเป็นลักษณะและนารายณ์จากนาริธรรมดาและจากมนุษย์ธรรมดา แม่และพ่อกำลังสอนสิ่งเดียวกันแก่ลูก ดังนั้นลูกควรที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ หลายต่อหลายคนเฝ้าแต่ทำบาปอย่างลับๆ และไม่ได้บอกบาบาเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขาเพียงใดก็ตาม พวกเขาไม่หยุดทำสิ่งนั้น เมื่อขโมยได้พัฒนานิสัยนั้นขึ้นมา เขาก็ไม่สามารถหยุดตนเองจากการลักขโมยและการพูดเท็จ ลูกควรจะพูดสัจจะเท่านั้นกับพ่อที่แท้จริง บอกกับพ่อว่า: ฉันได้ทำบาปนี้ ยกโทษให้ฉันเถิด! มายาทำให้ฉันทำบาป อัจชะ อย่างน้อยที่สุดลูกก็ได้พูดสัจจะ และดังนั้นบาปครั้งหนึ่งนั้นก็สมารถที่จะอภัยให้ได้ ไม่เช่นนั้นบาปจะเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น บางคนพูดว่าพวกเขาต้องทำบาปในธุรกิจ เป็นเพราะนักธุรกิจทำบาปพวกเขาจึงได้กันบางสิ่งเพื่อการทำบุญเพื่อที่บาปของพวกเขาจะลดลงไป หลังจากทำบาป การใช้เงินนั้นเพื่อทำบุญก็เป็นการดีด้วย หากลูกสามารถที่จะเอาเหล็กออกมาจากเรือที่จมลงไปแล้ว นั่นก็เป็นสิ่งดี พ่อฉันกำลังก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นทุกสิ่งจะถูกใช้ไปเพื่อการทำบุญ ผู้ที่ให้ทานและทำบุญก็ได้รับบางสิ่ง พ่ออธิบายแก่ทุกคน พ่อให้คำแนะนำสำหรับทุกสิ่ง ดังนั้นลูกๆ ไม่ควรที่จะมีวันกระทำการกรรมเช่นนั้น อย่างไรก็ตามมายาไม่ได้ปล่อยใครไว้ตามลำพัง หากพวกเขาเห็นบางสิ่งที่ดี พวกเขาจะรับประทานสิ่งนั้นหรือหยิบสิ่งนั้นอย่างรวดเร็ว ด้วยการกระทำที่เป็นบาปเช่นนั้น ลูกก็ทำลายสถานภาพของลูกเอง ลูกบางคนก็พูดว่า “บาบา บาบา” และแล้วก็ปล่อยมือบาบาไป สภาพของพวกเขาจะเป็นเช่นไรเมื่อพวกเขาได้ปล่อยมือบาบาไปแล้ว? มายาจะกินพวกเขาทั้งเป็นและแล้วพวกเขาก็จะไม่เหลือคุณค่าแม้กระทั่งเทพเลือกหอย เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป ในดินแดนแห่งความสุข ใครบางคนจะปกครองอาณาจักรและบางคนนั้นจะเป็นคนธรรมดา จะมีสาวใช้และคนรับใช้ด้วย เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองลูกจึงต้องทำตามศรัทธาของพ่อและประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า มีความตายก่อนเวลาอันควร เมื่อเครื่องบินชนกัน ทุกคนก็ตาย ใครจะรู้ล่วงหน้าว่าสิ่งนั้นกำลังจะเกิดขึ้น? ความตายเพียงแต่อยู่เหนือศีรษะของลูก ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์จากพ่อ ลูกอาจจะทำการกระทำตามศรัทธาเพื่อการทำเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก พร้อมกันกับสิ่งนั้นศึกษาการศึกษาไปด้วย บาบาได้ให้วิธีการทั้งหมดแก่ลูก ลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลับมาบริสุทธิ์ แทนที่จะกลับมาไม่บริสุทธิ์เป็นการดีกว่าที่จะกวาดพื้นหรือล้างจาน อย่างไรก็ตามลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีความเคารพต่อความบริสุทธิ์ หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพ ได้มีการให้คำอธิบายแก่ลูกๆ ทั้งหมด จำนวนของลูกๆ จะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ปวงประชามากมายที่กำลังถูกสร้างขึ้นด้วย ราชานี้คนหนึ่งต้องมีปวงประชาหลายพัน ในการที่กลายเป็นราชานี้โอกาสความเพียรพยายาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลาของการทำลายล้างนี้ มีความรักที่แท้จริงในหัวใจของลูกต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น อยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว
2. อยู่อย่างจริงแท้ต่อพ่อที่แท้จริงเสมอ อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใด ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้อยู้อย่างไม่บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้าโดยการอยู่อย่างละวางจากคลื่นของความทุกข์และกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยทรัพย์ที่มีค่าของความสุข
ในเวลาของยุคบรรจบพบกัน สิ่งต่างๆ มากมายที่น่าคลื่นของความทุกข์จะมาเบื้องหน้าลูก แต่อย่าปล่อยให้

คลื่นของความทุกข์เหล่านั้นทำให้ลูกไม่มีความสุขอยู่ภายใน ในฤดูร้อนมันจะร้อนแต่ก็ขึ้นอยู่กับลูกที่จะปกป้องตัวของลูกเอง ดังนั้นจะได้ยินสิ่งต่างๆของความทุกข์อย่าได้ปล่อยให้สิ่งเหล่านั้นกระทบหัวใจของลูก เมื่อลูกละวางจากคลื่นของความทุกข์เหล่านั้น ลูกจะเป็นที่รักของพระเจ้า ผู้ที่ละวางและมีความรักต่อพระเจ้าสามารถได้รับการเติมเต็มด้วยทรัพย์ที่มีค่าของความสุข

คติพจน์:

เพียงผู้ที่ตระหนักรู้จักรูปมากมายของมายาอย่างง่ายดายเป็นตริกาลดาร์ชิ (ผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้ง 3) และตรีเนตร(ผู้ที่มีดวงตาที่ 3)

***** โอม ขานติ *****

พื้นฐานของอำนาจในการปกครองโลกในอนาคตคืออำนาจในการปกครองตนเองของยุคบรรจบพบกัน

วันนี้บัพดาตาผู้สร้างโลกมองเห็นลูกๆทั้งหมดของท่านที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกมีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองในยุคบรรจบพบกันในปัจจุบันและลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกในอนาคต เพราะเป็นเพียงด้วยอำนาจในการปกครองตนเองเท่านั้นที่ลูกได้รับสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลก ประสบการณ์ของอำนาจในการปกครองตนเองในเวลานี้สูงส่งยิ่งกว่าอำนาจในการปกครองโลกในอนาคต ตลอดทั้งละครผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรก็ได้เคยปกครอง อันดับแรกอาณาจักรที่สูงส่งที่สุดคืออาณาจักรของอำนาจในการปกครองตนเอง และบนพื้นฐานของสิ่งนี้ลูกดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกหลายต่อหลายชาติเกิดขึ้นแต่ยุคทองจนถึงยุคเงิน ดังนั้นอันดับแรกคืออำนาจในการปกครองตนเอง และจากนั้นลูกก็ประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกเป็นเวลาค้างคาวจร ต่อจากนั้นก็มียุคอาณาจักรต่างๆตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา แต่อาณาจักรเหล่านั้นไม่ใช่อำนาจในการปกครองโลก พวกเขากลายเป็นราชาของรัฐ ในยุคทองเท่านั้นที่มีอาณาจักรเดียวทั่วทั้งโลก ดังนั้นลูกได้ยื่นเกี่ยวกับอาณาจักรสามประเภทแล้ว อาณาจักรหมายถึงการได้มาซึ่งสิทธิ์ทั้งหมด ระบบการปกครองของยุคทองและยุคเงิน ระบบการปกครองของยุคทองแดง และระบบของอำนาจในการปกครองตนเองของยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้จักทั้งสามเป็นอย่างดี

ระบบของยุคบรรจบพบกันคือดวงวิญญาณบราห์มินแต่ละคนและทุกคนกลายเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองเหนือตนเอง ลูกทุกคนคือราชาโยคี ลูกทุกคนเป็นราชาโยคีหรือลูกบางคนเป็นราชาโยคี (โยคีที่กลายเป็นปวงประชา)หรือไม่? ลูกคือราชาโยคีใช่ไหม? ดังนั้นการเป็นราชาโยคีหมายถึงการเป็นโยคีที่กำลังจะกลายเป็นราชา ดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองมีระบบพิเศษ ราชาออกคำสั่งให้สหายในงานรับใช้หรือปวงประชาของเขาทำงานบางอย่าง และพวกเขาก็ทำสิ่งนั้นตามระบบนั้น ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองสั่งอวัยวะของร่างกายใดๆด้วยพลังโยคะของลูก อวัยวะแต่ละอย่างก็ทำงานภายใต้การควบคุมของลูก ไม่เพียงแต่อวัยวะทั้งหมดของร่างกายเท่านั้น แม้กระทั่ง จิตใจ สติปัญญา และชั้นสสารก็ทำงานตามการกำหนดของลูกดวงวิญญาณผู้มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองด้วย ลูกสามารถทำให้จิตใจของลูกมันคงนั้นก็พลังความคิดของลูกมันคงที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการ เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ นี่หมายความว่าลูกมีอำนาจในการปกครองแม้กระทั่งเหนือจิตใจ สติปัญญา และชั้นสสารของลูก ลูกไม่ได้ยอมจำนนต่อชั้นสสารของลูก แต่ลูกมีการควบคุมเหนือชั้นสสาร และลูกใช้สิ่งเหล่านั้นด้วยกฎเกณฑ์ที่สูงส่ง ลูกสร้างความสัมพันธ์และสายใยกับผู้อื่นบนพื้นฐานของชั้นสสารที่สูงส่งของลูก ดังนั้นระบบของอำนาจในการปกครองตนเองจึงเป็นไปเพื่อตนเอง นั่นคือดวงวิญญาณมีสิทธิ์เหนือจิตใจสติปัญญาและชั้นสสารและอวัยวะทางกายทั้งหมด หากอวัยวะใดหลุดออกจากลูก - บางครั้งดวงตาของลูกหลุดออกจากลูก บางครั้งคำพูดของลูกหลุดออกจากลูก บางครั้งคำพูดของลูกนั้นคือริมฝีปากของลูกหลุดออกจากลูก - หากชั้นสสารของลูกไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของลูก ลูกก็จะไม่ได้ลูกกล่าวว่าเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง นั่นเรียกว่าเป็นผู้เพียรพยายามเพื่ออำนาจในการปกครองตนเอง ไม่ใช่ผู้ที่มีสิทธิ์ แต่เป็นผู้ที่เพียรพยายาม แท้จริงแล้วดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองจะไม่วันลูกหลุดออกจากอวัยวะทางกาย จิตใจ สติปัญญา หรือชั้นสสารแม้กระทั่งในความฝันของเขาเพราะเขามีสิทธิ์นั้น ดวงวิญญาณผู้ที่มีสิทธิ์ไม่มีวันยอมจำนนอยู่ใต้อำนาจ หากดวงวิญญาณนั้นยอมจำนน เขาก็ยังคงเพียรพยายามที่จะกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์นั้น ดังนั้นถามตนเองว่าลูกเป็นผู้ที่เพียรพยายามหรือผู้ที่มีสิทธิ์ ลูกคืออะไร? ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์นั้นหรือลูกยังคงจะกลายเป็นเช่นนั้น? ลูกมีประสบการณ์อะไรเกี่ยวกับความซาบซึ้งทางจิตของอำนาจในการปกครองตนเอง? ลูกกลายเป็นอะไร? จักรพรรดิที่ไร้ความกังวล: จักรพรรดิแห่งดินแดนที่ปราศจากความทุกข์

จักรพรรดิที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือผู้ที่เปี่ยมอิสระจากความวิตกกังวลใดๆ และอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคืออาณาจักรของดินแดนที่ปราศจากความทุกข์ เบื้องหน้าผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรของดินแดนที่ปราศจากความทุกข์ อำนาจในการปกครองของโลกนี้ไม่มีอะไรเลย สิทธิ์ในอาณาจักรของดินแดนที่ปราศจากความทุกข์นั้นสูงส่งมากและเป็นสิ่งที่ให้ความสุข เป็นสิ่งที่ปราศจากความทุกข์ใดๆอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นลูกมีประสบการณ์ของการอยู่บนดินแดนที่เป็นอิสระจากความทุกข์หรือไม่? หรือบางครั้งลูกก็ลงมา? รักษาสิทธิ์ในความซาบซึ้งทางจิตของการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลของดินแดนที่เป็นอิสระจาก

ความทุกข์ใจเสมอ อย่าได้ลงมา ดูสิในอาณาจักรทุกวันนี้ เมื่อใครบางคนนั่งอยู่ในเก้าอี้ (ตำแหน่ง) เขาก็มีสิทธิ และถ้าวันพรุ่งนี้เขาหลงจากเก้าอี้ เขายังคงจะมีสิทธินั้นอยู่ไหม? เขาก็กลายเป็นคนธรรมดา ดังนั้นลูกควรคงอยู่ในความซาบซึ้งของอำนาจในการปกครองตนเองด้วยเช่นกัน คงนั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะของลูก ลูกทุกคนมีบัลลังก์นี้ใช้หรือไม่? แล้วเหตุใดลูกถึงทิ้งบัลลังก์ของลูก? จงนั่งบนบัลลังก์อยู่เสมอ รักษาความซาบซึ้งทางจิตนี้ไว้เสมอ มันคือบัลลังก์อมตะนี้ ไม่ใช่บัลลังก์อมตะของอมฤตสาร นี่คือนบัลลังก์อมตะ ลูกทั้งหมดมีบัลลังก์อมตะนี้ ดังนั้นใครทำให้ลูกเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองที่นั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะ? พ่อได้ทำให้ลูกบราห์มินแต่ละคนเป็นราชานั่งบนบัลลังก์

ตลอดทั้งวงจรโลกจะมีพ่อเช่นนั้นที่ลูกทุกคนเป็นราชาหรือไม่? แม้แต่ลักษมีและนารายณ์ก็ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ เพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่พูดว่า “ลูกทุกคนของท่านเป็นราชา” ผู้คนในโลกพูดว่า ลูกของพวกเขาเป็นราชา อย่างไรก็ตามเขาอาจจะกลายเป็นอะไรก็ได้ - เขาแม้กระทั่งอาจจะกลายเป็นคนรับใช้หรือเป็นอย่างอื่น - แต่เขาก็ยังคงถูกเรียกว่าราชบุตร (ราชาเบต้า) อย่างไรก็ตามในขณะที่ลูกคือราชาโยคีในทางปฏิบัติ นั่นคือลูกกลายเป็นลูกที่เป็นราชา ดังนั้นพ่อมีความซาบซึ้งนี้และลูกก็มีความซาบซึ้งนี้ด้วย ดังนั้นระบบของอำนาจในการปกครองตนเองคืออะไร? การปกครองตนเอง การมีสิทธิเหนืออวัยวะทางร่างกายทั้งหมด อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่ต้องการที่จะเห็นบางสิ่งแต่ลูกก็ยังมองเห็นสิ่งนั้น ดวงตาของลูกเปิดขึ้นและดังนั้นลูกจึงเห็นสิ่งนั้น หูไม่มีประตูแต่อย่างไร และดังนั้นการสนทนาจึงเข้าไปในหูของลูก อย่างไรก็ตามลูกมีหูสองข้าง หากลูกได้ยินอะไรบางอย่างอย่างก็จะมีวิธีที่จะปล่อยมันออกไปเช่นกัน ดังนั้นจึงมีการสร้างภาพลักษณ์พิเศษขึ้นมาในบารัต เพื่อเป็นอนุสรณ์ของบาปู คานธี: ไม่เห็นสิ่งที่เลวร้าย ไม่ได้ยินสิ่งที่เลวร้าย ไม่พูดถึงสิ่งที่เลวร้าย พวกเขาแสดงสามสิ่ง ในขณะที่ลูกแสดงให้เห็นถึงสี่สิ่ง อย่าได้แม้แต่จะคิดถึงสิ่งที่เลวร้าย เพราะลูกจะคิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งก่อนแล้วจึงพูดถึงสิ่งนั้น แล้วก็จะได้เห็นสิ่งนั้น ดังนั้นลูกต้องมีพลังในการควบคุมและพลังในการปกครอง การเป็นราชาหมายถึงการมีพลังในการปกครอง หากใครบางคนเป็นราชาและไม่มีพลังในการปกครอง ใครจะยอมรับว่าเขาเป็นราชาของพวกเขา? ดังนั้นอำนาจในการปกครองตนเองจึงหมายถึงพลังในการปกครองและพลังในการควบคุม

บัพาดาได้บอกลูกมาก่อนหน้านั้นเช่นกันว่าลูกบางคนฉลาดมากในการแยกแยะ เมื่อพวกเขาทำความผิด เมื่อบางสิ่งไม่เป็นไปตามระบบ พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาไม่ควรทำสิ่งนั้น ว่าสิ่งนั้นไม่จริง สิ่งนั้นไม่ถูกต้อง ไม่ถูกต้องและสูญเสียเปล่า แต่ถึงแม้จะเข้าใจสิ่งนั้น พวกเขาก็ยังคงทำสิ่งนั้นต่อไป ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? พลังใดที่ขาดหายไป? ไม่มีพลังในการควบคุม เช่นเดียวกับที่เมื่อผู้คนขับรถในทุกวันนี้นั้น พวกเขาก็ตระหนักรู้ว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเกิดอุบัติเหตุ และดังนั้นพวกเขาจึงพยายามใช้เบรค อย่างไรก็ตามถ้าเบรคไม่ทำงาน ก็จะมีอุบัติเหตุอย่างแน่นอนไหม? พวกเขาใช้เบรคแต่เบรคไม่ทรงพลังหรือแทนที่จะเบรคตรงนั้นแต่มันกลับไปเบรคที่อื่นแล้วจะเกิดอะไรขึ้น? พวกเขาจะไม่สามารถควบคุมได้ในช่วงเวลานั้นใช่ไหม? แม้ว่าต้องการที่จะทำอย่างนั้น พวกเขาทำไม่ได้ พวกเขาไม่สามารถเบรคได้ หรือเป็นเพราะเบรคนั้นไม่มีพลัง พวกเขาจึงไม่สามารถใช้เบรคได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นจงตรวจสอบสิ่งนี้ เมื่อลูกกำลังขึ้นเนินเขาที่สูงชัน บนป้ายเขียนว่าอะไร? มีป้ายที่เขียนบอกว่า “ตรวจเช็คเบรคของท่าน” เพราะเบรคของท่านคือวิธีการรักษาความปลอดภัยของท่าน พลังในการควบคุมหรือการใช้เบรคไม่ได้หมายความว่าลูกใช้เบรคตรงนั้นแล้วเบรคนั้นจะทำงานได้หลังจากผ่านไปสักระยะหนึ่ง บางคนพยายามที่จะควบคุมสิ่งที่ไร้ประโยชน์ พวกเขาคิดว่ามีบางสิ่งที่ผิด สิ่งที่ไม่ดีนั้นควรเปลี่ยนเป็นสิ่งที่ถูกต้องในทันที สิ่งนี้เรียกว่าพลังในการควบคุม ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกเสียเวลาคิดไปครึ่งชั่วโมงแล้วจึงมีการควบคุมได้ หากลูกใช้ความพยายามอย่างมากเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงและการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลังจากนั้น นั่นไม่ใช่พลังการควบคุมหรือพลังการปกครอง นั่นหมายความว่ามีการยอมจำนนเล็กน้อยด้วยสิทธิเล็กน้อย มันปะปนกัน ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองโลกหรือเป็นผู้เพียรพยายาม? ดังนั้นอย่าได้เป็นผู้เพียรพยายามอีกต่อไป แต่งเป็นนายของตนเอง นี่คือการความสุขที่สูงส่งของการเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง

การเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองหมายถึงการอยู่ในความสุขอยู่เสมอ ผู้ที่อยู่ในความสุขไม่มีวันสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด หากลูกสับสนลูกจะมีความสุขในตนเอง ในยุคบรรจบพบกันไม่มีอะไรนอกจากความสุข หรือมีความสุขเพียงบางครั้งเท่านั้นไหม? ลูกซัดดีและพันดาวามีประสบการณ์ของความสุขหรือไม่? ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าระบบของอำนาจในการปกครองตนเองคืออะไร และระบบของอำนาจในการปกครองโลกคืออะไร? ไม่ว่าจะเป็นปวงประชาหรือราชวงศ์ ปวงประชาจะไม่ใช้ปวงประชา ปวงประชาที่เป็นของครอบครัวเดียวกันด้วยเช่นกัน ดังนั้นระบบการปกครองของยุคทองและยุคเงินเป็นระบบของครอบครัว แม้ว่าราชาจะเรียกว่าราชา แต่เขาก็อยู่รูปของพ่อผู้เป็นที่รักยิ่ง ระบบการปกครองของอาณาจักรทำงานเหมือนกับเป็นครอบครัว แม้ว่ากิจกรรมต่างๆทั้งหมดของอาณาจักรจะอยู่ในมือของผู้คนที่แตกต่างกัน

แต่ทุกสิ่งดำเนินไปด้วยความรักของครอบครัว ไม่ใช่ว่าราชาจะมีทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งมากมายและปวงประชาไม่มีอาหารหรือเครื่องดื่มเพียงพอ ไม่ใช่เลย ระบบการปกครองของยุคทองแดงและยุคเหล็กนั้นคือทุกสิ่งเป็นไปตามกฎและระเบียบ แต่ในช่วงเวลาของอำนาจในการปกครองโลก ในช่วงเวลาของอำนาจในการปกครองของเทพ สิ่งเหล่านี้คือระบบที่ยังคงดำเนินต่อไป ไม่มีกฎหมายเพราะระบบทั้งหมดทำงานด้วยความรักและความสัมพันธ์ ไม่มีดวงวิญญาณใดที่รู้จักคำว่า 'ความทุกข์' ไม่ว่าใครจะเป็นราชาหรือปวงประชา ก็จะไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์หรือมีร่องรอยของความทุกข์หรือความไม่สงบเลย พวกเขาไม่รู้อย่างสิ้นเชิงว่าความทุกข์คืออะไร พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆเกี่ยวกับความทุกข์เลย ในทำนองเดียวกัน ในเวลาปัจจุบัน ในช่วงเวลาของอำนาจในการปกครองตนเอง บัพดาดาใช้ระบบอะไรกับลูก? ความรักและศรัทธา: หากลูกยังคงทำตามศรัทธาต่อไป ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องออกคำสั่งที่เข้มงวดใดๆ เมื่อลูกลืมกฎเกณฑ์ ลูกก็ทำให้ตนเองก้าวไปพร้อมกับหลักการของยุคเหล็ก ดังนั้นหลักการของอำนาจในการปกครองโลกจึงน่ารักมาก เพราะไม่มีความหลากหลาย มีอาณาจักรเดียวและสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด แม้แต่ปวงประชาก็ยังมีความเจริญรุ่งเรืองมั่งคั่งอย่างมากมายที่พวกเขาจะมีมากกว่ามหาเศรษฐีในทุกวันนี้ จะไม่มีการกล่าวถึงหรือมีร่องรอยของการขาดการบรรลุผลใดๆ อย่างไรก็ตามอะไรคือพื้นฐานของสิ่งนี้? อำนาจในการปกครองตนเอง

ลูกกลับมาเติมเปี่ยมในเวลา นี้ และนี่คือความเติมเปี่ยมของความเจริญรุ่งเรืองมั่งคั่งที่ลูกได้รับจากพระเจ้าที่จะได้รับในหลายชาติเกิดในยุคทองและยุคเงิน เหตุนี้เองจึงได้บอกลูกว่าอาณาจักรอันดับหนึ่งคืออาณาจักรของอำนาจในการปกครองตนเอง และอันดับต่อมาคืออำนาจในการปกครองโลก และอันดับที่สามคืออาณาจักรของรัฐต่างๆในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกรู้เกี่ยวกับอาณาจักรเหล่านี้เป็นอย่างดี ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพูดถึงอาณาจักรเหล่านี้ ดังนั้นลูกต้องรักษาความซาบซึ้งประเภทใดไว้เสมอ? “อำนาจในการปกครองตนเองเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของเรา” ชาติเกิดไหน? ชาติเกิดบราห์มิน พ่อบราห์มาทำให้ดีลัคของอำนาจในการปกครองตนเองแก่ทุกดวงวิญญาณบราห์มินในทันทีที่พวกเขาถือกำเนิดมา ลูกได้แต่ดีลัคแล้วใช่ไหม? ดีลัคคือดีลัคของสำนัก ลูกมีดีลัค บัลลังก์ และมงกุฏ ลูกกำลังสวมมงกุฏของลูกใช่ไหม? มงกุฏใด? มงกุฏของการให้คุณประโยชน์ต่อโลก ลูกคือผู้ที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลกใช่ไหม? ลูกมีมงกุฏทั้งสอง มงกุฏของความบริสุทธิ์และมงกุฏของการให้คุณประโยชน์ต่อโลก มงกุฏของความบริสุทธิ์คือมงกุฏแห่งแสง และมงกุฏของการให้คุณประโยชน์ต่อโลกคือมงกุฏของงานรับใช้

ลูกเป็นผู้รับใช้โลกใช่ไหม? อย่าคิดว่าลูกเป็นผู้รับใช้ของรัฐต่างๆ “ฉันมาจากคุชราต ฉันมาจากราชสถาน ฉันเป็นผู้รับใช้ของเดลี” ไม่ใช่เลย ลูกเป็นผู้รับใช้โลก ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ทศนคติและสายตาของลูกควรไม่มีขีดจำกัด หากลูกไม่กลายเป็นผู้รับใช้โลก ลูกก็จะไม่มีอำนาจในการปกครองตนเองและไม่มีอำนาจในการปกครองโลก และแล้วลูกจะต้องกลายเป็นราชาของรัฐในยุคทองแดงและยุคเหล็ก เพื่อที่จะเป็นผู้มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลก ลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงพร้อมกับมงกุฏ ดีลัค และบัลลังก์ของลูกอยู่เสมอ ลูกไม่จำเป็นต้องนั่งบนบัลลังก์ทางร่างกาย แต่จงอยู่อย่างมั่นคงในสภาพนี้ด้วยจิตสำนึกของลูก การอยู่อย่างมั่นคงในสภาพนี้หมายถึงการนั่งบนบัลลังก์และสามารถที่จะนั่งอยู่ตรงนั้นได้เสมอตลอดเวลา ลูกจะนั่งทางร่างกายได้กี่ชั่วโมง? ลูกจะกลับมาเหนื่อยล้าไหม? อย่างไรก็ตามการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพนี้ด้วยสติปัญญาหมายถึงการนั่งอยู่บนบัลลังก์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายใช่ไหม? จงอยู่อย่างมั่นคงในความซาบซึ้งของอำนาจในการปกครองตนเองอยู่เสมอ ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? อย่าได้เป็นผู้เพียรพยายาม แต่จงเป็นผู้มีสิทธิ์ในอาณาจักร

ลูกทุกคนกำลังเฉลิมฉลองการพบปะใช่ไหม? ลูกทุกคนวิ่งมาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับพระเจ้า ดังนั้นลูกทุกคนเข้ามาในชุมนุมเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะใช่ไหม? ลูกชอบสิ่งนี้หรือลูกเห็นว่ามันแออัดไหม? ลูกสะดวกสบายดีไหม? ลูกทุกคนอยู่อย่างสบายและลูกต้อนรับและเคลื่อนไปอย่างสบายหรือไม่? ถึงกระนั้นลูกก็ยังโศกเศร้ามาก อย่างน้อยลูกก็ไม่ได้อยู่ในฝุ่นเหมือนกับอยู่ในเมลาอื่นๆ! อย่างน้อยลูกก็มีเตียงและเครื่องนอน ที่นั่นในเมลาอื่นๆ เมื่อลูกอาบน้ำก็มีฝุ่น ที่ลูกพักผ่อนก็มีฝุ่น และเมื่อลูกต้อนรับฝุ่นก็เข้ามาด้วย ที่นี้ลูกมาที่บ้านของลูก ลูกมาด้วยความซาบซึ้งนั้น ดังนั้นพ่อจึงมีความสุขและลูกก็มีความสุขด้วย ผู้ที่นั่งอยู่ด้านหลังห่อประชุมก็นำหน้าทุกคน เพราะสายตาของบัพดาดาจะจ้องมองไปที่ด้านหลังก่อนอ้าชะ

ถึงลูกผู้เป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลที่มีอำนาจในการปกครองตนเองทุกคน ถึงดวงวิญญาณผู้มีอำนาจในการปกครองโลกทั้งหมดที่อยู่อย่างเติมเปี่ยมอย่างสมบูรณ์เป็นเวลาหลายชาติเกิด ถึงลูกผู้ที่มีสิทธิ์ในดีลัค มงกุฏ และนั่งบนบัลลังก์อยู่เสมอ ถึงลูกพิเศษที่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดอยู่เสมอ ถึงลูกๆของแผ่นดินนี้และ

แผ่นดินในต่างแดนที่มีประสบการณ์ว่าตนเองอยู่เบื้องหน้าบาบา ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึงหลายล้านเท่าของบิดา บาดา พร้อมกันนั้นบาบาก็ตอบรับจดหมายรักจากทุกคนด้วย ผู้ที่มาจากต่างแดนและในดินแดนนี้ประสบความสำเร็จในความเพียรพยายามของตนเองตามวิธีการของพวกเขาเอง และมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอในการก้าวไปข้างหน้าในการทำงานรับใช้ ด้วยเหตุนี้ไม่ว่าใครก็ตามจะอยู่ในมุมไหน การจดจำระลึกถึง ชาวงานรับใช้ จดหมายรัก และข่าวของความจริงใจและความกระตือรือร้นของสภาพของแต่ละคนก็ได้รับโดยบาบา บัฟฟาดีกำลังมอบความรักและการจดจำระลึกถึงอย่างมากมายให้กับลูกแต่ละคนเป็นการส่วนตัวตามชื่อและตามความพิเศษของลูก และลูกทั้งหมดได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยความรักและการจดจำระลึกถึงนี้อยู่เสมอ ลูกกำลังโยยบินไปกับสิ่งนี้ และลูกต้องไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกในขณะที่โยยบินไปกับสิ่งนี้ หรือควรจะพูดว่าลูกได้มาถึงจุดหมายปลายทางของลูกแล้ว? ดังนั้น รัก ระลึกถึง และนมัสเต อัจชะ

พร: พร: ขอให้ลูกหลอมรวมความปั่นป่วนทุกประเภทเข้าด้วยกันโดยตระหนักถึงการเป็นนายผู้ทรงอำนาจและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน

เช่นที่การประกอบอาชีพทางกายของลูกปรากฏอยู่ในสำนึกของลูก ในทำนองเดียวกัน จงให้อาชีพแห่งชีวิตบราห์มินของลูกปรากฏออกมาในตัวลูก เมื่อลูกมีความซาบซึ้งของสิ่งนี้ในทุกการกระทำ ความปั่นป่วนทุกประเภทก็จะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน และลูกจะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอยู่เสมอ ให้สำนึกของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจปรากฏออกมาอย่างสม่ำเสมอ และไม่มี ความอ่อนแอใดๆที่จะเป็นสาเหตุของความปั่นป่วนใดๆ ในตัวลูก เพราะดวงวิญญาณเช่นนั้นสามารถใช้พลังทุกประเภทได้ตลอดเวลา เรามีพลังในการควบคุมและเหตุนี้เองทั้งความคิดและการกระทำของเราจึงเท่าเทียมกัน

คติพจน์: แทนที่จะกลัวสถานการณ์ที่เปราะบาง ให้เรียนรู้บทเรียนจากสถานการณ์เหล่านั้น และทำให้ตนเองเข้มแข็งและเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น

*** โอม ชานติ ***

หมายเหตุ: บาบาใช้คำว่า 'ราชินิ' และ 'นิติ' คำเหล่านี้แปลว่า 'ระบบการปกครอง' 'ระบบ' 'จรรยาบรรณ' และ 'หลักการ' เพื่อให้เหมาะสมหรือเข้ากับกับบริบทในที่ต่างๆ

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงคงอยู่ในงานรับใช้ที่จะทำให้บาร์ตที่ไม่บริสุทธิ์นี้กลับมาบริสุทธิ์ จงจัดอุปสรรคทั้งหมดออกไป อย่ารู้สึกท้อแท้
- คำถาม:** ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว สำนึกรู้ใดที่ลูกต้องมี
- คำตอบ:** ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวให้สำนึกรู้ว่าลูกคือนักเรียนของพระเจ้า นักเรียนจะจดจำการศึกษาเล่าเรียนและครูของพวกเขาเสมอ พวกเขาไม่เคยสูญเสียเวลาในการทำสมาธิใดๆ พวกเขาใช้เวลาอย่างมาก
- คำถาม:** อะไรคือความไม่รู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ผู้คนมี
- คำตอบ:** พวกเขาเรียกผู้เดียวที่พวกเขาได้กราบไหว้บูชาว่าเป็น “ผู้ที่อยู่เหนือรูปและนาม” นี่คือการไม่รู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเขาเรียกหาท่าน พวกเขาสร้างวัดถวายแด่ท่านและกราบไหว้บูชาท่าน ดังนั้น ท่านจะอยู่เหนือรูปและนามได้อย่างไร ลูกต้องให้คำแนะนำที่แท้จริงของพระเจ้ากับทุกคน
- เพลง:** อย่าลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก!...

โอมซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้คำสอนแก่ลูกๆ แล้ว นั่นคือ ท่านได้เตือนลูกแล้วว่า เพราะว่าลูกเป็นของรามแล้ว ลูกจึงต้องไม่ลืมวัยเด็กนี้ นั่นคือ วัยเด็กของพระเจ้านี้ อย่าหนีห่างจากวัยเด็กที่ได้อยู่กับรามและไปหาวัยเด็กของราวัน และแล้วก็จะเป็นการเสียใจอย่างมาก ได้อธิบายไว้แล้วด้วยเช่นกันว่า หากลูกต้องการจะเห็นคนโง่ที่สุด จงมาดูที่นี่ คือผู้ที่ทิ้งการศึกษาไป ดังนั้นลูกจึงสามารถเข้าใจได้ว่าสภาพของพวกเขาจะเป็นเช่นไร มหารัตินี้ที่เปรียบเหมือนช้าง แต่กระนั้นมายาจะเข้ก็ยังกลืนกินช้างเหล่านั้น พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวและบอกลูกว่า ลูกๆที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง มายาทรงพลังอย่างมาก ลูกอย่าปล่อยมือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ไป ผู้เดียวนี้อือพ่อสูงสุด พ่อที่อาศัยอยู่เหนือขึ้นไปผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่าปล่อยมือของพ่อเช่นนั้น มิฉะนั้นแล้วลูกจะต้องร้องไห้อย่างมาก ลูกที่ดีมากหลายคนได้รับสมญาที่ยิ่งใหญ่จากบาบาก็ยังปล่อยมือบาบาไปด้วยเช่นกัน บาบาให้ความรักมากขึ้นแก่ลูกบางคน เพื่อที่พวกเขาจะไม่ล้มลง มีเพลงร้องว่า อย่าปล่อยให้มายาลากลูกจากไป เพราะลูกจะต้องเสียใจอย่างมากในภายหลัง จริงๆ แล้ว สงครามที่แท้จริงของลูก ที่ลูกกำลังจะเอาชนะมายา เวลานี้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังทำให้สถานที่ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีสถานที่ที่บริสุทธิ์ที่นี่ ในเวลานี้ทั้งโลกเป็นสถานที่ที่ไม่บริสุทธิ์ เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์ ลูกทำให้บาร์ตที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ นิทรรศการฯ ที่ลูกจัดก็เพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังทำงานรับใช้ของบาร์ตอย่างแท้จริง ใช่ว่า ลูกต้องจัดอุปสรรคออกไปด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่หวั่นไหวหรือกลับมาเกียจคร้านในสิ่งนี้ ภายใต้ทุกสถานการณ์ ลูกต้องทำงานรับใช้ที่จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน นี่คือการกิจของลูก ลูกไม่มีความสัมพันธ์กับสิ่งอื่นใด ลูกต้องดูว่าคนที่ลูกได้ทำให้บริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ นั่นก็เป็นโลกที่บริสุทธิ์ เวลานี้ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความไม่บริสุทธิ์และความบริสุทธิ์ โลกใหม่คือ สถานที่ที่บริสุทธิ์และเมื่อโลกได้กลับมาเก่า นั่นก็เป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน พ่อทางจิตหนึ่งอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูกๆทางจิต เวลานี้สติปัญญาของลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งดินแดนที่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง บาร์ตเคยเป็นดินแดนบริสุทธิ์และเวลานี้ได้กลายเป็นดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ เริ่มแรกอาคารนั้นใหม่และแล้วกลับมาเก่าอย่างแน่นอน ลูกไม่มีความเข้าใจนี้ในโลกใหม่ เวลานี้ลูกๆได้รับความเข้าใจแล้ว แม้ว่าพวกเขาพูดถึงเวลานับหลายแสนปี ในที่สุดแล้วสิ่งนั้นก็กลับมาเก่า ชื่อเก่าเป็นของยุคเหล็ก ลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับยุคใหม่และยุคเก่า ยุคใหม่กำลังจะมาถึง เรากำลังได้รับความรู้จากพ่ออีกครั้งเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และได้มาซึ่งอำนาจปกครองตนเอง นักเรียนสามารถล้มการศึกษาหรือครูของเขาหรือ ลูกเป็นนักเรียนด้วย ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ให้จดจำว่า ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน การศึกษานี้ใช้เวลามาก บางคนสอบตกกลางคัน และบางคนก็พ่ายแพ้ บางคนพูดเช่นนั้นและยังเขียนด้วยเช่นกันว่า: ชีพบาบาในการดูแลของบราห์มา (Shiv Baba c/o Brahma) พวกเขาเขียนจดหมายถึงพ่อด้วยความรักอย่างมาก ฉัน ดวงวิญญาณของร่างนี้กำลังเขียนจดหมายถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเรียกหา โอ้ ดวงวิญญาณสูงสุด! ปกป้องฉันด้วยเถิด! จงให้ความสงบแก่ฉันด้วยเถิด! ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความสงบได้ บาบาต้องมา ผู้ปกป้องคุ้มครองผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธายังถูกจดจำด้วยเช่นกันว่า ได้โปรดให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ฉันด้วยเถิด! ให้ความสงบฉันด้วยเถิด! ปลดปล่อยฉันด้วยเถิด! ฉันต้องการได้รับการหลุดพ้นขณะมีชีวิต สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในยุคทองเท่านั้น ที่นี้เป็นชีวิตของบ่วงพันธะ ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ดีมาก พ่อเองกำลังอธิบายแก่ลูก ไม่มีใครอื่นมีความลับของละครอยู่ในสติปัญญา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสามกาลเวลา ได้แก่ ตอนต้น ตอนกลางและตอน

จบ ลูกรู้ทุกสิ่ง แต่ลูกก็แสนธรรมดาและแผ่ตัว ผู้คนเหล่านั้นออกไปข้างนอก และเรียนการฝึกทักษะทางกาย ฯลฯ การฝึกฝนของลูกเป็นทางจิตวิญญาณ ไม่มีใครรู้ว่าลูกเป็นนักเรียนที่กำลังต่อสู้ พวกเขาได้แสดงให้เห็นสงครามมหากาณะ แต่สิ่งนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไรเล่า พวกเขาพูดว่า พระเจ้าเริ่มสงครามมหากาณะ เวลานี้ พระเจ้าจะเป็นผู้ที่รุนแรงและก่อสงครามขึ้นมาได้อย่างไร พระเจ้าได้สอนลูกถึงวิธีการรบ เพื่อเอาชนะราวัน ท่านอธิบายว่า ลูกเคย 16 องศาเต็ม ลูกมาอย่างปราศจากร่างจากโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วมาใช้เครื่องแต่งกายที่นี้ และก่อนอื่นลูกได้ปกครองในยุคทอง ลูกจำสิ่งนั้นได้ไหม ลูกพูดว่า ใช่แล้ว บาบา เวลานี้เราจำได้ว่าแท้จริงแล้วเราเคยเป็นนายของอาณาจักรเทพ และแล้วเราก็ตูยเสียสิ่งนั้นไป เวลานี้เราอยู่ในสนามรบ เราจะชนะมาอย่างแน่นอน เมื่อผู้คนไต่ขึ้นไปบนกองไฟของต้นหาราคะ ใบหน้าของพวกเขาจะนำเกลียด คำว่านำเกลียดนั้นรุนแรงมาก พวกเขาแสดงให้เห็นว่ากฤษณะและนารายณ์มีสีดำคล้ำ แต่ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นเช่นนั้น ผู้คนมีทั้งนำเกลียดหรือสวยงาม ผู้ที่เป็นยุคเหล็กกล่าวได้ว่านำเกลียด พ่อทางกายจะพูดว่า ลูกได้ทำใบหน้าที่ลูกสกปรกและประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดก็พูดด้วยเช่นกันว่า ลูกได้ทำตามคำบัญชาของปีศาจ และประณามสกุลเทพ เหตุนี้เองลูกจึงกลับมาเกลียด ใช้เวลาถึงครึ่งวงจรถูกกลับมาเกลียดโดยสิ้นเชิงและใช้เวลา 1 วินาทีที่จะกลับมามองงาม เวลานี้ลูกได้จดจำตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของละคร ผู้คนของศาสนาอื่นไม่ได้จดจำ ลูกคือผู้ที่ลืมและจดจำในเวลานี้ ลูกเคยเป็นนายของดินแดนแห่งอาณาจักรเทพ เคยมีราชามากมายที่นี้ เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่า ราชสถาน ดินแดนแห่งพระราชา เวลานี้เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี เคยเป็นเช่นนั้นตามแผนของละคร ขณะที่ลูกไปรอบวงจร สวรรค์ก็กลายเป็นนรก เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปจากดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่ดินแดนที่บริสุทธิ์และปกครองการศึกษาของลูกแสนง่ายดาย จงจดจำอัลฟาและเบต้า บาบาพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ และบาปของลูกจะถูกเผาไป จงจดจำอาณาจักรและลูกจะได้รับอาณาจักร ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า จงพูดซ้ำๆว่า “ฉันเป็นควาย ฉันเป็นควาย” อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นไม่ถูกต้อง ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดว่า ลูกจะกลายเป็นวิษณุ ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไรเล่า พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อและอาณาจักรของดินแดนวิษณุด้วยเช่นกัน เพราะสิ่งนี้เป็นหนทางครอบครัวยังมีการพูดถึงชื่อของวิษณุ ที่นั่นหลังบังลังก์ของลักษมีและนารายณ์ พวกเขายังมีสัญลักษณ์รูปวิษณุด้วยเช่นกัน พวกเขาได้ทำรูปภาพเช่นนั้นขึ้นมา บาบาได้อธิบายนัยสำคัญแก่ลูกแล้ว ขนบธรรมเนียมประเพณีที่นั่นเป็นเช่นนั้น และแล้วลักษมีนารายณ์ก็ไปรอบวงจรแล้วกลายเป็นบราห์มาและสรีสวตี พ่อของโลกละแม่ของโลกล บราห์มาลูกเรียกว่าปู่ของปู่ของปู่ ชีวาลูกเรียกว่าพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน มนุษย์เป็นผู้ที่กลายเป็นปู่ของปู่ของปู่ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องขจัดสำนึกที่เป็นร่าง และกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นพ่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่นี้ลูกเป็นแสงและเบาสบาย (ดับเบิลไลต์) คือลูกมีความรู้ ลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและยังจดจำพ่อด้วยเช่นกัน เพราะลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของตนเอง เหล่าเทพได้ทำความเพียรพยายามในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของพวกเขากับประกาศสิทธิในมรดกของตนเองจากพ่อ พวกเขาไม่จำเป็นต้องจดจำท่าน ลูกๆ ต้องซึมซับประเด็นใหม่ๆ ไว้ในสติปัญญา ลูกได้รับวิธีการมากมายอย่างต่อเนื่อง ก่อนอื่นจงทำให้สิ่งนั้นคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าสถานที่ใดสูงสุด นั่นคือดินแดนนิพพาน พวกเราดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยในดินแดนนิพพาน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด สถานที่ของท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ชื่อของท่านก็ยิ่งสูงสุดด้วยเช่นกัน คำสรรเสริญของท่านก็ยิ่งสูงสุดด้วย ท่านได้เข้ามาในบาร์ตและเหตุนี้เองอนุสรณ์ของท่านจึงถูกสร้างขึ้นที่นี้ พวกเขาจะกราบไหว้สิ่งที่ไม่มีนามหรือรูปใดอย่างใดเลย นั่นจึงเป็นความผิดพลาด การพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนามเป็นความโง่เขลา พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวาในบาร์ต บาร์ตเคยอยู่ในยุคทองโบราณ แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ดังนั้น พ่อต้องก่อตั้งยุคทองขึ้นมาอย่างแน่นอน แล้วใครสร้างความทุกข์ให้แก่ลูก สิ่งนั้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อไหร่ ไม่มีใครรู้ พ่อตั้งอยู่ที่นี้และอธิบาย เวลานี้พ่อได้มาอีกครั้ง เพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดถึง 21 ชั่วโมง ลูกได้ทำความเพียรพยายามนี้ทุกวงจร ลูกเคยประกาศสิทธิในมรดกของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพราะนี่คือชาติเกิดสุดท้าย เหตุใดลูกจึงไม่กลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในมรดกของลูกเพื่ออนาคต ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า และดังนั้นจะต้องประกาศสิทธิในมรดกอย่างแน่นอน พระเจ้าคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต ท่านคือ ผู้เดียวที่เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ไม่มีใครอื่นทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ในยุคทองกลายเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์อย่างรวดเร็ว และดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าพวกเขาได้ทำความเพียรพยายามในชาติเกิดก่อนหน้านี้แน่นอน เวลานี้พ่อจึงตั้งใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม เพื่อให้ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพเช่นนั้นในอนาคต ท่านมาในเวลาสุดท้ายของโลกที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้ลูกบริสุทธิ์ใหม่ นั่นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส และแล้วองศาที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง เวลานี้เป็นโลกที่มีกิเลส พ่อพูดว่า จงให้ท่านกิเลสทั้ง 5 เหล่านั้นแล้วกลับมาบริสุทธิ์ จงจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน จงสูงส่งและเป็นราชาโยคี ขณะอยู่ที่บ้านให้จดจำชีพบาบาเท่านั้น หากลูกจดจำผู้อื่นนั้นก็ยังมีส่วนเจือปน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ขณะอยู่ที่บ้านบางครั้งพวกเขาก็จดจำคนหนึ่งและบางครั้งก็อีกคนหนึ่ง

ดังนั้นจึงเป็นการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน และแม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ พ่อจึงพูดว่า ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกให้จดจำฉันผู้เป็นพ่อเท่านั้น ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ให้กลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวเพื่อพ่อ และเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น จงกลับมาเป็นผู้ช่วยของพ่อในชาติเกิดเดี๋ยวนี้นี้ ผู้ที่ช่วยพ่อจะได้รับผลรางวัล ลูกคือผู้ช่วยของพระเจ้า พ่อเองรับใช้บาร์ต พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องกลับมามีค่า ลูกต้องการคุณธรรมอย่างแน่นอน ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่นี้ และแล้วลูกจะกลายเป็นเทพและปกครองถึง 21 ชาติเกิด บาบ่าได้อธิบายแล้วว่า ภาพของภุชณะดีมาก เขากำลังเตะนรกออกไปและถือสวรรค์ไว้บนฝ่ามือ ประเพณีนี้อยู่ในบาร์ตเท่านั้น เมื่อผู้คนตาย พวกเขาหนีศีรษะของบุคคลนั้นไปสู่เมือง และหันเท้าไปยังลานเผาศพ และแล้วเมื่อพวกเขาเข้าไปใกล้ลานเผาศพ พวกเขาหนีศีรษะของพวกเขาไปสู่อีกด้านเผาศพ เวลานั้นลูกตายขณะมีชีวิตลูกพร้อมที่จะกลับบ้าน ดังนั้นใบหน้าของลูกจึงควรไปสู่โลกใหม่ ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนของความสงบ นี่คือการที่ไม่มีสิ่งขัดจำกัด ลูกกำลังเตะโลกเก่าออกไปและกำลังไปสู่โลกใหม่ และเหตุนี้เองลูกต้องลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้ จงจดจำดินแดนของความสงบและดินแดนของความสงบ ถึงแม้ว่าลูกกำลังอาศัยอยู่ในดินแดนของความทุกข์ ลูกก็ยังต้องจดจำดินแดนทั้งสองนั้น ต้องมีโยคะที่ไม่มีสิ่งเจือปน เป็นของพ่อผู้เดียวและไม่เป็นของผู้อื่น! ลูกได้รับความเข้าใจที่ดีมากอย่างง่ายดาย อรชุนได้ศึกษาคัมภีร์มากมาย และดังนั้นเขาจึงถูกบอกให้ลืมคัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นและยังลืมผู้ที่ได้อสอนเขาอีกด้วยเช่นกัน พ่อก็ยังพูดเช่นนี้ด้วย จงลืมทุกสิ่งที่ลูกเคยได้ยินมาจนกระทั่งเวลานี้! พ่อกำลังอธิบายสาระของคัมภีร์ทั้งหมดให้แก่ลูก ท่านกำลังทำให้เราไปเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ผู้คนเหล่านั้นทำให้ลูกไปเป็นนายของดินแดนแห่งความหลงลืม พ่อพูดว่า เวลานี้ให้ตัดสินใจว่า พ่อลูกต้องหรือลูกบ้านาอาของลูกและผู้รู้คัมภีร์เหล่านั้นลูกต้อง สงครามนั้นมีสิ่งขัดจำกัดขณะที่สงครามนี้ไม่มีสิ่งขัดจำกัดที่ทำให้ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรที่ไม่มีสิ่งขัดจำกัด พ่อพูดว่า จงให้ท่านกิเลสเหล่านั้น หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามในเวลานี้ ลูกจะต้องเสียใจอย่างมาก ดังนั้นจงหยุดทำความผิด! จงทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้! จงกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์! มีความทุกข์อย่างมากมาในยุคเหล็กนี้ เวลานี้ภูเขาคือความทุกข์กำลังจะถล่ม และแล้วในยุคทอง ภูเขาทองคำก็จะปรากฏขึ้นมา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูด นมัสเตกับลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงศึกษาเล่าเรียนการศึกษาที่ง่ายดายเกี่ยวกับการจดจำอัลฟาและเบต้า และสอนสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งเจือปน ขจัดดินแดนของความหลงลืมนี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก

2. กลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าและทำงานรับใช้ที่จะทำให้บาร์ตบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่ออย่างสมบูรณ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ทำความพยายามที่เข้มข้นและอยู่ในการเตรียมพร้อมตลอดเวลาโดยพิจารณาทุกช่วงเวลาเป็นช่วงเวลาสุดท้าย

ลูกๆ ผู้ที่มีความพยายามอย่างเข้มข้นพิจารณาว่าทุกช่วงเวลาเป็นช่วงเวลาสุดท้ายและพวกเขาอยู่อย่างพร้อมเสมอ พวกเขาไม่ได้คิดว่ายังคงมีเวลาก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้นและพวกเขาจะพร้อมเมื่อถึงเวลานั้น แทนที่จะรอช่วงเวลาสุดท้ายนั้น ให้คิดว่าไม่มีการรับประกันว่าเมื่อใดเป็นช่วงเวลาสุดท้ายของลูก ดังนั้นจงเตรียมพร้อมเสมอ ให้สภาพของลูกอยู่เหนืออย่างต่อเนื่อง จงละวางจากทุกสิ่งและมีความรักต่อพ่อผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น เป็นอิสระจากบาปและความคิดที่ไร้ประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ เมื่อไม่มีสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่พร้อมเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะผ่านด้วยเกียรตินิยมในช่วงเวลาที่ละเอียดอ่อน ให้เพิ่มพลังของลูกในการปรับตัว

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ บราห์มินทางจิตควรจะมีความรักต่อกันและกันอย่างมาก พบปะกันและอภิปราย แล้วตัดสินใจถึงวิธีการที่จะให้คำแนะนำของพ่อที่แท้จริงแก่ทุกคน
- คำถาม:** บนพื้นฐานของศรัทธาใดที่ลูกๆ สามารถทำให้โชคของลูกสูงส่ง?
- คำตอบ:** ก่อนอื่นใด ขอให้ศรัทธาในสติปัญญาของลูกว่าผู้เดียวที่กำลังสอนลูกอยู่ที่นี่คือพระเจ้าด้วยตัวท่านเอง และลูกต้องประกาศสิทธิในโชคที่ยิ่งใหญ่ของลูก(สุบาเกีย-โชคหนึ่งร้อยเท่า)จากท่าน และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะศึกษาเล่าเรียนกับท่านทุกวันและสามารถทำให้โชคของลูกสูงส่ง ศรัทธาของพ่อคือ: ลูกๆ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนทุกวันไม่ว่าจะอยู่ภายใต้สถานการณ์ใดๆ หากลูกไม่สามารถมาชั้นเรียนได้ ให้อ่านมูร์ลีที่บ้าน
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหนึ่งหยด!

โอมซานติ ลูกดวงวิญญาณ นั่นคือ ลูกๆ รู้ว่าเราดวงวิญญาณเป็นเช่นจุด เราเป็นเหมือนดวงดาว อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณจะตระหนักถึงจักรของตนเองได้อย่างไร? ไม่มีใครในโลกรู้จักตนเองหรือพ่อ ลูกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นจุด ลูกเล็กมาก พ่อเองก็สุดแสนเล็กด้วย พ่อสูงสุดไม่ได้ใหญ่กว่าดวงวิญญาณ ร่างกายสามารถใหญ่หรือเล็ก เวลานั้นลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา แม้ว่าใครบางคนอาจจะรู้ว่าดวงวิญญาณเป็นจุดเล็กๆ ความอัศจรรย์ก็คือดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดขึ้นที่ก้อยในเขาด้วย จนกว่าดวงวิญญาณได้รับการล้างของร่างกาย ไม่เช่นนั้นเขาไม่สามารถเล่นบทบาทได้ ท่านเองเดียวกัน ดวงวิญญาณสูงสุดเองก็เล็กเช่นเดียวกันกับเราดวงวิญญาณเช่นกัน แต่เหตุใดท่านจึงถูกเรียกว่าพ่อ? เพราะท่านบริสุทธิ์เสมอ แม้ว่าผู้คนไม่รู้จักรับพระเจ้า พวกเขาเรียกว่าพ่อ เช่นที่ลูกจดจำท่านด้วยความเข้าใจ ดังนั้นพวกเขาก็จดจำท่านด้วยเช่นกัน ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายทั้งหมดมีพระเจ้าเดียวผู้ที่พวกเขาเรียกท่านว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น มีผู้คนมากมายที่ไม่บริสุทธิ์แต่มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนาและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เองก็เรียกหาท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียกท่านว่า: พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นท่านเป็นพ่อของทุกคน พ่อต้องมาที่นี่เพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ชี้หนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก เพราะดวงวิญญาณได้สะสมภาระของบาปไว้ เราเพียงแต่เขียนว่า “Be Holy” (ให้เป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์) แต่ไม่มีคุณสมบัติใดในการตัดสินใจเช่นนั้นเพราะบุคคลภายนอกไม่สามารถเข้าใจได้ สิ่งนี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ดังนั้นเหตุใดลูกยังต้องการตัดสินใจเล่า? นั่นหมายความว่า: กลับมาบริสุทธิ์และจดจำบาบา พวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้จนกว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขา ด้วยการอยู่ในโยคะลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า: His Holiness นั่นเป็นสมญาของความบริสุทธิ์ ชันยาสซีเองกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์เพราะพวกเขาไม่ข้องแวะในกิเลส แม้ว่าพวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์และจดจำธาตุบราห์ม พวกเขายังคงต้องเกิดกับผู้ข้องแวะในกิเลส ลูกถูกบอกให้อยู่อย่างบริสุทธิ์และจดจำชีพบาบา ชันยาสซีเรียกตนเองว่าเป็นผู้สละละทิ้งการกระทำ แต่การกระทำไม่สามารถละทิ้งได้ เพียงเมื่อดวงวิญญาณไม่มีร่างกายเท่านั้นที่ร่างกายสามารถสละละทิ้งการกระทำได้ ดวงวิญญาณอยู่ในบ้าน(Supreme abode บ้านสูงสุด)โดยปราศจากร่างกาย จะมีการละทิ้งกรรมที่นี้ได้อย่างไร? นี่เป็นการพูดเท็จแม้กระทั่งพูดเช่นนั้น พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ได้ทำการกระทำเดียวกันกับผู้ครองเรือน การกระทำของผู้ครองเรือนมีมากมาย: ใบบุชาญ ทาปาเซีย การไปในการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ แม้กระทั่งชันยาสซีก็ทำเช่นนั้น ความแตกต่างเดียวเท่านั้นก็คือผู้ครองเรือนหารายได้และหุงอาหารในบ้าน ในขณะที่ชันยาสซีไม่ได้ทำ พวกเขาร้องขออาหารเพราะของเขาคือหริโยคะ พวกเขาไม่สามารถพบปะกับพระเจ้าโดยการทำหริโยคะ มีเพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ใครๆ ก็สามารถพบกับท่านได้ และโลกที่บริสุทธิ์ก็ไม่สามารถก่อตั้งได้จนกว่าท่านมา ลูกได้อธิบายอย่างมากแต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจ! ลูกๆ เขียนข่าวถึงบาบา: มีผู้คนมากมายมา เวลานั้นเราจะดูว่าใครจะประกาศสิทธิในโชคที่ยิ่งใหญ่ของเขา ดังนั้นผู้คนมากมายมา แต่กระนั้นสิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่กำลังสอนพวกเขาและพวกเขาต้องประกาศสิทธิในโชคที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขาจากท่าน พ่อมองดูทะเบียนประวัติ บ้างมาที่นี้เพียง 8-10 วันในทั้งเดือนและบางคนไม่มาเลย และดังนั้นพวกเขาไม่เขียนสิ่งใด หากใครบางคนไม่มาชั้นเรียน เขาหรือเธอจะอ่านมูร์ลีหรือไม่? ภายใต้ทุกสถานการณ์ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนทุกวัน พวกเขาทำแจ็บซาฮิบสุขมณี (คัมภีร์ของซิกข์) ซึ่งมีขนาดเล็ก เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะสามารถอ่านคัมภีร์นั้นได้ในทุกสถานการณ์ ลูกเข้าใจถึงสิ่งที่พวกเขาจะได้รับด้วยการอ่านสิ่งนั้น ไม่เลย! บางทีเป็นเวลาเพียงชั่วครู่ ที่สติปัญญาของพวกเขาดี แต่ไม่สามารถมีใครพบพ่อได้ด้วยการทำสิ่งนั้น และแล้วพวกเขากลับมาติดกับในกิเลสด้วยและดังนั้นจึงไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดด้วยสิ่งนั้น มีคำกล่าวว่ามีผู้ที่มีสติปัญญาที่หย่า

ร้างในเวลาของการทำลายล้าง นี่เป็นความจริงที่ในเวลานี้คือเวลาของการทำลายล้างและไม่มีผู้ใดรู้จักพระเจ้า พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง อย่างไรก็ตาม ลูกต้องรู้ ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร พ่ออธิบายว่ายุคทองคือตอนเริ่มต้นและยุคเหล็กคือตอนสิ้นสุด ดังนั้น ลูกต้องเข้าใจรูปกาลเวลาทั้งสามและสามโลก สามโลกคือโลกที่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตน พวกเขาพูดว่าคัมภีร์คงอยู่เป็นนิรันดร์ แต่พ่ออธิบายว่า: คัมภีร์เริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น ดังนั้น ยุคทองแดงอยู่ในระหว่างกลาง ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เป็นยุคทองและถึงครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นยุคเหล็ก มีปัญหาของครึ่งต่อครึ่ง ผู้คนไม่สามารถรู้ถึงในช่วงระหว่างกลางเพราะพวกเขากล่าวว่าระยะเวลาของวงจรนั้นหลายแสนปี ลูกควรบอกพวกเขาให้รู้จักพ่อ และกลายเป็นบราห์มาภุมารและกุมาริและแล้วพวกเขาจะได้รับมรดก เมื่อผู้คนมาที่นี่ ก่อนอื่นถามพวกเขาว่าพวกเขามาที่ใด พวกเขาจะพูดว่าพวกเขาได้มาหา BKs จึงบอกพวกเขา: เพียงแต่คิดถึงสิ่งนั้น! ในเมื่อมีบราห์มาภุมารและกุมาริมากมาย บราห์มาพ่อของพวกเขาก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกันใช่ไหม? นั่นมีศูนย์มากมายและบราห์มาภุมารและกุมาริมากมาย พ่อเดียวจะสามารถมีลูกๆ มากมายได้อย่างไร? มีการเขียนไว้ว่าท่านคือพระบิดาและดังนั้นมีบราห์มาภุมารและกุมาริมากมาย ลูกควรจะอธิบายแก่พวกเขาในวิธีนี้และทำให้พวกเขาตื่นตัว โอเคเพียงแต่คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น: พระบิดาเป็นลูกของใคร? การสร้างลูกๆ มากมายเป็นงานของดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นท่านได้มาที่นี่อย่างแน่นอน ได้มีการจดจำว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้น บราห์มาเป็นแม่ ดังนั้น ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างผ่านบราห์มา พ่อแปรเปลี่ยนทุกคน พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูเพื่อให้มรดกแก่ลูก พ่อชำระลูกอย่างไร? โดยการมีการจดจำระลึกถึงของลูก พ่อพูดว่า: ลืมศาสนาทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ทุกคนเรียกหาพ่อ พ่อคือผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความปิติ ผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทาง ดังนั้นพ่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ความสุขอยู่ที่ใด? ในดินแดนแห่งความสุข เวลานี้พ่อกำลังพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและแล้วลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกจดจำสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร? หากลูกเฝ้าแต่พูดถึงสิ่งเหล่านี้ทุกวันและอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่นด้วย ประเด็นต่างๆ จะเฝ้าแต่เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก เมื่อลูกอธิบายแก่ใครบางคนลูกควรทำให้ผู้นั้นบันทึกลงไป ลูกควรจะทำให้พวกเขาเขียนที่อยู่ของดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ว่าพ่อคือชีวาและเราจะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน ลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างไรก็ตาม ใครทำความเพียรพยายามนี้? เหตุนี้เองลูกๆ ต้องกลับมาตื่นตัวและทำให้ผู้อื่นตื่นตัวและวางแผนเพื่องานรับใช้ด้วยเช่นกัน ผู้บัญชาการที่ยิ่งใหญ่ในกองทัพจะรวมตัวกันเพื่อแก้ปัญหา ดังนั้น ลูกๆ ที่นี้ก็ควรที่จะรวมกันด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม บาบาสจะสามารถทำอะไรได้หากลูกไม่รวมตัวกัน? ในความเป็นจริงลูกๆ บราห์มินควรจะมีความรักอย่างมากต่อกันและกัน ลูกควรจะแก้ปัญหาและเลือกวิธีการที่จะอธิบายให้แก่ใครบางคน จงมองดูว่า มีวัดมากมายที่สร้างให้แก่ลักษมีและนารายณ์ ลูกควรจะพบปะกับผู้ที่สร้างวัดเหล่านั้น: ท่านสร้างวัดเหล่านั้น แต่ท่านรู้ไหมว่าพวกเขาประกาศสิทธิในอาณาจักรของพวกเขาอย่างไรและพวกเขาได้สูญเสียอาณาจักรของพวกเขาไปอย่างไร? ภาพของศรียุคหนึ่งนั้นดีมาก เรื่องราวของ 84 ชาตเกิดในภาพและการดำเนินไปอย่างไรมันดีมาก ลูกควรจะทำภาพนี้ในขนาดใหญ่ขึ้น บาบาสพูดว่า: เมื่อบางคนมา ให้ถามพวกเขาอย่างมีศิลปะว่า: ท่านเคยศึกษากีตะไหม? ดังนั้น บอกฉันชีวา ใครคือพระเจ้าแห่งกีตะ? ลูกควรจะอธิบายอย่างมีศิลปะในวิธีนี้ มีคำกล่าวว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้น บราห์มานี้คือแม่และลูกควรจะมีความสัมพันธ์กับท่าน หากลูกไม่มีความรักต่อท่าน ทุกสิ่งก็จบสิ้น ลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อได้อย่างไร? สงครามของลูกเป็นไปกับศัตรูเก่า ไม่มีผู้ใดแม้กระทั่งรู้ว่าสามารถมีสงครามกับราวัน พวกเขาพูดว่าเรือของสัจจะจะไม่จม ดังนั้น เรือก็โคลงอย่างมาก! ในหุมนุมทางจิตอื่นๆ ไม่มีเรื่องของเรือที่โคลง ที่นี้ สงครามของลูกเป็นไปกับมายา จนกว่าพวกเขาเข้าใจพ่อแล้ว พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะกลายเป็นนกแก้วผู้ที่ซำยาทุกสิ่งถึงแม้ว่าพวกเขาจะเขียนสิ่งนั้นลงไป แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขาเป็นเหมือนนกแก้วปาที่ฆ่าและก็จากไป ลูกต้องเข้าใจอัลฟา มีปวงประชามากมาย แต่ไม่มีใครที่จะมาล้าหน้าเพื่ออาณาจักร นี่เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะอุทิศตนเองต่อเปลวไฟ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนกลางคืน: ในวันที่ 17 ธันวาคม 1968

ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว: ลูกๆ จดจำพ่อ ลูกๆ พูดว่า: บาบาส เราไม่มีเวลา เวลาของลูกไปไหนกันแล้ว? แนนอน ที่มายาต้องเอาเวลาของลูกไป มายามีพลังอย่างมากด้วยเช่นกันเพราะเธอไม่ได้ให้เวลาแก่ลูกที่จะจดจำพ่อและเหตุนี้เอง ลูกจึงพูดว่าลูกจดจำบาบาสเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือ 20 นาทีตลอดทั้งวัน นี่เป็นไปด้วยความยากลำบากอย่างมากที่ใครจะ

จดจำพ่อแม่วะทั้ง 2 ชั่วโมงตลอดทั้งวัน ลูกๆ ผู้ที่คิดว่าลูกจดจำบาบาเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ยกมือของลูกขึ้น! นั่นเป็นการจดจำระลึกถึงทางร่างกาย การจดจำอดีตนั้นได้ดำเนินไป ผู้เดียวนั้นคือผู้ไม่มีตัวตน ท่านไม่มีดวงตาหรือหูของท่านเอง ท่านบอกลูกๆ ให้จดจำพ่อผู้เดียวนั้นอยู่นิ่งเสมอและให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ บาบากำลังถามลูก: ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงกี่ชั่วโมง? เมื่อเด็กๆ ไปเล่นพวกเขาก็จดจำครูของเขา แม้แต่เมื่อพวกเขากำลังศึกษาอยู่ที่บ้าน พวกเขาก็จดจำครูของพวกเขา นั่นเป็นการจดจำระลึกถึงผู้มีร่างกาย สิ่งนี้ยากลำบากเล็กน้อย เหตุนี้เองบาบาจึงถามว่า: ผู้ที่สามารถคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและสามารถจดจำพ่อเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ยกมือของลูกขึ้น! อย่าได้อาย แต่บอกบาบาโดยตรงไปตรงมา ลูกกำลังนั่งที่นี่และบาบากำลังพูดมูรีแต่กระนั้นสติปัญญาของลูกก็ลืมนึกลืกลานออกไปทุกทิศทางอื่น ใช่ไหม? ไม่ได้มีการสร้างสมมากนักในสติปัญญาของลูก ตัวอย่างเช่น เมื่อบาบากำลังอธิบายแก่ลูกเป็นเวลา 1 ชั่วโมงในตอนเช้า และแล้วสำหรับ 1 ชั่วโมงนั้น สติปัญญาของลูกจดจำพ่อหรือสติปัญญาลืมลูกลืกลานออกไปภายนอก? อย่างแท้จริง ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ที่สติปัญญาของลูกได้ลืมนึกลืกลานไปที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน ลูกไม่ได้รับฟังทุกสิ่ง หากลูกรับฟังทุกสิ่งและเฝ้าแต่จดสิ่งนั้นลงไป บาบาจะพูดว่าโยคะของลูกนั้นดี ดังนั้น เมื่อกำลังรับฟังบาบา ลูกต้องให้ความใส่ใจและจดประเด็นลงไปยังอย่างสมบูรณ์ หากสายใยนั้นขาดตอนลง ลูกก็ลืมประเด็น พ่ออธิบาย: ลูกๆ ความตายด้วยอาการหัวใจวายนั้นเป็นความตายที่หวานชื่นมาก นั่นไม่มีการควงหม่นของคำว่า “ของฉัน” หรือ “ของท่าน” ในสิ่งนั้น ขณะที่นั่งอยู่บางแห่ง ลูกก็ลืมนึก ลูกอยู่อย่างสิ้นสติและทุกสิ่งก็จบสิ้น ก็เท่านั้นเอง! ลูกจะไม่พินิจในสติเลย นั่นเป็นความตายที่ดีมาก ผู้คนจะร้องไห้ แต่ลูกจะมีความสุข ด้วยการคิดว่า: ช่างน่าอัศจรรย์! ผู้ที่ตายง่ายตายมาก เขาไม่มีประสบการณ์ของความเจ็บปวดใดๆ เลย เมื่อคนตาย ก็ควรจะเป็นในวิธีการนี้ ไม่เช่นนั้นแล้ว จะต้องใช้ยา นางพยาบาล และสิ่งอื่นๆ อีกมากมาย เหตุนี้เองในการละทิ้งร่องเท้าของเราขณะที่อยู่ในที่บางแห่งในสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมและจากร่างของเราเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เมื่อลูกก้าวหน้าไป ลูกจะได้เห็นการทิ้งระเบิดในทันทีทันใดโดยไม่มีสาเหตุและทุกคนจะกลับไปขณะที่นั่งอยู่ในที่บางแห่ง ใบหน้าของลูกจะแผ่กระทั่งสดชื่นแจ่มใส เมื่อใครบางคนตายในวิธีที่ดี ผู้สังเกตการณ์จะพูดว่าดูราวกับว่าบุคคลนั้นยังคงตื่นอยู่ เขาสดชื่นแจ่มใส ไม่มีใครที่มองดูเขาจะสามารถพูดว่าในขณะนี้เขาได้ตายไปแล้ว ดวงวิญญาณกลับไปยังอย่างสดชื่นแจ่มใส หากดวงวิญญาณสดชื่นแจ่มใสจะมองเห็นได้บนใบหน้าของเขา ใช่ไหม? ดวงวิญญาณไม่ตาย ดวงวิญญาณเพียงแต่จากร่างกายไป ดังนั้น ดวงวิญญาณจะจากร่างนี้ไปในความสุขอย่างมาก ขณะที่กำลังยิ้ม สิ่งนี้ลูกเรียกว่าสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม นี่คือสภาพที่เป็นที่จดจำว่าสูงที่สุด ลูกๆ เองจะต้องจากไปในวิธีนั้นด้วย ไม่มีความใส่ใจใดต่อร่างกาย ไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะเป็นที่จดจำ เมื่อลูกจากร่างของลูกโดยอัตโนมัติ นั่นก็กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่หวานชื่นที่สุด เหตุนี้เองจึงมีการให้ตัวอย่างของงู ในยุคทอง เป็นเช่นนั้น: พวกเขาละร่างของเขาในความสดชื่น ได้มีการพัฒนาการฝึกฝนนี้ที่นั่นและการฝึกฝนนี้ก็ดำเนินไปที่นั่น ลูกๆ จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ในภาษาอังกฤษ ลูกจะพูดว่า: Most Beloved (ผู้เป็นที่รักอย่างที่สุด) ผู้เป็นที่รักอย่างสูงสุดนั้น อ่อนหวานอย่างมาก ลูกไม่สามารถพูดว่าผู้คนนั้นเป็นผู้เป็นที่รักอย่างสูงสุดหรือผู้เป็นที่รักอย่างที่สุด พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อเป็นพ่อของลูก ครูและเป็นสัจครูของลูกด้วย หากลูกจะลืมนึก ลูกก็สามารถจดจำพ่อได้ บาบาเป็นผู้นำทางด้วยเช่นกัน ท่านเป็นผู้เดียวที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ หลังจากนั้น จะเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นลูกกำลังได้รับหญ้าของความรู้และลูกควรที่จะเฝ้าแต่บดเคี้ยว (ไตรตรองมหาสมุทรของความรู้) ปากของวัวเฝ้าแต่เคี้ยวเอื้อง ไม่มีความจำเป็นสำหรับปากของลูกที่จะทำงานในวิธีนี้ อย่างไรก็ตาม ภายใน ลูกต้องจดจำทุกสิ่ง พ่อเป็นเช่นเดียวกันกับลูก พ่อ นั้นแม้กระทั่งมีชั่วโมงน้อยกว่าเพราะโยคะของสติปัญญาของพ่อลืมนึกลืกลานออกไปภายนอก บางครั้ง พ่อได้รับจดหมายจากใครบางคนว่ามีความขัดแย้งกับผู้นั้นผู้นี้ มีสิ่งนี้สิ่งนั้น... ดังนั้นสติปัญญาของพ่อจึงไปที่นั่นตลอดทั้งวัน อย่างไรก็ตามบางทีนี่เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับบาบาว่าลูกๆ เพราะ(ชีพ)บาบาอยู่เคียงข้างพ่อ เมื่อ(บราห์มา)บาบา นั่งลงเพื่อจะรับประทานอาหารของท่าน ท่านก็คิดว่า: โอเค พ่อกำลังจะจดจำ(ชีพ)บาบา การจดจำระลึกถึงนั้นคงอยู่เป็นเวลาสองสามนาทีและแล้วพ่อก็ลืม การจดจำระลึกถึงโยยบินไปเหมือนกับสายลม ลูกๆ ทดลองสิ่งนี้และเห็นด้วยตนเอง! แม้ว่าเป็นเรื่องง่าย แต่การจดจำระลึกถึงก็ใช้เวลา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานลูกทางจิตอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและราตรีสวัสดิ์จากกันบึงของหัวใจและด้วยความรักที่ลึกซึ้งที่สุดจากพ่อทางจิตและดาด้า พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ที่สุดแสนหวานที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานลูกทางจิตอีกครั้ง

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีชีวิตอยู่ด้วยกันด้วยความรักอย่างมากต่อกันและกัน รวมตัวกันและเลือกวิธีการที่ลูกจะสามารถให้สาสน์ของพ่อที่จะ

ไปถึงทุกคนได้

2. นี่เป็นเวลาของการทำลายล้าง ดังนั้น จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว จงชำระดวงวิญญาณของคุณด้วยโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นราชาฤๅษีที่แท้จริงและพร้อมกับการเป็นนายของตัวเอง ให้มีทัศนคติที่วางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ด้านหนึ่ง ลูกมีอำนาจจักร และอีกด้านหนึ่ง ลูกเป็นฤๅษี นั่นคือผู้วางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด ฤๅษีเช่นนั้นไม่สามารถมีความผูกพันยึดมั่นต่อตนเอง ผู้อื่นหรือต่อทรัพย์สินได้ นี่เป็นเพราะว่าเมื่อลูกมีอำนาจการปกครองตนเอง จิตใจ สติปัญญา และสันสการ์ของลูกอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก และเมื่อลูกมีการวางเฉย ลูกจะไม่สามารถคิดถึงโลกเก่าได้เลยแม้แต่แต่น้อย ดังนั้น การพิจารณาตัวเองว่าเป็นราชาฤๅษีหมายความว่าพร้อมกับการเป็นราชา ลูกยังมีการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน

คติพจน์: เมื่อลูกเป็นผู้รู้คิด ลูกทำให้พ่อผู้เดียวเป็นผู้ค้ำจุนของลูกในทุกสิ่ง ก่อนที่การค้ำจุนอื่นๆ ของลูกจะพังลง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างมากต่อการศึกษาทางจิตนี้ มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก ดังนั้นอย่าได้สูญเสียเวลาของลูก
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆ ผู้ที่ได้ให้ความใส่ใจต่อการหารายได้ทางจิตของพวกเขา?
- คำตอบ:** พวกเขาไม่มีวันสูญเสียเวลาของเขาในการซบเซาซบเซา แม้แต่ขณะที่กำลังทำทุกสิ่งเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกาย พวกเขาได้ใช้เวลาในการหารายได้ทางจิต พวกเขาตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก ดวงวิญญาณเฝ้าแต่โอบอุ้มด้วยการจดจำระลึกถึง พวกเขาเต็มไปด้วยความเมตตาเช่นพ่อและมีความเมตตาต่อตนเองและต่อทุกคนอื่น พวกเขาให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน
- เพลง:** ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ...

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินคำยกย่องของแม่และพ่อในเพลงแล้ว เช่นในครอบครัวที่บ้านมีลูกๆ พ่อ แม่และปู่ ลูกได้รับมรดกจากปู่ของลูกผ่านพ่อเพราะทรัพย์สินสมบัติของปู่เป็นของผู้ที่อาวุโสกว่าเสมอ ดังนั้นผู้นี้(บราห์มา บาบ)ด้วยเป็นผู้ที่อาวุโสที่สุด ผู้คนในโลกนี้ไม่รู้สิ่งนี้เลยแต่ลูกๆ รู้ “ท่านนั้นคือแม่และพ่อ” ฉะนั้นคำนี้ใช้สำหรับดาดา (ปู่) ดังนั้นต้องมีการให้คำแนะนำของท่านไว้ ไม่ว่าเป็นการส่วนตัว ด้วยภาพหรือด้วยเครื่องฉายภาพ นี่เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากที่จะให้คำแนะนำของดาดา ปู่ทางร่างกายนั้นมีตัวตน เวลาใดที่เข้ามาในสติปัญญาของลูกก่อน? ดาดา ถึงแม้ว่าลูกอธิบายด้วยการใช้เครื่องฉายภาพ นั่นก็เป็นการแสดงภาพที่ตามลำดับกันไปทีละภาพ ก่อนอื่นใดให้คำอธิบายของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นอะไรคือความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? และให้ถามว่า: อะไรคือความสัมพันธ์ของท่านกับพระชาปีดาบราห์มา? ก่อนอื่นใดแสดงภาพชี้ว่าให้แก่พวกเขาและเขียนอธิบายที่นิทรรศการและในนิตยสาร ดังนั้นก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของท่าน สิ่งนี้ได้มีการเขียนไว้ในกิตะว่า “พระเจ้าพูด” ดังนั้นก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพระเจ้า สติปัญญาของลูกทั้งหมดได้ขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่ง สูงสุดเหนือสิ่งใดคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนแล้วก็มีบราห์มา วิษณุและชางก้า และเมื่อลูกมาที่นี่ก็เป็นเหมือนกับบ้านที่ซึ่งมีพ่อ แม่และปู่ที่กำลังนั่งอยู่ สิ่งนั้นมีขีดจำกัดและสิ่งนี้ไม่มีขีดจำกัด รูปภาพทั้งหมดควรที่จะมีคำอธิบายภาพไว้ด้วย ลูกควรที่จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างมนุษย์มากมายผู้ที่ได้สอนหรือโยคะและดวงวิญญาณสูงสุดเดียวผู้ที่สอนราชาโยคะที่กำลังทำให้ลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตด้วยเช่นกัน ที่นี้เป็นเพียงประเด็นของคำพูดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวภาพที่ไม่มีตัวตน เช่นที่ลูกๆ ได้การจดจำ พ่อ แม่และปู่ทางร่างของพวกเขาไว้ในสติปัญญา ดังนั้นก็เป็นเช่นนั้นเหมือนกันทุกประการในสติปัญญาของลูก นี่เป็นเพียงผู้ที่เหนือโลกและนั่นคือทางโลก ลูกมีศรัทธาว่านี่คือชีพบาบา ท่านคือพ่อของเราและดังนั้นเราควรจดจำท่าน อย่างไรก็ตามลูกลืมสิ่งนี้ ลูกเสียเวลาไปมากมาย ลูกไม่ควรสูญเสียเวลาเพราะมีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก ดวงวิญญาณนั้นเต็มไปด้วยอัลลอย ดังนั้นลูกควรที่จะเขียนว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือใคร ลูกควรจะอธิบายภาพของดวงวิญญาณสูงสุดและลักษณะซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกโลกแห่งสวรรค์และนรกนั้นโด่งดังอย่างมาก บนลูกโลกของนรกให้เขียนว่า: นี่คือการจำกรของราวัน โลกที่คดโกง บนลูกโลกแห่งสวรรค์ให้เขียนว่า: นี่คือการที่สูงส่ง ลูกควรที่จะเขียนระยะเวลาด้วย: สวรรค์มีเวลานานเท่านี้และนรกนานเท่านี้ และมีรูปภาพของสภาพของการไต่เต้าและสภาพของการตกต่ำด้วย เป็นเพราะใช้ 5000 ปีที่จะลงมาในขณะที่ลูกไต่ขึ้นไปเพียง1วินาที ดังนั้นนี่คือการกระโดด นี่คือการที่ควรที่จะอธิบายและมีสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายที่ซึ่งมีลูกของบราห์มินและชุมนุมของพระเจ้า สกัลบราห์มินของลูกที่ถูกสร้างขึ้นด้วยปากของบราห์มานั้นโด่งดังอย่างมาก เป็นสิ่งที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นรูปภาพเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะอธิบายให้กับทุกคน ต้นไม้ของความหลากหลายของศาสนาที่ดีมากด้วย ลูกๆ ต้องเป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ลูกต้องให้ความรู้ของวงจรและวิธีการที่วงจรหมุนไปด้วย บทบาทของบราห์มาและสรัสวตีเป็นบทบาทของนักแสดงเอกหญิงและชายอย่างไร? ภาพของวงจรนั้นควรที่จะใหญ่โตด้วยเช่นกัน ลูกควรที่จะแสดงภาพโปรเจ็คเตอร์เป็นเวลา 1 ชั่วโมงหรือชั่วโมงครึ่งมากที่สุด ไม่เช่นนั้นผู้คนก็จะเหนื่อยล้ากับสิ่งเหล่านี้ นี่ไม่ใช่หนทาง นี่เป็นประเด็นของความรู้ เพียงเมื่อพวกเขาได้เขียนบางสิ่งลงไปเท่านั้นแล้วพวกเขาจึงจะเข้ามาได้ ดังนั้นลูกควรจะมีตัวเพื่อที่จะให้ดูการแสดง ไม่ใช่ตัวที่ต้องซื้อด้วยเงิน แต่เป็นบัตรผ่านประตู บุคคลสำคัญควรที่จะได้รับการเชื้อเชิญเพราะลูกต้องให้เขาเขียนความคิดเห็นของพวกเขา ลูกจะทำให้ผู้คนกลุ่มใหญ่ให้ความคิดเห็นได้อย่างไร? ลูกจะแสดงสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาได้อย่างไร เพราะลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาด้วย? เหตุนี้เองก่อนอื่นลูกต้องเชื้อเชิญบุคคลสำคัญและทำให้พวกเขาเขียนความเห็นของพวกเขา

ลงไปแล้วหลังจากนั้นทำให้สิ่งนั้นมีผลกับคนทั่วไป ควรจะเป็นเช่นนี้สำหรับนิทรรศการและการใช้เครื่องฉายภาพด้วย ลูกสามารถที่จะมีภาพที่ดูอย่างมากเหล่านี้ตีพิมพ์ในวารสารเช่นกันและเขียนคำอธิบายภาพลงไปด้วยและให้เป็นของขวัญแก่ผู้อื่น ลูกควรที่จะมีการเขียนความแตกต่างระหว่างหฐโยคะและราชาโยคะอย่างชัดเจนมาก หฐโยคะเป็นรูปแบบหนึ่งของความรุนแรงเช่นกันเพราะลูกสร้างความทุกข์ทรมาน ความลำบาก แก่ร่างกาย ของลูกคือโยคะที่ไม่ก้าวร้าว ซึ่งง่ายดายอย่างที่สุด เมื่อลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาให้ลูกเฝ้าแต่จดจำพอ ลูกต้องพิสูจน์ด้วยเช่นกันว่าความก้าวร้าวคืออะไรและความไม่ก้าวร้าวคืออะไร บางคนได้ทำกิจวัตรเหล่านี้เพื่อพลาณามัยที่ดี พวกเขาไม่ได้พบกับพระเจ้า พวกเขายังคงเรียกว่าโยคะ พวกเขาพูดถึงโยคะอาศรม และนี่คือราชาโยคะที่ง่ายดาย นี่เป็นโยคะที่พระเจ้าได้สอน ฉะนั้นสิ่งนี้ควรจะมีการอธิบายอย่างชัดเจนมาก ผู้ที่โยคะของสติปัญญาของเขาติดกับในการซบเซาในนิทานตลอดทั้งวันจะสามารถอธิบายอะไรให้กับผู้อื่นได้? ผู้ที่มีสิ่งนั้นไว้ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพวกเขาต้องการทำงานรับใช้ก็จะทำเช่นนั้น หลังจากที่ทำธุรกิจของลูกเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ลูกควรจะหารายได้นี้ นั่นเป็นรายได้ทางวัตถุในขณะที่นี่คือรายได้ทางจิต ดังนั้นลูกควรจะให้กำลังใจอย่างมากต่อรายได้นี้ ลูกควรจะฝึกฝนโยคะอย่างมาก ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพอด้วยความรักอย่างมาก แม้แต่ผู้ที่พ่อได้วางไว้เป็นอันดับ 1 และ 2 ก็ไม่ได้จดจำท่าน พวกเขาสามารถให้คำบรรยายที่ดีมาก แต่พวกเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณจะโยยบินด้วยการจดจำระลึกถึงไม่ใช่ด้วยความรู้ เป็นด้วยการจดจำระลึกถึงที่ผู้คนเข้ามา ไม่มีเรื่องของความรู้ในสิ่งนั้น ฉะนั้นกลายเป็นบางสิ่งที่มีค่าไม่ก็สตาตัสเท่านั้น บางคนได้นิมิตของกฤษณะอย่างรวดเร็ว ลูกบางคนเขียนว่า: บาบานันตรชนักรู้จักท่านแล้ว พวกเขาเห็นบราห์มาในฉนวนและก็ได้รับแรงบันดาลใจด้วย ดังนั้นพวกเขาจึงพัฒนาศรัทธา ผู้ที่ไม่เคยเห็นบาบาก็ยังเขียนว่าพวกเขาจดจำบาบอย่างมาก “อย่างแน่นอนที่พวกเราจะประกาศสิทธิในมรดกจากท่าน ท่านรู้ว่าพวกเราจดจำท่าน” เมื่อเธอพูดว่า “ท่าน” เธอก็จดจำชีพบบา ลูกสาวที่อยู่ในปวงพันธะจดจำบาบอย่างมาก แม้แต่ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าบาบาไม่ได้จดจำท่านมากขนาดนั้น สิ่งหนึ่งคือการจดจำระลึกถึง และคนที่จิกก็เคยพูดว่านั่นควรจะมีอาณาจักรของราม เวลานั้นเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกสามารถอธิบายเกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถที่จะนำมาซึ่งสภาพของการไต่เต้า ที่เหลือนั้นเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นตกลงมา แม้กระทั่งเหล่าเทพก็เฝ้าแต่ตกลงมา แม้ว่าพวกเขาอยู่ในความสุข แต่องศาของพวกเขาที่เฝ้าแต่ลดลง พวกเขาเฝ้าแต่ตกลงมาเหมือนกับตัวไร เพราะแม้แต่ละครก็เฝ้าแต่เคลื่อนที่ไปเหมือนกับตัวไร ดังนั้นสภาพของการไต่เต้าถูกนำมาโดยผู้เดียวเท่านั้น เครื่องฉายภาพนั้นดีมากที่ใช้ในการอธิบาย จำนวนของศูนยจะเพิ่มพูนขึ้นอย่างมากด้วย บาบาส่งว่าลูกควรจะเฝ้าแต่ทำสโลตีในทุกภาษา อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดจะทำงานนี้ บาบาส่งวิธีการต่างๆแก่ลูก แต่ใครบางคนเป็นที่ต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆเหล่านั้นเพื่อที่งานรับใช้จะสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้อย่างมากมาย ลูกๆ ควรจะมีความเมตตาอย่างมากสำหรับพี่น้องหญิงชายของลูก บาบามีความเมตตาใช้ใหม่เป็นเพียงในบาร์ตเท่านั้นที่พ่อมา พ่อไม่ได้มาในสถานที่อื่นใด เป็นในบาร์ตที่พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวา(Shiv Jayanti) อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ตัวอย่างเช่นเมื่อพวกเขาฉลองวันเกิดของพระคริสต์ พวกเขารู้ถึงงานของพระคริสต์ แต่ไม่มีผู้ใดรู้ถึงหน้าที่ของชีวา ท่านนั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดด้วยการใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะ พวกเขาทำให้คำยกย่องของบาร์ต สถานที่การจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนั้นสูญหายไป ให้มองดูว่ามฤตุนาวีได้รูดปล้นวัด! หากเขาจะสำนึกูรว่านั่นเป็นวัดของพ่อของเขา เขาก็จะไม่รูดปล้นวัดนั้น ใครจะรูดปล้นวัดของอัลล่าห์? ใครจะทำเช่นนั้นกับผู้เดียวที่ได้ก่อตั้งสวรรค์? หากเขารู้จักชีพบบา เขาจะไม่กล้าแม้กระทั่งที่จะแตะต้องวัด พวกเขาถ่มลงให้กับชีวา แต่หากพวกเขารู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับท่าน(Shiv Baba) พวกเขาจะไม่รูดปล้นทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นเพียงเพราะได้มีการใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะ มองดูว่าสภาพของพวกเขาได้กลายเป็นเช่นไรเนื่องจากกิตะถูกทำให้ผิดพลาดไป! แทนที่จะเป็นเช่นนั้นควรจะเป็นชื่อของชีวา ท่านเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ นี่คือการยกย่องของผู้เดียว หากท่านไม่ได้มา เราจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เราจะสามารถทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ได้อย่างไร? นี่คือการเริ่มต้นที่แฝงตัว ลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ในความตกต่ำ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ แต่ลูกกำลังจะกลับบ้าน ลูกๆ ควรจะมีความสุขมากมายที่ลูกกำลังจะก่อตั้งอาณาจักรเพื่อตนเอง ดังนั้นลูกควรแสดงหนทางนี้แก่ผู้อื่นและสร้างปวงประชา ลูกควรจะทำความพยายามอย่างมาก นี่ก็เป็นสิ่งที่ยากดายอย่างมาก เพียงแต่จดจำพอและมรดก จดจำสวรรค์ นี่ก็ตื้นนรก บาบาส่งอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันถึงความหมายของ “ฮัมโซ” (นั่นเป็นสิ่งที่ฉันเคยเป็น) ฉันเคยเป็นเทพ ฉันเป็นนักรบ ไม่มีผู้ใดเข้าใจถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในรูปแบบที่หลากหลาย(variety-form)เกี่ยวกับว่าลูกกลายเป็นเทพได้อย่างไร เวลานั้นเรากำลังใกล้จะไปสู่สวรรค์เต็มที ผู้คนมากมายถามว่าสิ่งนั้นจะใช้เวลาอีกยาวนานเพียงใด บาบาส่งว่า: ลูกยังไม่พร้อมที่จะสามารถไปสู่สวรรค์ได้ ละครนั้นถูกกำหนดเอาไว้แล้ว ขณะที่การก่อตั้งกำลังเฝ้าแต่เกิดขึ้น เปลวไฟของการทำลายล้างก็กำลังเพิ่มพูนขึ้นทีละน้อยเช่นกัน สงครามศาสนา กำลังเริ่มต้นด้วยเช่นกัน การแบ่งแยกดินแดนนั้นไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ลูกรู้ว่าเริ่มแรกมีเพียงศาสนาเทพเดียว มีเพลงว่า: เวลานั้นเราได้พบท่านแล้ว เรากำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์ของเราด้วยพลังโยคะ ไม่สามารถมีผู้ใดประกาศ

สิทธิ์นั้นด้วยพลังวัตถุ ผู้คนเหล่านั้นมีพลังวัตถุ หากรัสเซียและอเมริกาเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาจะสามารถที่จะครอบครองทั้งอาณาจักรได้ อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น เรากำลังได้รับอาณาจักร เมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ที่นั่นก็ไม่มีชาวคริสเตียนหรือชาวพุทธ ศาสนาเทพกำลังถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย พ่อเองนั้นได้มาที่นี้ สิ่งนี้อยู่ในละครว่าลูกได้รับอาณาจักรด้วยพลังโยคะ โยคะโบราณของบาร์ตนี้โด่งดัง แต่ผู้คนไม่รู้ว่ามีผู้ใดได้สอนโยคะและสอนอย่างไร กฎขณะนั้นไม่ได้สอนโยคะ ในเวลานี้เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่กำลังสอนโยคะแก่ลูก นี่คือบางสิ่งที่ลึ้นอย่างมากที่ได้ล้นหลุดออกจากสติปัญญาของลูก บางคนรู้สิ่งนี้แต่กระนั้นก็จากไป พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการเห็นผู้ที่รู้คิด ให้มองดูพวกเขาที่นี้! ผู้ที่รู้คิดประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขา ผู้ที่ลึ้นคิดก็จากไป พวกเขาสูญเสียมรดกของสวรรค์ หากลูกต้องการเห็นคนโง่ที่สุดและคนที่รู้คิดที่สุด ให้มองดูที่นี้! พวกเขาจะไปสู่สวรรค์ด้วย แต่พวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกรู้ว่าปวงประชาของสุริยวงศ์และจันทราวงศ์ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร เป็นที่นี้ที่ลูกได้รับตักของพ่อ ไม่มีเรื่องของตักในโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อเด็กถือกำเนิดก็มีการวางเขาไว้ในตักของครู พวกเขาเชื่อว่าหากเด็กไม่ได้เข้าไปสู่ตักของครูเขาจะไปสู่สภาพการตกต่ำ พวกเขาแม้กระทั่งทำให้เด็กเล็กๆ มีครู “ไม่มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์โดยที่ไม่มีครูได้” นั่นคือสิ่งที่ครูได้อธิบายกับผู้คน ลูกไม่มีวันรู้ว่าเมื่อไรลูกจะจากร่าง ที่นั่นพวกเขาถือกำเนิดและก็ไปหาครู ที่นี้ทั้ง 3 นั้นอยู่รวมกัน สิ่งนี้ไม่ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ใดๆ ตักของพ่อ ครูและครู คือ หนึ่งและเป็นตักเดียวกัน พ่อถามว่า: ชีพบาปานั้นมีพ่อไหม? ลูกพูดว่า: “ใช่” (เมื่อเราทำให้ชีพบาปเป็นลูกของเรา) โอเค ชีพบาปามีครูไหม? ท่านมีครูไหม? ไม่เลย ท่านเพียงแต่มีแม่และพ่อ สิ่งนี้คือบัญญัติที่ลึกล้ำอย่างมาก พ่ออุทิศตนเองแก่ลูกและลูกก็อุทิศตนเองต่อพ่อ ในทางโลกเด็กไม่ได้อุทิศตนเองกับพ่อแม่ของเขา เป็นพ่อที่ทำเช่นนั้น ดังนั้นนี่ต้องเป็นที่เข้าใจว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อ ครูและสัจครูและลูกได้รับมรดกจากท่าน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตักกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเอง คงความซบซึ้งว่าเราบราห์มินคือจุก และเราเป็นของขุมขุมของพระเจ้า
2. ใช้เวลาของลูกอย่างมีคุณค่าอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ทางจิต อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นทาปาสวี่ที่แท้จริงและทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกอยู่บนที่นั่งของสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ
ทาปาสวี่นั่งบนที่นั่งเสมอ พวกเขาทำทาปาเซียขณะที่นั่งอยู่บนที่นั่งพิเศษเสมอ ที่นั่งของลูกๆทาปาสวี่เป็นสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นสภาพเทวดานางฟ้า ทำทาปาเซียขณะที่นั่งบนที่นั่งของสภาพที่สูงส่งเหล่านี้ เช่นที่ร่างกายของลูกนั่งบนที่นั่งทางวัตถุในทำนองเดียวกันรักษาคิดใจและสติปัญญาของลูกให้นั่งอยู่บนที่นั่งของสภาพที่สูงส่ง นั่งอยู่บนที่นั่งนั้นเมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ เป็นเวลาที่ยาวนานเท่าที่ลูกต้องการ ผู้ที่นั่งอยู่บนที่นั่งของสภาพที่สูงส่งในเวลานี้ได้รับบัลลังก์ของอาณาจักรในอนาคต

คติพจน์: การทำให้ความคิดเห็นของลูกสอดคล้องกลมกลืนกับความคิดเห็นของผู้อื่นและให้ความเคารพต่อทุกคน คือวิธีที่จะมีค่าควรแก่การได้รับความเคารพ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน แตร (Shehnai เซนาอี - เครื่องดนตรีที่มีการบรรเลงในเทศกาลแห่งความสุขเป็นพิเศษ) ของความสุขในเวลานี้ควรที่จะบรรเลงในหัวใจของคุณเพราะพ่อได้มาเพื่อที่จะวางมือของท่านในมือของคุณ และพาคุณกลับไปกับท่าน วันเวลาของคุณสุขของคุณนั้นกำลังจะมาถึงแล้ว

คำถาม: เวลาที่ต้นอ่อนของต้นไม้ใหม่กำลังมีการเพาะหว่าน ลูกควรที่จะระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งใด?

คำตอบ: พายุมากมายจะมาที่ต้นไม้ใหม่ พายุเหล่านั้นจะมา ดอกไม้และผลไม้ทั้งหมดจะร่วงหล่น ที่นี้ด้วยต้นอ่อนของต้นไม้ใหม่ที่กำลังมีการเพาะหว่านนั้นก็จะถูกเขย่าด้วยกำลังแรงอย่างมากโดยพายุ พายุมากมายกำลังจะมา พายุทำให้สติปัญญาของคุณมีการสงสัย หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของคุณ คุณจะเหี่ยวเฉาและสอปลก เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกๆ ในการที่จะปลอดภัยจากพายุเอาลูกปิดใส่ไว้ในปากของคุณ นั่นคือทำธุรกิจของคุณๆ และเฝ้าแต่มีพ่อไว้ในสติปัญญาของคุณ สิ่งนี้ต้องการความเพียรพยายาม

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ ลูกมีศรัทธาที่ยิ่งใหญ่ว่าบาบาจะมาเพื่อสร้างโลกใหม่และเพื่อชำระพวกเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าโลกนั้นไม่คงอยู่ และพ่อมาและสร้างโลก ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกทั้งหมดเพราะลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ ถึงอย่างไรโลกนั้นก็คงอยู่ ท่านทำให้โลกเก่านี้กลับมาใหม่ ความรู้นี้เป็นไปสำหรับมนุษย์ไม่ได้เป็นไปสำหรับสัตว์ เพราะมนุษย์ศึกษาเล่าเรียนและได้รับสถานภาพ เวลานี้เครื่องประกอบที่เป็นเหตุแห่งความทุกข์คือทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายและศาสนาทางร่างกาย พ่อได้เปลี่ยนเครื่องประกอบของความทุกข์นี้ให้กลายเป็นความสุขและเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า พ่อทำให้ดินแดนแห่งความทุกข์นี้กลายเป็นดินแดนแห่งความสุข พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข แตรแห่งความสุขควรจะมีการบรรเลงอยู่ในลูกในเวลานี้ เพราะวันเวลาแห่งความสุขของคุณนั้นกำลังจะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู้ว่าลูกได้พบปะกับพ่อหลังจากหนึ่งวงจร ไม่สามารถมีใครพูดเช่นนี้ถึงผู้ใดอื่นได้ พระเจ้ามาเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา พ่อได้วางมือของพ่อไว้ในมือของคุณและพาคุณกลับไปกับพ่อ ไม่ใช่ว่าพ่อพาคุณไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและทิ้งลูกไว้ที่นั่น ไม่เลย ความพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ลูกไปโดยอัตโนมัติและมีประสบการณ์ของผลรางวัลของลูกที่นั่น เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่นมากเพียงใดละครก็จะเฝ้าแต่มั่นคงสำหรับพวกเขามากยิ่งขึ้นตามนั้น เมื่อผู้คนได้เห็นละคร(ภาพยนตร์) ก็จะคงอยู่อย่างชัดเจนอย่างมากสำหรับพวกเขาเป็นเวลาสองสามวัน ดังนั้นด้วยสิ่งนี้ได้้อย่างมั่นคงสำหรับลูกเพราะนี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมีละครตั้งแต่ยุคทองจนถึงเวลานี้ในสติปัญญาของคุณ เมื่อลูกไปที่ศูนย์ก็ได้มีการเตือนลูกและดังนั้นลูกจึงจำสิ่งนี้ แม้แต่ขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกก็จดจำว่าโลกนั้นคือละครที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามนี่คือประเด็นของเพียง 1 วินาที เมื่อได้มีการอธิบายแล้วละครก็เข้าไปสู่สติปัญญาของคุณอย่างรวดเร็ว ลูกรู้ว่าใครมาและก่อตั้งละคร(ศาสนา) การจดจำโลกที่ไม่มีตัวตนเป็นประเด็นของเพียง 1 วินาทีด้วย อันดับที่ 2 คือ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ที่นั่นด้วยไม่ใช่เรื่องใหญ่เพราะเพียง บรรพชาวิษณุและช่างก้าเท่านั้นที่ถูกแสดงไว้ที่นั่น สิ่งนั้นก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของคุณอย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน และแล้วก็จะกลายเป็นโลกที่มีตัวตน วงจรของ 4 ยุคก็รวมตัวอยู่ในสิ่งนั้น นี่คือการสร้างของพ่อ ไม่ใช่ว่าลูกจดจำสวรรค์เท่านั้นไม่เลย สติปัญญาของคุณมีความลับของละครตั้งแต่สวรรค์จนถึงสิ้นสุดยุคเหล็ก ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกทั้งหมดควรที่จะมีรูปภาพเหล่านี้ของต้นไม้และวงจรในบ้านของคุณ และแล้วลูกควรที่จะอธิบายแก่ใครก็ได้ที่มา ลูกต้องมีความเมตตาและเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ สิ่งเหล่านี้ลูกเรียกว่าเป็นเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เป็นในเวลานี้ที่ลูกกลับมาบังคับในอนาคต พ่อตัวท่านเวลานี้พูดว่าลืมทุกสิ่งที่คุณได้เคยศึกษาและได้ยินมาจนกระทั่งเวลานี้ เมื่อผู้คนตายเขาก็ลืมทุกสิ่ง ดังนั้น ที่นี้ด้วยลูกตายขณะมีชีวิต พ่อพูดว่า จดจำสิ่งที่พ่อบอกลูกเกี่ยวกับโลกใหม่เท่านั้น เวลานี้เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะและกำลังรับฟังเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะจากเจ้าแห่งความเป็นอมตะ เมื่อใครบางคนถามลูกว่าเมื่อไหร่ดินแดนของความตายเริ่มต้น บอกพวกเขาว่าเริ่มต้นขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น เมื่อไหร่ที่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะเริ่มต้น สิ่งนั้นเริ่มต้นเมื่ออาณาจักรของรามเริ่มขึ้น เครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธาได้กระจายออกไปเหมือนต้นไม้ที่ขยายออกไป ต้นอ่อนของต้นไม้ใหม่กำลังมีการเพาะหว่านในเวลานี้ ดังนั้นเพียงแต่มองดูว่าต้นไม้ใหม่มีประสบการณ์ของพายุของมายามากมายเพียงใด เมื่อพายุมาทำให้ไปที่สวนและมองดูว่าดอกไม้ผลไม้ได้ร่วงหล่นไปมากเพียงใด เพียงไม่กี่ชีวิตเท่านั้นที่อยู่อย่างปลอดภัย เป็นเช่นเดียวกันที่นี้

เมื่อมีพายุของมายาลูกก็เหวี่ยงเขาเพราะไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา บ้างแม้กระทั่งล้มลงไป มีเกมของหะดัมโตที่ซึ่งพวกเขาได้ใส่ลูกปิดไว้ในปากของพวกเขา หากลูกมีบาบาไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกจะไม่ถูกระทบจากมายา บาบาไม่ได้บอกลูกไม่ให้ทำธุรกิจ ฯลฯ ขณะที่ทำธุรกิจของลูกจดจำพอ สิ่งนี้อาศัยความพยายาม ไม่ได้เป็นเรื่องเล็กๆ ในการที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร! เมื่อใครบางคนประกาศสิทธิในอาณาจักรที่มีขีดจำกัดเขาต้องทำความพยายามอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม ที่นี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของยุคทอง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกต้องทำความพยายาม พระเจ้านั้นลูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ไม่ใช่จ่านีจ่านี่ฮา (ผู้ที่ล่วงรู้ทุกสิ่งภายในแต่ละคน) จ่านีจ่านี่ฮาหมายถึงผู้อ่านความคิด นั่นคือใครบางคนที่ล่วงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในลูกแต่ละคน ในความเป็นจริงนั่นก็เป็นพลังอิทธิฤทธิ์ด้วย ไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลได้จากสิ่งนั้น หากลูกกำลังแขวนกลับหัวและแล้วก็ไม่ได้มาซึ่งสิ่งใดในนั้นเช่นกัน ทุกวันนี้ผู้คนแม่เดินลุยไฟ เคยมีซานยาสซีที่เดินลุยไฟ พวกเขาเคยได้ยินว่าสีดำนั่นต้องเดินลุยไฟและดังนั้นพวกเขาจึงทำเช่นนั้นด้วย ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องเล่า พวกเขาพูดว่าคัมภีร์นั้นคงอยู่ตลอดไป ตั้งแต่เมื่อใด ไม่ได้มีวันสำหรับสิ่งเหล่านั้น มีวันสำหรับศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดและลูกสามารถที่จะคำนวณสิ่งเหล่านั้นได้ ตัวอย่างเช่นพวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนหน้าพระคริสต์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะอะไรมีอยู่ในสวรรค์ ลูกมีความลับของต้นไม้ในสติปัญญาลูก ลูกสามารถพูดเกี่ยวกับการวางรากฐานของต้นไม้และแล้วต้นไม้ที่เติบโตขึ้นอย่างไร เมื่อได้มีการจัดแจกันดอกไม้ก็มีการวางดอกไม้ไว้ที่บนสุด เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ ก่อนอื่นใจก็มีลำต้นของศาสนาเทพและแล้วศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็ปรากฏออกมาจากลำต้น นั่นคือพวกเขาได้แสดงดอกไม้ของผู้คนเหล่านั้น เพียงแต่ติดเกี่ยวกับสิ่งนั้น: เมื่อศาสนาทั้งหมดคงอยู่ก็เคยเป็นเหมือนกับสวนดอกไม้ สภาพของการตกลงมานั้นเกิดขึ้นภายหลัง นั่นคือก่อนอื่นเป็นยุคทองและแล้วเป็นยุคเงินและแล้วก็เป็นยุคทองแดงและเวลานี้ลูกอยู่ในยุคเหล็ก ลูกควรจะมีการศึกษาเล่าเรียนในสติปัญญาของลูก พอที่เต็มไปด้วยความรู้หนึ่งที่นี่และให้ความรู้ที่สมบูรณ์ของต้นไม้และละครแก่ลูก เหตุนี้เองพระเจ้าจึงถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นเมล็ด ท่านคือเมล็ดต้นไม้โลกมนุษย์และท่านอาศัยอยู่เบื้องบน โลกที่ไม่มีตัวตนของดวงวิญญาณเรียกว่าเป็นบราห์มันด์ พรหมโลกที่ซึ่งดวงวิญญาณรูปไปอาศัยอยู่ ลูกแม้กระทั่งได้นิมิตของดวงวิญญาณในรูปของจุด เมื่อหึ่งห้อยทั้งหมดโอบยบินไปพร้อมกันหึ่งห้อยนั้นก็เปล่งประกายแต่แสงนั้นก็ยังคงน้อยกว่า ดังนั้นดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะโอบยบินไปด้วยกันด้วย จุดที่สุดแสนเล็กน้อยนั้นมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกไว้ภายใน บาบานั่นได้ให้นิมิตของทั้งละครที่ซึ่งดวงวิญญาณเป็นนักแสดง แล้วกระนั้นนักแสดงก็ไม่ได้รู้เกี่ยวกับละครนี้ ก่อนอื่นลูกต้องจดจำบาบาและแล้วก็ความรู้ ความรู้ของ 1 วินาทีนั้นเรียบง่ายมาก อย่างไรก็ตามเมื่อไหร่ที่ความรู้นั้นเริ่มต้น เป็นเพราะลูกลืมนึกถึงต้องเข้าไปสู่การขยายตัว มีอุปสรรคมากมายของมายา มีแม้กระทั่งความเจ็บป่วยทางร่างกาย ก่อนหน้านั้นลูกจะไม่เคยเป็นไข้แต่หากหลังจากได้เข้ามาสู่ความรู้ลูกเป็นไข้ลูกก็มีความสงสัย เพราะลูกคิดว่าหลังจากเข้ามาสู่ความรู้พันธะทั้งหมดของลูกควรจะจบสิ้น อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: โรคภัยเหล่านี้จะมาอย่างรุนแรงมากยิ่งขึ้น ลูกต้องสะสมบุญกรรมของลูก ผู้คนในความเลื่อมใสศรัทธาสมแหวนนพเก้า พวกเขามีเพชรพลอยที่มีค่ามากที่กึ่งกลางล้อมรอบด้วยเพชรพลอยที่มีคุณค่าน้อยกว่า เพชรพลอยบางเม็ดมีค่า 1000 รูปีบางคนมีค่า 100 บาบาพูดว่าชีวิตนี้ของลูกมีคุณค่าเช่นเพชร ดังนั้นลูกควรที่จะถือกำเนิดในสุริยวงศ์ จะมีความแตกต่างมากมายอย่างมากระหว่างจักรพรรดิและจักรพรรดินีของยุคทองและราชาราชินีตอนสิ้นสุดของยุคเงิน ลูกเองต้องอธิบายเรื่องราวนี้ของละครแก่ผู้อื่นด้วย เข้ามาข้างในและเราจะอธิบายแก่ท่านว่า 5000 ปีที่แล้วเคยมีอาณาจักรที่สวยงามของเหล่าเทพอย่างไร พวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพของพวกเขาอย่างไร? เราจะบอกท่านถึงเรื่องราวของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ 84 ชาติเกิดของลักษมีและนารายณ์ และพวกเขาได้ปกครองอาณาจักรของยุคทองอย่างไร ลูกควรที่จะเสนอการล่อใจเช่นนั้นแก่ผู้คนและนำพวกเขามายาภายใน เป็นเรื่องราวของ 1 วินาทีแต่เป็นสิ่งที่มีความล้ำลึก ลูกสามารถไปที่ใดก็ตาม ไปที่วิทยาลัย มหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลและบอกพวกเขา “ ท่านได้ล้มป่วยมากมายอย่างมาก เราจะให้ยาเช่นนั้นแก่ท่านที่ท่านจะไม่ล้มป่วยถึง 21 ชาติเกิด ท่านต้องเคยได้ยินที่พระเจ้าได้พูดไว้ว่ามานมานะบาฟ! หากท่านจดจำพอบาปของท่านจะถูกเผาไปและท่านจะไม่ทำบาปใดอีกแต่ไปและแล้วท่านจะมีพลาณามียัดเสมอและมั่งคั่งเสมอ เข้ามาข้างในแล้วเราจะบอกท่านถึงประวัติชีวิตของท่าน” พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดการพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันไม่ใช่ประวัติชีวิตของท่าน” ลูกควรจะอธิบายในวิธีนี้ อัจชะ วันนี้เป็นวันโบก(เพลง: ท้องฟ้าเรียกหาผืนดิน) สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นโลกเก่าที่ล่องลอยถูกเรียกว่าเป็นก้นบึ้งที่สุดของนรก เพลงนั้นก็ดีด้วยเช่นกันที่เพลงนั้นบอกไว้ว่า: ท่านต้องมาที่นี่เข้ามาสู่โลกของความรักนี้ มีความรักในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ผู้คนก็เข้ามาในความสุขออย่างมาก ในยุคทองมีความสุข ที่นี้ไม่มีสิ่งใดเลย ดังนั้นลูกควรจะมีการวางเฉยในโลกเก่านี้ ซานยาสซีมีความเอือมระอาที่มีขีดจำกัดในขณะที่ของลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องลืมนึกถึงบาบาได้เขียนจดหมายไปในบอมเบย์ บาบาไม่ได้บอกเพียงลูกๆ ของบอมเบย์ แต่บาบานั่นแนะนำลูกๆ ในทุกศูนย์ ลูกต้องให้คำบรรยายในตอนเช้าและตอนเย็นในทุกเมือง พวกเขานั้นมีห้องประชุมใหญ่และลูกๆ มากมายก็มีเพื่อนฝูงญาติมิตร

และดังนั้นลูกต้องโฆษณาว่าลูกต้องการให้คำแนะนำของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพื่อที่ผู้คนนั้นจะสามารถประกาศสิทธิในสิทธิโดยกำเนิดของพวกเขาจากพระเจ้า เราต้องการห้องประชุมเป็นเวลา 1 ชั่วโมงครึ่งเท่านั้นในตอนเช้าและ 1 ชั่วโมงครึ่งในตอนเย็น เราจะไม่สร้างความรบกวนใดๆ จะไม่มีวงดนตรีหรือหีบเสียงใดๆ ฯลฯ หากใครบางคนให้สิ่งนี้เราก็สามารถที่จะเข้าได้ ลูกต้องมองดูบริเวณด้วยเช่นกัน ลูกต้องดูด้วยเช่นกันว่าอาคารนั้นดี ผู้ที่เดินนั้นก็จะมีแสงสว่างที่ดีมากกับเขา ลูกควรที่จะจัดการบรรยายในสถานที่เช่นนั้น 4 หรือ 5 แห่ง ในเมืองใหญ่ หากลูกไม่สามารถที่จะได้รับชั้นล่างก็ใช้ชั้นที่ 2 ไม่เช่นนั้นในสถานการณ์ที่ไม่มีทางเลือกลูกสามารถใช้ชั้น 3 ด้วยเช่นกัน ทำสิ่งเดียวกันในหมู่บ้าน ตามหมู่บ้าน อาจแม้กระทั่งมีอาคารเล็กๆ ลูกไม่ได้ต้องการทั้งอาคาร ลูกเพียงแต่ต้องการ 3 ตารางฟุต ลูกทั้งหมดเพียงแต่เฝ้าแต่พูดกับญาติมิตรของลูกและใครคนใดคนหนึ่งก็จะให้สิ่งนี้แก่ลูก ดังนั้นเฝ้าแต่เปิดศูนย์ขึ้นในวิธีนี้ บางคนจะไม่แม้กระทั่งจะเอาค่าเช่าจากลูก ขณะที่รับค่าเช่าจากลูกหากพวกเขานั้นถูกยิงด้วยลูกธนูพวกเขาก็จะหยุดเอาสิ่งใดจากลูก ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลจะสามารถเข้าใจและเข้าถึงได้อย่างดีมาก ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลลูกเรียกว่าเป็นมหาสติ พวกเขาย่อมเฝ้าแต่เปิดศูนย์แล้วศูนย์เล่า ลูกๆ รู้ว่าลูกนั้นกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกในวิธีการที่แฝงตัวด้วยการทำตามศรัทธา ไม่สามารถมีใครอื่นรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งสิ่งนั้นอย่างไร ลูกเพียงแต่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ บาบาก็พูดไว้ว่ามามาได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูก ดังนั้นจงปล่อยวางจากเธอ ให้กลายเป็นผู้ที่เอาชนะมาและเหตุนี้เองจึงกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ไม่ใช่เรื่องของการเอาชนะจิตใจของลูก จิตใจอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบในดินแดนของความสงบ ที่นี้ลูกมีร่างกายและดังนั้นร่างกายจึงไม่สามารถอยู่อย่างนิ่งเงียบได้ ดังนั้นอาณาเขตสูงสุดคือดินแดนแห่งความสงบ ที่นี้(ในมรรค)ลูกได้รับคำอธิบายและดังนั้นลูกได้คิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้น ที่นั้นใครบางคนก็จะไปที่ศูนย์รับฟังบทเรียนและแล้วก็จะอยู่อย่างซึ้งแหวในงานของเขาและทุกสิ่งก็จะจบสิ้น ที่นี้ทุกสิ่งอยู่อย่างสดชื่น และเหตุนี้เองลูกๆ มาที่นี้เพื่อได้รับการทำให้สดชื่นขึ้นใหม่ ไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของผู้คนในโลกว่าบาร์ตคือสถานที่เกิดของพระเจ้า เมื่อลูกรับฟังสิ่งนี้ที่นี้ ลูกก็อยู่อย่างซาบซึ้งว่าลูกจะละร่างของลูกและไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ตายไปแล้ว ไม่เลย เมื่อใครบางคนได้ทั้งเครื่องแต่งกายเก่าเขาก็ใช้เครื่องแต่งกายใหม่และอยู่อย่างมีความสุข จะมีการบรรเลงวงดนตรี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟา ดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการวางแผนในโลกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และนำสิ่งนั้นออกไปจากสติปัญญาของลูก ดูดซับเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายและกลับมาบังคับเพื่ออนาคต

2. จดจำสิ่งต่างๆ ที่พ่อบอกลูกเกี่ยวกับโลกใหม่เท่านั้น จงลืมทุกสิ่งอื่นที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมา ดายขณะมีชีวิตในวิธีนี้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีชัยชนะเหนืออวิชชาและเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาและนำคุณประโยชน์ให้แก่ตนเองและทุกคนอื่นในยุคที่ให้คุณประโยชน์นี้

ในยุคที่ให้คุณประโยชน์นี้ ลูกๆ ก็เป็นผู้ให้คุณประโยชน์พร้อมกับพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ คำทำนายของลูกคือ เราเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลก ผู้คนของโลกสามารถเพียงเห็นการทำลายล้างและเหตุนี้เองพวกเขาคิดว่านี่คือเวลาของการไร้ประโยชน์ อย่างไรก็ตามพร้อมกันกับการทำลายล้าง ลูกก็เห็นการก่อตั้งอย่างชัดเจนเบื้องหน้าลูก และดังนั้นลูกมีความปรารถนาดีในจิตใจของลูกของการนำคุณประโยชน์ให้แก่ทุกคน ไม่เพียงแต่ให้ประโยชน์แก่ดวงวิญญาณมนุษย์เท่านั้น ลูกยังให้คุณประโยชน์ต่ออวิชชาและดังนั้นลูกจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้มีชัยชนะเหนืออวิชชาและเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา อวิชชาถูกกลายเป็นผู้ประทานความสุขสำหรับลูก

คติพจน์: เพียงผู้ที่กระทำในขณะที่ละวางและมีความรักสามารถที่จะใส่จุดหยุดต่อความคิดของพวกเขาใน 1 วินาทีได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องให้คุณค่ากับการศึกษาน้อยๆ หากลูกล้มป่วยหรือแม้กระทั่งกำลังจะตาย ลูกต้องยังคงนั่งในชั้นเรียน มีคำกล่าวว่าลูกควรจะจากร่างของลูกขณะที่มีน้ำทิพย์ของความรู้อยู่ในปากของลูก
- คำถาม:** เมื่อไหร่และอย่างไรที่ลูกๆ ได้กลายเป็นเครื่องมือในการหันเหผู้อื่นออกไปจากพ่อ?
- คำตอบ:** เมื่อผู้ที่บูดบึ้งซึ่งติดกับพี่น้องชายหญิงและหยุดศึกษาเล่าเรียนแล้วกลายเป็นผู้ที่ประณามครู ผู้คนมากมายที่เห็นพวกเขาก็จะหันห่างออกไปจากพ่อด้วย วันนี้พวกเขาอาจจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี แต่วันพรุ่งนี้พวกเขาจะหยุดศึกษาเล่าเรียนและดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถบอกผู้อื่นให้ศึกษาเล่าเรียนได้ ลูกๆ เช่นนั้นตัดสิทธิ์ตนเองจากสถานภาพที่สูง
- เพลง:** เปลวไฟได้ถูกจุดขึ้นในชุมนุมที่มีความสุขสำหรับแมลงเมา..

โอมซานติ ลูกๆ ได้เข้าใจความหมายของเพลงแล้ว ผู้ที่แต่งเพลงก็ไมรู้ความหมาย พวกเขาได้เขียนพระเวท คัมภีร์ อุปนิษัท ฯลฯ มากมาย แต่ไม่มีแม้เพียงผู้เดียวรู้ถึงความหมายที่ถูกต้องของสิ่งเหล่านั้น เป็นเพราะการไม่รู้อรรถาธิบายที่ถูกต้องของสิ่งเหล่านั้น พวกเขาจึงเฝ้าแต่สูญเสียเวลาและเงินทอง พ่ออธิบาย: ลูกได้สร้างวัดมากมายและได้เขียนพระเวทและอุปนิษัท ฯลฯ มากมาย ลูกเคยส่งเวทย์ไปบูชายัญและทำการสวดมนต์และทำทาปาเซียมมากมาย ลูกได้ใช้จ่ายเงินทองไปมากมาย! พ่อกำลังอธิบายทั้งหมดนี้แก่ใคร? แก่ผู้ที่ได้ตายในขณะที่มีชีวิตและขณะนี้ เป็นของพ่อ เวลาที่ลูกเป็นของพ่อ ซึ่งหมายถึงลูกได้ตายในขณะที่มีชีวิต ดังนั้น เวลาที่ลูกต้องเตรียมการที่จะกลับไปกับพ่อ ไม่ใช่ว่าผู้คนจะเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกหรือการครบรอบใดๆ ที่นั่น ที่นั่นผู้คนฉลองการครบรอบของคานธีด้วยความตระการตาอย่างมาก ไม่ใช่ว่าชีพบบาจะจากไปหลังจากที่ได้ให้ความรู้แก่ลูกและแล้วลูกก็จะฉลองวันเกิดของท่านในยุคทอง ไม่ใช่ เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกจะไม่ฉลองการครบรอบหรือจัดพิธีใดๆ สำหรับผู้ที่จากร่างของเขา จะไม่มีการให้ทานด้วยข้าว ไม่มีการเลี้ยงดูวิญญาณที่จากไปแล้ว มีการทำทานเพื่อได้รับการตอบแทนในชาติเกิดถัดไป อย่างไรก็ตามในยุคทองลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลของเวลานี้ ดังนั้นมีความแตกต่างระหว่างชนบทรธรรมนิยมประเพณีของความเลื่อมใสศรัทธาและชนบทรธรรมนิยมประเพณีของความรู้ ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลในวงจรที่แล้ว ก็จะมีสติปัญญาที่กว้างไกลในเวลานี้ เพราะพวกเขาต้องเล่นบทบาทเดียวกันอีกครั้ง ลูกเคยได้ยินเพลงแล้วว่า ลูกได้วนไปรอบทุกทิศทางอย่างไรและลูกยังคงอยู่ไกลห่างอย่างไร พ่อพูดว่า: ลูกพยายามอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แล้วลูกก็ไม่สามารถพบพ่อเพราะลูกจะสามารถพบพ่อเมื่อพ่อมาเท่านั้น พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจรเท่านั้น ผู้คนพูดว่า พระเจ้ามาในทุกยุคและแล้วพวกเขาพูดว่าพระเจ้ามีการอวตาร 24 ครั้ง ดังนั้นสิ่งนั้นผิด ผู้คนได้เรียกหาพ่อ: โอ้ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! โปรดมาและทำให้พวกเราที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เถิด ดังนั้นเวลานี้สงครามของลูกเป็นไปกับมายาราวิน ลูกไม่มีสงครามที่เป็นทางวัตถุ ลูกเอาชนะราวิน ใครคือนักรบหลักในสิ่งนั้น? ตัณหาราคะ ดังนั้นลูกต้องชนะกิเลสนั้น นั่นคือลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ และเมื่อลูกเองกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องทำให้ลูกๆ ของลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วย เพื่อที่พวกเขาเองจะสามารถกลายเป็นนายของโลกได้ หากลูกให้มรดกแก่พวกเขาในเวลานี้ ลูกจะให้อะไรแก่พวกเขา? ลูกจะให้สิ่งต่างๆ ที่เป็นดินเหนียวแก่พวกเขาเท่านั้น โอเค มองดูอเมริกาซิ เป็นเช่นไรในเวลานี้? ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากก้อนกรวดก้อนหิน เพราะในเวลานี้ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย จงดูว่าผู้คนจะตายอย่างไร เมื่อมีพายุหิมะบนภูเขา นกทั้งหมด ฯลฯ ก็ตาย ดังนั้นพายุของระเบิดก็เป็นเช่นเดียวกัน ผู้คนทุกหนแห่งจะตายเหมือนกับฝูงแมลง ลูกรู้ว่าลูกจะเห็นว่าทุกคนตายอย่างไร มองดูว่าผู้คนมากมายตายในสงครามอย่างไร ความตายอยู่เหนือศีรษะทุกคนที่นี่ ในยุคทองไม่มีการกลัวความตาย เพราะไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น พ่อกำลังพาลูกไปสู่โลกนั้น ดังนั้นลูกควรทำตามศรัทธาของพ่อเช่นนั้น ท่านคือครูสูงสุด และดังนั้นลูกๆ ต้องให้ความใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียนอย่างเต็มที่ มีลูกๆ มากมายที่ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษาล่าเรียนเลย ตัวอย่างเช่นหากใครบางคนล้มป่วยอย่างหนักและกำลังจะตาย เขาเองก็ควรถูกนำมาในชั้นเรียนด้วย มีคำกล่าวว่าเมื่อใครบางคนตาย เขาควรจะมีน้ำทิพย์ของความรู้บนริมฝีปากของเขา เขาควรที่จะอยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคา ฯลฯ และเขาควรจะจากร่างของเขา ดังนั้นควรจะมีคำแนะนำอย่างมากเช่นนั้นต่อการศึกษาล่าเรียน หากในสถานการณ์ที่สิ้นหวัง ลูกไม่สามารถพาใครมาในชั้นเรียนได้ ลูกควรให้บุคคลนั้นจดจำชีพบบาอยู่ที่บ้าน อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่ได้ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาล่าเรียน บาบาพูดว่า: ให้นำทะเบียนประวัติของลูกมาเพื่อที่พ่อจะสามารถรู้ว่าแต่ละคนนั้นได้ศึกษาล่าเรียนมากเพียงใดและถึงระดับใด บาบากล่าวว่าหากลูกแต่ละคนกำลังศึกษาล่าเรียนและไม่ว่า

ลูกกำลังสอนผู้อื่นด้วยเช่นกันหรือไม่ก็ตาม เป็นเพราะในธุรกิจนี้เท่านั้นที่จะมีการหารายได้ ธุรกิจอื่นๆทั้งหมดเป็นเหมือนฝุ่น พราหมณ์เหล่านั้นมีคัมภีร์อยู่ใต้รักแร้ของเขา ในขณะที่ลูกมีสัจจะ ลูกกำลังก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ลูกมีความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวงและเหตุนี้เองลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวัง เป็นสิ่งที่ใช้ความเพียรพยายามเพื่อศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ต้องศึกษาเล่าเรียน ลูกคือผู้ที่อยู่ในหนทางครอบครัว ลูกอาจจะทำงานบ้านของลูกเป็นเวลา 8 ชั่วโมง รัฐบาลมีกฎว่า ลูกต้องทำงานเป็นเวลา 8 ชั่วโมง ในช่วงก่อนหน้านั้น เมื่อเรือกลไฟมาถึงในเวลากลางคืน เจ้าของร้านก็จะเปิดร้านตลอดทั้งคืน ลูกต้องเป็นอิสระจากงานบ้านของลูกและข้อแหวะตนเองในงานรับใช้นี้ รัฐบาลก็สอนลูกถึงวิธีการทำงานรับใช้ รัฐบาลเลี้ยงดูผู้คน ดังนั้นผู้คนก็ต้องรับใช้รัฐบาลด้วย และที่นี่ด้วยพ่อสอนลูกและดังนั้นลูกต้องทำงานรับใช้ของพระเจ้า นี่ไม่ได้เป็นเพียงงานรับใช้เท่านั้น หากเป็นเพียงงานรับใช้ นั่นก็จะเป็นประเด็นของสติปัญญาที่ทำให้ตนเองบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามเราต้องทำให้บาร์ดกลายเป็นสวรรค์ ดังนั้นลูกมีความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวง เช่นที่กองทัพอื่นมีความรับผิดชอบ ผู้บัญชาการหลัก กับตัน ฯลฯ มีความรับผิดชอบมากที่สุด เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี่ ลูกๆที่ดีที่เปิดศูนย์ก็เป็นผู้บัญชาการและดังนั้นพวกเขามีความรับผิดชอบ ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องมองดูตนเองและดูว่าแทนการทำงานรับใช้ ลูกกำลังทำลายงานรับใช้ มีลูกๆ มากมายที่บูดบึ้งซึ่งติดกับพี่น้องหญิงชายและหยุดศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่เข้าใจว่า ด้วยการหยุดการศึกษาเล่าเรียนพวกเขาจะเป็นผู้ประณามกูรู และจะไม่สามารถบรรลุถึงสถานภาพที่สูง นั่นคือพวกเขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในยุคทอง พ่อถามถึงทะเบียนประวัติของลูกๆ เพราะท่านเข้าใจทุกสิ่งจากสิ่งนั้น เช่นที่ในโรงเรียนพ่อและครูเข้าใจทุกสิ่งจากทะเบียนประวัติว่าเด็กนักเรียนนั้นกำลังศึกษาเล่าเรียนดีเพียงใด เด็กๆบางคนก็เฝ้าแต่เล่นตลอดทั้งวัน และเมื่อโรงเรียนเลิก พวกเขา ก็กลับบ้านและพูดว่าพวกเขาได้ไปโรงเรียนเพื่อศึกษาเล่าเรียน พ่อแม่ของลูกบางคนไม่แม้กระทั่งมองดูทะเบียนประวัติของลูกๆของพวกเขา และดังนั้นพวกเขาจึงไม่ตระหนักรู้ในสิ่งใด พ่อแม่บางคนให้ความใส่ใจดังนั้นลูกๆจึงศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ที่นี้ชีพบาบา คืออันตรายามิ (ผู้เดียวที่รู้ทุกสิ่งภายในลูก) ลูกต้องแสดงทะเบียนประวัติให้กับผู้ที่มีตัวตน ลูกๆพูดว่า: บาบา พายุมา! บาบาพูดว่า: พายุนั้นจะต้องมา พายุเหล่านี้ได้มาหาพ่อก่อน มิฉะนั้นแล้วพ่อจะสามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกได้อย่างไรหากพ่อไม่มีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้น? โอเค มายาทำให้ลูกทุกซักระหมดทั้งคืนและลูกก็ไม่สามารถนอนหลับได้ นั่นเป็นการสูญเสียเวลา นั่นเป็นหน้าที่ของมายาด้วย อย่างแน่นอนที่เธอจะสร้างความขัดแย้ง อย่างไรก็ตามนี่เป็นหน้าที่ของลูกที่จะจดจำบาบาได้มากเช่นนั้นและขับไล่มายาไป ลูกๆบางคนก็เป็นว่าเขาได้จากไปเมื่อมายาหาพวกเขาแม้เพียงเล็กน้อย หมอยาสมุนไพรมพูดว่า เมื่อลูกรับประทานยาบางอย่าง จะมีปฏิกิริยาต่อโรคนั้น อย่างไรก็ตามบางคนเป็นเช่นที่ว่าเมื่อโรคเกิดปฏิกิริยาขึ้นแม้เพียงเล็กน้อยต่อยาสมุนไพรมของหมอยาสมุนไพรมบางคน พวกเขา ก็จะมาหาหมอคนนั้นไปและไปหาหมอคนอื่น นี่เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี่ พวกเขาจากความรู้ไปและไปหาผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา แล้วพวกเขาพูดว่า: ทุกคนอื่นพูดว่าท่านต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและแต่งงาน ในขณะที่ท่านกำลังบอกเราให้แต่งงานและคงกลับมาบริสุทธิ์ นี่เป็นความยากลำบากประเภทใดกัน? โอ! แต่พวกท่านกำลังพูดว่า พวกท่านต้องการจะอยู่ที่บ้านและประกาศสิทธิ์ในการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเหมือนกษัตริย์จานาค ดังนั้นท่านต้องกลับมาบริสุทธิ์ที่บ้าน บ้างพูดว่าสิ่งนี้ลูกต้อง แต่จุดหมายปลายทางนั้นสูงด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดเช่นนั้นแล้วก็อยู่อย่างหวาดกลัว ลูกต้องไปตำแหน่งที่สูง นี่ได้มีการแสดงไว้ในวัดดิลาลาด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะทำทาปาเชียวอยู่เบื้องล่างอย่างไรและเบื้องบนนั้นมีผลรางวัลของสวรรค์อย่างไร ดังนั้นจุดหมายปลายทางนั้นถึงอย่างไรที่สูง มีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อลูกได้ขึ้นไปลูกได้สัมผัสความหวานชื่นของความรัก นั่นคือความหวานชื่นของสวรรค์ หากลูกตกลงมา ลูกก็ถูกบดขยี้อย่างสมบูรณ์ นี่คือบางสิ่งที่ลูกต้องก้าวไปด้วยความระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องไม่หวาดกลัว พวกเขาพูดว่านี่คืออำนาจของกิตะ มีกิตะมากมายในทุกวันนี้ มีรากอร์กิตะ คานธีกิตะ ฯลฯ ไม่ว่าใครก็ตามที่บูดบึ้งซึ่งติดกับสมาชิกในครอบครัว เขาก็ไปและเอาความหมายมาจากกิตะแล้วเขียนสิ่งนั้นด้วยชื่อของพวกเขา ในกิตะหนึ่งมีการเขียนไว้ว่า: สิ่งนี้จะเกิดขึ้นหากท่านรับประทานมะเขือ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นหากท่านรับประทานกระเจียบ(okra vegetable) บาบาเองเคยศึกษากิตะทุกวัน ไม่ว่าที่ใดที่ท่านไป แม้แต่ท่านจะไปหาราช่า แน่แน่นอนท่านจะต้องศึกษากิตะก่อนไป ผู้คนคิดว่าผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธานั้นไม่คิดโกง อย่างไรก็ตามไม่มีใครคิดโกงมากเท่าผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นบาบาพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียน! ไม่เช่นนั้นแล้วมายาจะเข้จะกินลูกและลูกจะต้องเสียใจภายหลัง ในดินแดนของดรามาราช เมื่อลูกได้สัมผัสของแต่ละชาติเกิดและทุกชาติเกิดและมีประสบการณ์ของการลงโทษ โปรดอย่าได้ถามเลยว่าเป็นเช่นไร! ไม่มีมนุษย์ใดรู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เพราะพวกเขาเชื่อว่าความสุขเป็นเหมือนกับมุลกา ดังนั้นพวกเขาเชื่อว่าความสุขของสวรรค์ก็จะเป็นเช่นนั้นด้วยเพราะพวกเขาเคยได้ยินว่าสิดาของรามถูกลักพาตัวไปในยุคเงินและดังนั้นนั่นเป็นความทุกข์ด้วย เวลานั้นลูกเข้าใจว่าสิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในสวรรค์ นี่คือการราวของบาร์ดเท่านั้น ศาสนาอื่นๆทั้งหมดเป็นเพียงส่วนประกอบในละครนี้ เป็นชาวบาร์ดที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้คนของศาสนาอื่นไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดมีคำกล่าวไว้ว่า: ดวงวิญญาณได้อยูแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน ไม่มีผู้

ใครรู้ความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเฝ้าแต่พูดเช่นนั้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด บรรพมาผู้นี้ก็เคยเป็นขอทานด้วย ท่านเคยมี
กรุณามากมายด้วยเช่นกัน แต่ทั้งหมดนั้นเป็นการ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จงละทิ้งศาสนาทั้งหมด อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจ
ความหมายของสิ่งนั้น แม้ว่าผู้คนอ่านก็ตะ พวกเขาก็เหมือนกับนกแก้วป่า ลูกคือผู้ที่เรียนรู้ทุกสิ่งและจะถูกร้อยเข้าไปใน
ลูกประคำแห่งชัยชนะ ผู้คนในโลกรู้อะไรในสิ่งเหล่านี้? หากลูกให้หนังสือแก่พวกเขา พวกเขาก็เพียงโยนสิ่งนั้นทิ้งไป
ผู้คนเหล่านี้จะรู้อะไรเกี่ยวกับเพชรพลอยแห่งความรู้? ลูกๆผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพในวงจรที่แล้ว เวลานี้ได้กลายเป็น
เป็นบรรพมา ผู้ที่กลายเป็นเทพเวลานี้จะกลายเป็นเทพทุกวงจรตามลำดับกันตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำในเวลา
นี้ ผู้อื่นไม่สามารถกลายเป็นเทพ ต้นอ่อนกำลังมีการเพาะปลูก รัฐบาลเพาะปลูกต้นอ่อนของหนาม ที่นี้รัฐบาลพันดาฟกำลัง
เพาะปลูกต้นอ่อนของศาสนาเทพ นั้นมีความแตกต่างมากมายอย่างมาก! โลกเก่านี้จะถูกทำลายเมื่อต้นอ่อนของศาสนา
เทพได้ถูกเพาะหว่าน ลูกสามารถเห็นสัญญาณของการทำลายล้างว่า สงครามระหว่างยาวานาสและฆราวาสกำลังจะเกิดขึ้น
ตามละครอย่างไร ไม่มีสิ่งใดใหม่! ไม่มีอะไรใหม่ ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดมีคำกล่าวที่ว่าแม่น้ำเลือดจะไหลนอง? อินดูจะไม่
ต่อสู้กันเอง นี่คือการสงครามของยาวานาสและฆราวาสและเราก็คืออยู่ในสงครามด้วย เราอยู่ในสงคราม! ที่นั่นด้วยผู้บัญชาการ
ต้องแน่ใจว่าสงครามจะดำเนินไปอย่างดีและไม่ว่าจะมีคนทรยศใด นั้นมีการลงโทษอย่างรุนแรงสำหรับคนทรยศ นี่เป็น
เช่นเดียวกันที่นี่ หากใครบางคนเป็นของพ่อแต่แล้วกลายเป็นคนทรยศ เขาก็ได้รับการลงโทษที่รุนแรงในดินแดนของด
รามราช ลูกๆได้หนีไปด้วยเช่นกัน เมื่อใครบางคนได้สังเวทตนเองที่คาลิ เขาก็มีประสบการณ์ของการลงโทษของบาปของ
หลายต่อหลายชาติเกิด และในชาติเกิดถัดไปของเขา เขาก็เริ่มมีการกระทำความผิดที่ใหม่ ไม่มีใครสามารถไปสู่การหลุดพ้น
เขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ไปอยู่เหนือทุกสิ่งสุดดินแดนนิพพาน อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถไปที่นั่น พวกเขาเรียกหาพ่อ: ผู้
ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือผู้เดียวเท่านั้น นี่คือการบางสิ่ง
ที่ต้องเข้าใจ เมื่อพ่อมา ท่านประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และการหลุดพ้นแก่ผู้คนมากมาย เวลานี้
พระเจ้าได้ออกคำสั่งให้กลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนถาม: แล้วโลกจะดำเนินไปได้อย่างไร? โอ้ แต่พวกท่านกำลังพูดว่า ไม่มี
อาหารมากเพียงพอที่จะรับประทานแล้วควรมีผู้คนน้อยลงและแล้วท่านก็ถามว่าโลกจะดำเนินไปได้อย่างไร! ลูกๆ ต้อง
อธิบายอย่างดีมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจรรโลงระลึกถึง:

1. ในขณะที่กำลังดูแลครอบครัวของลูก อย่างแน่นอนต้องหาเวลาทำงานรับใช้ทางจิต ให้คิดว่าตนเองต้องรับผิดชอบต่อ
การเพิ่มงานรับใช้ อย่างไรก็ดีทำให้งานรับใช้เสียหาย
2. ผู้เดียวที่กำลังสอนลูก คือครูสูงสุดด้วยตัวท่านเอง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกต้องให้คุณค่ากับการศึกษานี้อย่างมาก ไม่
ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตามอย่าได้ขาดการศึกษาเล่าเรียนนี้

พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นอิสระจากอุปสรรคและทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกอยู่บนที่นั่งของประสบการณ์
โดยการฝึกฝนการเพ่งรวมจิตใจและความมั่นคง
พลังของการเพ่งรวมจิตใจทำให้ลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคต่างๆอย่างง่ายดาย สำหรับสิ่งนี้ทำให้จิตใจและ
สติปัญญาของลูกตั้งอยู่บนที่นั่งของประสบการณ์ พลังของการเพ่งรวมจิตใจสามารถทำให้ลูกมี
ประสบการณ์ของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นโดยอัตโนมัติ ด้วยการทำสิ่งนี้สภาพของลูกจะกลับ
มามั่นคงและสม่ำเสมออย่างง่ายดาย และแล้วลูกจะมีทัศนคติของการให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน ด้วยการ
ฝึกฝนการเพ่งรวมจิตใจลูกจะมีสายตาของความเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่สามารถมีสันสภาวะที่
อ่อนแอหรือไม่พอใจกับดวงวิญญาณใด วัตถุธาตุ หรือรูปที่ดูดีของมายา

คติพจน์: การฝึกฝนของการหลอมรวมการขยายตัวเข้าสู่สาระของสิ่งนั้นใน 1 วินาทีจะสามารถทำให้ลูกได้รับ
ประกาศนียบัตรสุดท้าย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงตื่นแต่เช้าตรู่และฝึกฝนที่จะนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อ แม้ในเวลาอาหาร จงเตือนกันให้จดจำพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องเท่านั้น ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม
- คำถาม:** พ่อได้รับรายงานเกี่ยวกับลูกๆ ในเรื่องความอ่อนแอประการใด
- คำตอบ:** แม้กระทั่งเวลานี้ ลูกๆ จำนวนมากก็ยังไม่ได้เป็นตัวของตัวเอง รัก พวกเขายังคงพุดในสิ่งที่เป็เหตุแห่งความทุกข์แก่ผู้อื่น เหตุนี้เองพ่อจึงได้รับรายงานเกี่ยวกับพวกเขา ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์ด้วยความรักอย่างมาก หากลูกเองมีข้อบกพร่อง นั่นคือลูกมีวิญญาณปีศาจร้าย แล้วลูกจะขจัดวิญญาณปีศาจร้ายของผู้อื่นได้อย่างไรเล่า ดังนั้นลูกจึงต้องเป็นตัวของตัวเองเหมือนกับเหล่าเทพ จงขจัดวิญญาณปีศาจร้ายออกไป!
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เรารอคอยได้มาถึง

โอมซานติ ลูกๆ รู้จักพ่อ เจ้าแห่งคนจนและลูกก็เฝ้าแต่นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ แม้ว่าลูกอาจจะกำลังมองดูใครๆ ด้วยดวงตาทั้งสอง และอาจกำลังแสดงการกระทำผ่านอวัยวะทางกาย จงจดจำว่า จงใช้มือทำงานและให้หัวใจของลูกอยู่กับผู้เป็นที่รัก เครื่องประดับของสกุลบราห์มินรู้จักท่านและพ่อพุดกับพวกเขาว่า: ลูกได้จดจำพ่อมาถึงครั้งวงจร ตามละครแล้วเวลานี้พ่อได้มาเตือนความจำของลูกว่า วงจรโลกหมุนไปอย่างไร ทั้งโลกหลงลืมสิ่งนี้ไปแล้ว ไม่มีใครรู้จักสิ่งสร้างของพ่อหรืองานของการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ของพ่อและงานของการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน ลูกรู้จักผู้สร้าง ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้ลูกจำได้ว่า วงจรโลกหมุนไปอย่างไรและลูกไปรอบวงจร 84 ชาติเกิดอย่างไร ผู้ที่ได้เล่นบทบาทของเขาตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสุดท้ายของยุคเหล็กจะเล่นบทบาทเดียวกันอีกครั้ง ขณะใช้ชาติเกิดตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก ลูกได้ลงมาเรื่อยๆ เวลานี้ตอนจบของยุคเหล็กเป็นสภาพไต่เต้าของลูก มีคำกล่าวที่ว่า เนื่องจากเป็นสภาพของการไต่เต้าจึงมีประโยชน์สำหรับทุกคน เวลานี้ลูกจดจำทุกสิ่งแล้ว สิ่งนี้เรียกว่า การเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงผู้ที่ชนะการติดยึด ลูกได้รับสำนึกนี้จากใคร จากพ่อ ลูกไม่ได้มีสำนึกนี้ด้วยตนเอง ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่า ลูกคือลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อทางกายให้ร่างกายแก่ลูก เวลานี้พ่อเหนือโลกพุดว่า ลูกต้องขจัดสำนึกของร่างเก่านั้น เช่นที่งูลอกคราบเก่าของมันและมีหนังใหม่ สิ่งนั้นอ้างอิงถึงยุคทอง ดังนั้นลูกจะเริ่มสลัดหนังของลูกทิ้งไปตั้งแต่ยุคทองด้วย เวลานี้เป็นชาติเกิดสุดท้ายของลูก พ่อพุดว่า เวลาเหลืออยู่เพียงน้อยนิด ลูกได้รับความอดกลั้นแล้ว เวลานี้ลูกมีความสุขที่จะได้รับสิทธิ์ในมรดกของความสุขของลูกจากพ่ออีกครั้ง ลูกจะรับมรดกแห่งความสุขของลูกจากพ่อใช้ใหม่ สิ่งเหล่านี้จะไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของมนุษย์ เมื่อผู้คนไปที่วัดของลักษมีและนารายณ์ ลักษมีและนารายณ์เป็นใครก็ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาประนมมือและเฝ้าแต่ร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ ชีพบาบายิ่งใหญ่ที่สุด ชีพบาบายิ่งเป็นนายของสวนด้วยเช่นกัน เพราะท่านกำลังปลุกต้นกล้าของสวนเทพใหม่ ท่านเองเป็นคนสวนและท่านจับมือลูกและพาลูกไปกับท่าน ลูกๆ ท่านนั้นที่รู้ว่าบาบาเป็นนายของสวน เป็นคนสวนและเป็นคนพายเรือ ชื่อเหล่านี้ทั้งหมดเป็นของท่าน ท่านยังเป็นผู้ให้อิสรภาพอีกด้วย ลูกต้องจดจำท่าน บาบาพุดว่า เมื่อลูกมาที่นี่ให้จดจำชีพบาบาที่ท่านจะมาว่า ฉันได้ทำชีพบาบาเป็นของฉัน บราห์มาก็ยังทำชีพบาบาให้เป็นของท่านด้วย แล้วเหตุใดเราจึงไม่ควรจดจำชีพบาบาเล่า มีการแสดงไว้ในภาพด้วยเช่นกันว่า ทุกคนเชื่อในชีวาอย่างไร บาบา กำลังพุดกับดวงวิญญาณ ลูกจะไม่ใช้ดวงวิญญาณแต่เป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิต เพราะเมื่อดวงวิญญาณอยู่ตามลำพังจะพุดไม่ได้ ดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างกายจะพุดกับอีกดวงวิญญาณหนึ่งไม่ได้ พระเจ้าจะพุดกับดวงวิญญาณในอาณาเขตสูงสุดหรือ แม้พวกเขาพุดว่า พระเจ้าส่งพระคริสต์ลงมา พระเจ้าก็ไม่ได้พุดที่นั่น และไม่มีการให้สัญญาใดๆ เช่นกันที่นั่น ตามละครแล้วดวงวิญญาณลงมาด้วยตนเองโดยอัตโนมัติ เพื่อเล่นบทบาทของเขา บทบาทลูกบันทึกลงไปในแต่ละดวงวิญญาณ ดังนั้นดวงวิญญาณจึงลงมา ใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของตนเอง ชื่อของร่างกายของทุกคนก็ยังคงแตกต่างกันไป ชื่อของดวงวิญญาณคือ ดวงวิญญาณ พวกเราดวงวิญญาณทั้งร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง แล้วเล่นบทบาทของเรา เวลานี้เรากลับมามีสำนึกรู้ว่า เราต้องไม่จดจำผู้อื่น เพราะเราจะทิ้งบทบาทเก่าและร่างกายเก่าในโลกเก่านี้ และไปสู่โลกใหม่ ที่นั่นเราจะได้รับร่างใหม่ ดังนั้นสิ่งนี้จึงหมายถึงว่า เวลานี้เราต้องทิ้งกิเลสทั้งห้า นี่เป็นความยากลำบากอย่างมาก ดูซิ! ลูกๆ เขียนว่า พายุของค้นหาและความโกรธมาหาพวกเขา บาบาพุดว่า ลูกๆ จงให้ท่าน แล้ววางรายจะถูกลบทิ้งไป ดวงวิญญาณประสพกับกลางรายในเวลาใน ในตอนต้นลูกเคยเต็มลืบทองศาและเวลานี้ไม่มีองศาเหลืออยู่เลย หลังจากคืนพระจันทร์เต็มดวง องศาที่ค่อยๆ ลดลงไป ในตอนสุดท้ายจะมีเพียงเส้นบางๆ หลงเหลืออยู่ สภาพของลูกก็เป็นเช่นเดียวกันในเวลาใน บาบาพุดว่า จง

ให้ทานและลงรายจะถูกขจัดออกไป หากลูกให้ทานกิเลสแล้วเอาคืนไป ลูกจะไม่อาจรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ สิ่งนี้อ้างถึงกิเลส ไม่ใช่เรื่องของเงินทอง มีตัวอย่างของฮาริขันทรา หลังจากให้ทานเงินทอง ลูกต้องไม่เอาสิ่งนั้นกลับคืน แท้จริงแล้วนั่นหมายถึงกิเลส หลังจากให้ทานกิเลสไปแล้ว ลูกต้องไม่เอากิเลสกลับคืนไป จงมองดูหัวใจของลูกอยู่เรื่อยๆ ว่า หัวใจของฉันทผูกพันอยู่กับบาบา ผู้ที่กำลังขจัดลงรายในหลายชาติเกิดของฉันทออกไปหรือไม่ นี่เป็นสิ่งที่ใช้เวลา ลงรายจะไม่ถูกขจัดออกไปในทันที สิ่งที่ซับซ้อนกว่ายังมีความทุกข์ทรมานของกรรมหลงเหลืออยู่ คือ ความเจ็บป่วย พายุก็ยังจะมาด้วยเช่นกัน เหตุผลสำหรับสิ่งนี้ คือ ยังไม่มีโยคะที่สมบูรณ์ พ่อพูดว่า จงตัดขาดจากทุกคนและติดต่อกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในชุมชนทางจิตอื่นๆ พวกเขาไม่รู้จักผู้เป็นที่รัก พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่า บทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิด ถูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของเรา แล้วสิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของผู้อื่นได้อย่างไรเล่า พวกเราที่เคยเป็นของศาสนาเทพไม่ได้รู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกจำได้แล้วว่าลูก คือ บราห์มิน แล้วในยุคทอง ผลรางวัลก็จะเริ่มต้น แล้วพวกเขาก็จะแสดงการกระทำซ้ำอีกครั้งในยุคทอง สันสการจะปรากฏขึ้นมาเรื่อยๆ เราสรรเสริญบาบาว่า ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก เรากำลังเรียนรู้เกี่ยวกับความรักด้วยเช่นกัน ปากของเราไม่ควรมียาคูพูดที่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้อื่น หากลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้อื่นแล้วก็เข้าใจได้ว่ามีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในลูก ลูกจะไม่สามารถแต่งงานกับลักษมีได้ เมื่อลูกเป็นของพ่อแล้ว ลูกต้องกลับมามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมี หากวิญญาณปีศาจร้ายใดหลงเหลืออยู่ภายใน ลูกจะไปสู่ยูคจิน ลูกๆ ไม่ควรมีความโกรธ ลูกควรมีปฏิสัมพันธ์ด้วยความรักอย่างมาก ดู! บาบาเมื่อลูกจำนวนมากมาเลยเหลือเกิน กระนั้นก็ตามบาบาไม่โกรธพวกเขา ดังนั้นลูกเองก็ต้องกลายเป็นตัวของความรักด้วย แต่กระนั้นลูกหลายคนก็ยังไม่ได้กลายเป็นตัวของความรัก บางครั้งบาบาได้รับรายงานเกี่ยวกับพวกเขา ดังนั้นท่านจึงเข้าใจว่า มีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในบางคน ผู้ที่มีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในตนเองจะขจัดวิญญาณปีศาจร้ายของผู้อื่นได้อย่างไรเล่า ลูกต้องมาเป็นตัวของความรักและต้องกลายเป็นเช่นนั้นที่นี่ เหล่าเทพเป็นตัวแทนของความรัก จงดูว่าภาพของลักษมีและนารายณ์ดึงดูดลูกได้มากมายเพียงใด! ดังนั้นลูกจึงต้องเป็นเหมือนกับพวกเขา แม้ว่าสามของลูกจะโกรธลูก ลูกก็ยังต้องพูดกับเขาด้วยความรัก ไม่ควรจะเป็นว่า เพราะเขามีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ภายใน วิญญาณปีศาจร้ายก็เข้ามาในลูกด้วย อย่าเป็นเช่นนั้น หากฉันทมีข้อบกพร่อง แล้วไม่ว่าอย่างไรก็ตาม ฉันทต้องขจัดข้อบกพร่องเหล่านั้นออกไปอย่างแนนอน ให้กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก บางคนพูดว่าพ่อของเขาโกรธเขา พ่อพูดว่า เมื่อเขาโกรธให้ประพรมเขาด้วยดอกไม้ที่ตีมาก แล้วเขาจะแปลกใจและจะเยือกเย็นลง ลูกต้องอธิบายด้วยกลยุทธ์อย่างมาก เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน เราอยู่ในชุมชนของราม หากลูกเองไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้น แล้วลูกจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นได้อย่างไรเล่า เหตุนี้เองที่ทำให้การก่อตั้งลำช้า ประการแรกลูกต้องปฏิสัมพันธ์ด้วยความรัก ประการที่สองให้รักษาสัญญะของลูก กลายเป็นผู้วางกัจจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกต้องดำเนินธุรกิจของลูกต่อไป เหตุนี้เองเวลาเข้าตรู่จึงดีมาก มีคำกล่าวว่า จงนอนแต่หัวค่ำ ตื่นแต่เช้าตรู่ ดังนั้นตื่นแต่เช้าตรู่แล้วมานั่งที่นี่ แล้วลูกจะนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาอย่างน้อย 5 นาทีได้ และด้วยการพัฒนานี้สัจนั้นขึ้นมาก็จะน้อย การจดจำระลึกถึงก็จะมั่นคง เมื่อลูกกำลังรับประทานอาหาร ให้ตรวจสอบว่า ลูกรับประทานอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาได้นานเพียงใด หากลูกจดจำบาบาได้ตลอดเวลา นั่นก็เป็นความกล้าหาญของลูกอย่างมาก ในเวลาอาหารลูกต้องให้สัญญาแก่กันให้จดจำพ่อ เตือนกันและกันทุกคำที่รับประทานของเรา คือ โยคะที่ง่ายดาย เวลานี้เรามีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ ผู้ทรงอำนาจ แล้วท่านมีพลังใจแล้ว ไม่ใช่ว่าท่านมีพลังที่จะสร้างระเบิด เปล่าเลย ด้วยการจดจำท่าน บาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง นี่คือ พลังของท่าน จงดู! ท่านไร้เดียงสาอย่างมากและมีพลังมากมายเหลือเกิน! ต้องใช้ความเพียรพยายามในการที่จะจดจำท่านได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นลูกจึงต้องทำความเพียรพยายาม เวลาเข้าตรู่ที่ดี ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะตื่นแต่เช้าตรู่ ในความรู้เช่นกัน เวลาเข้าตรู่ที่ดีมาก พ่อพูดว่า พ่อมาครั้งเดียวเท่านั้นในวงจรเพื่อพาลูกกลับไปกับพ่อ ดังนั้นลูกจึงต้องไปในความสุขอย่างแท้จริง ลูกต้องพาตนเองออกมาจากดินแดนของความทุกข์ หากลูกมีสำนึกนี้ ลูกจะไม่หวาดกลัว ไม่ว่าข้อสอบจะมากมายเพียงใด ลูกก็ควรจะมีสำนึกที่มั่นคงนี้ ลูกต้องสร้างสภาพเช่นนั้น ความหมายของ “ฮัมโซ โซฮัม” ได้ถูกอธิบายแก่ลูกๆ แล้ว พวกเราดวงวิญญาณไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด แต่เรา คือ ลูกของดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือการเลื่อมตามอง (ดาร์ชัน) ที่แท้จริงของ “ฮัมโซ” ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่สิ่งเจือปนจะถูกขจัดทิ้งไปได้ เวลาที่จะขจัดสิ่งเจือปนออกไป คือ อมฤตเวลา เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม จงจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนฤๅษะ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจตุรศีลถึง:

1. ขณะทำธุรกิจของลูก จงคงกจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองอยู่เรื่อยๆ เตือนกันให้จดจำพอ ไม่ว่าข้อสอบมากมายเพียงใดจะเข้ามา ลูกต้องรักษาสำนึกนี้ไว้

2. หลังจากให้ทานกิเลสไปแล้ว อย่าเอากลับคืนไป อย่าเป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้กับใคร อย่าโกรธ จงขจัดวิญญูณปีศาจร้ายออกจากภายใน

พร: ขอให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอและจบสิ้นสภาพของการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งต่างๆ ภายนอกด้วยการตระหนักรู้ของลูกในการเป็นนาย

ความคิดของผู้ที่มั่นคงอยู่ในสภาพของการเป็นนายอย่างสม่ำเสมอจะอยู่ในระเบียบเสมอ จิตใจไม่สามารถมีอิทธิพลต่อผู้เป็นนายเองได้ ดวงวิญญาณบราห์มินไม่สามารถตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของธรรมชาติหรือสังสารที่อ่อนแอของพวกเขา เมื่อคำว่า "สวาภาพ" (ธรรมชาติ) มาอยู่เบื้องหน้าลูกนั้นหมายความว่าลูกควรมีความรู้สึกลึกซึ้งของสำนึกเป็นดวงวิญญาณสำหรับตนเองและทุกคนอื่น ทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในความหมายที่สูงส่งนี้ และเมื่อคำว่า "สังสาร" มาอยู่เบื้องหน้าลูก จงกลับมาตระหนักรู้ถึงสการดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูกและแล้วลูกจะกลับมามีพลัง สภาพของลูกของการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งต่างๆ ภายนอกใดใดจะจบสิ้น

คติพจน์: สะสมพลังของพรและไฟของสถานการณภายนอกที่เลวร้ายใดๆ จะกลายเป็นน้ำ

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่ล้ำค่าของ มาเตสวารี

1) อะไรคือพื้นฐานของการอยู่อย่างโศครายหรือโศคติ?

โศคราย หรือโศคติ – สองคำนี้อยู่บนพื้นฐานของอะไร ? เรารู้ว่าเป็นพระเจ้าผู้ที่ทำให้เรามีโชคและมนุษย์เองเป็นผู้ที่กลับมาโศคราย เมื่อผู้คนมีความสุขอย่างสมบูรณ์ กล่าวว่าพวกเขามีโชคดี และเมื่อผู้คนคิดว่าตนเองไม่มีความสุขพวกเขาพิจารณาตนเองว่าโศคราย เราไม่สามารถพูดว่าเราได้รับโศครายหรือโศคติจากพระเจ้า ไม่เลย เป็นความโง่เขลาที่คิดในลักษณะนั้น พระเจ้าทำให้เราโศคติ แต่สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับกรรมของเราเองว่าเราสร้างโชคของเรา หรือทำลายโชคของเรา ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับสังสารของมนุษย์ และแล้วเช่นที่เราสร้างสังสาร ของบาปและบุญ ในทำนองเดียวกันโชคถูกสร้างขึ้น แต่เพราะผู้คนไม่เข้าใจความลับนี้ พวกเขาตำหนิพระเจ้า เพียงแต่พิจารณาดู.. เพื่อที่จะรักษาความสุขไว้กับตนเอง ผู้คนได้สร้างหนทางของมายามากมาย บ้างคิดว่าตนเองเป็นสุขกับมายา ในขณะที่ผู้อื่นละทิ้งมายาเดียวกันนั้นและคิดว่าตนเองมีความสุขหลังจากที่ได้ทิ้งมายานั้นแล้ว พวกเขาพยายามกับสิ่งต่างๆ มากมายแต่แม้หลังจากพยายามลองกับสิ่งต่างๆ มากมายก็ตาม ผลลัพธ์สุดท้ายยังคงนำพวกเขาไปสู่ความทุกข์ เมื่อมีความทุกข์อันมากมายบนโลก ก็เป็นเวลานั้นที่พระเจ้าท่านเองมาและทำให้มีการสร้างโลกของเทพขึ้นด้วยพลัง โยคะกับพระเจ้าอย่างแผ่กิ่งก้านสาขาของท่าน และทำให้ดวงวิญญาณมนุษย์มีโชคดี

2) การพร่ำสวด (Ajapa jaap) ที่ไร้เสียง นั่นคือ โยคะที่มั่นคง โยคะที่ไม่ขาดตอน

เมื่อเราพูด “โอมขานติ” นั่นก็หมายความว่า “ฉัน ดวงวิญญาณ ชาลิแกรม เป็นลูกของพระเจ้านั้นผู้ที่เป็นรูปของแสง” เช่นที่ฟอเป็นจุดแห่งแสง ดังนั้นเช่นกันฉันมีรูปเดียวกัน พวกเราชาลิแกรมเป็นลูกๆ และดังนั้นเราต้องมีโยคะกับพระเจ้า รูปแห่งแสง เราต้องมีโยคะกับท่านและประกาศสิทธิในมรดกแห่งแสงและอำนาจจากท่าน เหตุนี้เองคำสอนที่สูงส่งของพระเจ้าในกิตะพูดว่า: ทำให้ตนเองมั่นคงในรูปแห่งแสงของฉัน นี่เรียกว่าการพร่ำสวดที่ไร้เสียง “ไร้เสียง” หมายถึงปราศจากเสียงพรั่มนตราใดๆ เป็นการอยู่อย่างเป็นธรรมชาติในการจตุรศีลถึงดวงวิญญาณสูงสุดนั้น นี่กล่าวได้ว่าเป็นโยคะที่แท้จริง โยคะหมายถึงการอยู่ในการจตุรศีลถึง โยเกสวาร์ พระเจ้าแห่งโยคะ ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ดวงวิญญาณทั้งหลายผู้อยู่ในการจตุรศีลถึงดวงวิญญาณสูงสุดนั้นกล่าวได้ว่าเป็นโยคีหรือ โยกินี เพียงเมื่อลูกอยู่ในโยคะนั้น นั่นคือ ในการจตุรศีลถึง อย่างสม่ำเสมอ ที่จะทำให้การกระทำที่เป็นบาปและภาระแห่งบาปถูกทำลายไปและ

ดวงวิญญาณทั้งหลายจะกลับมาบริสุทธิ์และได้รับรางวัลของชาติเกิดของเทพของพวกเขาในอนาคต ความรู้นี้เป็นที่
ต้องการ เพียงเมื่อนั้นที่ลูกสามารถมีโยคะที่สมบูรณ์ได้ ดังนั้นลูกต้องพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและอยู่ในการจดจำ
ระลึกถึงพระเจ้า นี่คือความรู้ที่แท้จริง อ้อชะ โอมซานติ

สิ่งสิบออกของดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยความสูงศักดิ์ทางจิต

วันนี้บัพดาตาได้เห็นครอบครัวที่สูงศักดิ์ทางจิตของท่านทุกคน ในทั้งวงจรลูกคือดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์ที่สุด แม้ว่าโดยทั่วไปแล้วครอบครัวที่สูงศักดิ์ที่มีชีวิตจำกัดจะได้รับการจดจำเป็นอย่างมาก แต่มีเพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นครอบครัวที่สูงศักดิ์ทางจิต ลูกดวงวิญญาณของครอบครัวที่สูงศักดิ์คือผู้ที่มีความสูงศักดิ์ทางจิตในตอนต้นของเวลา (อดิกาล adikal) ที่คงอยู่ตลอดไปชั่ววันรันดร์ (อนาดิกาล anadikal) และในเวลาปัจจุบันของยุคบรรจบกันด้วยเช่นกัน จากดวงวิญญาณทั้งหมด, การมองเห็นเพียงแวบหนึ่งและประกายของลูกดวงวิญญาณพิเศษทางจิตในบ้านอันแสนหวานที่คงอยู่ตลอดไปชั่ววันรันดร์นั้นสูงส่งที่สุดตลอดกาล ทุกดวงวิญญาณเป็นรูปแห่งแสงที่เปล่งประกาย ถึงกระนั้นประกายแห่งความสูงศักดิ์ทางจิตของลูกก็มีความพิเศษสุดเฉพาะตัว ดวงดาวทุกดวงสามารถมองเห็นได้ว่าเปล่งประกายบนท้องฟ้าจากโลกที่มีตัวตน แต่ดวงดาวบางดวงก็มีประกายพิเศษที่ดึงดูดลูกโดยอัตโนมัติ แม้ว่าดวงดาวเหล่านั้นจะส่องแสงสว่าง แต่แสงของดาวเหล่านั้นก็สามารถมองเห็นได้ว่าเปล่งประกายสว่างไสวมากขึ้น ในทำนองเดียวกัน ประกายของลูกผู้เป็นดวงดาวทางจิต นั่นคือความซาบซึ้งของความสูงศักดิ์ทางจิตของลูกนั้นจะมีประสบการณ์ได้ชั่ววันรันดร์เป็นพิเศษโดยเฉพาะในอาณาเขตสูงสุด ในทำนองเดียวกันในตอนต้นของยุคทองนั้นคือในสวรรค์ ลูกๆดวงวิญญาณมีสิทธิที่จะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวที่สูงศักดิ์หรือราชวงศ์ของจักรพรรดิโลก แต่ละราชามีราชวงศ์

แต่ไม่มีครอบครัวที่สูงศักดิ์อื่นใดตลอดทั้งวงจรที่สามารถที่จะมีความสูงศักดิ์ของครอบครัวที่สูงศักดิ์ของลูกๆ ดวงวิญญาณและความสูงศักดิ์ของลูกๆดวงวิญญาณเทพได้ ลูกได้รับความสูงศักดิ์ที่สูงส่งเช่นนั้นในรูปแบบที่มีชีวิตของลูกซึ่งแม้แต่รูปเคารพที่ไม่มีชีวิตของลูกก็ยังได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยความสูงศักดิ์อย่างมากมาย ตลอดทั้งวงจรนั้นไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาใด ไม่มีดวงวิญญาณที่ขอบธรรมหรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ใดจะได้รับการกราบไหว้บูชาที่เป็นไปตามวิธีการที่สูงศักดิ์ ดังนั้นลองคิดดูว่า: เมื่อแม้แต่รูปเคารพที่ไม่มีชีวิตยังได้รับการกราบไหว้บูชาเนื่องจากความสูงศักดิ์ของพวกเขา แล้วความสูงศักดิ์ของครอบครัวที่ลูกอยู่ด้วยนั้นจะเป็นความสูงศักดิ์ที่ยิ่งใหญ่เพียงใด ลูกมีความสูงศักดิ์มากถึงขนาดนั้นหรือไม่? หรือลูกกำลังจะเป็นอย่างนั้น? เวลาใน ยุคบรรจบกัน ลูกมีความสูงศักดิ์ทางจิต นั่นคือลูกกลายเป็นรูปที่เป็นเทวดา นางฟ้า ลูกกลายเป็นของครอบครัวที่สูงศักดิ์ทางจิตของพ่อทางจิต ดังนั้นในรูปกาลเวลาทั้งสามด้าน ที่คงอยู่ตลอดไป (อนาดิกาล) ในตอนต้นของเวลา (อดิกาล) และในยุคบรรจบกัน ลูกจึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์อันดับหนึ่ง ลูกมีความซาบซึ้งที่ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความสูงศักดิ์ทางจิตในรูปกาลเวลาทั้งสามด้านหรือไม่?

อะไรคือรากฐานของความสูงศักดิ์ทางจิตนี้? ความบริสุทธิ์สมบูรณ์ ความบริสุทธิ์สมบูรณ์คือความสูงศักดิ์ ดังนั้นให้ถามตนเองว่า ผู้คนทั้งหลายได้สัมผัสกับประกายของความสูงศักดิ์ทางจิตจากรูปของลูกหรือไม่ ความซาบซึ้งของความสูงศักดิ์ทางจิตสัมผัสได้จากทุกกิจกรรมที่สูงส่งหรือไม่? ในทางโลกแม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้ว่าความสูงศักดิ์นั้นอยู่ได้ไม่นานหรืออยู่เพียงชั่วคราวแต่ก็ยังสัมผัสได้จากใบหน้าและกิจกรรมของพวกเขา ดังนั้นความสูงศักดิ์ทางจิตไม่สามารถอยู่อย่างแฝงตัวได้ แม้ว่าสิ่งนั้นจะมองเห็นได้ ดังนั้นลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตัวเองในกระจกแห่งความรู้: ความสูงศักดิ์สามารถมองเห็นได้บนใบหน้าและในกิจกรรมของฉันหรือไม่? หรือใบหน้าและกิจกรรมของฉันดูเหมือนธรรมดาหรือไม่? เช่นที่เพชรแท้ไม่สามารถซ่อนไว้ที่ใดก็ตามเนื่องจากประกายของมัน ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีประกายทางจิตและความสูงศักดิ์ทางจิตก็ไม่สามารถซ่อนเร้นได้เช่นกัน

เพื่อที่จะทำให้ตนเองพอใจ ลูกบางคนคิดแม้กระทั่งพูดว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่แฝงตัว ซึ่งเป็นสาเหตุที่ไม่มีใครรู้จักหรือจำพวกเขาได้ และเมื่อถึงเวลานั้น พวกเขาจะกลายเป็นที่รู้จักโดยอัตโนมัติ ความพยายามที่แฝงตัวเป็นสิ่งที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม ประกาย ความซาบซึ้ง และประกายของความสูงศักดิ์ทางจิตของผู้เพียรพยายามที่แฝงตัวจะให้ประสบการณ์แก่ผู้อื่นอย่างแน่นอน ไม่ว่าพวกเขาจะทำให้ตนเองแฝงตัวแค่ไหน คำพูด ความสัมพันธ์ สายใย และผลกระทบของการมีปฏิสัมพันธ์ทางจิตของพวกเขาจะเปิดเผยพวกเขาอย่างแน่นอน พุดง่ายก็คือผู้คนพูดถึงสิ่งนี้อย่างเป็นคำพูดและพฤติกรรม พวกเขาไม่เปิดเผยตนเอง พวกเขาทำให้ตนเองแฝงตัว: นี่เป็นคุณสมบัติพิเศษของความถ่อมตน อย่างไรก็ตามคนอื่น ๆ จะมีประสบการณ์จากคำพูดและการกระทำของพวกเขาอย่างแน่นอน คนอื่นควรพูดว่าคนนี้เป็นผู้เพียรพยายามที่

แฝงตัว ถ้าตัวลูกเองบอกว่าลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่แฝงตัว ลูกได้ทำให้มันแฝงตัวหรือลูกเปิดเผยตัวเอง? ลูกบอกว่าลูกเป็นคนที่แฝงตัว แต่ตัวลูกเองก็บอกว่าลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่แฝงตัว! ดังนั้นนี่คือการแฝงตัวหรือไม่? หลายคนแม้กระทั่งถึงกับเขียนจดหมายว่า: "ดาดีผู้เป็นเครื่องมือไม่รู้จักพวกเราซึ่งเป็นผู้เพียรพยายามที่แฝงตัว" และพวกเขาแม้กระทั่งเขียนว่า: "คอยดูว่าเราจะทำอะไรในอนาคต คอยดูว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต" ดังนั้นนี่คือการแฝงตัวหรือเป็นการเปิดเผยตัวเอง? เป็นเรื่องที่ดีมากถ้าผู้เพียรพยายามที่แฝงตัวทำให้ตัวเองแฝงตัว อย่างไรก็ตาม ลูกไม่ควรพูดถึงสิ่งนี้ คนอื่นควรพูดถึงลูก ลูกจะเรียกคนที่พูดถึงสิ่งเกี่ยวกับตัวเองว่าอะไร? (Miyya mitthu - คนที่คิดว่าตัวเองฉลาดมาก) เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะคิดว่าตัวเองฉลาดมาก

แล้วลูกได้ยินอะไร? ความสูงศักดิ์ทางจิต ดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์จะอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ สิ่งขับเคลื่อนของการเต็มเปี่ยมคือพวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างสมบูรณ์ ดวงวิญญาณที่พอใจอย่างสมบูรณ์จะอยู่อย่างพอใจอยู่เสมอในทุกสถานการณ์ในสายใยและในความสัมพันธ์ของพวกเขากับทุกๆดวงวิญญาณ แม้ในขณะที่รู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพวกเขา ไม่ว่าคนอื่นจะนำสถานการณ์ต่างๆ มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาไม่พอใจมากมายเพียงใด ดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมและพอใจเช่นนั้นจะให้คุณธรรมของความพอใจแก่ผู้ที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจอย่างเป็นความร่วมมือ จงเมตตาดวงวิญญาณเหล่านั้นและพยายามเปลี่ยนแปลงพวกเขาด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก สิ่งเหล่านี้เป็นการกระทำที่สูงส่งของดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์ทางจิตเช่นนั้น ดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์ทางร่างกายไม่เคยให้สติปัญญาหรือเวลาแก่เรื่องเล็กน้อย: ในขณะที่เห็นบางสิ่ง พวกเขาไม่เห็นสิ่งนั้น หรือในขณะที่ได้ยินบางสิ่ง พวกเขาไม่ได้ยินสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์ทางจิตเช่นนั้นจะไม่ให้สติปัญญาหรือเวลาแก่ดวงวิญญาณใดๆสำหรับเรื่องเล็กน้อยที่ไม่สูงส่ง ผู้คนในโลกกล่าวว่าความสูงศักดิ์หมายถึงสายตาของลูกไม่ได้ถูกดึงดูดไปสู่สิ่งใดที่ไม่มีนัยสำคัญ คำพูดที่ไร้สาระหรือธรรมดาคะไม่ปรากฏออกมาจากริมฝีปากของดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์ทางจิต ทุกถ้อยคำของพวกเขาจะเป็นยุคที่ยุกต์ ยุคที่ยุกต์หมายความว่าเหนือความรู้สึกที่ไร้ประโยชน์ คือการมีความตั้งใจและความรู้สึกที่อะแอะ สิ่งนี้เรียกว่าความสูงศักดิ์

ความสูงศักดิ์ของเวลานี้ทำให้ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในการเข้าสู่วงศ์สกุลที่สูงศักดิ์หรือราชวงศ์ในอนาคตได้ ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: ทศนคติของฉันทันสูงส่งหรือไม่? การมีทศนคติที่สูงส่งหมายถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับทุกดวงวิญญาณด้วยทศนคติของความรู้สึกที่บริสุทธิ์และความปรารถนาดีอยู่เสมอ ดริชตีที่สูงส่งหมายถึงการเห็นผู้อื่นในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของพวกเขาด้วยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกเสมอ การกระทำหมายถึงการมีปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ให้และรับความสุขเสมอ มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนตามการกระทำที่สูงส่งเช่นนั้น ลูกกลับมาสูงส่งมากถึงขนาดนี้หรือไม่? หรือลูกต้องกลายเป็นอย่างนั้น? ลูกเห็นความสูงศักดิ์ในคำพูดและพฤติกรรมของบราห์มาบาบนาไบหน้าและในกิจกรรมของท่าน ดังนั้นจงทำตามพอบราห์มาในลักษณะเดียวกัน มันง่ายที่จะทำตามผู้ที่มิตัวตนใช่ไหม? ดังนั้นถ้าลูกทำตามพอบราห์มา ลูกย่อมทำตามพ่อชื่อว่าโดยออตโนมัตติ อย่างน้อยลูกก็ทำตามผู้ที่มิตัวตนได้ใช่หรือไม่? ลูกฟังประเด็นสำหรับการกลับมาที่ดัดเทียมกับพ่อทุกวัน การฟังหมายถึงการทำตาม มันง่ายที่จะลอกเลียนแบบใช่ไหม? หรือลูกไม่รู้วิธีในการลอกเลียนแบบ?

วันนี้บัพดาดาเยี่ยม: ลูกทำอะไรในวันพฤษหส์บดีเมื่อลูกมาที่มธุบัน? ลูกออฟเฟอร์ไบ้ก ลูกทำอะไรอีกเฉพาะในมธุบันเท่านั้น? ลูกออฟเฟอร์ไบ้กสำหรับการตายในขณะที่มีชีวิต ดังนั้นลูกได้ออฟเฟอร์ไบ้กสำหรับการตายในขณะที่มีชีวิตหรือไม่? บัพดาดาเยี่ยมเพราะว่ามันง่ายที่จะเฉลิมฉลองโดยบอกว่าลูกตายในขณะที่มีชีวิต ลูกแค่ไปนั่งบนเวทีแล้วแถมดีลักแล้วลูกก็ตายไป! อย่างไรก็ตาม การตายในขณะที่มีชีวิตอย่างแท้จริงหมายถึงการตายต่อชั้นสการเก่าของลูก การตายต่อแรงดึงดูดของชั้นสการเก่าและโลกเก่า นั่นคือการตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ ลูกออฟเฟอร์ไบ้กลูกใส่บางสิ่งในบันดราแล้วลูกก็ตายในขณะที่มีชีวิต! นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก แต่ลูกตายจริงๆหรือไม่? ดังนั้นบัพดาดาจึงคิดว่า: เพื่อเฉลิมฉลองการตายในขณะที่มีชีวิตของชั้นสการเก่าและโลกเก่าในความจิตและความฝันของลูกตลอดไปกับใครที่จะเฉลิมฉลองการตายในขณะที่มีชีวิตเช่นนั้นและเมื่อไหร่? หากลูกถูกขอลี้นั่งบนเวที ลูกทุกคนก็จะมานั่งบนเวที การนั่งบนเวทีเป็นเรื่องปกติ แต่การทำให้สติปัญญา นั่งนั้นเรียกว่าการฉลองการตายในขณะที่มีชีวิตอย่างแท้จริง เมื่อลูกตาย ความตายหมายถึงการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจะมีลูกสักกี่คนที่พร้อมจะตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ด้วยวิธีนี้? หรือเมื่อลูกกลับไปที่สูงของลูก ลูกจะพูดว่า: ฉันจะอย่างไร? ฉันไม่ต้องการให้สิ่งนี้เกิดขึ้น แต่มันก็เกิดขึ้น? ลูกเฉลิมฉลองการตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ที่นี่และกลับไป แต่เมื่อสถานการณ์มาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกจะกลับมามีชีวิตอีกครั้ง อย่าทำอย่างนี้

ได้มีการแสดงไว้เป็นอนุสรณ์ว่า เมื่อหนึ่งหัวของราวันลูกตัดออก ก็จะถูกแทนที่ด้วยอีกหัวหนึ่ง ดังนั้นที่นั่นเช่นกัน สิ่งหนึ่งจบสิ้นและสิ่งอื่นก็ถูกสร้างขึ้นมาแทนที่อีกครั้ง แล้วลูกคิดว่า: แต่มันได้ฝารวันแล้ว! แล้วสิ่งนี้มาจากไหน? อย่างไรก็ตาม

เนื่องจากลูกไม่ได้จับสัณฐานหลัก บางอย่างจึงเปลี่ยนรูปแบบของมันและมาในรูปแบบอื่น หากลูกจับสัณฐาน มายาจะไม่เปลี่ยนรูปแบบของมันและมาโจมตีลูก เธอจะอำลาลูกไปตลอดกาล ดังนั้นลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องกลายเป็นหรือไม่? ผู้ที่มีความสูงศักดิ์ทางจิต ตรวจสอบอยู่เสมอว่าทุกการกระทำของลูกเป็นไปตามกรอบที่สูงสุดทางจิตหรือไม่ เมื่อคำพูด การกระทำ และความคิดของลูกมีความสูงศักดิ์ 99 เปอร์เซ็นต์ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะเข้ามาสู่กรอบที่สูงสุดหรือราชวงศ์ในอนาคตเช่นกัน อย่าคิดว่าถึงอย่างไรลูกก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งนั้นอยู่แล้ว โอเค ลูกยังไม่กลับมาสมบูรณ์ ดังนั้นลูกจะได้รับส่วนที่เผื่อเอาไว้หนึ่งเปอร์เซ็นต์ แต่ชั้นสการ์ คำพูด และความคิดของความสูงศักดิ์จะต้องเป็นไปอย่างธรรมชาติ 99 เปอร์เซ็นต์ ลูกไม่จำเป็นต้องต่อสู้บรรพชาแล้วซ้ำแล้ว ให้มันเป็นชั้นสการ์ตามธรรมชาติของลูก อังชะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีความสูงศักดิ์ทางจิตทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่ให้ประสบการณ์ของความสูงศักดิ์ผ่านความบริสุทธิ์อยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่น่าชื่นสการ์ของรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าไปใช้ในชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่ทำตามพอบราห์มาอยู่เสมอ ถึงกรอบที่สูงสุดทางจิตผู้ที่สัมผัสกับชั้นสการ์บราห์มินในโลกบราห์มินที่สูงส่ง ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสตจากบัปเตดดา

อะแนคบัปเตดดาพบกลุ่มเป็นการส่วนตัว:

จงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ แล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายาได้อย่างง่ายดาย

ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เปลี่ยนแปลงบรรยากาศด้วยทัศนคติที่ทรงพลังของลูกอยู่เสมอใช่หรือไม่? อาชีพพิเศษของชีวิตบราห์มินนี่คืออะไร? การเปลี่ยนแปลงโลกด้วยทัศนคติ คำพูด และการกระทำของลูก แล้วลูกทุกคนทำงานรับใช้เช่นนั้นหรือไม่? หรือว่าลูกไม่มีเวลา? ถ้าลูกไม่มีเวลาที่จะรับใช้ด้วยคำพูดแล้ว อย่างน้อยลูกก็มีเวลาที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้วยทัศนคติและงานรับใช้ที่ลูกทำด้วยจิตใจใช่หรือไม่? ดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากการทำงานรับใช้ ชีวิตบราห์มินเป็นไปเพื่อทำงานรับใช้ ยิ่งลูกไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลายเป็นผู้เอาชนะมายาได้อย่างง่ายดายมากเท่านั้น ดังนั้นลูกจะได้รับผลของการรับใช้และกลายเป็นผู้เอาชนะมายาได้อย่างง่ายดายด้วยเช่นกัน มีคุณประโยชน์เป็นสองเท่าใช่หรือไม่? เมื่อใดก็ตามที่สติปัญญาของลูกมีเวลาว่างเพียงเล็กน้อยแล้วก็จะยุ่งอยู่กับงานรับใช้ ไม่ว่าในกรณีใด มีความรู้สึกที่จะทำงานรับใช้ในรัฐปัญจาบและหริยญานามากขึ้น ผู้คนไปที่คุรุทวารา (วัดซิกข์) เพื่อรับใช้ นั่นคือการรับใช้ทางกาย และนี่คือการรับใช้ทางจิต อย่าได้เสียเวลาโดยไม่ทำงานรับใช้ จงเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ ไม่ว่าลูกจะทำได้ด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ลูกสามารถรับใช้ผ่านสายสัมพันธ์ของลูกได้ด้วยเช่นกัน โอเค ถ้าลูกไม่รู้วิธีทำงานรับใช้ด้วยจิตใจ ลูกก็สามารถรับใช้ผ่านสายสัมพันธ์และพฤติกรรมของลูกได้ นั่นเป็นสิ่งที่ง่ายดายใช่ไหม? ดังนั้นให้ตรวจสอบดูว่าลูกเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอหรือเป็นผู้รับใช้เพียงบางครั้งเท่านั้น หากลูกเป็นเพียงผู้รับใช้ในบางครั้งแล้ว ลูกก็จะได้รับโชคของอาณาจักรเพียงบางครั้งเท่านั้นเช่นกัน งานรับใช้ที่ลูกทำในเวลานี้เป็นพื้นฐานของการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูกในอนาคต ไม่มีลูกคนไหนสามารถมีข้ออ้างได้ว่าลูกต้องการที่จะทำ แต่ลูกไม่มีเวลา บางคนพูดว่า: ร่างกายของฉันทำงานได้ไม่ค่อยดี ขาของฉันไม่ทำงาน ฉันจะทำอะไรได้? บางคนบอกว่าหลังมีปัญหา บางคนบอกว่าขาของเขาไม่ทำงาน อย่างไรก็ตาม สติปัญญาของลูกกำลังทำงานอยู่ใช่ไหม? ดังนั้นจงรับใช้ด้วยสติปัญญาของลูก! ทำงานรับใช้น้อยอย่างสบายบนเตียง ถ้าปวดหลังก็ให้นอนลง แต่อย่างน้อยก็ทำให้ตัวเองไม่ว่างและยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้

การทำให้ไม่ว่างเว้นและยุ่งนั้นเป็นความพยายามที่ง่ายดาย ลูกจะไม่ต้องทำงานหนัก ถ้ามายามาซ้ำแล้วซ้ำเล่าและลูกก็ต้องพยายามซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อไล่เธอออกไปอีกครั้งและแล้วการต่อสู้บรรพาก็เกิดขึ้น ผู้ที่ยังอยู่เรื่อยๆจะเป็นอิสระจากการต่อสู้ ถ้าลูกยุ่งอยู่เรื่อยๆ มายาจะไม่กล้ามาหาลูก ยิ่งลูกยุ่งมากเท่าไร บรรยากาศก็จะยิ่งเปลี่ยนไปตามทัศนคติของลูกมากเท่านั้น ไม่มีดวงวิญญาณบราห์มินใดที่จะคิดว่า “ฉันจะทำอย่างไรเมื่อบรรยากาศไม่ดี?” มันเป็นเพราะว่าบรรยากาศไม่ดีที่ลูกต้องเปลี่ยนแปลงมัน ถ้ามันไม่ได้เลวร้ายแล้วลูกจะอย่างไร? ลูกจะเปลี่ยนบางสิ่งที่ดีไหม? ดังนั้นงานของผู้เปลี่ยนแปลงโลกคือการทำให้สิ่งที่ไม่ดีกลายเป็นสิ่งที่ดี ดังนั้นแน่นอนว่ามันคงจะไม่ดี แต่ลูกคือคนที่ทำให้สิ่งที่ไม่ดีกลายเป็นสิ่งที่ดี ลูกได้ทำงานของการเปลี่ยนแปลงโลกแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงยังคงมีอนุสรณ์ของลูกอยู่ในเวลานี้ ผู้คนยกย่องลูกอย่างมากในอนุสรณ์ของซัคคี ดังนั้นลูกมีความสุขที่ได้ยินคำยกย่องของลูกใช่ไหม?

พร: ขอให้ลูกอยู่ในสภาพที่มีความสุขอยู่เสมอและมีสุขภาพดี มั่งคั่ง และมีความสุขตลอดไป โดยการรับประทานผลของงานรับใช้ทันที

ในโลกทางกายภาพ กล่าวกันว่า: รับประทานผลไม้สดแล้วท่านจะมีสุขภาพที่ดี พวกเขาแสดงให้เห็นผลไม้
อันเป็นวิธีของการอยู่อย่างมีสุขภาพที่ดี ลูกๆรับประทานผลไม้ในที่นี้ในทุกวินาที ดังนั้นถ้ามีใครถามลูกเกี่ยวกับ
สวัสดิภาพของลูกหรือถามว่าลูกเป็นอย่างไร ลูกสามารถบอกพวกเขาได้ว่า: ฉันอยู่ในสภาพที่มีความสุข
และฉันเคลื่อนไหวเหมือนเทวดานางฟ้า ฉันมีสุขภาพดี มั่งคั่ง และมีความสุข บราห์มินไม่สามารถเป็นทุกข์
ได้ในเวลานี้

คติพจน์: ดวงวิญญาณบริสุทธิ์เป็นกระแงของความสะอาดและความจริง

***** โอม ขานต์ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน และพี่น้องชายหญิงทุกคนนั่งสมาธิตั้งแต่เวลา 18.30 ถึง 19.30 น. ด้วย
ความคิดเดียวที่บริสุทธิ์ของ "การเปลี่ยนแปลง" และความร่วมมือในงานใหญ่ของการเปลี่ยนแปลงโลก ให้แต่ละคนได้
สัมผัสกับรังสีอันทรงพลังที่ออกมาจากหน้าผากของบัปดาดาและมาที่หน้าผากของลูก และรังสีเหล่านั้นจะเปลี่ยนแปลง
ชั้นสการ์ของลูกและเปลี่ยนแปลงโลกด้วย

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เผชิญแต่กับความเพียรพยายามเพื่อความก้าวหน้าของตัวเอง ให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ และกลายเป็นเครื่องมือที่จะนำคุณประโยชน์ให้แก่ตนเองและผู้อื่นเสมอ
- คำถาม:** คุณธรรมใดเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีสำหรับการทำงานรับใช้ของพระเจ้า? ลูกๆ ผู้ที่ทำงานรับใช้ไม่ควรจะมีความคิดใด?
- คำตอบ:** ในการทำงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกจำเป็นต้องมีธรรมชาติที่อ่อนหวานอย่างมาก หากลูกโกรธและถ่มตาใส่ใครบางคน นั่นจะเป็นการทำความเสียหายแก่ผู้คนมากมาย ลูกๆ ที่มีค่าต่องานรับใช้ไม่ควรจะมีความหยิ่ง โสหรือความโกรธแม้เพียงน้อยนิด ก็เลสเหล่านี้ได้กลายเป็นอุปสรรคที่ใหญ่โตมาก และแล้วมายาก็เข้ามา และทำให้ลูกบางคนมีความสงสัยในสติปัญญา ในการที่จะทำงานรับใช้ของพระเจ้า อย่าได้มีความคิดว่า: ฉันควรจะทำงานของฉันและทำงานรับใช้นี้ หากลูกออกจากงานของลูกและแล้วไม่แม้กระทั่งทำงานรับใช้ภาระของสิ่งนั้นจะเพิ่มพูน
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ เมื่อผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” พวกเขาก็จดจำชีวาลิงกัมและวัดชีวา พวกเขาจะพูดว่า “ขอคารวะ-ฉันก้มลงแก่ท่าน” และทำการกราบไหว้บูชา นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา พวกเราพูดกับชีพบบา: ท่านคือแม่และพ่อ ลูกไม่ได้พูดเช่นนี้กับสัญลักษณ์ ลูกรู้ว่าชีพบบาที่กำลังสอนเรา นั้นมีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน โลกไม่ได้รู้อะไร ชีพบบาที่ไม่มีตัวตนมาและสอนพวกเราในสถานศึกษาเล่าเรียนนี้ ท่านกำลังสอนอะไรแก่เรา? ราชาโยคะและความรู้ที่ง่ายดาย! มีตำราของพระคริสต์ พวกเขาได้สร้างไบเบิลจากความรู้ที่พระคริสต์ได้ให้ ที่นี้ลูกมีชีวาพurna แต่ใครบางคนอื่นได้เขียนสิ่งนั้น ในความเป็นจริงชีวาพurnaที่แท้จริงคือกิตะ พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วและลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ชีพบบาอธิบายอะไรแก่ลูก? ผู้คนพูดถึงการเกิดของชีวา กิตะควรจะเรียกว่าเป็นชีพurnaที่แท้จริงหรือชีพurnaควรจะถูกรับเรียกว่าเป็นชีวาพurnaที่แท้จริง? ไม่สามารถเป็นทั้งสองได้ ควรจะมีคัมภีร์ศาสนาเดียวของบาร์ต พวกเขาได้เขียนชีวประวัติของผู้ที่ก่อตั้งศาสนา ผู้นี้ได้พูดสิ่งนี้และสิ่งนั้น พระคริสต์ต้องได้ถ่ายทอดความรู้ไว้ที่พวกเขาได้เขียนไบเบิลจากความรู้นั้น มีเรื่องราวมากมายในพurna ได้มีการเล่าเรื่องราวให้แก่ลูกๆ แต่พวกเขาได้ใส่ข้อปราชญ์ไว้ในนั้น ไม่ได้มีการแสดงไว้ในนั้นว่าได้มีการทำสัญญาของความบริสุทธิ์ คำว่า “มานมานะบาฟ” ไม่อยู่ในชีวาพurna ชีวาพurna นั้นแยกออกไป นี่คือศรัทธาที่ทวิตตา จะต้องมีการพิสูจน์พระเจ้าด้วย ชื่อของท่านคือชีวา นั่นคือกิตะและแล้วได้กลายเป็นกฤษณะพurna ในความเป็นจริงกฤษณะไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ชีวาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คัมภีร์ศาสนาของบาร์ตคือกิตะ ไม่ใช่ทุกคนเชื่อในชีวาพurna มีคำกล่าวว่าศาสนาเทพถูกก่อตั้งขึ้นด้วยกิตะ เพียงชีวาเท่านั้นสามารถทำเช่นนั้นได้ กฤษณะได้กลายเป็นผู้ที่สวยามจากนากลียด มีความแตกต่างมากมาย สิ่งนี้ถูกอธิบายแก่ลูกๆ แล้ว นี่เป็นหน้าที่ของผู้ที่เข้าใจที่จะทำงานทางจิตนี้ ลูกควรจะมีความสุข ลูกได้รับสมบัติที่มีค่ามากมายและดังนั้นลูกควรจะให้ท่านสิ่งเหล่านั้น นี่เป็นเรื่องง่ายอย่างมากที่จะให้คำแนะนำของพ่อ ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้า และแล้วพระเจ้าได้มาและให้ผลของสิ่งนั้นแก่พวกเขา ผลนั้นคืออะไร? เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นในชีวิต กฤษณะไม่ถูกเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ถูกเรียกเช่นนั้น ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีตัวตน กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด กฤษณะไม่สามารถเป็นพ่อของดวงวิญญาณ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ ลูกๆ ต้องให้คำแนะนำของพ่ออย่างชัดเจนมาก ผู้คนพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือท่านคือลิงกัม หน้าที่การงานของลิงกัมจะเป็นเช่นใด? คำยกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกควรจะไปสเตอร์เหล่านี้ข้างนอกเพื่อที่ใครบางคนมาจะสามารถอ่านไปสเตอร์เหล่านี้ได้ ลูกสามารถไปที่วัดของราเตและกฤษณะและลักษมีและนารายณ์และอธิบายแก่ผู้คนที่นี่ รูปภาพของลักษมีและนารายณ์ของเราดีมาก ลูกควรที่จะอธิบายสิ่งนั้น ผู้ที่ไปที่วัดลักษมีและนารายณ์ อย่างแน่นอนจะอ่านกิตะ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อความก้าวหน้าของตัวเอง ลูกควรจะมีจิตใจในการประกาศสิทธิในมรดกที่สูงจากพ่อ จงนำคุณประโยชน์มาให้แก่ตนเองและผู้อื่น ชีพบบาคือผู้เดียวที่ให้ประโยชน์แก่ทุกคน ลูกเองต้องกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ บาบาพูดว่า: ไม่มีการสูญเสียใดๆ จากพ่อ เป็นราวันที่สร้างการสูญเสีย แต่ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ ลูกต้องไปและอธิบายแก่พวกเขา ลูกผู้เป็นเมฆต้องเติมเต็มตนเองและแล้วไป

และประพรม ลูกควรจะมีใจใสใจอย่างมา หากลูกไม่ให้ทานอย่างแนนอนจะกล่าวได้ว่าลูกไม่ได้ให้คุณประโยชน์แก่ตนเองและเหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ ผู้คนที่ดีมากมายมาที่ศูนย์ แต่พวกเขาไม่ได้ให้คุณประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น พวกเขาพึ่งพิงสิ่งนี้และแล้วกลับมาเหน็ดเหนื่อยในงาน พวกเขากลับบ้านแล้วทุกสิ่งก็จบสิ้น หากใครบางคนไม่ได้ให้ทาน เขาก็ไม่ใช้บราห์มิน บราห์มินรู้ว่าพวกเขาต้องกลายเป็นเทพ ลูกแต่ละคนต้องถามหัวใจของลูกว่า: หากลูกไม่ได้ทำให้ใครบางคนไปเป็นเทพ แล้วลูกเป็นบราห์มินประเภทใด? ชีพบาบาพูดว่า: พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกเช่นกันต้องกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงสิ่งนี้ มีงานรับใช้ทางร่างกายให้ทำด้วยเช่นกัน ลูกๆ ผู้ที่ได้ทำงานรับใช้ให้มาที่นี่ ลูกๆ ที่ทำงานรับใช้ที่ศูนย์ควรจะถามตนเองว่า: ฉันได้ให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากเพียงใด? ผู้คนมากมายมา มีเพียงไม่กี่คนที่ทำงานรับใช้ แต่ที่เหลือก็อยู่อย่างซบเซาในธุรกิจ ฯลฯ พวกเขาคิดว่าพวกเขาเพียงแต่ต้องกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามลูกเองต้องให้ทานทรัพย์สมบัติด้วยเช่นกัน จงถามตนเอง: หากฉันไม่ได้ให้ประโยชน์แก่ผู้ใด ฉันจะได้รับสถานภาพอะไร? ลูกๆ มากมายให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นและมาที่นี่อย่างเป็นผู้นำทาง แต่นั่นก็ตามลำดับกันไปด้วย บางคนถูกวางไว้ชั้นหนึ่ง บางคนชั้นสองและที่เหลือก็ชั้นสาม ดังนั้นลูกควรให้ประโยชน์แก่ตนเอง ผู้ที่ไม่ได้ให้ประโยชน์แก่ตนเองจะได้รับสถานภาพอะไร? มีศูนย์มากมายที่ซึ่งลูกๆ มากมายไม่ได้ทำงานรับใช้ พวกเขาไม่มีพลังที่จะไปและให้ทานแก่ผู้อื่น ผู้คนมากมายไปที่วัดในตอนเช้า ลูกต้องไปและมองหาผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพ พ่อพูดว่า: เวลาที่พ่อได้เข้ามาในร่างนี้แล้วดวงวิญญาณเข้าไปในร่างเล็กๆ ฝีมือเหมือนกับเป็นเงา เขาเฝ้าแต่ลี้มลูกคลุกคลานไปทั่วอย่างไรนั้นก็เป็นสิ่งที่น่าพิศวงด้วยเช่นกัน ใครที่จะนั่งและค้นหาเกี่ยวกับสิ่งนั้น? ตามละคร เมื่อดวงวิญญาณไม่ได้มีร่างกาย ดวงวิญญาณก็ลี้มลูกคลุกคลานไปทั่ว ในรูปที่เป็นเงา เขาเป็นเหมือนเงา ฝีมือได้ทอดเงา(บนสิ่งใด) มาแล้วก็หายไป ลูกต้องไม่ทำใหตนเองอยู่อยู่กับสิ่งเหล่านั้น ไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งเหล่านั้น หากลูกเสียเวลาไปในการทำภารกิจเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ลูกก็จะลี้มชีพบาบา คำสั่งของบาบา คือ: จดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน จงลี้มร่างกายของลูกเองและร่างกายของผู้อื่น ชีพบาบาเป็นที่รักของทุกคน พ่อพูดว่า: อย่าทำให้ตนเองวุ่นวายกับสิ่งใด เพียงแต่จดจำพ่อ นี่คือการจารึกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นี่คือการหมายของ “มานมานะบาฟ” ด้วยเช่นกัน กฤษณะไม่สามารถพูดเช่นนี้ กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้นำทาง เพียงผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่กลายเป็นผู้นำทางและพาทุกดวงวิญญาณกลับไปเหมือนฝูงยุง กฤษณะไม่สามารถเป็นผู้นำทางของดวงวิญญาณ เขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน พระเจ้าของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือหนึ่งเดียว พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกๆ ควรที่จะมีความใสใจในการทำงานรับใช้ ลูกๆ มาที่นี่ที่หมู่บ้านเพื่อฟังมุรลี และดังนั้นผู้เดียวที่พูดมุรลีต้องอยู่ที่นั่นอย่างแนนอน หากบาบาไปบางแห่ง แนนอนที่ท่านต้องทำงานรับใช้ ท่านมีความใสใจในการทำงานรับใช้ ลูกๆ จดจำท่าน พวกเขาอยู่อย่างมีความสุขเมื่อพวกเขาได้ยินมุรลีเบื้องหน้าบาบา งานสืบอย่างลูกทำขึ้นในเวลาเดียวกัน พ่อไม่สามารถไปในชุมนุมใหญ่ได้นั้นเป็นหน้าที่ของลูกๆ ผู้คนจะมีคำถามกับลูกๆ ขึ้นยาสซีไม่ได้มาอยู่เบื้องหน้าพ่อ พวกเขาต้องการความนับถือ บทบาทของพ่อน่าอัศจรรย์ ไม่ว่าสิ่งใดที่เกิดขึ้นในอดีตคือละคร เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกๆ มากมายจะมาเพื่อพบกับบาบา ก่อนอื่นใดต้องมีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ เป็นโกปและโกปปีที่ต้องให้คำแนะนำในทุกบ้าน ไม่ควรมีผู้ใดพำนักภายหลัง ไม่ควรมีผู้ใดถูกทิ้งเอาไว้และพูดว่าพวกเขาไม่แม้แต่จะทราบดีในสิ่งนี้ ไม่มีราชาหรือราชินีใดที่จะป่าวประกาศแก่ทุกคน เมื่อบางสิ่งใหม่ถูกคิดค้นขึ้น พวกเขาได้แสดงสิ่งนั้นกับรัฐบาลก่อนที่จะผลิตสิ่งเดียวกันจำนวนมากขึ้น ที่นี้เป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน ลูกๆ ต้องให้การเชื่อเชียว ลูกเฝ้าแต่ให้มีการตีพิมพ์รูปภาพสำหรับสิ่งนี้ รูปภาพเหล่านี้จะถูกส่งไปต่างแดนด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายาม ไม่ว่าบางคนจะรู้ภาษาใดก็ตามเขาและเธอควรจะไปและอธิบายในภาษานั้นนั้นมีภาษามากมาย บาบาแนะนำ: จงไปและเพิ่มงานรับใช้ทั่วพวงและบังกะลอ ให้ทุกคนรู้ ตีพิมพ์แผ่นพับในทุกภาษา สติปัญญาที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นที่ต้องการ ไม่ควรจะเป็นว่าลูกถามบาบาว่าลูกจะออกจากงานของลูกได้ไหม หากหลังจากออกจากงาน ลูกไม่ทำแม้กระทั่งงานรับใช้นี้ นั่นก็จะเป็นบ่วงภาระ ธรรมชาติที่อ่อนหวานอย่างมากเป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ หลายต่อหลายคนมีความโกรธมากมาย พวกเขาทำตาเล็งถึงและแล้วบาบา ก็ได้รับรายงาน ลูกๆ ที่ดีจำนวนมากเขียนว่าไม่มีใครรับฟังพวกเขา คำพูดเหล่านี้ไม่ควรจะปรากฏขึ้น หากลูกๆ มีสำนึกที่เป็นร่างหรือความโกรธ นั้นสร้างความเสียหายแก่ผู้คนจำนวนมาก พ่อมีความใสใจอย่างมากเกี่ยวกับลูกๆ ท่านต้องจับตาต่อลูกๆ ทั้งหมด มามาเคยเป็นเพียงเด็กเล็กๆ แต่กระนั้นเธอถูกเรียกว่าเป็นแม่ เธอมีความหวังโย บางครั้งมามายแม้กระทั่งแทรกแซงในความรู้ และแล้วบางคนพัฒนาความสงสัยในสติปัญญาของเขา มีอุปสรรคมากมายในทุกย่างก้าว วันนั้นบางคนเป็นลูกของบาบาและแล้ววันพรุ่งนี้เขาก็จากไป มีการทะเลาะเบาะแว้งมากมายเนื่องจากกิเลส ผู้คนมากมายก็ถาม: เหตุใดองค์กรนี้จึงถูกประณาม? พวกเขาไม่เข้าใจว่ากฤษณะถูกประณามมากเพียงใดในคัมภีร์ ว่าเขาได้ลักพาตัวผู้หนึ่งผู้หนึ่งและสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้เกิดขึ้น กฤษณะไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ ที่นี้ด้วยพวกเขาได้ประณามบาบา ด้วยการพูดว่า: ท่านได้ลักพาตัวเด็กสาวไปและทำให้ผู้คนทั้งบ้านของเขา เหตุใดท่านจึงทำให้พวกเขาทั้งบ้านเล่า? จนกว่าจะอธิบายกับพวกเขาว่าอุปสรรคสร้างขึ้นมาจากอย่างไรไม่มีผู้ใด

เข้าใจ สิ่งหลักคือกิเลสของตัณหาจะถูกลุกๆ ต้องได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้น นี่คือพ่อที่น่าอัศจรรย์ บราห์มินถูกสร้างขึ้นด้วยบราห์มา ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของชีพบบา ลูกกำลังจะได้รับมรดกจากท่าน มายาเป็นเช่นที่ว่าหากไม่อยู่ในโชคของลูก เธอก็ทำให้ลูกลืมนมอุปสรรคมากมายของมายา ไม่มีการเข้าถึงสิ่งใด นี่เป็นอุปสรรคเช่นกัน เหตุใดลูกจึงไม่สามารถทำงานรับใช้ที่ง่ายดายนั้นได้? ผู้นั้นคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ จงจดจำอัลฟา พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวอยู่เสมอแล้วลูกจะได้รับมรดกจากพ่อ ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาพูด: โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ดังนั้นลูกกำลังจะได้รับมรดกจากพ่อ ลูกต้องมีความสนใจในการทำงานรับใช้ ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มุ่งงานรับใช้มากมายที่ต้องทำอย่างไรก็ตามมีความสับสนมากมาย ชื่อของพ่อได้หายไปและความรู้ก็ได้หายไปเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องให้การตระหนักรู้ที่ลูกได้รับคำสั่งของพ่อแล้วว่าการเชื่อเชื่อ ไม่มีผู้ใดจะโกรธเนื่องจากสิ่งนี้ โปสเตอร์ได้มีการตีพิมพ์เพื่องานรับใช้ ไม่ได้เพื่อที่จะเก็บเอาไว้! คำว่า “ขอคารวะต่อชีวา” นั้นดีมาก โปสเตอร์มีคำแนะนำที่สมบูรณ์ของชีพบบา ชีพบบาที่ไม่มีตัวตนได้มาแล้ว อย่างแน่นอนที่ท่านได้ให้มรดก ท่านได้มาและทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ให้คิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เช่นนั้นด้วยตนเองและไปอธิบายแก่ผู้อื่น นั้นมีวัดมากมายของชีวา ลูกควรจะไปอย่างแผ่วเบาและพูดกับพวกเขาว่า: ชีวานี้คือใคร? ชีพบบาถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ท่านได้ทำอะไรซึ่งวัดมากมายได้ถูกสร้างขึ้นแก่ท่าน? ลูกควรไปและอธิบายแก่พวกเขาอย่างมีศิลปะ ไม่ว่าพวกเขาจะเข้าใจสิ่งนั้นในเวลานี้หรือไม่ พวกเขาจะจดจำในเวลาสุดท้ายว่าใครบางคนได้อธิบายแก่พวกเขาแล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมีความใส่ใจอย่างมากในการทำงานรับใช้เพื่อให้ประโยชน์ตนเอง อย่าได้กลับมาเหน็ดเหนื่อยแล้วนั่งลง แนนอนที่ลูกต้องทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้ไปเป็นเทพ
2. อย่าได้ทำการกระทำใดๆ เช่นนั้นที่จะเป็นเหตุให้ใครรายงานลูกหรือจะเป็นเหตุให้แม่และพ่อเป็นห่วง ไม่ว่าจะทำอยู่ภายใต้สถานการณ์ใดก็ตามลูกต้องไม่กลายเป็นอุปสรรค

พร: พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ร่มฉัตรของการปกป้องคุ้มครองอย่างต่อเนื่องโดยการอยู่ภายในเส้นของมารยาदा (codes of conduct) และกลับมามีชัยชนะและเอาชนะมายา จดจำพ่อว่าเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของลูก ลูกระลึกถึงพ่อมากเพียงใด ลูกจะมีประสบการณ์ความเป็นมิตรของท่านมากตามนั้น การอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองหมายถึงการได้รับความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่ออกมาจากร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครอง แม้ในความคิดของพวกเขา ก็ยังถูกมายาโจมตี เมื่อลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองและอยู่ในเส้นมารยาदा ไม่มีใครกล้าที่จะเข้าไปข้างใน อย่างไรก็ตาม หากลูกก้าวออกนอกเส้น และแล้วมายาจะกลับมาฉลาด ดังนั้น โดยการมีประสบการณ์ความเป็นมิตรของท่าน ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา

คติพจน์: ฝึกฝนของการเป็นผู้ที่ปราศจากร่างคือพื้นฐานของการนำเวลาของความสมบูรณ์พร้อมเข้ามาใกล้

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน นั่งในความเงียบสงบด้วยการให้ประสาทสัมผัสของลูกกลับเข้าสู่ภายในเหมือนกับเต่าและดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง จดจำพ่อผู้ที่เป็นหัวหน้าตาลของทุกความสัมพันธ์แล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป
- คำถาม:** อะไรคือศรัทธาของพ่อสำหรับลูกๆ ผู้ที่เป็นของสกุลของพระเจ้า?
- คำตอบ:** ตั้งแต่ลูกได้กลายเป็นลูกๆของพระเจ้าและกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกจดจำท่านด้วยความรักอย่างมาก ทำตามศรัทธาของท่าน ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงใดลูกจะมีความซาบซึ้งมากตามนั้น อย่างไรก็ตาม มายา รวบรวมเห็นว่าลูกค้าของเขากำลังถูกนำออกไปและดังนั้นเขาจึงทำสงครามกับลูก บาบาพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้กลับมาอ่อนแอ พ่อกำลังนั่งที่นี่เพื่อให้พลังแก่ลูก
- เพลง:** มีความอดกลั้นเถิด โอ้ จิตใจ! วันเวลาแห่งความสุขกำลังจะมาถึง

โอมชานติ ใครที่พูดกับลูกๆว่า “โอ้ ลูกๆ”? เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการอ้างอิงว่าเป็นจิตใจ จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดังนั้นพวกเขาได้ให้ชื่อเหล่านี้ สิ่งต่างๆมากมายก็มีชื่อมากมาย ตัวอย่างเช่น พระเจ้าลูกเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด บาบา และบางคนแม้กระทั่งเรียกท่านว่าพ่อ ดังนั้น บาบาจึงเป็นชื่อที่ง่ายที่สุด บาบาพูดว่า: ลูกๆได้ไหมว่าลูกๆเป็นลูกของใคร? เวลาที่ลูกๆกำลังนั่งที่นี่ ใครอยู่เบื้องหน้าลูก? ลูกๆ ดวงวิญญาณจะพูดว่าบาบากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก นี่เป็นประเด็นที่ง่ายดายอย่างมาก! ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณ ผู้คนพูดว่า “บาบา” กับผู้ที่เียววัยและแก่ชรา ในขณะที่ดวงวิญญาณที่นี้เรียกพ่อของเขาว่า “บาบา” ดวงวิญญาณพูดว่า: โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อทางร่างจะไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า พ่อ ลูกๆว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา สิ่งนี้อ้างอิงถึงดวงวิญญาณ ชีพบาบาอธิบายว่าท่านเป็นใคร พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดและพ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อลูกรวม 2 คำ พาราม อาตมา (สูงสุดและดวงวิญญาณ) นั่นก็กลายเป็นปรมาตมา (พระเจ้า) นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! ใครกำลังนั่งที่นี่? ชีพบาบา หากท่านไม่อยู่ที่นี่ บราห์มาก็ไม่อยู่ที่นี่เช่นกัน ลูกๆ มีการจดจำระลึกถึงท่านในหัวใจของลูกเสมอ ท่านก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ไม่มีความแตกต่างใด เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นดวงดาวและลูกได้นิมิตของดวงดาวนั้น ท่านเองเดียวกันนิมิตของพ่อจะอยู่ในรูปของดวงดาวด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาพูดว่าท่านสว่างไสวมากจนไม่สามารถทนได้ นั่นเป็นความรู้สึกในจิตใจของเขา พ่อบอกทุกสิ่งอย่างถูกต้องแก่ลูก: เช่นที่ลูกเป็นดวงวิญญาณ ท่านเองเดียวกัน พ่อก็เป็นดวงวิญญาณด้วย พ่อต้องนั่งถัดจากดวงวิญญาณในร่างกายนี้ตรงหน้าผากของเขา ท่านนั่งที่นี่และอธิบายว่า ลูกๆดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกอยู่ในลูก ลูกแต่ละคนมีบทบาทของตนเอง มีคำกล่าวว่างานวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอยู่แยกห่างกันเป็นเวลายาวนาน คำว่า ‘พาราม อาตมา’ (ดวงวิญญาณสูงสุด) นั้นชัดเจนมาก ด้วยการเรียกท่านว่า ปรมาตมา (พระเจ้า) ผู้คนก็สับสน ท่านเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน แต่ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเสมอ บราห์มาไม่ถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ทั้งหมดเหล่านี้คือผู้มีชีวิต บ้างเป็นดวงวิญญาณบาปและบ้างเป็นดวงวิญญาณบุญ พ่อพูดว่า: พ่อไม่ถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญ พ่อเพียงแค่ถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พ่อก็มีบทบาทด้วยเช่นกัน พ่อมาทวงวงจรเพื่อให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ผู้คนจดจำ: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! แต่ไม่มีผู้ใดคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์หรือเป็นของขมขื่นมรวาน พวกเขาคิดว่าพวกเขาต้องการอาณาจักรของราม พวกเขาเผารวบรวมแต่พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของขมขื่นของรวัน อย่างแน่นอนที่พวกเขาไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาก็ร้องเรียกหา พวกเขาไม่ร้องเรียกหากฤษณะ กฤษณะไม่ถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พ่อของพวกเราทั้งหมดได้มาจากอาณาเขตสูงสุดและท่านถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ด้วยชีวิตของท่านลูกเรียกว่าอัสวและภควันนั้นก็เป็นความสับสน พ่ออธิบายแก่ลูกผ่านร่างที่มีชีวิตนี้ ท่านบอกลูกว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกอยู่อย่างปราศจากร่าง! ลูกเคยเป็นลูกๆของพ่อเมื่อพ่อได้ส่งลูกมาที่นี่ ลูกได้นำร่างกายมาใช้ในสวรรค์และแล้วก็วนไปรอบวงจร เวลานั้นลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ทั้งหมดเป็นลูกๆของรวัน เป็นรวันที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกลายเป็นลูกๆของพระเจ้า เวลานั้นบาบาได้มาแล้ว ท่านพูดว่า: บทบาทของพ่อคือการทำให้ขมขื่นที่เป็นเช่นปีศาจเป็นขมขื่นที่สูงส่ง ตามละคร พ่อเองก็มาตามเวลาของพ่อเองในยุคแห่งการบรรจบพบกันของแต่ละวงจร ยุคหลักคือโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์ที่ตาโมประธาน และแล้วพ่อก็มาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทร์ทรงแสง เมื่อสิ่งนั้นไม่คงอยู่อีกต่อไปเท่านั้นที่พ่อจะสามารถก่อตั้งอาณาจักร และแล้ว

เมื่อสุริยวงศ์และจันทราวงศ์คงอยู่ ราชวงศ์พ่อค้าและสุทรก็จะไม่อยู่ เวลานี้ลูกกลายเป็นลูกๆของพระเจ้าเพื่อจะกลายเป็นลูกๆของเหล่าเทพ ดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกต้องดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เพื่อจะกลับมามีพยานามย์ดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ลูกต้องจดจำบาป เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม เก็บขารัของลูก ว่าจดจำบาปนานเพียงใด ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด ลูกจะมีความรู้สึกของความสุขเหนือประสาทสัมผัสมากตามนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่าหากลูกต้องการรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัสให้ถามโก๊ปและโก๊ปผู้ที่เป็นของโก๊ปวัลลภ พ่อถูกเรียกว่าวัลลภ รูปของพ่อจะเป็นเช่นเดียวกันกับของลูกๆ ท่านเองเดียวกันพ่อของดวงวิญญาณก็เป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน แต่ท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด หากเมล็ดลงมาข้างล่างเข้าสู่จักร ดันไม้จะเติบโตสู่เบื้องบน เช่นที่เมล็ดของต้นไม้ไม่ได้อยู่ใต้ดินและต้นไม้ไม่อยู่ข้างบน อย่างไรก็ตาม นี่คือน้ำมันกลับหัว เมล็ดของต้นไม้ คือดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ดวงวิญญาณลงมาจากข้างบนเพื่อที่จะเล่นบทบาทของตนเอง กิ่งก้านเฝ้าแต่ปรากฏออกมา พ่อพูดว่า: ราวน์ทำให้ลูกน่าเกลียด เวลานี้ลูกต้องกลับมาสวยงาม พวกเขาได้แสดงทั้งกฤษณะและนารายณ์ว่าน่าเกลียด เหตุใดพวกเขาแสดงลักษณะมีสวยงาม? ทั้งสองต้องนั่งอยู่บนกองไฟของต้นหาราคะ พวกเขาพูดว่า กฤษณะถูกงัด ดังนั้นใครได้กัदनารายณ์? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาสร้างสัญลักษณ์ทั้งหมดโดยทำตามคำแนะนำของราวน์ เวลานี้บาปได้มาแล้วและกำลังให้ศรีมัทแก่ลูกเพื่อที่จะปลดปล่อยลูกจากราวน์ พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน สมญา ‘ศรี ศรี 108 จักกัตุ’ เป็นสมญาของท่านด้วยเช่นกัน และดังนั้นท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่โลก คำยกย่องของท่านมากมายถูกบันทึกไว้ในกรันท์ สัตกฤษ จักรพรรดิที่แท้จริงคือผู้เดียวที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ บาปารเรียนรู้ทั้งหมดนั้นจากหัวใจ แต่ท่านไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ท่านเคยคิดว่าตนเองคือผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาอย่างมาก แต่ท่านก็เป็นของสกุลราวน์ เวลานี้ลูกเป็นของสกุลของพระเจ้าและดังนั้นลูกต้องจดจำท่านด้วยความรักอย่างมาก บาป ท่านแสนจะอ่อนหวาน! ท่านพาเราไปสู่สวรรค์ ยิ่งลูกจดจำพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อมากเพียงใด ลูกจะรู้สึกซาบซึ้งมากตามนั้น ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใครในเวลานี้? พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกๆผู้เป็นที่รัก พ่อคือพ่อสูงสุดของลูก พ่อกำลังพูดกับลูกๆดวงวิญญาณ เวลานี้เหตุใดลูกจึงไม่ทำตามศรีมัทของพ่อเล่า? วิญญาณปีศาจร้ายของต้นหาราคะทำให้ลูกตกลงมา พ่อพูดว่า: เหตุใดลูกจึงกลับมาอ่อนแอ? ลูกกำลังรับศรีมัท ดังนั้นเหตุใดลูกจึงทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ? ลูกต้องบรรพ มาหาเชื่อว่าลูกคำของเธอได้ถูกแย่งไปและดังนั้นเธอจึงบรรพ พ่อกำลังให้พลังแก่ลูก ท่านสอนบทเรียนมากมายและกำลังอธิบายกับลูกถึงสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดด้วย ท่านจะไม่บอกลูกถึงอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาได้แสดงบราห์มาออกมาจากสายสะดือของวิษณุ จะมีสายสะดือในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? จงดูสิ่งต่างๆที่พวกเขาเขียน ความรู้ที่ลูกได้รับในเวลานี้ไม่ได้คงอยู่ตลอดไป ความรู้จบสิ้นลงที่นี่ คัมภีร์ทั้งหมดมีการเขียนไว้ภายหลังจะดำเนินต่อไปไม่รู้จบ ความรู้นี้หายไปที่นี่ พ่อพูดว่า: เวลานี้จงทำตามคำแนะนำของพ่อ! กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! จงวิ่งแข่งและกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ! นี่คือการแข่งไปข้างหน้าของสติปัญญา ชันยาสซีไม่สามารถพูดว่า: ขอให้ลูกกลับมาปราศจากร่าง! จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พระเจ้าพูดเช่นนี้กับทุกคน เพราะทั้งหมดคือลูกๆของท่าน พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน อย่างไรก็ตาม ลูกๆรับฟังท่านเป็นการส่วนตัว แต่ไม่ใช่ทั้งโลกที่ท่านเช่นนั้น ดังนั้นผู้คนฉลองชีพรাত্রี (กลางคืนของชีวา) พวกเขามีวัดให้กับชีวาด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่ท่านได้มา แต่รูปของชีวาไม่ได้ใหญ่โตมากนัก ท่านเป็นดวงดาว เมื่อลูกบอกสิ่งนี้กับผู้คน พวกเขาถามลูกว่าสัญลักษณ์ที่ลูกสร้างขึ้นในวัดนั้นผิดหรือ ด้วยเหตุนี้เองพ่ออธิบายว่า: ลูกๆ พ่อเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน นี่เป็นเพียงว่าลูกเข้าไปสู่จักรของการเกิดและการตายในขณะที่พ่อไม่ได้เข้าไป เหตุนี้เอง พ่อจึงสามารถปลดปล่อยลูก พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อต้องมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ หากลูกไม่เรียกท่านว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนก็คิดว่าท่านสร้างโลกใหม่ นั่นเป็นการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้นและแล้วท่านจึงสร้างโลกใหม่ อย่างไรก็ตาม ท่านถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งพิสูจน์ว่าโลกนี้คงอยู่เป็นนิรันดร์ โลกไม่ได้ไปสู่การทำลายล้างอย่างสิ้นซากได้ เพียงแต่โลกกลับมาไม่บริสุทธิ์และพ่อทำให้โลกบริสุทธิ์ เหตุนี้เอง พ่อเข้าไปในวัหรือพาหนะที่โชดดีนี้เพื่อที่จะทำให้ลูกไปเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา ทุกคนต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ มีเรื่องราวของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกันที่เขาถามว่าเขาจะสามารถแต่งงานกับลักษมีได้ไหม นาราดคือผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา เขาได้รับการบอกว่า: ก่อนอื่นใด มองดูใบหน้าของคุณ! ก่อนอื่นใด จากการเป็นลิงให้กลับมาเป็นค่างการอยู่ในวัด และแล้วท่านจึงจะสามารถแต่งงานกับลักษมี เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาเป็นค่างการอยู่ในวัด ทั้งหมดนี้ใช้กับเวลานี้ ใครกำลังบอกสิ่งนี้ทั้งหมดแก่ลูก? ชีพบาปกำลังนั่งที่กึ่งกลางหน้าผากของบราห์มาดาต้าและกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก เช่นที่ดวงวิญญาณของผู้นั่งกำลังนั่งที่หน้าผาก อย่างแน่นอนที่ท่านต้องกำลังนั่งถัดไปจากเขา พ่อที่เต็มไปด้วยความรู้กำลังอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่ลูก ด้วยสิ่งนี้จึงเป็นการง่ายสำหรับลูกที่จะดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ด้วยการดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองบาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่เช่นนั้น จะมีการลงโทษ ลูกจะไม่แม้กระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของ

ลูกประจำแห่งชัยชนะ เมื่อลูกว่าง ให้นั่งในความเงียบสงบเหมือนกับเต่าและควงกัจจกรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน อยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้าย สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นการตัดระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของสังคมทางโลกและกลับมาไม่บริสุทธิ์ อย่าได้จดจำผู้ใดอื่น เมื่อลูกตายโลกนั้นก็ตายไปจากลูก กลับมาปราศจากร่าง จงเป็นของพ่อ และบาปของลูกจะถูกเผาไป ทุกคนต้องตาย ดังนั้นใครจะร้องให้คร่ำครวญเพื่อใครกันเล่า? ในอิโรธิมา ทุกคนตายและไม่มีการหลงเหลืออยู่ที่จะร้องให้คร่ำครวญให้กับผู้ใด เหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องกลับไปจากดินแดนแห่งน้ำตา ในโลกที่สกปรกนี้ ทุกอวัยวะของทุกคนเต็มไปด้วยเชื้อโรค ดังนั้นเหตุใดลูกจึงควรจะจดจำสิ่งเหล่านั้นเล่า? ในยุคทองลูกจะไม่มีร่างกายเช่นนั้น ที่นั่นทุกอวัยวะจะมีกลิ่นหอม บาบากำลังทำให้ทั้งหมดที่สกปรกและมีกลิ่นเหม็นกลายเป็นดอกไม้ เหตุนี้เองท่านจึงต้องเข้ามาในโรงแทบยาหยาบๆ บาบาวุฒา: ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านแต่ให้ทำตามศรัทธา อย่าได้ชังแหวะในกิเลส ชีพบาบากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นอย่าได้ลืมท่าน อัจชะ

เพลง: ท้องฟ้ากำลังร้องเรียกหาแผ่นดิน...

พ่อผู้อาศัยบนท้องฟ้ากำลังร้องเรียกหาลูกผู้อาศัยบนผืนดิน เวลาที่ลูกต้องมาหาพ่อ ดังนั้นให้กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น พ่อจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแห่งสวรรค์แก่ลูก พ่อคือหัวหน้าตาลของทุกรูปแบบของความทุกข์ ลุงบ้านอาทั้งหมดเป็นเหตุของความทุกข์แก่ลูก การสละละทิ้งของลูกเป็นการสละละทิ้งโลกที่เป็นเช่นปีศาจของนรก ชันยาสซีเพียงแต่ทั้งบ้านของเขาลูกต้องลืมโลกที่สกปรกของนรกนี้ เมื่อผู้คนมีสมบัติเล็กน้อย พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์ ผู้คนอาจจะมั่งคั่งอย่างมากในเวลานี้ แต่หากพวกเขาล้มละลายหรือหากเครื่องบินชนกันทุกคนก็จบสิ้น ดังนั้นและแล้วพวกเขาเริ่มร้องให้คร่ำครวญ ไม่มีเรื่องของอุปติเหตุที่นั่น ไม่มีใครร้องให้คร่ำครวญที่นั่น บาบาวุฒา: โอเค หากลูกอยู่ในสวรรค์ ขอให้มีความสุข! พ่อมาที่นี่สำหรับคนจนผู้ที่อยู่ในนรก คนร่ำรวยให้ทานแก่คนจน คนร่ำรวยจะให้ทานแก่คนร่ำรวยไหม? พ่อมั่งคั่งที่สุด พ่อให้ทานแก่ผู้ที่ยากจน คนมั่งคั่งหลุดหายไปในความซาบซึ้งของสมบัติและแฟชั่น อัจชะ

บาบาอธิบายว่านี่คืออินทราพัสต์ (ท้องพระโรงของอินทรา) ที่นี้หงส์เก็บไข่มุก อย่างไรก็ตามผู้ที่ป็นนกกกระสาก็จะเก็บก้อนหิน เหตุนี้เองบาบาวุฒา: เพียงหงส์เท่านั้น (ผู้ที่เก็บคุณธรรม) ควรจะมาที่นี่ ไม่ใช่คนกระสา (ผู้ที่มองช้อบกพร่องของผู้อื่น) อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามศรัทธาของพ่อ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และมีประสบการณ์ความสุขเหนือประสาทสัมผัส

2. กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นต่อโลกนี้อย่างสิ้นเชิง อย่าได้จดจำร่างกายที่สกปรกของใคร

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้รับใช้โลกและจบสิ้นบ่วงพันธะของลูกด้วยพันธะแห่งงานรับใช้ ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว อย่าคิดว่าลูกอยู่ที่นั่นเพราะบัญญัติกรรมหรือบ่วงพันธะ ไม่เลย นั่นก็เป็นงานรับใช้เช่นกัน เมื่อลูกถูกผูกด้วยพันธะแห่งงานรับใช้ บ่วงพันธะของลูกจะจบสิ้น จนกว่าลูกจะมีจิตสำนึกในงานรับใช้ มิฉะนั้นบ่วงพันธะจะดึงลูก หากมีบ่วงพันธะ ย่อมมีกลิ่นแห่งความทุกข์ แต่ถ้ามีพันธะแห่งงานรับใช้ ก็จะมีความสุข ดังนั้น จบสิ้นบ่วงพันธะของลูกด้วยพันธะแห่งงานรับใช้ ไม่ว่าผู้รับใช้โลกจะอยู่ที่ใดในโลก เขาจะอยู่ที่นั่นเพื่อทำงานรับใช้โลก

คติพจน์: อยู่อย่างระมัดระวังรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ของลูกและจะไม่มีการเห็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ในตัวลูก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานพอได้มาปกป้องลูกจากทุกรูปแบบของการสำลัก(choking) เวลาที่ลูกกำลังไปจากกระท่อมของความทุกข์นี้สู่กระท่อมซึ่งปราศจากความทุกข์ ลูกกำลังก้าวข้ามแม่น้ำของยาพิษนี้
- คำถาม:** เมื่อนั่งในการจดจำระลึกถึง สิ่งใดสร้างอุปสรรคและสิ่งใดไม่สร้างอุปสรรค?
- คำตอบ:** เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง เสียงต่างๆ และเสียงดังนั้นไม่ได้สร้างอุปสรรค สิ่งเหล่านั้นเป็นอุปสรรคในความรู้ อย่างไรก็ตามอย่างแน่อนที่มายาจะสร้างอุปสรรคในการจดจำระลึกถึง เป็นในเวลาของการจดจำระลึกถึงที่มายาสร้างอุปสรรค เธอนำทุกรูปแบบของความคิดและความคิดที่เป็นบาปมา เหตุนี้เองبابาพูดว่า ลูกๆ ให้อยู่อย่างระมัดระวัง อย่าได้รับการชักของมายา จดจำชีพบาบาผู้ให้ความสุขที่เหลือประมาณแก่ลูกและผู้ที่เป็นหัวหน้าตาลของทุกความสัมพันธ์ ด้วยความรักอย่างมาก วิงอย่างรวดเร็วในการจดจำระลึกถึง
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้อ้อยอย่างเหนียวอ่อน จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานอยู่ในการจาริกแสวงบุญ โดยทั่วไปแล้วผู้ที่กำลังนั่งอยู่นั้นก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าอยู่ในการจาริกแสวงบุญ การจาริกแสวงบุญนี้หาข้อสรุปอย่างมาก เป็นการจาริกแสวงบุญของความสงบ การจาริกแสวงบุญของการไปสู่ดินแดนของความสงบ ในอาณาจักรของราวันลูกตายในขณะที่สำคัญ มีเรื่องเล่าของสัตยาวันสาวิตรี และไม่ใช่เธอได้นำดวงวิญญาณของสัตยาวันกลับคืนจากความตาย ในความเป็นจริงไม่มีเรื่องราวเช่นนั้น ที่เหลือครึ่งหนึ่งของวงจรความตายเกิดขึ้น ในเวลาสุดท้ายก็จะมีอาการสำคัญ พวกเขาไม่รู้วาระวันผู้ที่พวกเขาได้เผาหุ่นจำลองทุกปีนั้นเป็นศัตรูของเขา บาบาส่งว่า: พ่อได้มาเพื่อนำลูกออกจากกระท่อมของความทุกข์และพาไปสู่กระท่อมซึ่งปราศจากความทุกข์ซึ่งไม่มีการสำลักใด ที่นี่มีประเภทต่างๆ มากมายของการสำลัก มีการสำลักจากพ่อแม่ จากสามี จากลูกๆ ฯลฯ สามีก็ดักลูกไว้ในกิเลส พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากทุกรูปแบบของการสำลักนี้และพาไปสู่โลกใหม่ เวลาที่ปีกของดวงวิญญาณได้หักลง ดวงวิญญาณไม่สามารถโอบน้อมได้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง นี่คือการจาริกแสวงบุญของโยคะของสติปัญญาอย่างแท้จริง ได้มีการเขียนไว้ว่ามานมานะบาฟ (จดจ่อจิตใจของลูกกับพ่อ) พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ว่าเป็นการจาริกแสวงบุญ พวกเขาพูดว่ารามได้นากองทัพของลิงไปและพวกเขาก็ได้สร้างสะพาน ลิงจะสร้างสะพานได้อย่างไร? สะพานของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นเพื่อที่จะทำให้อ้อมข้ามแม่น้ำของยาพิษไปได้ พ่อได้สอนลูกถึงวิธีการที่จะว่ายน้ำในแม่น้ำนี้ ท่านคือคนพายเรือ ท่านพาอ้อมข้ามแม่น้ำของยาพิษไปสู่ชีวาလာยา มีคำกล่าวว่: เหตุใดเราจึงควรละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษเล่า? ความรู้ก็ถูกเรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ มีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความรู้ คัมภีร์จะไม่เรียกว่าเป็นความรู้ นั่นคือเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธา ยุคทองไม่สามารถมาถึงด้วยการอ่านคัมภีร์ ไม่สามารถมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้น ดังนั้นมันจะไม่เรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ของความรู้ นั่นเป็นความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยความรู้เริ่มแรกก็จะมีหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ 100% และแล้วลูกจะเฝ้าแต่ไต่ลงมาที่ละน้อย จะไม่พูดว่ามีการตกต่ำในยุคทองด้วย ไม่มีการพูดถึงความตกต่ำที่นั่น ในยุคเหล็กทุกคนอยู่ในการตกต่ำ ลูกรู้ว่าเป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความเมตตาต่อทุกคนและท่านเรียกว่าศรีศรี และแล้วผู้คนก็ได้ให้สมญาศรีศรีแก่ทุกคน เหล่าเทพนั้นได้รับการบอกเล่าว่าเป็นศรี: ศรีลักษมีและนารายณ์ ศรีรามและสีดา ผู้เดียวที่ทำให้ผู้มีชีวิตเหล่านั้นเป็นศรี (สูงส่ง) ถูกเรียกว่าเป็นศรีศรี(สูงส่ง 2 เท่า) ลูกสัญญากับพ่อว่าลูกจะไม่มีวันข้องแวะในกิเลส หากหลังจากทำสัญญาลูกทำความผิด มือขวาของพ่อ(ดาราบราช)ก็อยู่กับท่านด้วย ดาราบราชจะไม่ให้อภัยแก่ใคร พ่อฉันแผ่ตัว, ความรู้ก็แผ่ตัวและสถานภาพนั้นก็แผ่ตัว เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าไม่สามารถที่จะเป็นมนุษย์ที่ให้ศรีแก่ลูก พ่อได้สร้างสิ่งสร้างด้วยประชาธิปไตยบราห์มา ประชาธิปไตยไม่สามารถมีชีวิตในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างแน่นอนที่ท่านจะอยู่ที่นั่น ลูกๆ เข้าใจว่าในเวลานี้บราห์มาคือบราห์มิน ท่านได้รับอำนาจในการปกครองในอนาคต เหล่าเทพไม่สามารถปกครองในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นต้องมีการทำลายล้างโลกเก่า อย่างแน่นอนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ยังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่บ้าง ต้นอ่อนของต้นไม้ใหม่ของลูกยังไม่ได้หยั่งราก ก่อนหน้านั้นลูกเคยร้องเพลงท่านคือแม่และพ่อ ลูกเคยร้องสรรเสริญนี้เบื้องหน้าพวกเขาทั้งหมดแต่ลูกไม่เข้าใจสิ่งใด OK ให้พิจารณาดีๆ ว่า บราห์มาจะสามารถเป็นแม่ได้อย่างไร ลักษมีและนารายณ์มีอาณาจักรของเขาเอง ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นแม่และพ่อ ดังนั้นเป็นเวลาที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังเล่นบทบาทของแม่และพ่อในทางปฏิบัติ และแล้วก็มีการร้องสรรเสริญท่านในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในสิ่งนั้นด้วยเริ่มแรกพวกเขาเรียกชีพบาบาว่าท่านคือแม่และพ่อ และแล้ว

ภายหลังพวกเขาได้ฝ่าแค้นแห่งนั้น กับลักษมีและนารายณ์ และกับรามและสีดา พวกเขาไม่มีปัญญาใดๆเลย ชีพบาบาคือ หัวน้ำตาล พวกมนุษย์ทั้งหมดนี้ฝ่าแค้นสร้างคามทุกข์ในหนทางที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่เมื่อเปรียบเทียบกับแล้วพอให้ความสุขสูงสุดแก่ทุกคน พอคือผู้ประทาน พอให้ศรีมัทแก่ลูกๆว่า ลูกๆ ยิ่งลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเองและกลายเป็นเช่นดอกบัวมากเพียงใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพมากตามนั้น ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายความหมายของเครื่องประดับเหล่านี้ เพียงลูกเท่านั้นที่นำเครื่องประดับเหล่านี้มาใช้ พวกเขาได้ให้สัญลักษณ์เหล่านี้แก่วิชฌ พวกเขามักระทั่งให้ดวงตาที่ 3 แก่เหล่าเทพ ในความเป็นจริงลูกคือผู้ที่ได้รับดวงตาที่ 3 ด้วย มีคำว่า “ตรีเนตรี” และ “ตรีกาลดาร์ชิ ชัยโหม” ลูกๆดวงวิญญาณรู้ความหมายของสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก ในเวลานี้ ทุกสิ่งอยู่ในสติปัญญาของดวงวิญญาณ ร่างกายไม่ได้พูดว่า “ดวงตา จมูก หู ของฉัน” เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า “นี่คือร่างกายของฉันในรูปพระราชวัง” เวลานั้นดวงวิญญาณสำนึกรู้ว่าพวกเขามีบทบาทของ 84ชาติเกิดขึ้นที่ก้อยู่ภายในดวงวิญญาณ ประเด็นเหล่านี้แฝงตัวอย่างมาก ดวงวิญญาณเรียกว่าเป็นจรวดด้วย เมื่อดวงวิญญาณที่ต้องละร่างและไปยังลอนดอนเขาจะทำเช่นนั้นใน 1 วินาที ผู้คนได้สร้างจรวดที่เร็วมากที่หากลูกเริ่มการเดินทางของลูกในตอนเช้าจะไปถึงที่นั่นในตอนเย็น ก่อนหน้านั้นใช้เวลา 3-4 เดือนด้วยเรือกลไฟ แม้กระทั่งเวลานี้ก็ใช้เวลาหนึ่งเดือนด้วยเรือกลไฟ ด้วยเครื่องบินลูกใช้เวลาเพียง 1 วัน อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณเป็นจรวดที่เร็วที่สุดที่พวกเขาสามารถไปถึงที่ได้ก็ตามใน 1 วินาที ไม่มีใครสามารถมองเห็นพวกเขา ลูกๆ ดวงวิญญาณมีบทบาทที่รอบด้าน โอ เค อะไรคือบทบาทของดวงวิญญาณสูงสุด นับแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมาบทบาทของพ่อคือการประทานนิมิต พอทำให้ความปรารถนาของใครก็ตามที่จดจำพ่อด้วยความรักและความเลื่อมใสศรัทธานั้นสมหวัง เวลานั้นบทบาทของพ่อคือการให้ความรู้, การทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ พอทำให้ลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ เป็นเทพเจ้าที่ยิ่งใหญ่ (master gods) เป็นลูกๆ ของพระเจ้า ผู้ที่ได้ทำความพยายามในวงจรที่แล้วก็จะทำเช่นเดียวกันอีกครั้ง ลูกๆพูดว่าลูกมาที่นี่ในวงจรที่แล้ว เวลานั้นลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอีกครั้ง จากใคร? จากแม่และพ่อ สรัสวตีเป็นแม่ของทุกคน แม่ของเธอคือบราห์มานี้ ผู้ที่ไม่มีแม่ ชีพบาบาเองนั้นพูดว่า: ลูกเป็นภรรยาของพ่อ ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อจะรับประทานโดยไม่มีสามีของพ่อได้อย่างไร? โอ เค ดังนั้นทั้งชีพบาบาเราับประทานด้วยกัน ความซาบซึ้งนั้นมีชัยโหม ลูกเองก็พูดว่าบาบาเป็นอย่างเป็นสื่อกลางเพื่อหมั้นหมายลูกกับตัวท่านเอง ด้วยการทำตามศรีมัท ลูกทำให้ทุกคนสามารถหมั้นหมายกับพระเจ้าได้ พ่อได้ยกเลิกพันธะของกิเลสซึ่งบดบังจิตลูกเอาไว้ พ่อพูดว่า: จงนั่งบนกองไฟของความรู้และลูกจะกลับมาสวยงาม เหตุใดลูกจึงนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะและทำให้ใบหน้าของลูกสกปรกเล่า? ลูกรู้ความหมายของ “ชยัมชุนดร้า” ศรีลักษณะเคยสวยงามแต่เวลานี้เขาน่าเกลียด เวลานี้พ่อมาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ลูกคือนักเรียนของผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้นนี่คือโรงเรียน เราศึกษาในโรงเรียน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตามลูกไม่ต้องทำความพยายามในชุมนุมทางจิตอื่นๆ ที่นั่นลูกเพียงแต่รับฟังกิตะหรือกรันท์แล้วกลับบ้าน ที่นั่นไม่มีใครบอกให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์หรือไปในการจาริกแสวงบุญ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป การจาริกแสวงบุญทางร่างทั้งหมดจะจบสิ้น หากมีหิมะหรือเกิดอุบัติเหตุจะไม่มีใครไป แต่การจาริกแสวงบุญของลูกจะเป็นความเร็วของการชุมนุม การจาริกแสวงบุญของเราคือการไปสู่ชีวาလာยา ก่อนอื่นเราจะไปยังดินแดนของชีวา, ชีวาလာยาแล้วก็ไปดินแดนแห่งสวรรค์ซึ่งก่อตั้งโดยชีวา ทั้งดินแดนของชีวาและวิชฌเรียกว่าเป็นชีวาလာยาเพราะชีพบาบาทำให้ทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นชีพบาบาก่อตั้งราชวงศ์เทพในยุคทอง อัจชะ

ไม่สามารถมีอุปสรรคของเสียงดังใดในการจดจำระลึกถึง เป็นไปในการรับฟังความรู้ที่เสียงดังสร้างการรบกวน ผู้คนพูดว่า: ให้อยู่เงียบๆ ไม่เช่นนั้นจะเป็นการรบกวนในการจดจำระลึกถึง อย่างไรก็ตามเสียงดังไม่ได้รับรบกวนในโยคะ เป็นมายาที่สร้างอุปสรรค ลูกๆบรรดาต่อสู้กับมายา ลูกๆไม่ควรจะพ่ายแพ้ในสนามรบ มายาจะฝ่าแค้นชกลูก เมื่อมายาชกจุมลูก ลูกก็ล้มลง และแล้วลูกก็ลุกขึ้นแล้วเธอก็ชกจุมลูกอีกครั้งและลูกก็ล้มลงไปอีกครั้ง ดังนั้นพ่อพูดว่า: มายาชกลูกด้วยความโกรธและต้นหาราคะ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากๆ ในสิ่งนี้ อย่าได้ปล่อยให้ตนเองถูกมายาชก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำเครื่องประดับของความรู้ทั้งหมดมาใช้ และกลายเป็นผู้ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ตรีเนตรี และตรีกาลดาร์ชิ นั้นหมายถึง กลายเป็นเทพเจ้าที่ยิ่งใหญ่ (master god)

2. ขณะที่ลูกอยู่ในการตระหนักรู้ในดรามาราช มือขวาของพ่อ อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใด หลังจากทำสัญญาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อย่าได้ข้องแวะในกิเลส

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่จริงจัง ผู้ที่ขยันตะปุกเกลียวที่หลวมของความไม่ระมัดระวังด้วยการทำสัญญาที่มุงมั่นเหตุผลหลักว่าทำไมลูกจึงกลับมาหลวมในสัญญาของลูกคือความไม่ระมัดระวัง ตัวอย่างเช่นไม่ว่าเครื่องจักรอาจจะใหญ่เพียงใดก็ตาม ถ้าแม่ตะปุกเกลียวตัวเล็กหนึ่งตัวหลวม ทั้งเครื่องจักรก็ไร้ประโยชน์ ในทำนองเดียวกันเพื่อที่จะเติมเต็มสัญญาของลูก ลูกทำแผนที่ดีมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน แต่ตะปุกเกลียวตัวหนึ่งที่ทำให้ลูกอ่อนแอในความเพียรพยายามและแผนของลูกคือความไม่ระมัดระวัง สิ่งนั้นมาในรูปแบบที่ใหม่ เวลานี้จงขยันตะปุกเกลียวที่หลวมนั้น "ฉันต้องกลับมาตัดเทียมกับพ่อ" ด้วยการมีความคิดที่มุงมั่นนี้ลูกจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่จริงจัง

คติพจน์: ทักษะคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด คือรากฐานของความเข้ามาใกล้ของเวลา

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่าไม่ได้ของมาเจวาริ -23/01/57

ทั้งโลกรู้ว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียวและบ้างพิจารณาพระเจ้านั้นว่าเป็นพลัง บ้างพูดว่าท่านคือธรรมชาติ(kudrat) ในสาระผู้คนเชื่อในพระเจ้าในรูปใดรูปหนึ่งอย่างแนบแน่น ดังนั้นพวกเขาเชื่อในอะไรก็ตาม สิ่งนั้นต้องเป็นบางสิ่ง เพราะเหตุนี้เองจึงได้มีชื่อนั้น อย่างไรก็ตามมีความคิดเห็นมากมายเกี่ยวกับสิ่งนั้นเท่ากับที่มีผู้คนในโลกนี้ แต่ทว่าสิ่งนั้นก็ยังเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น ในสิ่งนั้นมีความคิดเห็นหลัก 4 รูปแบบ บ้างพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน บ้างพูดว่า ธาตุบราห์มานั้นอยู่ทุกหนแห่ง พวกเขาพูดว่า มีเพียงธาตุบราห์มานั้นทุกหนแห่ง บ้างพูดว่าพระเจ้าคือสัจจะ และพูดว่ามายาคือความหลอกลวง บ้างพูดว่าไม่มีพระเจ้าเลย, มีเพียงธรรมชาติและธรรมชาติ ผู้คนเช่นนี้ไม่เชื่อในพระเจ้า เหล่านี้คือความคิดเห็นบางประการ พวกเขาคิดว่าโลกคือวัตถุธาตุและคิดว่าไม่มีสิ่งใดอื่นอีก พวกเขามีความเชื่อในโลก แต่พวกเขาไม่เชื่อในผู้เป็นนาย พระเจ้า ผู้ที่ได้สร้างโลก มีความคิดเห็นมากมายเท่ากับที่มีผู้คนในโลก ในที่สุดแล้ว เป็นพระเจ้าท่านเองผู้ที่มาและทำการตัดสินใจเกี่ยวกับความคิดเห็นเหล่านี้ทั้งหมด พระเจ้ามาและตัดสินใจเกี่ยวกับโลกนี้ นั่นคือ เพียงผู้เดียวผู้มีทุกพลัง สามารถอธิบายเกี่ยวกับสิ่งสร้างของท่านโดยกว้างขวาง ท่านผู้เดียวให้คำแนะนำของผู้สร้างแก่เราและแล้วท่านก็แนะนำสิ่งสร้างของท่านให้แก่เรา ด้วย

บางคนถามคำถามเช่นนี้ว่า: มีข้อพิสูจน์อะไรว่าพวกเราเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้สามารถอธิบายได้ว่า: เมื่อพวกเราพูดว่าพวกเราเป็นดวงวิญญาณ ลูกๆของเจ้านั้น และแล้วนี่คือสิ่งที่ต้องถามตนเอง เมื่อฉันเฝ้าแต่พูดว่า “ฉัน ฉัน” ตลอดทั้งวัน นั่นคือพลังอะไรและผู้เดียวผู้ที่เราจดจำนั้นเป็นอะไร กับเรา? เมื่อเรามีการจดจำใครผู้หนึ่ง แน่หนอนว่าเป็นเพราะเรา ดวงวิญญาณต้องการบางสิ่งผ่านใครผู้หนึ่ง เป็นเพียงเมื่อเราจดจำท่านในทุกขณะที่เราจะมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลผ่านท่าน จงมองดู ไม่ว่าอะไรก็ตามที่มนุษย์ทำ เขามีความปรารถนาที่บริสุทธิ์อย่างใดอย่างหนึ่งในจิตใจของพวกเขาอย่างแนบแน่น บ้างปรารถนาความสุข และบ้างปรารถนาความสงบ ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ความปรารถนาอย่างใดเกิดขึ้น แน่หนอนมีผู้ที่จะได้รับ และผู้ที่เติมเต็มความปรารถนานั้น แน่หนอนต้องเป็นผู้ให้อย่างแนบแน่นเพราะเหตุนี้เองท่านได้รับการจดจำ ดังนั้นเวลานี้มีนัยสำคัญเกี่ยวกับว่าท่านเป็นใครจะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างสมบูรณ์ พลังที่กำลังพูดอยู่คือฉัน ตนเอง ดวงวิญญาณ ที่มีรูปเป็นเช่นจุดแห่งแสง เมื่อคนจากร่างที่มีตัวตนของเขา แสงนั้นก็เคลื่อนออกไปจากร่างกาย ถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏให้เห็นด้วยดวงตาทั้งสองนี้ นี่พิสูจน์ว่าดวงวิญญาณไม่มีรูปที่เป็นตัวตนแต่ผู้คนตระหนักรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นได้จากร่างไปแล้ว ฉะนั้นเราจะเพียงเรียกสิ่งนั้นว่าดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณซึ่งมีรูปแห่งแสง ดังนั้น พระเจ้า ผู้เดียวผู้สร้างดวงวิญญาณจะเป็นเช่นเดียวกันกับดวงวิญญาณอย่างแนบแน่น ใครเป็นอย่างไรรู้ว่าอะไรก็ตามที่เขาสร้างก็จะเป็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นเหตุใดเราจึงพูดถึงดวงวิญญาณสูงสุดว่าท่านสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับเราดวงวิญญาณทั้งหมด นี่เป็นเพราะว่าท่านไม่ได้รับผลกระทบของมายาต่อท่าน แต่เราดวงวิญญาณได้รับผลกระทบโดยมายาอย่างแนบแน่นเพราะว่าเราเข้ามาในวงจร ของการเกิดของการตาย นั่นคือความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด อัจชะ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บาร์ตที่เคยมั่งคั่งอย่างมากในเวลานี้ได้อยุ่อย่างยากจน เพียงพอเท่านั้นที่ทำให้บาร์ตที่ยากจนนี้มั่งคั่งอีกครั้ง

คำถาม: ใครคือผู้ที่มีโชคที่สุดของลูกๆ ผู้เป็นโกปและโกปี และอย่างไร?

คำตอบ: ผู้ที่มีโชคที่สุดคือผู้ที่ทำการร่ายรำของความรู้ของพระเจ้า พวกเขาคือผู้ที่จะไปสู่ยุคทองและร่ายรำกับเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกๆ ที่มีโชคเหล่านั้นได้อุทิศตนเองต่อพ่ออย่างสมบูรณ์ในเวลานี้และพูดว่า: บาบา ฉันเป็นของท่าน ไม่มีสิ่งใดเป็นของฉัน ท่านทำให้ฉันกลายเป็นนายแห่งสวรรค์และดังนั้นเหตุใดฉันจึงไม่อุทิศตนเองต่อท่านเล่า?

โอมซานติ พอกำลังให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆ: โอ ลูกๆ ชาวบาร์ต ลูกๆ ไດ? ผู้ที่กราบไหว้บูชาเหล่าเทพ พวกเขาเชื่อว่าเทวดาและเทวีผู้ที่เป็นที่รักพิเศษของพวกเขาคือเทพที่ยิ่งใหญ่ ชาวคริสเตียนกราบไหว้บูชาพระคริสต์ ชาวพุทธกราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้า ชาวเจนกราบไหว้บูชามหาวิระ พวกเขาทั้งหมดกราบไหว้บูชาหรือจดจำผู้นำของศาสนาของเขาเอง มีวัดของเหล่าเทพ วัดของชีวาก็รวมอยู่ในนั้นด้วย ท่านนั้นไม่มีตัวตน บราห์มา วิชณะและชางกาคือผู้ที่ละเอียดอ่อนขณะที่ลักษมีและนารายณ์ รัมและสีดา จากัดอัมบาและจากัดบิดานั้นมีตัวตน ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ดังนั้น บาบาจึงพูดกับผู้กราบไหว้บูชาเหล่าเทพว่า: จงมีความอดกลั้น! เวลานี้กำลังมีการก่อตั้งสวรรค์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์นั้นเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้นับเป็นเวลา 5, 000 ปีนับตั้งแต่เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ อาณาจักรของสีดาและรัมเริ่มต้นเมื่อ 3,750 ปีที่แล้ว เพียงลูกๆ ผู้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดขึ้นจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกลบราห์มินรู้อย่างนี้ เป็นเพราะทุกคนในโลกอยู่ในความมืด พวกเขาจึงไร้สติปัญญาอย่างสมบูรณ์ อธิบายแก่พวกเขาว่าหนึ่งนั้นเป็นพ่อทางโลกของเขาและอีกหนึ่งนั้นเป็นพ่อจากเหนือโลกนี้ ท่านเป็นผู้สร้างโลกใหม่ ผู้เป็นพ่อนั้นก็สร้างบ้านใหม่ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสร้างโลกใหม่ เวลานี้ผู้คนของบาร์ตได้อยุ่อย่างคดโกงในศาสนาของพวกเขา พวกเขาไร้สรเสรีญเหล่าเทพ: ท่านนั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม... ค่ายกย่องนี้ไม่ได้เป็นไปสำหรับผู้คนของศาสนาอื่น ไม่มีใครของศาสนาอื่นจะไร้สรเสรีญเช่นนี้แก่เทพเจ้าผู้เป็นที่รักพิเศษของพวกเขา ลูกจะพบผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาของเหล่าเทพในวัดลักษมีและนารายณ์ ลูกจะพบผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาของศรีกฤษณะในวัดกฤษณะ ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของบาร์ตในยุคทอง นั่นหมายถึงผู้คนของบาร์ตเป็นนายในยุคทอง บาร์ตเคยมั่งคั่งและรุ่งเรืองอย่างมากเมื่อเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือการซาโยคะโบราณที่ง่ายตายและความรู้ที่ง่ายตายของบาร์ต เวลานี้ศาสนาเทพนั้นเก่าแก่และผู้คนได้หลงลืมไปแล้วว่าใครก่อตั้งศาสนาเทพ บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกคือบราห์มินผู้ที่เป็นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน บราห์มินของยุคเหล็กเหล่านั้นเองก็พูดว่าพวกเขาเป็นของราชวงศ์ของประชาธิปไตยบราห์มาด้วย แต่พวกเขาไม่รู้วามือใดที่บราห์มาได้มา ในเวลานี้ลูกอยู่ในรูปในทางปฏิบัติ ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยมีชีวิตอยู่และปกครองในบาร์ตในอดีต ไม่มีมนุษย์ใดสูงส่งยิ่งไปกว่าพวกเขา ผู้คนไม่รู้ว่าเป็นเวลาที่ปีมาแล้วนับจากยุคทอง พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายล้านปี ผู้ที่เขียนคัมภีร์ได้เขียนความคิดเห็นของพวกเขาเองลงไป เวลานี้พอกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของบาร์ต แน่นอนที่ลูกต้องมาที่นี่ในเวลาสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิด สกลนี้ เป็นสกลของชาวบาร์ตของศาสนาเทพ ไม่ได้เป็นวงศ์สกลของศาสนาอื่นที่มาในภายหลัง เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินของสกลบราห์มา เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกๆ เป็นผู้แม่นนั้นก็ถูกเรียกว่าเป็นแม่ของบาร์ตผู้ที่เป็นจิตของซัคติ(พลัง) ลูกพูดด้วยเช่นกันว่ามีการจุติใหม่จากัดอัมบา ชีพบาบาได้จุติลงมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ท่านทำให้ลูกๆ เป็นลูกของท่าน ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เป็นนายของบราห์มันด์ ท่านไม่สามารถเรียกว่าเป็นนายของโลกนี้ ท่านคือพ่อ แต่ท่านไม่ได้เป็นนาย นี่คือการเริ่มต้นที่ลึกลับด้วย ท่านเป็นผู้สร้างและดังนั้นท่านควรจะเป็นนายของสิ่งสร้าง แต่บาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของสวรรค์ที่พ่อก่อตั้งขึ้น พ่อทำให้ลูกๆ กลายเป็นนาย ทุกคนในโลกพูดว่าพระเจ้าคือนายของโลก อย่างไรก็ตาม ท่านเป็นเพียงนายที่สร้างสิ่งนั้น ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะทำให้ลูกๆ สูงส่งยิ่งกว่าตัวพ่อเอง พ่อคือผู้รับใช้ ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูกๆ แล้วจากไป พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกมีค่า สร้างโลกใหม่และ ทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลกนั้นแล้วก็ปลดเกษียณ ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นนายของบราห์มันด์เพราะลูกคือลูกๆ ของผู้เป็นนายของบราห์มันด์ ลูกเองเช่นกันจะไปยังธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่และดังนั้นลูกก็จะถูกเรียกว่านายของ

บราห์มันด์ ถึงแม้ว่าลูกดวงวิญญาณอยู่ในรูปที่มีชีวิต ที่นั่นด้วย ลูกก็ไม่ได้มีอวัยวะใดๆ เมื่อลูกอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกเป็นนายของบราห์มันด์และแล้วลูกก็จะกลายเป็นนายของโลก และแล้วลูกก็ต้องเสียโชคของอาณาจักรไป ไม่ใช่ทั้งเหล่าเทพและศูทรที่จะสามารถมีความรู้นี้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้นี้ บาบากำลังอธิบายสิ่งที่ลึกล้ำอย่างมาก พ่อพูดว่า: เพียงลูกเท่านั้นที่มีบทบาทของนักแสดงเอก จากัดอัมบาคือเทวีแห่งความรู้ และแล้วเธอก็ได้กลายเป็นเจ้าหญิงและสิ่งเดียวกันก็ใช้กับลูก ไม่ใช่ว่าเพียง 2-4 คนมีบทบาทของพวกเขาที่นั่น การประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกและสูญเสียสิ่งนั้นไปเป็นการละเล่นสำหรับผู้คนของชาวบาร์ต ชาวบาร์ตเคยเป็นนายของโลก ในขณะที่วันนี้พวกเขาได้อยู่อย่างลุ่มละลาย ไม่มีแม้กระทั่งอาณาจักรของราชาที่ไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป เวลานี้เป็นการปกครองของประชาชน มีคำกล่าวที่ว่า: ศาสนาคืออำนาจ พ่อผู้ทรงอำนาจกำลังก่อตั้งศาสนาเทพ ท่านให้อำนาจแก่เราอย่างมากมายอย่างมากที่เรากลายเป็นนายของโลก มีศาสนาแบบไม่ถาวรในบาร์ต ผู้ที่อยู่ในกุจราท(Gujarat) ก็พูดว่าพวกเขาเป็นกุจราตี (Gujaratis) เคยมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นในยุคทอง พ่อพูดว่า: พ่อกำลังให้ความรู้ของกิตะแก่ลูกอีกครั้ง ลูกจะเฝ้าแต่ดื่มด่ำทิพย์ของความรู้ตราบเท่าที่ลูกยังมีชีวิต มีภาระของหลายชาติเกิดที่นับไม่ถ้วนที่ต้องถูกขจัดทิ้งไป พวกเขาได้แสดงสนามรบและได้ใส่ชื่อของกฤษณะ พระเจ้าพูดว่า: พ่อเข้ามาในพาหนะนี้และทำให้ลูกยืนอยู่ในสนามรบเพื่อทำให้ลูกนั้นเอาชนะมายา พ่อทำให้ลูกยืนอยู่ที่นั่นด้วย ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายาแล้วก็จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้คนเหล่านั้นพูดสิ่งนี้กับเหล่าทหาร ฯลฯ มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ลูกควรจะไปที่วัดและทำงานรับใช้ที่นั่น บอกพวกเขาว่า เพียงลักษมีและนารายณ์เท่านั้นที่เคยเป็นนายของบาร์ต ทำจิตพจน์ เช่น “ชาวบาร์ตเคยเป็นนายของสวรรค์ เวลานี้ท่านได้สูญเสียทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของท่านไปแล้ว” ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงกฤษณะและสงครามมหาภารตะ ผู้คนทำการเพ่งเพียรทางจิตในความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อบรรลุถึงพระเจ้า พวกเขาเรียกหาพระเจ้าเพื่อให้ท่านมาและปลดปล่อยพวกเขาจากมายาราวัน มีความปั่นป่วนอย่างมากมายทุกหนแห่ง เมื่อสงครามเกิดขึ้น ลูกจะไม่ได้รับอาหารหรือเสื้อผ้า ฯลฯ พวกเขาเรียกบอมเบย์ว่าเป็น “*ควีนออฟอินเดียน*” (ราชินีแห่งอินเดีย) เพราะพวกเขาไม่รู้เรื่องความสุขของสวรรค์ พวกเรารู้ทั้งหมดนั้นและดังนั้นเราจึงเฝ้าแต่ร้ายร้ายอยู่ภายใน ความรู้ที่นั่นกล่าวได้ว่าเป็นการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ความรู้ใด? ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เวลานี้ใช้สติปัญญาของลูกและมองดูว่าลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้อย่างไร! เหล่าเทพผู้ที่เคยบริสุทธิ์เวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องมองหาพวกเขา ลูกจะพบพวกเขาในวัดในไม่ช้า และแล้วพวกเขาก็จะมีความสุขด้วยเช่นกัน วัดของจากัดอัมบาอยู่น้อยต่ำกว่า อยู่ด้านล่างภูเขา ในความเป็นจริงวัดทั้งสองควรจะอยู่ด้วยกัน ลูกรู้ว่าลูกสาวของบราห์มาจะกลายเป็น*เจ้าหญิงอันดับหนึ่ง* ลูกสามารถบอกประวัติชีวิตของ 84 ชาติเกิดของจากัดอัมบาแก่พวกเขา ลูกรู้ประวัติชีวิตของชีพบบา ไม่ใช่ว่าท่านอยู่ในก่อนกรวดก่อนหิน ก่อนหน้านั้นเราเองก็เคยคิดเช่นนั้น ในเวลานี้แม้กระทั่งผู้นี้ก็พูดว่า: ก่อนหน้านั้นพ่อเคยคิดว่าตัวพ่อเองนั้นสูงส่งมาก ธุรกิจที่สูงที่สุดคือธุรกิจเพชรพลอย แต่แม้สูงยิ่งไปกว่านั้นคือธุรกิจของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ ผู้คนนั้นสวมแหวนนพเก้านั้นก็เปรียบเทียบกับได้กับความรู้นี้ด้วย ก่อนหน้านั้น ลูกไม่รู้สิ่งใด วันนี้ สิ่งหลักที่กำลังมีการอธิบายแก่ลูกก็คือดวงวิญญาณสูงสุดคือนายของบราห์มันด์และเป็นผู้สร้างโลก ท่านไม่ได้ปกครองอาณาจักร ท่านให้อาณาจักรแก่พวกเราลูกๆ เราต้องประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรแต่แล้วก็สูญเสียอาณาจักรไป ลูกควรที่จะรู้ว่าลูกได้ใช้กี่ชาติเกิดในอาณาจักรที่ลูกได้สูญเสียไป และลูกใช้กี่ชาติเกิดในอาณาจักรของลูกเอง อะไรอื่นอีกที่ลูกต้องการ? เป็นเพราะการมีสำนึกที่เป็นร่าง มนุษย์จึงห้อยกลับหัว เวลานี้ได้มีการทำให้ลูกกลับมาในทิศที่ถูกต้อง เมื่อบางคนตาย ใบหน้าของเขาก็ถูกหันไปยังอีกทิศหนึ่ง เวลานี้ใบหน้าของเราตรงไปสู่อาณาเขตสูงสุด เราจะละร่างของเราแล้วตรงไปที่นั่น อัจชะ พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะมหาพาพ่อ การจัดขึ้นเรียนข้างนอกที่นั่นในความไม่มีขีดจำกัดนั้นก็ดีมาก ภายในห้อง บาบารู้สึกเป็นเหมือนกรงขังของครุฑ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดต้องการทุกสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เป็นนายที่แสนจะยิ่งใหญ่ของความไม่มีขีดจำกัดได้มาและนั่งอยู่ภายในสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด (ร่างกายนี้) เพื่อรับใช้ลูก ท่านต้องเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จากไม่บริสุทธิ์ พ่อทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์ เป็นนายแห่งสวรรค์แล้วพ่อก็จากไป เวลานี้จะมีความปั่นป่วน ผู้ที่อ่อนแอก็จะตายเพียงได้เห็นสิ่งต่างๆ เช่นนั้น บางคนซื้อคอกอย่างมาจากการได้เห็นใครบางคนตายที่พวกเขาเองนั้นจะตายไปด้วย ลูกต้องกลับมาเข้มแข็งอย่างมาก ได้เป็นที่จดจำว่า: ความสุขสำหรับผู้ล่าและความตายสำหรับเหยื่อ เวลานี้เรากำลังจะกลับมามีค่าควรแก่สวรรค์ พ่อพูดว่า: ประตูจะเปิดขึ้นด้วยสงคราม เวลานี้ กลับไปกันเถิด! เวลานี้การละเล่นได้จบลงแล้ว บาบาคือ*ผู้นำทางจิต* ท่านได้พาลูกไปสู่ดินแดนทางจิต เหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อเพื่อที่ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก บางคนมีชีวิตที่สั้นมากที่นี่ พวกเขามีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากในครุฑ ทันทันที่ทหารกลิ้งก้านเห็ด เขาก็ตายและแล้วก็ไปในที่บางแห่งอื่นที่มีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานต่อไป สำหรับการกระทำของเขา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เข้าถึงเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านี้ในสติปัญญาของลูก! ไปวัดแล้วทำงานรับใช้! นี่ลูกเรียกว่าเป็นการทำความเพียรพยายาม อย่าได้หวาดกลัว! ผู้ที่เป็นของศาสนาของลูกก็จะถูกยิงด้วย

ลูกหนู ลูกควรที่จะไปหาชั้นยาสี่ด้วย หากลูกเห็นว่าพวกเขาเป็นเหมือนกับก้อนหิน และแล้วก็อย่าได้กัดพวกเขา (ตัวอย่างของแมลงป่องที่จะไม่ต่อยก้อนหิน) ลูกควรลองดูกับสิ่งนั้น ด้วยการลองพยายามทีละน้อย ในที่สุดลูกก็จะได้รับความสำเร็จ ลูกนั้นยังไม่ได้พัฒนาพลังกำลังของความรู้และโยคะและเหตุนี้เองลูกจึงยังไม่ได้อธิบายแก่นชั้นยาสี่ และเหล่าราชา ฯลฯ จานาก ปาริคิทธิ ชั้นยาสี่ ฯลฯ ทั้งหมดมาในเวลาสุดท้าย หากลูกให้ความรู้แก่พวกเขาในเวลานี้ อิทธิพลของพวกเขาจะลดลงไป ในเวลานั้น (เมื่อพวกเขามาภายหลัง) ลูกก็จะพูดว่า: สายเกินไป! บาบามาเพื่อที่จะเติมเต็มอารมณ์ของพวกเขาแต่พวกเขาไม่มา ให้คิดถึงวิธีการทำงานรับใช้เสมอ พิมพ์คำเชื่อเชิญ! สร้างความคิดใหม่ๆ! งานรับใช้เกิดขึ้นตามละคร พวกเราเฝ้าดูทุกอย่างเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พระเจ้าพูดกับลูกๆ ผู้เป็นโกปและโกปีก้า พระเจ้าคือโกปีวัลลภ พ่อของโกปและโกปี ท่านคือพ่อ โกปและโกปีทั้งหมดอยู่ที่นั่น พวกเขาจะไม่อยู่ที่นั่นในยุคทอง นี่คือการร่ายรำของความรู้ของพระเจ้า และแล้วลูกก็จะไปที่นั่นและร่ายรำกับเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกๆ นั้นมีโชคอย่างมาก เพียงแต่อุทิศตนเอง: “بابา ฉันเป็นของท่าน เหตุใดฉันจึงไม่อุทิศตัวฉันเองต่อท่านเล่า? ท่านกำลังทำให้ฉันกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ นี่คือการได้ที่ยิ่งใหญ่มาก” ทุกคนกำลังจะถูกฝังในสุสาน จะมีสุสาน (คาบรีสถาน) และแล้วก็มีดินแดนของเทวดานางฟ้า (ปารีสถาน) เดลีเคยเป็นปารีสถาน; เหล่าเทพกล่าวได้ว่าเป็นเทวดานางฟ้าของปารีสถาน ซึ่งเวลานี้เป็นสุสานอัมชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงความซาบซึ้งเสมอว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของบราห์มันด์และของโลก และแล้วลูกบราห์มินก็จะกลายเป็นเทพ
2. ทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง อย่าได้แม้กระทั่งหวาดกลัวความตาย คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เข้าถึงความรู้นี้และรับใช้ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นเกมของการสร้างข้อแก้ตัวและกลายเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ของความเคารพตนเอง ลูกๆ ผู้ที่รู้วิธีการเล่นเกมของกันสร้างข้อแก้ตัวพูดว่า "ถ้ามันไม่ได้เป็นสำหรับสิ่งนี้ มันจะเป็นเช่นนั้น" "ผู้นี้ได้ทำสิ่งนี้" หรือ "สถานการณ์เป็นเช่นนั้น..." เวลานี้จบสิ้นภาษาของการมีข้อแก้ตัวและทำสัญญาที่มุ่งมั่นนี้ว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้นฉันต้องกลับมาหัดเทียบกับพ่ออย่างแนบแน่น ไม่ใช่ว่าฉันจะเพียงกลับมาเพียบพร้อมเมื่อผู้อื่นให้ความร่วมมือของพวกเขาเท่านั้น แทนการพูดในลักษณะนี้ จงเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่และให้ความร่วมมือ ความรัก และความเห็นอกเห็นใจ เพราะการให้คือการได้รับ เมื่อลูกมีความรู้สึกนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่ของความเคารพตนเองและมีความเคารพตนเอง

คติพจน์: เมื่อลูกมีการวางเฉยในสำนักของ "ฉัน" และ "ของฉัน" แล้วลูกจะเป็นที่กล่าวได้ว่าการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ในเวลานี้พระเจ้าตัวท่านเองอยู่เบื้องหน้าลูก ท่านได้มาพร้อมกับของขวัญของดินแดนสุขาดี ดังนั้นคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** พรใดที่พอให้แก่ลูกๆ ของท่าน?
- คำตอบ:** การทำให้ลูกๆเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้เหมือนกับตัวท่านเองคือพรของท่าน และบนพื้นฐานของความรู้นี้ ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นศรिनารายณ์ บาบาสวดว่า: ลูกๆ พอให้คำสอนราชาโยคะแก่ลูก และทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้พรเช่นนั้นแก่ลูกได้
- เพลง:** โอบกอดฉันไว้ มิตรร่วมการเดินทางของฉัน มิตรร่วมการเดินทางของฉัน ฉันจะสามารถบอกท่านได้ อยากรู้ว่าฉันรักท่านมากเพียงใด

โอมซานติ ในเวลานี้ ผู้ที่อยู่ในช่วงพันธะกำลังเรียกหาเพราะทั้งโลกนั้นไม่มีความสุข ในพวกนั้นโกปีก้าไม่มีความสุขมากที่สุด พวกเขาร้องเพลงว่าพวกเขาไม่สามารถทนได้อีกต่อไป ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฝ้าแต่เรียกหาพระเจ้า แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร โกปีก้าที่นี้รู้อะไรแต่พวกเขาไม่มีความสุขและอยู่ในช่วงพันธะ พวกเขาต้องการพ่อที่จะทำให้พวกเขากลายเป็นพวงมาลัยรอบคอท่าน ลูกประจำของรูตราของชีวานั้นโด่งดังอย่างมาก บราห์มินั้นต้องการอยู่รอบคอของชีพาบาเพราะในเวลานี้ชายและหญิงทั้งหมดเป็นพวงมาลัยรอบคอที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกสาวทั้งหมดต้องการกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพระเจ้า เป็นเพราะพ่อนั้นอยู่เบื้องหน้าพวกเขาที่พวกเขาพูดเช่นนั้น เมื่อผู้คนถือสัตย์ ปฏิญาณพวกเขาก็พูดว่า พวกเขาจะพูดสัจจะด้วยการรู้ว่าพระเจ้าอยู่เบื้องหน้าพวกเขา แม้แต่รัฐมนตรีที่สำคัญของรัฐบาลก็ถือสัตย์ปฏิญาณ พวกเขาถือกิตะไว้ในมือของเขาเพราะเป็นคัมภีร์ศาสนาของบาร์ต พวกเขาถือสัตย์ปฏิญาณในนามของพระเจ้าผู้เดียว พวกเขาไม่ได้พูดว่าทุกคนพระเจ้าอย่างแน่นอนและเหตุนี้เองพวกเขาจึงกำลังถือสัตย์ปฏิญาณในนามของทุกคน! ดังนั้น พ่อต้องได้ปรากฏตัวอยู่ในบางขณะ ท่านไม่ได้มาอยู่ที่นี่ในเวลานี้ ท่านอยู่ในทุกหนแห่งเพียงเพื่อลูกๆผู้ที่ท่านกำลังสอนพวกเขาอยู่ ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวาและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้มา ท่านได้มาอย่างไร? ท่านได้ทำอะไรเมื่อท่านมา? ไม่มีใครรู้อะไร มีวัดที่ใหญ่โตอย่างมากให้แก่โสมนาถแต่ผู้คนก็ไม่ว่าท่านได้ทำอะไรเพราะพวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะแทนชื่อของชีวา พวกเขาได้นำยุคแห่งการบรรจบพบกันออกไปและได้เขียนเกี่ยวกับยุคทองแดง ลูกๆรู้ว่าท่านนั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีรูปที่มีตัวตนเหมือนกับมนุษย์ เวลานี้ท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกได้เห็นท่านปรากฏอยู่ที่นี้ ท่านเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติอย่างแท้จริง ท่านให้ความรู้ นั่นคือความปิติของท่าน ด้วยความปิติของความรู้นี้ ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ท่านเองนั้นกำลังสอนลูกด้วยร่างของบราห์มา พ่อเองนั้นพูดว่า:ลูกๆผู้เป็นที่รัก พ่อได้สอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา กฤษณะไม่สามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ ท่านเองนั้นได้กลายเป็นราชาเหนือราชา จะไม่ได้มีเพียงกฤษณะเดียวหรือลักษมีและนารายณ์ที่นั่น จะมีทั้งสุริยวงศ์ที่นั่น มายานั้นได้แย่งชิงอาณาจักรของเขาไปในเวลานี้ เวลานี้พ่อได้มาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวอีกครั้ง เวลานี้พ่อปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกๆบราห์มิน พ่อได้มาจากดินแดนที่ไกลโพ้นและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้นำของขวัญให้แก่ลูก เมื่อพ่อทางร่างกลับมาจากบางแห่ง เขาก็นำของขวัญมากมาย ผู้เดียวนี้คือพ่อของทั้งหมดผู้ที่ทุกคนได้จดจำท่านอย่างมาก ท่านมาจากดินแดนไกลโพ้นและดังนั้นท่านจึงไม่ได้มาที่นี่เมื่อเปล่า พ่อพูดว่า:พ่อนำของขวัญให้แก่ลูกซึ่งไม่มีมนุษย์ใดสามารถนำมาได้ พ่อนำสวรรค์ ดินแดนสุขาดีมา นี่มาเป็นของขวัญที่ใหญ่โตมาก! บาบาสอนให้ฉันมีลูกว่าลูกนั้นมีความสุขมากเพียงใดที่นั่น ทุกส่วนของร่างกายนั้นหอมมาก ทุกส่วนของร่างกายของลักษมีและนารายณ์นั้นก็มีกลิ่นหอม แต่ร่างกายนี้เต็มไปด้วยเชื้อโรค บาบานั้นได้นำแมลงมาแล้วก็เปลี่ยนแมลงให้กลายเป็นแมลงที่ส่งเสียง ร่างกายที่นี้มีโรคภัย และเต็มไปด้วยเชื้อโรค ร่างกายที่นั่นสวยงามอย่างมาก ในวัด พวกเขามีรูปบูชาที่แสนจะสวยงาม มีความแตกต่างมากมาย อย่างมากระหว่างร่างกายที่นี้ในเวลานี้และร่างกายเหล่านั้น เป็นเรื่องของ 5,000 ปี บาร์ตนั้นเคยเป็นอินทราพัส (ท้องพระโรงของอินทรา) ที่นั่น ดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และร่างกายก็บริสุทธิ์ด้วย บาบาสอนลูกจากโหดหินให้เป็นโหดทองคำ พ่อรับใช้ลูกอย่างเต็มที่และเปลี่ยนแปลงลูกอย่างสมบูรณ์! พ่อมีบทบาทใด! และท่านก็เล่นบทบาทของครูและสัตบุรุษด้วย ท่านไม่ได้มีพ่อ ครูหรือกูรู พ่อทางร่างของลูกนั้นก็จะมีพ่อ ครูและกูรูอย่างแน่นอน ชีพาบาสวดว่า: พ่อไม่มีใครอย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้หน้าที่การงานของท่าน จนกว่าพวกเขาจะรู้เกี่ยวกับสวรรค์ ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะไม่สามารถรู้ว่าพวกเขาอยู่ในนรก ลูกได้ยินจากคัมภีร์กรันท์ว่าพระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรกอย่างไร อยากรู้ก็ตาม พวกเขาไม่คิดว่าตนเอง

เป็นเสื้อผ้าที่สกปรกนั้น พ่อได้มาให้ความรู้เพื่อที่จะทำให้ผู้ที่นำเกลียดนั้นสวยงาม ในเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นพระอาทิตย์และพระจันทร์แห่งความรู้ ชันยาสซีไม่สามารถทำให้หนทางครอบครัวบริสุทธิ์ได้ พวกเขาไม่สามารถพูดว่าพวกเขาจะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา พวกเขาเป็นของหนทางสันโดษ พวกเขาได้ทิ้งบ้านของพวกเขาเนื่องจากความกลัว แต่ไม่มีความกลัวที่นี้ ลูกๆได้มาหาพ่อ และพวกเขาก็พูดว่า: บาบา เรามีผลที่กำลังจะอยู่ด้วยกันและกลับมาบริสุทธิ์ หากกุมาริถูกทุบตีและแล้วเพื่อที่จะปลดปล่อยเธอจากพันธะนั้น เธอก็สามารถที่จะมีการแต่งงานที่บริสุทธิ์ได้ “เราก็จะไม่ติดไฟแล้วตาย(ผลลัพธ์ของต้นหาราคะ) เราจะรักษาดาบของความรู้ไว้ระหว่างเรา” บราห์มินผู้ที่ป็นพี่น้องหญิงชายทั้งสองจะดื่มยาพิษได้อย่างไรกัน? การแต่งงานที่บริสุทธิ์ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ชันยาสซีพูดว่าผู้หญิงเป็นประตูลูกสาว พวกเขาไม่มีดาบของความรู้ที่พวกเขาจะสามารถอยู่ด้วยกันและกลับมาบริสุทธิ์ ลูกนั้นมีความกล้าหาญยิ่งกว่าพวกเขา ลูกได้ออกมาจากกองไฟของต้นหาราคะและกำลังนั่งบนกองไฟของความรู้ ดังนั้นลูกได้เปลี่ยนมาสวยงามจากนำเกลียด ชันยาสซีของทุกวันนี้ก็ได้ทำพิธีแต่งงาน การแต่งงานเกิดขึ้นในโบสถ์ด้วย ผู้คนก็ถาม (เกี่ยวกับบราห์มา)ว่า: บุคคลนี้ที่กำลังขอให้เรานั้นกลับมาบริสุทธิ์เป็นใคร? มีความยากลำบาก ที่นี้ชีพบาบาไม่ได้มีประสบการณ์ของความยากลำบากใด แต่รองเท้าบูทที่ท่านเข้าไปมีประสบการณ์นั้น ขณะที่กำลังเดินไปกับการใส่ใจในธุรกิจของเขาเอง นั่นเป็นกับดัก เขานั้นเป็นรองเท้าเก่า เขาไม่ได้พูดว่าเขาเป็นกฤษณะ เขาพูดว่า: หากฉันศึกษาราชายโคะฉันจะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ ในความเป็นจริงลูกๆมีศรัทธาว่าลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็น นารายณ์และนารีธรรมดาเป็นลักษมี ลูกจะไม่สอบตกและกลายเป็นนักรบ รามได้รับคะแนนน้อยกว่า33%และเหตุนี้เองเขาจึงได้เข้าไปสู่จันทราวาศ ในความเป็นจริงแม้กระทั่งผู้ที่อยู่ในสุริยวงศ์ต่อมาก็ได้เข้าไปสู่จันทราวาศ ในเวลานั้น(ในตอนสิ้นสุดของยุคทอง) ลักษมีและนารายณ์ได้ส่งมอบอาณาจักรให้กับรามและสีดา แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ก็เข้าไปสู่ยุคเงิน พวกเขาถือกำเนิดเป็นราชินิกุล และแล้วชื่อของสีดาและรามก็ดำเนินไปและชื่อของลักษมีและนารายณ์ก็จบสิ้น เวลานี้พ่อกำลังถามลูกว่า: อะไรคือกองจักรแห่งการสำนึกในตนเอง? (บาบาถามลูก 1 หรือ 2 คน) ใช่ นี่คือการของการที่เหล่าเทพกลายเป็นนักรบได้อย่างไร และนักรบกลายเป็นพ่อค้าแล้วกลายเป็นศูทรได้อย่างไร เวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่สกุลบราห์มิน ยิ่งลูกคงกองจักรนี้มากเพียงใด บาปของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น คอของราวันถูกตัดด้วยสิ่งนี้ ลูกควรมีความรักที่ไม่มีขีดจำกัดต่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆพูดว่า “บาบาเราไม่สามารถทนที่จะอยู่โดยแยกห่างจากท่านได้” มีลูกสาวบางคนที่อยู่ในบ่วงพันธะและสิ้นหวัง เพราะผู้เดียวนี้คือแม่และพ่อ แม่หนึ่งนั้นคือจากัดอัมบาผู้ที่ทุกคนนั้นจดจำ แต่ใครคือพ่อของจากัดอัมบา ไม่มีใครรู้ว่าบราห์มาเป็นพ่อของสร้อยสวตี ผู้กราบไหว้บูชาไม่ได้รู้ว่าต่อมาเธอกลายเป็นลักษมี และหลังจากใช้ 84 ชาตเกิดเธอกลายเป็นสร้อยสวตี บาบาไม่ได้มีความรู้ที่หากท่านมีความรู้ ท่านคงต้องได้รับความรู้นั้นมาจากกูรู และแล้วท่านก็จะร้องสรรเสริญกูรูนั้น ในกรณีนั้นก็จะมีส่วนของกูรูนั้นด้วย พวกเขาจะบอกลูกถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้ด้วย อย่างไรก็ตามบาบาไม่ได้มีกูรูที่มีตัวตน พ่อพูดว่า: พ่อเป็นพ่อ ครู และสัจกูรูของลูก พ่อหนึ่งในห้องเก่านี้แล้วสอนลูก ดังนั้นผู้นี้เป็นแม่ ด้วยเหตุนี้เองเราทั้งสองจึงถูกเรียกว่าเป็นแม่(mother)และพ่อ(Father) เมื่อลูกร้องเพลงว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” ลูกไม่ได้อ้างอิงถึงบราห์มาและสร้อยสวตี บราห์มาไม่ใช่ผู้สร้างดินแดนสุขาวดี พ่อคือพ่อและบราห์มานี้ก็เป็นมา(แม่)ของลูก เป็นผู้(บราห์มา)เป็นคนแรก ที่ได้รับโท อย่างไรก็ตามในการที่จะเพิ่มคำยกย่องของสร้อยสวตี ท่านจึงให้เธออยู่เบื้องหน้า ชื่อที่เรียกว่า “เทวีแห่งความรู้”ของสร้อยสวตีนั้นโด่งดังอย่างมาก แม้แต่ผู้ที่เป็นของวิภูหมันดาลก็มิสมญาสร้อยสวตี อัจชะ บาบาพูดว่า: พ่อได้อธิบายแล้วมากเพียงใดและพ่อควรจะอธิบายอีกมากเพียงใด? มานมานะบา! เท่านั้นเอง เพียงแต่จดจำพ่อและจดจำมรดกที่ลูกได้รับจากพ่อแล้วลูกจะไปสู่สวรรค์! แต่ลูกจะตามลำดับกันไป ที่นั่นด้วย มีสาวใช้และคนรับใช้ที่สูงศักดิ์ของสุริยวงศ์ มีสาวใช้และคนรับใช้ของปวงประชาด้วยเช่นกันและแล้วก็มีสาวใช้และคนรับใช้ของราชาและราชินีของจันทราวาศ พวกเขาทั้งหมดกำลังถูกสร้างขึ้นที่นี้ หากลูกจะถามบาบาว่าลูกจะกลายเป็นอะไรหากลูกจะต้องจากร่างของลูกในเวลานี้ บาบายก็จะบอกลูก OK หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใดก็สามารถถามได้ให้จดจำว่า หากโยคะของลูกไม่ถูกต้อง ลูกจะไม่รู้สึกถึงความสุขนั้น ลูกจะนั่งอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ สวรรค์คือกระท่อมที่ปราศจากความทุกข์ สีดาไม่ได้อยู่ในกระท่อมที่ปราศจากความทุกข์แต่อยู่ในกระท่อมของความทุกข์ เวลานี้ทุกคนกำลังนั่งอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ ผู้คนนั้นมีความสุขกังวลใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อสงครามเริ่มขึ้น พ่อเพียงแต่พูดว่าเมื่อสงครามเกิดขึ้น ประตูสู่สวรรค์จะเปิดขึ้น อัจชะ จดจำว่าพระผู้เป็นเจ้านั้นพึงพอใจกับผู้ที่มีความซื่อสัตย์ หากมีความเป็นปิตาจารย์อยู่ภายใน สิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่สร้างอุปสรรค และแล้วก็จะมีการประสบการณ์ของการลงโทษที่รุนแรง คนทรยศก็ได้รับการลงโทษที่รุนแรงเสมอ ผู้เดียวนี้คือผู้พิพากษาสูงสุด ดุชิ (ซึ่งไปยังภาพของกฤษณะ)ได้มีการกล่าวหามากมายอย่างมากต่อผู้นี้ เขานั้นไม่ได้ขโมยเสื้อผ้าและเขาก็ไม่ได้ฆ่าคณิสหรือจาราชนดา ฯลฯ พวกเขาก็ยังคงแสดงว่าไบหน้า (ของกฤษณะ)นั้นนำเกลียด อัจชะ

บัปเตดากำลังอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัว ลูกจะพูดว่าท่านอยู่เบื้องหน้าดวงตาของลูก พ่อได้เข้ามาในรองเท้าบูทที่ไม่บริสุทธิ์ พระเจ้าตัวท่านเองพูดว่า: พ่อได้เข้ามาในรองเท้าบูทที่ไม่บริสุทธิ์ เพื่อที่ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ เวลานี้เป็นกลางคืนของบราห์มา ดังนั้น บราห์มาก็จะคงอยู่ในกลางคืนด้วย และแล้วเมื่อท่านได้กลายเป็นวิษณุ ก็จะกลายเป็นกลางวัน อังชะ

بابากำลังให้ความรักและการจดจำระลึกถึงกับลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ลูกสามารถเรียกผู้นี้ว่า ดาด้าหรือแม่ที่แผ่ตัว เป็นความลับที่น่าอัศจรรย์ เหตุใดบัปเตดาจึงพูดว่า “ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกๆ ทำ”? ลูกรู้ว่าبابานี้จะรักลูกเมื่อลูกเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เหมือนبابา อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ช่วยเหลือจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาด้วย มีปวงประชาที่มั่งคั่งตามลำดับกันไปด้วย อังชะ อรุณสวัสดิ์ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะทำให้พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงพอใจ จงมีหัวใจที่ซื่อสัตย์อย่างมาก อย่าได้สร้างอุปสรรค
2. ในการที่จะมีประสบการณ์ของความสุข ขอให้โยคะของลูกถูกต้องแม่นยำ ปลดปล่อยบาปของลูกด้วยการควงกัจจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ต่อความรักของพระเจ้าและความรักของทุกคนโดยการทำทุกสิ่งขณะที่มั่นคงอยู่ในสภาพของการละวาง
พ่อละวางจากทุกคนและมีความรักต่อทุกคน การละวางของท่านทำให้ท่านเป็นที่รักต่อทุกคน ยิ่งลูกเฝ้าแต่ละวางจากสำนักที่เป็นร่างของลูกมากเท่าไร ลูกจะกลับมามีความรักมากตามนั้น จงฝึกฝนเป็นครั้งคราวว่า : ฉันเข้ามาในร่างกายของฉันเพื่อทำการกระทำและแล้วฉันก็กลับมาละวางในที่นี้ เมื่อลูกทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของการละวางนี้ การกระทำของลูกจะดีและลูกจะเป็นที่รักของพ่อและของทุกคน การมีสิทธิ์ต่อความรักของพระเจ้าคือคุณประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง

คติพจน์: เมื่อสต็อคของความปรารถนาดีของลูกเต็มเปี่ยม จะมีการใส่จุดหยุดต่อสิ่งไร้ประโยชน์ทั้งหมด

*** โอม ขานต์ ***

คำพูดที่ประมาณค่าไม่ได้ของมาเตซาวรีจิ

ดวงวิญญาณไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งของดวงวิญญาณสูงสุด

ผู้คนมากมายคิดว่า พวกเรา ดวงวิญญาณเป็นส่วนหนึ่งของดวงวิญญาณสูงสุด ส่วนหนึ่งถูกอ้างอิงถึงว่าเป็นชั้นเล็กชั้นน้อย ในด้านหนึ่ง พวกเขาส่งว่าพระเจ้าคงอยู่ตลอดไป และไม่สูญสลาย และ ดังนั้น พวกเขาส่งว่าดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่สูญสลายเข้าไปในชั้นต่างๆ ได้อย่างไร ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถถูกตัดเป็นชั้นๆ ได้อย่างไร? ดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นอมตะและไม่สูญสลาย และดังนั้นผู้เดียวที่สร้างดวงวิญญาณทั้งหลายก็เป็นอมตะด้วยเช่นกันแน่นอน การใส่ดวงวิญญาณสูงสุดเข้าไปในชั้นต่างๆ เช่นนั้น หมายความว่า การพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดสูญสลาย แต่เรารู้ว่าเราดวงวิญญาณเป็นลูกๆ ของดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้น เราเป็นลูกหลานของท่าน นั่นคือ ลูกๆ ของท่าน และดังนั้น เราจะสามารถเป็นส่วนต่างๆ ของท่านได้อย่างไร? เหตุนี้เอง คำสอนที่สูงส่งของดวงวิญญาณสูงสุด คือ: ลูกๆ ฉัน ตัวฉันเองนั้นเป็นอมตะ แสงที่จุดสว่างอยู่อย่างสม่ำเสมอ ฉันคือเปลวไฟ ที่ไม่เคยดับ แต่ตะเกียงของดวงวิญญาณมนุษย์จุดสว่างและแล้วดับ พ่อคือผู้เดียวที่ปลุกเขาทั้งหมดให้ตื่น เพราะพ่อคือผู้เดียวที่ให้แสง (light) และ อำนาจ (might) อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอย่างแน่นอนระหว่างแสงของพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด และแสงของดวงวิญญาณทั้งหลาย เช่นที่หลอดไฟบางหลอดมีพลังมากกว่าหลอดอื่นๆ ดังนั้น บางดวงวิญญาณมีพลังมากกว่า และบางดวงวิญญาณมีพลังน้อยกว่า อย่างไรก็ตาม พลังของดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถน้อยกว่าพลังของผู้ใดอื่นเพราะเหตุนี้เองจึงมีการพูดถึงพระเจ้าว่าท่านเป็นผู้ทรงอำนาจ (Almighty Authority) นั่นคือ ท่านมีพลังมากกว่าดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านมาในเวลาของตอนจบของโลก หากใครบางคนเชื่อว่าพระเจ้ามาในช่วงกลาง นั่นคือ พวกเขาเชื่อว่า ท่านมาในทุกยุค หรือเชื่อว่าพระเจ้ามาใน

ตอนกลาง และแล้ว ท่านจะสามารถเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดของทั้งหมดได้อย่างไร? ถ้าบางคนพูดว่า พระเจ้ามาในทุกยุค และแล้ว เราสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าพระเจ้าใช้พลังของท่านเป็นบางครั้งบางคราว? พลังของผู้ทรงอำนาจถึงขนาดนี้หรือ? หากท่านจะให้พลังหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนด้วยพลังของท่านในระหว่างกลาง พลังของท่านก็คงจะคงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น เราจะไปถึงสภาพความตกต่ำอย่างไร? นี่พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้มาในทุกยุค นั่นคือ ท่านไม่ได้มาในระหว่างกลาง ท่านมาในตอนจบของวงจรและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนด้วยพลังของท่าน เพราะท่านได้ทำงานรับใช้อันใหญ่หลวงนี้ ซีพ ลิงกัมที่ใหญ่โตจึงได้ถูกสร้างขึ้นเป็นอนุสรณ์ของท่าน และท่านได้รับการกราบไหว้มากเท่านั้น ดังนั้น อย่างแน่นอน พระเจ้าเป็นสัจจะ ท่านเป็นผู้มีชีวิต และ ท่านเป็นรูปแห่งปีติสุขด้วยเช่นกัน อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เวลาที่คุณได้รับเทพนิมิตแล้ว ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้จะต้องจบสิ้น ดังนั้นขจัดความผูกพันยึดมั่นของคุณออกจากโลกนี้ อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของคุณๆผู้ที่ได้อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อที่คงอยู่ตลอดไป?
- คำตอบ:** พวกเขาไม่ใช่จ่ายเงินทองของเขาในสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนนั้นก็ได้อุดดอกไม้ไฟ(พลุ)มากมายอย่างมากในดีวาลี พวกเขาเฉลิมฉลองในความสุขชั่วคราว ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้เป็นการสูญเสียเวลา สูญเสียเงินทองและสูญเสียพลังงาน ที่ที่คุณต้องไม่เฉลิมฉลองในความสุขเช่นนี้เพราะในความเป็นจริง คุณนั้นอยู่ในการปลดเกษียณ คุณต้องไปจากโลกของหนามนี้สู่โลกของดอกไม้
- เพลง:** จากการที่เราได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก ผืนดิน ท้องฟ้า และทะเลเป็นของเรา

โอมซานติ ลูกๆที่สุดแสนหวานได้เข้าใจความหมายของเพลง เวลาที่คุณๆได้พบพ่อแล้ว พ่อให้ความช่วยเหลือแก่คุณในการเอาชนะกิเลสทั้ง 5 นั่นคือเอาชนะมายาและกลายเป็นผู้เอาชนะโลก (จำกัด)คือทั้งโลก ลูกๆรู้ว่าลูกกำลังเป็นนายของทั้งโลก เมื่อไรที่ลูกจะกลายเป็นนาย? เมื่ออาณาจักรของราวันจบสิ้น พวกเขาเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปีเพราะพ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและจุดเทียนของดวงวิญญาณและทำให้ลูกกลายเป็นนายของยุคทอง หลังจากดาเซราในวันดีปาวาลี ผู้คนก็สวมเสื้อผ้าใหม่ๆที่ดี โดยทั่วไปแล้วพวกเขาจะไปวัดลัทธิและนารายณ์ ราได้และกฤษณะและเทพเทวีทั้งหลายด้วย อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้จักเทพเทวีหรือ ลัทธิและนารายณ์ เทพเจ้านั้นคือชีพชัตติ,บราห์มิน พวกเขาได้แสดงอาวุธไว้ในมือของเทพเทวี ในความเป็นจริงเทพเทวีไม่มีอาวุธใดๆ พวกเธอนั้นแฝงตัว ลูกเอาชนะราวันและความสุขของคุณก็อยู่อย่างถาวรถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกจะไม่ได้ลองความสุขในเวลานี้ นี่ไม่ใช่ดีพมาลา เพราะวันนี้ลูกจืดจางแล้ววันพรุ่งนี้ก็จะจืดจางเหล่านั้นก็ดับลง ผู้คนเฝ้าแต่ฉลองดาเซราทุกปี ลูกๆบราห์มินไม่ได้จืดจางในบ้านของคุณอีกต่อไป ผู้คนจุดเทียนและก็มีแสงสว่าง ฯลฯ ในวัด พวกเขาไม่รู้ว่ดีพมาลาและดาเซราคืออะไร ในเวลานั้นทั้งบาร์ตได้กลับมาใหม่ การจืดจาง ฯลฯ ทั้งหมดเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสูญเสียเงินทองมากมายอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในวันนั้นพวกเขาก็ได้มีการจุดดอกไม้ไฟมากมายอย่างมาก พวกเขาเฝ้าแต่สูญเสียเวลาของเขา สูญเสียเงินทองของเขาและสูญเสียพลังงานของเขา นี่คือน้ำของหนามที่ซึ่งทุกคนนั้นได้อยู่อย่างป่าเถื่อน ลูกเองก็เคยเป็นเช่นนั้นมาก่อน และลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ในยุคทองลูกจะไม่ใช้จ่ายใดที่ไร้ประโยชน์ ที่นี้มีค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นมากมาย ด้วยการให้ทานและทำบุญ ลูกได้รับผลของสิ่งนั้นเป็นเวลาชั่วคราว ลูกว่าคุณได้อุทิศตนเองต่อพ่อที่คงอยู่ตลอดไปแล้วและดังนั้นทุกสิ่งของลูกกลายเป็นสิ่งที่ไม่สูญสลาย ลูกทิ้งร่างเก่าของลูกและใช้ร่างใหม่ ลูกๆเคยได้ยินเรื่องราวของราชาที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น เรื่องราวนี้ไม่เกี่ยวกับยุคทองเพราะไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใดที่นั่น พวกเขาเพียงแต่แต่งเรื่องราวเป็นตัวอย่าง ในเวลานั้นทั้งหมดคือผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของคุณจากโลกเก่ารวมทั้งร่างกายเก่าของลูกเพราะลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ จะมีใครมีความผูกพันยึดมั่นต่อโลกเก่าไหม? สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด บาบามาได้บอกให้ลูกขจัดความผูกพันยึดมั่นของคุณออกจากร่างกายเท่านั้น แต่จากสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาของลูก ลืมทั้งหมดนั้นเพราะลูกได้รับเทพนิมิตแล้วว่าทุกสิ่งกำลังจะจบสิ้นลงไปในเวลานี้อย่างไร โลกเก่าถูกทำลายไปแล้วและโลกใหม่ก็จะถูกสร้างขึ้น ชีพบาบา กำลังให้อาณาจักร ชื่อของชีพบาบาคือชีวาเสมอ เพราะท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง บราห์มา วิษณุและชางกามีร่างกายของเขาเอง พวกเขาอยู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่ง เจ้าแห่งความเป็นอมตะกำลังบอกเรื่องราวแห่งการเป็นอมตะแก่ลูกเพื่อที่จะพาคุณไปดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เวลาที่คุณกำลังจะกลายเป็นดอกไม้ ในการเปลี่ยนหนามเป็นดอกไม้ต้องใช้ความเพียรพยายามที่นี้ทั้งหมดคือหนาม: พวกเขาเฝ้าแต่ทิ่มแทงกันและกัน อย่าได้ถามเลย! พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่ทิ่มแทงใครในเวลานี้ ลูกต้องไม่ใช่ดาบของตัณหาหาคะ ความรุนแรงของตัณหาหาคะเป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบ หากลูกทิ่มใครบางคน ลูกก็จะสามารถแม้กระทั่งฆ่าบุคคลนั้น ที่นี้ลูกเฝ้าแต่อยู่อย่างมีความสุขชาติแล้วชาติเล่า พ่อพูดว่า: เวลาที่คุณต้องไม่ใช่ดาบของตัณหาหาคะ เวลาที่คุณกำลังเฉลิมฉลองดาเซรา และแล้วก็จะดีปาวาลี ในยุคทองลูกจะไม่เฉลิมฉลองดีปาวาลี ที่นี้ลัทธิมีปกครองอาณาจักรด้วยตนเองและดังนั้นผู้คนจึงไม่นั่งบูชาเธอที่นั่น ผู้คนผู้ที่อยู่ในวัดนั้นก็รู้ถึงประวัติชีวิตของเหล่าเทพ ลูกๆรู้สิ่งนั้น ลูกๆคือรูปและบาซัน พ่อพูดว่า: พ่อเองก็ได้นำร่างกายมาใช้ด้วย แต่วิธีการนำร่างกายมาใช้ของพ่อั้นแตกต่างไป ในเวลานี้เราไม่ได้มีความสุขของดีปาวาลีเพราะเราอยู่ในความรีบเร่ง จาก

บ้านของพ่อแม่ของเรา เราจะไปสู่มหาสมุทรของฝ่ายสามีของเรา บาบาก็ได้ส่งสาส์นว่าลูกควรที่จะสวมใส่เสื้อผ้าที่มีรอยปะ 108 แห่งเพื่อจะตัดสำนึกที่เป็นร่างของลูก ในเวลานี้ ลูกกำลังจะไปจากโลกของหนามสู่โลกแห่งดอกไม้ มีคำกล่าวจากผู้ที่ยืนรู้ที่จะอ่านและเขียนก็จะกลายเป็นนาย พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามที่สูงส่ง ในเมื่อพ่อกำลังสอนลูก เหตุใดลูกจึงทำลายสถานภาพของลูกเล่า? เหตุใดลูกจึงไม่ทำตามแม่และพ่อ? บาบาก็ได้ให้มิตแก่ลูกแล้วว่าผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีจะเข้ามาสู่ราชวงศ์ ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะกลายเป็นชาวสวรรค์ ผู้คนเชื่อว่าเมื่อผู้คนตาย เขาก็กลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกรู้ว่าบาบานั้นเองมาและพาเราไปสู่สวรรค์แล้วเราจึงทำให้ลูกเป็นชาวนรก ผู้คนพูดว่าชาวฮินดูและจีนเป็นพี่น้องกันแต่กระนั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกัน ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับความสุขมากมายจากแม่และพ่อ และแล้วที่ละน้อยที่องศาของลูกเฝ้าแต่ลดลงไป มีคำกล่าว: มีคุณประโยชน์สำหรับทุกคนเนื่องจากสภาพของการไต่เต้า ดังนั้นเวลานี้ทุกคนกำลังได้รับคุณประโยชน์ บางคนออกมาจากนรกและกลายเป็นชาวสวรรค์ และบางคนอาศัยอยู่ในดินแดนของความสงบ และดังนั้นมันเป็นประโยชน์ของเขา ในยุคทองไม่มีสิ่งใดที่เป็นเหตุของความทุกข์ เฟอร์นิเจอร์ของผู้ที่มั่งคั่งก็สวยงามอย่างมากด้วย ไม่มีสัตว์ใดที่นั่นที่จะเป็นเหตุของความทุกข์ เฟอร์นิเจอร์ตันต้องดีด้วยเช่นกัน นั่นเรียกว่าเป็นสวรรค์ มีการแสดงเกี่ยวกับอัลลาห์ อะวาจินและตะเกียงวิเศษ ที่นั่นที่เขาตะเกียงเขาก็ได้รับอาณาจักร ดังนั้นอัลลาห์ผู้เป็นพ่อก่อตั้งศาสนาแรก นั่นคือท่านก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ดังนั้นพ่อทำให้ลูกเป็นนายของไวคุณท์ (สวรรค์) ใน 1 วินาที บาบาก็ได้ให้มิตของศาสนาดั้งเดิมแก่ลูก ไม่ใช่ว่าลูกต้องการเข้าไปในมิต บาบาก็พูดว่าท่านรักดวงวิญญาณที่กระจำงในความรู้นั้นมากกว่าผู้ที่เข้ามา มายาแทรกแซงในมาน มายาไม่ได้แทรกแซงในความรู้อย่างไร พ่อให้มิตแก่ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง ที่นั่นลูกไม่มีการทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง ลูกสาวที่เยาว์วัยจะได้รับมิต ที่นั่นมีคำกล่าวว่า หากลูกมีนิสัยของการเข้ามา ลูกจะไม่สามารถมีการศึกษาเล่าเรียนได้ ตอนเริ่มต้นเคยมีผู้ทำรายการมากมายสำหรับการเข้ามา อย่างไรก็ตามเวลานี้ไม่มีพวกเขาอยู่ที่นั่นในวินาที ดวงวิญญาณที่กระจำงในความรู้นั้นไม่สามารถมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด เมื่อมีความสงสัยและลูกหยุดศึกษาเล่าเรียน นั่นแสดงว่าลูกจากพ่อไป อาณาจักรเทพแห่งสุริยวงศ์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร สำหรับพวกเขาได้กลายเป็นอาณาจักรของพวกเขาเมื่อศาสนาของพวกเขาสิ้นชยตัว ฉะนั้นเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกลูก เมื่อบุคคลใหม่มาให้ถามเขาว่าความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเป็นเช่นไร เขาจะพูดว่าท่านคือพ่อ บาบาก็ก่อตั้งสวรรค์และเราสร้างนรก ผู้คนกราบไหว้บูชาผู้เดียวที่สร้างสวรรค์และเผ่าพันธุ์จำลองของผู้ที่ทำให้สิ่งนั้นเป็นนรก เพราะผู้คนในนรกนั้นลูกแผดเผาบนกองไฟของตัณหาและราคะ ดังนั้นเนื่องจากความโกรธ พวกเขาเผาเผ่าพันธุ์จำลองของเรา อย่างไรก็ตามเราไม่ไหม้ พวกเขาเพียงแต่พูดว่าสิ่งนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาลแต่พวกเขาไม่มีความหมายของ สิ่งที่ได้ดำเนินมาแต่โบราณ(ดึกดำบรรพ์) พวกเขาเผาเผ่าพันธุ์จำลองของศัตรู เหตุใดผู้คนจึงเผาเราแล้ว? เพราะเราไม่ได้แผดเผาลูก ลูกก็เผาเราแล้วแต่ผู้คนไม่รู้สิ่งใด ในยุคทองนั้นพวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงและดังนั้นพวกเขาจึงไม่เผาเราแล้วที่นั่นลูกเรียกว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส เรากำลังจะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ เพื่อที่เราจะกลายเป็นชาวสุชาวดี เป็นราวันที่สาปแช่งลูก ใครที่เรียกว่าเป็นราวัน? มีกิเลสทั้ง 5 ของผู้หญิงและกิเลสทั้ง 5 ของผู้ชาย กิเลสเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ศาสนาเทพนั้นมาภายหลัง ศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ศาสนานั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง ลูกประจำของ 108 นั้นกำลังถูกสร้างขึ้นและดังนั้นปวงประชาที่เป็นที่ต้องการด้วย มีราชาเดียวของใจเปอร์ แต่มีปวงประชามากมาย เวลานี้กำลังมีการสร้างลูกประจำ ดังนั้นปวงประชาจึงเป็นสิ่งที่ต้องการด้วย ผู้ที่กลายเป็นลูกๆและแล้วได้จากไปก็กลายเป็นปวงประชามนุษย์ ผู้คนพูดว่าพวกเขาต้องการการหลุดพ้นในชีวิตขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขา จะไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียวที่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ทั้งวงศ์สกุลควรเป็นเช่นนั้น ในอชวาระ กิตะ ได้เขียนไว้ว่า: การหลุดพ้นในชีวิตได้รับใน 1 วินาที แต่สิ่งนั้นได้รับมาอย่างไร? พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาเดียวที่ให้ความสุขมากมาย ในเมื่อลูกกำลังได้รับอาณาจักร เหตุใดลูกจึงไม่ทำตามศรีมัทเล่า? เหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นเช่นดอกบัว? ลูกคือบราห์มินใช่ไหม? ดังนั้นลูกมีหอยสังข์ กงจักร ดาบ และดอกบัวในดีพมาลา ผู้คนก็สวมเสื้อผ้าไหมและไปวัดเพียงแค่ 1 วัน พวกเขาไม่ได้สวมเสื้อผ้าไหมในวันเกิดของภรรยาแต่พวกเขาสวมเสื้อผ้าไหมในเทศกาลดีพวาลี พวกเขาซื้อทุกสิ่งใหม่ ในวันนั้นเจ้าของร้านก็จะจับสินบัญชีกาของเขาและเริ่มต้นบัญชียุคใหม่ เวลานี้ลูกกำลังจับสินบัญชีกาของลูกและกำลังเริ่มต้นบัญชียุคใหม่ด้วย พ่อทำให้ลูกสามารถที่จะได้หาทำไรและเราวันทำให้ลูกขาดทุน จะมีกำไรได้อย่างไร? มานมานะบาฟ! มาเดยจิบาฟ! วิษณุอยู่นั้นอยู่ในระหว่างกลาง มาเดยจิบาฟหมายถึงพ่อก่อตั้งดินแดนของวิษณุผ่านบราห์มา ดังนั้นโลกเก่าจึงถูกทำลาย ดังนั้นชีพบาบามาในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและแล้วก็เป็นตอนเริ่มต้นยุคทอง ได้มีการเขียนไว้ว่า การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา บราห์มาคือพ่อของมวลมนุษยชาติ ดังนั้นลูกๆเป็นลูกของใคร? ลูกคือลูกๆของชีวาหรือบราห์มา? ลูกพูดว่า: ท่านเป็นแม่และพ่อ อย่างแท้จริงที่ลูกมีแม่และพ่อในทางปฏิบัติในเวลานี้ ลูกศึกษาเล่าเรียนและประกาศสิทธิในมรดกของลูกและแล้วเราวันก็มาและทำให้ลูกมีความทุกข์ ความ

ทุกซีกก็เพิ่มขึ้นทีละน้อย ยุคเหล็กนี่คือมหาสมุทรแห่งยาพิษและยุคทองคือมหาสมุทรแห่งน้ำนม ได้มีการแสดงวิญญูไว้ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม ลูกรู้เกี่ยวกับดาเซร่าและดีพาลืออย่างแท้จริง พวกคนเหล่านั้นจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้? เราได้เข้าใจความลับแล้ว ลูกรู้ว่าเมื่อวานนี้ลูกเคยอยู่ในสวรรค์และเวลานี้ลูกอยู่ในนรก แล้ววันพรุ่งนี้ลูกจะอยู่ในสวรรค์อีกครั้ง เหตุใดจึงกล่าวว่าเป็นวันพรุ่งนี้? เพราะหลังจากกลางคืนก็จะเป็นกลางวัน เมื่อใครบางคนมาที่นี่ให้ถามเขาหรือเธอว่า นี่คือการสาปแช่งของใคร? ท่านเคยได้ยินชื่อประชาบิดาบรรพบุรุษหรือไม่? มีบรรพบุรุษมากมายและกุ่มารมากมายและดังนั้นบรรพบุรุษจึงเป็นพ่อ เพียงจากพ่อท่านนั้นที่ลูกจะได้รับมรดก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาเดี๋ยวจิบาพ พ่อไม่ได้ห้ามลูกให้ทำธุรกิจ บาบาพูดว่า: แม้ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูก แต่อย่างไรก็ตามให้จดจำบาบา เพราะลูกจะได้รับมรดกจากท่าน นี่คือการแรงใจ ไม่ใช่ได้มีแรงใจที่ได้อื่น ในโรงเรียนด้วยพวกเขาก็มีแรงใจ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าว: ชีวิตนักเรียนนั้นดีที่สุด นี่คือการการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด ไปที่โรงเรียนและบอกพวกเขาถึงว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดคืออะไร บอกพวกเขาว่า: ท่านกำลังสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่มีขีดจำกัด เราจะบอกท่านถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดของลักษมีและนารายณ์และพวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพของพวกเขาอย่างไร เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้รับการเชิดเชิญจากมหาวิทยาลัย นี่คือมหาวิทยาลัยของโลกของพระเจ้าและท่านคือพ่อทางจิต ท่านให้ความรู้ทางจิตกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ผู้ที่ไม่มีตัวตนได้เข้าไปในผู้ที่มีตัวตนและพูดความรู้ที่แก่ลูก ไม่มีเรื่องของกษณะในสิ่งนี้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ทุกสิ่งนั้นได้ถูกทำให้สับสนเช่นเส้นด้ายที่ยุ่งเหยิง ผู้คนต้องการเป็นอิสระ แต่การทะเลาะเบาะแว้งเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการอิสรภาพ ลูกได้รับอิสรภาพที่แท้จริงจากราวัน ชาวบาร์ตเข้าใจว่าเขาได้รับอิสรภาพจากชาวคริสเตียน อย่างไรก็ตามอิสรภาพนั้นอยู่ที่ใด? ลูกได้รับอิสรภาพ อาณาจักรที่เป็นเอกราช ลูกเคยได้ยินในเพลงแล้วว่าในเมื่อลูกได้พบกับพ่อแล้ว ท้องฟ้า ผืนดิน และทะเลทั้งหมดนั้นเป็นของลูก ไม่มีขีดจำกัดในสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่พบปะกับพ่ออีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ถึงลูกๆผู้ที่กำลังจะประกาศสิทธิ์ในมรดก รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อและ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยการศึกษา อย่าได้มีความสนใจใดๆในโลกนี้ อยู่ในความเรียบง่าย
2. ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคู่นี้ จงมองแต่อย่าได้เห็น กลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่สมบูรณ์ อย่าได้สูญเสียสิ่งใดในยุคแห่งการบรรจบพบกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกและได้รับพลังและผลของงานรับใช้ด้วยการตระหนักรู้ของอาชีพของลูก
ขณะทำงานใดๆอย่าลืมอาชีพของลูก พันดาว่าสได้ทำงานในลักษณะที่แฝงตัว แต่พวกเขามีความซาบซึ้งของชัยชนะของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน ลูกอาจเป็นผู้รับใช้ของรัฐบาล ลูกอาจมีการจ้างงาน แต่มีความซาบซึ้งเสมอของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก โดยการมีการตระหนักรู้ที่ลูกจะกลับมามีพลังโดยอัตโนมัติ และมีความตั้งใจในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ ลูกจะเฝ้าแต่ได้รับพลังและผลของงานรับใช้ เป็นที่จดจำว่าลูกได้รับผลของความปรารถนาดีของลูกเสมอ ดังนั้นความปรารถนาดีของงานรับใช้ของลูกจะให้ผลของความสงบและพลังแก่ดวงวิญญาณมากมาย

คติพจน์: เมื่อรูปของนักเรียนของพระเจ้าของลูกอยู่ในการตระหนักรู้ของลูกเสมอ มายาจะไม่มาหาลูก

*** โอม ขานติ ***

เพื่อที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง จงมีความรู้และโยคะในชีวิตในทางปฏิบัติของคุณ

ทุกวันนี้ ครูที่แท้จริงกำลังเห็นนักเรียนของพระเจ้าของท่าน ผู้ที่ซึมซับคำสอนอันสูงส่งของท่าน นักเรียนของพระเจ้าแต่ละคนได้ซึมซับคำสอนเหล่านี้ของพระเจ้ามากน้อยเพียงใด ครูคือหนึ่งเดียว การศึกษาก็เหมือนกัน แต่ลูกผู้เป็นนักเรียนก็มีวิธีการในการศึกษาเล่าเรียนตามลำดับกันไปเช่นกัน บทเรียนที่ทุกคนฟังทุกวันในเมอร์ลีย์จะเหมือนกันในทุกหนแห่งนั้น คือบทเรียนเดียวกันที่ได้รับการศึกษา เมอร์ลีย์นั้นคือบทเรียนในทุกที่ที่เหมือนกัน อาจมีความแตกต่างในวันที่ แต่เมอร์ลีย์นั้นเหมือนกัน แล้วทำไมมันถึงยังตามลำดับกันไป? ทำไมถึงมีอันดับ? เพราะวิธีการศึกษาเล่าเรียนของพระเจ้านี้ไม่ได้เป็นเพียงการฟังเท่านั้น แต่ทุกคำพูดที่สูงส่งจะต้องอยู่ในชีวิตจริงในทางปฏิบัติของคุณ ลูกทุกคนฟังในสิ่งเดียวกัน แต่มันจะตามลำดับกันไปเมื่อลูกนำไปปฏิบัติ ทุกคนมีเป้าหมายเดียวกัน: ฉันควรจะเป็นที่หนึ่ง ลูกมีเป้าหมายนี้ใช่ไหม? ลูกมีเป้าหมายที่จะเป็นอันดับหนึ่ง แต่ลูกกลับมามาตามลำดับกันในผลลัพธ์ ลูกต้องวางเป้าหมายไว้ในคุณสมบัติของคุณ ลูกได้สร้างความแตกต่างระหว่างเป้าหมายและคุณสมบัติในการทำเช่นนั้น

ในการศึกษานี้มีวิชาไม่มากนัก ลูกเพียงแค่อ่านซึมซับสัวิชา แล้วอะไรที่เกี่ยวกับสิ่งนี้? ทั้งสี่วิชามีความเกี่ยวข้องกัน หากลูกซึมซับความรู้วิชาเดียวอย่างสมบูรณ์ในทางที่ถูกต้อง นั่นคือถ้าลูกนำทุกถ้อยคำของความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงในทางปฏิบัติของคุณแล้ว ความรู้นั้นเป็นเพียงแค่คำสองคำเท่านั้น นั่นคือ: ผู้สร้างและสิ่งสร้าง หรือ อัลฟาและเบต้า การมีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับพ่อผู้สร้างหมายความว่าคำแนะนำของดวงวิญญาณสูงสุดและความสัมพันธ์ของลูกกับท่านนั้น ชัดเจน สิ่งสร้างหมายถึงสิ่งสร้างแรก: นั่นเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง และประการที่สอง บทบาทของฉันในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณในสิ่งสร้างที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นคือในละครที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ตลอดทั้งวงจรคืออะไร ลูกทุกคนมีความรู้เป็นอย่างดี ชัดเจนแล้วใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตามการเป็นตัวของตัวเองของดวงวิญญาณที่สูงส่งและการเล่นบทบาทที่สูงส่งอยู่ตลอดเวลา: บางครั้งลูกจำสิ่งนี้ได้และบางครั้งลูกก็ลืมไป ลูกมีความรู้ของสองคำนี้ โยคะก็มีพื้นฐานมาจากสองคำนี้ด้วยใช่หรือไม่? ดังนั้นโยคะจึงเชื่อมโยงกับความรู้โดยอัตโนมัติ ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้งย่อมเป็นดวงวิญญาณโยคีด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน ดังนั้นความรู้กับโยคะจึงมีความเกี่ยวข้องกันใช่หรือไม่? ดังนั้นदानาหรือธรรมะ(दानา=การสร้างสมคุณธรรมและความรู้) ของผู้ที่รู้แจ้งและผู้ที่โยคีจะสูงส่งหรืออ่อนแอ? มันจะถูกสูงส่งโดยอัตโนมัติใช่หรือไม่? มันจะง่ายดายใช่หรือไม่? หรือจะมีความยากในदानาของลูกไหม? ลูกผู้เป็นดวงวิญญาณที่รอบรู้และดวงวิญญาณโยคีจะอ่อนแอในदानาของลูกหรือไม่? ไม่เลย อย่างไรก็ตามบางคนก็เป็นเช่นนั้น คือพวกเขาไม่มีความรู้และโยคะอย่างนั้นหรือ? พวกเขามีความรู้ แต่พวกเขาไม่มีสภาพของการเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง พวกเขาเป็นผู้ที่พยายามจะมีโยคะ แต่พวกเขาไม่มีชีวิตโยคี ชีวิตที่คงที่สม่ำเสมอและเป็นธรรมชาติ การมีชีวิตโยคีหมายความว่าธรรมชาติดั้งเดิมคือธรรมชาติของโยคี

ชั้นสการ์แห่งความหลงลืมและความอ่อนแอของการเกิด 63 ชาติเกิดได้กลายเป็นธรรมชาติดั้งเดิมของชีวิตบราห์มินของลูกและบางครั้งก็สร้างอุปสรรคต่อความเพียรพยายามของลูก และแล้วไม่ว่าลูกจะถึงความสนใจของลูกเองหรือโดยผู้อื่น เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นมากเพียงใด และแม้ว่าลูกจะรู้และเข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นควรเกิดขึ้น และลูกก็ปรารถนาอย่างนั้นเช่นกัน แล้วลูกยังคงพูดว่าอะไร? ฉันไม่ต้องการสิ่งนี้ แต่มันเป็นธรรมชาติของฉัน มันกลายเป็นธรรมชาติของฉันไปแล้วโดยธรรมชาติ เมื่อคำพูดและการปฏิสัมพันธ์ของพวกเขาไม่เต็มไปด้วยความรู้หรือไม่เป็นไปตามชีวิตของโยคี พวกเขาจะพูดว่าอย่างไร? พวกเขาพูดว่า: คำพูดของฉันเป็นธรรมชาติเช่นนั้น น้ำเสียงการพูดของฉันก็เป็นอย่างนั้น หรือพวกเขาจะพูดว่า: กิจกรรมและพฤติกรรมของฉันเป็นทางการและจริงจัง ลูกตั้งชื่อมันได้ดีมาก: มันไม่แรง แต่เป็นทางการ ธรรมชาติตามธรรมชาติของลูกทำงานตามความปรารถนาและความเข้าใจของลูก ลูกไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามใดๆเพื่อสิ่งนั้น ในท่านองเดียวกัน ทุกการกระทำของผู้มีความรู้และมีชีวิตโยคีย่อมเต็มไปด้วยความรู้และโยคะโดยธรรมชาติ นั่นคือความรู้และโยคะกลายเป็นธรรมชาติของพวกเขา และแล้วก็เพราะว่ามีธรรมชาตินั้นจึงสามารถกระทำกรรมที่สูงส่งซึ่งเปี่ยมด้วยปัญญาได้โดยธรรมชาติ ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าธรรมชาติทำให้ทุกสิ่งเป็นไปตามธรรมชาติ? ดังนั้นเมื่อความรู้และโยคะกลายเป็นธรรมชาติดั้งเดิมของลูก จึงเรียกว่าเป็นผู้ที่มีความรู้และชีวิตโยคี

ลูกทุกคนมีความรู้และลูกทุกคนเป็นโยคี แต่อะไรคือความแตกต่าง? ประเภทที่หนึ่งคือผู้ที่ฟังและพูดความรู้และนำสิ่งนั้น

เข้ามาในชีวิตตามความสามารถของตน ประเภทที่สองคือผู้ที่ทำให้ความรู้และโยคะเป็นธรรมชาติของชีวิตของพวกเขาในทุกขณะ ลูกทุกคนเป็นนักเรียน แต่ลูกกลับมามาตามลำดับกันไปเพราะความแตกต่างนี้ ผู้ที่มีธรรมชาติของการเป็นผู้รอบรู้และเป็นโยคีจะมีดำนนำโดยธรรมชาติ ธรรมชาติและชั้นสการของพวกเขาจะเป็นตัวของดำนนำโดยธรรมชาติ พวกเขาไม่ต้องพยายามช้าแล้วช้าเล่าเพื่อซึมซับคุณธรรมนี้หรือคุณธรรมนั้น เพราะพวกเขาจะทำให้ชีวิตของพวกเขาอยู่บนพื้นฐานของความรู้ โยคะ และดำนนำในขณะที่วางรากฐานของพวกเขา เหตุนี้เองสามวิชานี้จึงกลายเป็นประสบการณ์โดยธรรมชาติและโดยอัตโนมัติของดวงวิญญาณเช่นนั้น เหตุนี้เองจึงเรียกดวงวิญญาณเช่นนั้นว่าดวงวิญญาณโยคีที่ง่ายดาย ดวงวิญญาณผู้รอบรู้ที่ง่ายดาย และดวงวิญญาณซึ่งเป็นตัวของดำนนำที่ง่ายดาย ดังนั้นทั้งสามวิชาจึงมีความเชื่อมโยงกันและผู้ที่มีการประสบการณ์เช่นนั้นจะเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่านี้ ภาพลักษณ์แห่งความสมบูรณ์พร้อมเช่นนั้นกลายเป็นนายผู้ประทานโดยอัตโนมัติ ผู้ประทานหมายถึงผู้รับใช้ ผู้ประทานไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากการให้ โดยการมีชั้นสการของผู้ให้ วิชาของงานรับใช้จึงกลายเป็นสิ่งที่ง่ายดายสำหรับพวกเขาโดยอัตโนมัติในทางปฏิบัติ ดังนั้นทั้งสี่วิชาจึงเกี่ยวข้องกันใช่หรือไม่? ถ้าบางคนพูดว่า "ฉันมีความรู้ที่ดีมาก แต่นั่นขาดดำนนำ" ลูกจะเรียกผู้นั้นว่าเป็นผู้รอบรู้หรือไม่? ลูกให้ความรู้แก่ผู้อื่น แต่เพียงเพราะลูกมีความรู้ที่ลูกสามารถให้ได้ หนึ่งคือการเข้าใจและอีกประการหนึ่งคือการมีสิ่งนั้นในชีวิตของลูก ลูกทุกคนฉลาดในการเข้าใจ ลูกทุกคนฉลาดในการอธิบายด้วย อย่างไรก็ตาม หากลูกต้องการเป็นอันดับหนึ่ง ลูกต้องมีความรู้และโยคะในชีวิตของลูก แล้วลูกจะไม่ตามลำดับกันไป แต่เป็นอันดับหนึ่ง

ดังนั้นวันนี้ลูกจึงได้รับการบอกว่าครูที่แท้จริงกำลังเห็นนักเรียนของท่านในทุกหนแห่ง ท่านเห็นอะไร? ลูกทุกคนลูกมองว่าเป็นอันดับหนึ่งหรือตามลำดับกันไปหรือไม่? ผลจะเป็นอย่างไร? หรือลูกคิดว่ามีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่จะเป็นอันดับหนึ่งและลูกจะมาในบรรดาผู้ที่ตามลำดับกันไป? ลูกสามารถเข้ามาในดิวิชั่นแรก(กลุ่มแรก)ได้ ไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียวในนั้น ดังนั้นให้ตรวจสอบดูว่า: หากสภาพของลูกขึ้นๆลงๆครั้งแล้วครั้งเล่าเนื่องจากสถานการณ์ใดๆ นั่นคือถ้าลูกต้องใช้ความพยายามครั้งแล้วครั้งเล่า นั่นก็แสดงว่าในวิชาหลักของความรู้ ลูกไม่ได้นำบทเรียนของทั้งสองคำ 'ผู้สร้าง' และ 'สิ่งสร้าง' ไปใช้ในชีวิตจริงในทางปฏิบัติของลูก ลูกไม่ได้นำสิ่งนี้เข้ามาในชีวิตในรูปแบบของธรรมชาติดั้งเดิมของลูก ชั้นสการดั้งเดิมของลูก หรือในรูปแบบของธรรมชาติที่ง่ายดายของลูก ธรรมชาติและชั้นสการที่เป็นธรรมชาติของชีวิตบราห์มินคือการมีชีวิตโยคีและชีวิตที่มีความรู้ "ชีวิต" หมายถึงสม่ำเสมอตลอดเวลาอยู่เสมอ ไม่ใช่ว่าชีวิตของลูกเป็นเวลาแปดชั่วโมงและไม่ใช้ชีวิตของลูกสี่ชั่วโมงหลังจากนั้น นั่นคือวันนี้ลูกเป็นโยคีเป็นเวลา 10 ชั่วโมง หรือว่าลูกกลายเป็นโยคีเป็นเวลา 12 ชั่วโมง หรือว่าลูกกลายเป็นโยคีเป็นเวลาสองชั่วโมง ดวงวิญญาณเช่นนั้นคือผู้ที่พยายามมีโยคะ พวกเขาไม่ใช่โยคีที่มีชีวิตโยคี ลูกนั่งอยู่ในหม่อมโดยเฉพาอย่างยิ่งเพื่อที่ลูกจะสามารถเปลี่ยนแปลงบรรยากาศนั้นให้กับผู้เพียรพยายามที่อ่อนแอและดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกด้วยพลังโยคะของทุกคน ดังนั้นแม้มันก็เป็นสิ่งสำคัญ และลูกไม่ได้นั่งโยคะเพียงเพื่อเชื่อมโยงโยคะของลูกที่ขาดหายไปอีกครั้ง การรวมพลังของหม่อมเป็นไปเพื่อการรับใช้ ลูกไม่ได้มีโยคะบัดดีเพื่อที่ลูกสามารถสร้างการเชื่อมโยงที่ขาดหายไปของลูกเองได้อีกครั้ง หากลูกอ่อนแอลูกก็นั่งเพื่อจุดประสงค์นั้น แต่ถ้าลูกเป็นดวงวิญญาณโยคีแล้วในฐานะที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจ ในฐานะที่เป็นนายผู้ให้ผลประโยชน์ต่อโลก ลูกกำลังทำงานรับใช้ของการให้ความร่วมมือกับทุกคน การศึกษาหมายถึงการเป็นตัวของการศึกษานั้น อัจชะ

วันนี้บาบามาเฉลิมฉลองดีปาวลี การเฉลิมฉลองหมายความว่าอย่างไร? ในช่วงดีปาวลีทำอะไรกัน? ตะเกียงดินเผาถูกจุดขึ้น ทุกวันนี้ลูกจุดแสงไฟ แล้วใครมาที่แสงไฟ? แผลงเมา ลักษณะพิเศษของแผลงเมาคืออะไร? พวกเขาสังเวยตนเอง ดังนั้นการเฉลิมฉลองดีปาวลีหมายความว่าอย่างไร? แล้วลูกสังเวยตนเองหรือไม่ หรือลูกจะสังเวยตนเองในวันนี้? ลูกสังเวยตนเองแล้ว หรือยังต้องสังเวยตนเอง? (เราได้สังเวยตนเองแล้ว) ดังนั้น ลูกได้เฉลิมฉลองดีปาวลีแล้ว แล้วทำไมลูกถึงเฉลิมฉลองมันอีกครั้ง? เนื่องจากลูกได้สังเวยตนเองแล้ว ลูกก็ได้เฉลิมฉลองดีปาวลีแล้ว หรือลูกยังคงท่องทวารีไปรอบๆเป็นระยะๆหรือไม่? ลูกได้สังเวยตนเองแล้ว แต่ลูกยังคงมีปีกของลูก ดังนั้นลูกจึงวนเวียนไปรอบๆอยู่กับสิ่งเหล่านั้นเล็กน้อย ดังนั้นลูกไม่ใช่คนที่วนเวียนอยู่รอบๆใช้ไหม? การวนเวียนไปรอบๆหมายถึงการเข้ามาสู่ความขัดแย้งกับมายารูปใดรูปหนึ่ง ลูกเข้ามาสู่ความขัดแย้งกับมายาหรือลูกเอาชนะมายา? ลูกทำอะไร? บางครั้งลูกได้รับชัยชนะและบางครั้งก็ขัดแย้งหรือไม่?

ดังนั้นลูกเฉลิมฉลองดีปมาลา(ลูกประจำแห่งแสง),อนุสรณ์ของลูกเอง มันเป็นอนุสรณ์ของลูกเองใช่ไหม? หรือเป็นอนุสรณ์ของดวงวิญญาณหลักและลูกเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์เท่านั้น? เป็นอนุสรณ์ของลูกทุกคน เหตุนี้เองในปัจจุบันนี้แทนที่จะจุดตะเกียงดินเผาหลายดวง ผู้คนก็จุดหลอดไฟขนาดเล็ก ถ้าจุดตะเกียงก็จะมีจำนวนน้อยลง อย่างไรก็ตาม

จำนวนประชากรของลูก (จำนวนดวงวิญญาณ) นั้นใหญ่มากใช่ไหม? ดังนั้นเพื่อเป็นการระลึกถึงลูกทุกคน หลอดไฟเล็กๆ จำนวนมากจึงถูกจุดขึ้นมา ดังนั้นลูกกำลังเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของลูกเอง เมื่อลูกเห็นตะเกียง ลูกคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นอนุสรณ์ของลูกเองหรือไม่? ลูกจำสิ่งนี้ได้ไหม? คุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบกันคือตะเกียงที่มีชีวิตเห็นอนุสรณ์ของตะเกียงที่ไม่มีชีวิตของพวกเขา ลูกอยู่ที่นี้ในรูปที่มีชีวิตและลูกกำลังเห็นอนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิต อันที่จริง วันที่ลูกเฉลิมฉลองดีปาวลีเป็นวันจริงของดีปาวลี วันที่นี้เพิ่งได้รับการกำหนดโดยผู้คนในโลก แต่วันที่ของลูกเป็นของลูกเอง เหตุอันเองวันที่จริงจึงเป็นวันที่บราห์มินเฉลิมฉลอง ผู้คนถามใครเมื่อพวกเขากำหนดวันที่? พวกเขาถามนักบวชพราหมณ์ ดังนั้นวันนี้บรรพดาจึงให้คำอวยพรของดีปาลากับตะเกียงที่จุดไฟตลอดเวลาอยู่เสมอในแผ่นดินนี้และในต่างแดน บรรพดาขอแสดงความยินดี การแสดงความยินดีสำหรับดีปาวลีหมายถึงการแสดงความยินดีที่ได้เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด อัจชะ

ถึงตะเกียงที่จุดไฟส่องสว่าง, ตะเกียงที่แท้จริงที่เป็นรูปแห่งแสงและขจัดความมืดมิดของผู้อื่นอยู่เสมอ ถึงผู้ที่นำทั้งสรีระเข้ามาใช้ในชีวิตจริงในทางปฏิบัติในเวลาเดียวกัน ถึงดวงวิญญาณผู้รอบรู้และดวงวิญญาณโยคีเช่นนั้นผู้นำคุณสมบัติของเป้าหมายของการเป็นอันดับหนึ่งมาไว้ในทุกวิชาในชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของคุณธรรมที่สูงส่ง ถึงผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอ ดวงวิญญาณผู้ให้คุณประโยชน์โลกที่สูงส่ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบรรพดา

การพบปะส่วนตัวกับกลุ่ม:

ผู้ที่มีโชคคือผู้ที่มีใบหน้าและพฤติกรรมที่ลูกสามารถมองเห็นประกายแห่งความสุขได้ตลอดเวลา

ลูกทุกคนคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคแห่งความสุขอยู่เสมอตลอดเวลาหรือไม่? อะไรจะเป็นสิ่งชี้บอกของดวงวิญญาณที่มีโชคแห่งความสุขเหล่านั้น? ประกายแห่งความสุขจะปรากฏให้เห็นอย่างสม่ำเสมอบนใบหน้าและพฤติกรรมของพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะทำการกระทำทางกายภาพเช่นไร แม้ว่าจะเป็นงานธรรมดา ประกายแห่งความสุขก็จะปรากฏให้เห็นในขณะที่พวกเขาทำงานนั้น สิ่งนี้เรียกว่าจิตใญ่ร้ายราในความสุขออย่างสม่ำเสมอ ลูกเป็นเช่นนั้นอยู่เสมอหรือไม่? หรือบางครั้งลูกอยู่อย่างมีความสุขมากและบางครั้งก็น้อยลงหรือไม่? สมบัติที่มีค่าแห่งความสุขกลายเป็นสมบัติของลูกเอง ดังนั้นสมบัติที่มีค่าของลูกจะอยู่กับลูกตลอดเวลาใช่ไหม? หรือมันจะอยู่กับลูกในบางครั้งเท่านั้น? ลูกได้ทำให้สมบัติที่มีค่าของพ่อเป็นสมบัติของลูกเองหรือลูกลืมไปว่าสมบัติที่มีค่าเหล่านี้เป็นสมบัติของลูก? ลูกจะจดจำสิ่งของทางกายภาพของลูกอยู่เสมอใช่ไหม? สมบัติเหล่านั้นมองเห็นได้ด้วยตาของลูก แต่สมบัติที่มีค่านี้ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาของลูก ลูกสัมผัสได้ในหัวใจของลูก ดังนั้นลูกสามารถลืมสิ่งที่ลูกมีประสบการณ์มาได้ไหม? จงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกคือนายแห่งสมบัติที่มีค่าแห่งความสุข ยิ่งลูกจดจำสมบัติที่มีค่าของลูกมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งสัมผัสกับความซาบซึ้งมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นความซาบซึ้งทางจิตนี้จะทำให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์ว่าลูกมีสิ่งที่มีค่า

ลูกผู้เป็นแม่จะจดจำอะไรตลอดเวลา? ลูกจะจดจำเพียงพ่อเท่านั้นหรือลูกจะจดจำอย่างอื่นด้วย? ความสุขของมรดกก็จะมองเห็นได้ใช่ไหม? ในเมื่อโลกทั้งโลกสำหรับชีวิตบราห์มินคือพ่อ ลูกจะจำอะไรอีกนอกจากโลก? เฝ้าแต่ร้องเพลงแห่งโชคที่สูงส่งในหัวใจของลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ลูกจะสามารถได้โชคที่สูงส่งเช่นนั้นตลอดทั้งวงจรได้หรือไม่? ดังนั้นจากทั้งวงจร สิ่งที่ลูกสามารถได้รับเพียงในเวลานี้เท่านั้นคืออะไร? ความสุขและความซาบซึ้งของเวลาในปัจจุบันเป็นสิ่งที่สูงส่งที่สุด แล้วลูกผู้เป็นแม่จดจำญาติมิตรคนอื่นๆหรือไม่? มีความแปรปรวนในความสัมพันธ์ของลูกหรือไม่? ลูกรู้สึกถึงความผูกพันยึดมั่นนั้นที่นั่นหรือไม่? ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดของลูกได้จบสิ้นลงหรือไม่? ผู้ที่กล่าวว่า "ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นนั้นจะไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ" ยกมือขึ้น! โอเค ข้อทดสอบของความผูกพันยึดมั่นมาหาลูกได้ไหม? ลูกๆ พันดาวาสเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นใช่ไหม? หากมีความแปรปรวนในการมีปฏิสัมพันธ์ของลูกกับผู้อื่น แล้วลูกจะเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นได้หรือไม่? แม้กระทั่งตอนนี้ มายายังให้ข้อสอบกับลูกเป็นระยะๆ ลูกสอบผ่านหรือไม่? หรือลูกจะหย่อนยานเล็กน้อยเมื่อมายามาหรือไม่? ดังนั้นจงร้องเพลงแห่งความสุขอย่างต่อเนื่อง ลูกเข้าใจไหม? ไม่ว่าลูกจะสูญเสียอะไรไป ความสุขของลูกก็ไม่ควรลดลง ไม่ว่ามายาจะมาในรูปแบบไหน ความสุขของลูกก็ไม่ควรลดลง เพียงผู้ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอถึงระดับนี้เท่านั้นที่จะมีโชคแห่งความสุข อัจชะ

เวลานี้สิ่งที่นำมาให้ศรัทธาที่ผู้มาจากรัฐอานธรและคานาตากะต้องทำคืออะไร? ไม่ควรมีดวงวิญญาณใดถูกตัดสิทธิ์ ลูกต้องให้สาส์นกับทุกดวงวิญญาณและแต่ละดวงวิญญาณ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ดวงวิญญาณทั้งหมดควรได้รับสาส์น ยิ่งลูกให้สาส์นมากเท่าไร ความสุขของลูกก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น อัจชะ

พร: ขอให้ลูกกล้าหาญและสัมผัสกับสภาพที่โอบยบด้วยปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกอยู่เสมอ

เพื่อที่จะได้สัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่โอบยบ ลูกต้องมีความกล้าหาญและมีปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จในงานใดๆ ปีกของความจริงจังและความกระตือรือร้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง หากลูกไม่มีความจริงจังและความกระตือรือร้น ลูกจะไม่ประสบความสำเร็จในงานของลูก เพราะเมื่อไม่มีความจริงจังหรือความกระตือรือร้น ย่อมมีความเหนื่อยล้า และผู้ที่เหนื่อยล้าก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ ดังนั้นจงกล้าหาญและโอบยบต่อไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น แล้วลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก

คติพจน์: การให้และรับพรเป็นความพยายามที่สูงส่ง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อและจิตใจทุกคนให้ทำความเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ เช่นที่ลูกได้กลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูกต่อไป
- คำถาม:** เวลานี้ลูกๆ ต้องมีสำนึกรู้ใจ? อะไรคือความอัจฉริยะของสำนึกนี้?
- คำตอบ:** : ลูกๆ ต้องรักษาสำนึกของความรู้ที่ลูกได้รับของเมล็ดและต้นไม้ ความอัจฉริยะของสำนึกนี้ก็คือ ด้วยการมีสำนึกนี้ ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลก พ่อเตือนลูกๆ ถึงสำนึกนี้: ลูกๆ เวลานี้จดจำว่าลูกเคยทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้พ่อได้มาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวดีอีกครั้ง เช่นที่พ่อนั้นแสนหวาน ดังนั้นความรู้ของท่านก็แสนหวานด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำความรู้นี้ลูกจะได้รับความสุข
- เพลง:** ตื่นเกิด โอ เจ้าสาว ตื่นเกิด! ยุคใหม่กำลังจะรุ่งอรุณ ...

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว วันนี้เป็นดีพมาลา (ดิวัลลี - เทศกาลแห่งแสง) ยุคใหม่ถูกเรียกว่าดีพมาลา ดีพมาลาจะไม่ฉลองกันในยุคทองเพราะที่นั่นแสงของทุกดวงวิญญานถูกจุดขึ้นแล้ว ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกในโลกใหม่โดยการทำตามศรัทธา เวลานี้ลูกได้กลายเป็นตรีกาลดาร์ชิ ผู้ที่รู้อดีต ปัจจุบันและอนาคต ลูกเรียกว่า ตรีกาลดาร์ชิ เวลานี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดของรูปกาลเวลาทั้งสาม ดังนั้น ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกเองนั้นเปลี่ยนจากหนามไปเป็นดอกไม้ และลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นด้วย ด้วยการรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของอดีต ลูกสามารถรู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการรู้อนาคต ลูกสามารถรู้อดีตและปัจจุบัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ อดีตคือยุคเหล็ก ปัจจุบันคือยุคแห่งการบรรจบพบกัน และยุคทองและยุคเงินกำลังจะมาถึงในอนาคต ดังนั้น ลูกๆ รู้จักวงจรนี้และลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่โลกใหม่ และกลายเป็นผู้ช่วยของบ๊อบา ลูกซึ่งแะอยู่ในการจิตใจผู้อื่นให้ทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งและลูกก็จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งด้วยเช่นกัน เพราะเราได้พบปะกันอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ดังนั้นพ่อได้มาเพื่อตกแต่งลูกๆ ผู้เป็นเจ้าสาวและพาลูกไปสู่โลกใหม่ ลูกๆ มีความรู้จากจุดบนสุด โลกที่ไม่มีตัวตน และอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ รู้ว่าผู้ก่อตั้งทุกศาสนาจากเบื้องบนเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขาอย่างไรและเมื่อใด พ่อได้ทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ ท่านถูกเรียกว่าเป็นผู้เป็นที่รักที่สุด ท่านนั้นอ่อนหวานที่สุด ลูกรู้ว่าท่านหวานขึ้นเพียงใด คำยกย่องของท่านไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นคำยกย่องของมรดกที่ลูกได้รับจากท่านก็ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์(swarg) heaven ดินแดนสุขาวดี บาฮิสท์ ดวงวิญญานสูงสุดถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้ซัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ดังนั้นควรจะมีการจดจำท่านมากเพียงใด? อย่างไรก็ตาม ตามละคร ลูกไม่ได้จดจำท่าน เพลงนี้ดีมาก! ลูกควรจะมีแผ่นเสียง 3-4 แผ่น (ของเพลงประเภทนี้) ในบ้านของลูก เพลงเหล่านี้เตือนลูกให้จดจำพ่อด้วยเช่นกัน เป็นเพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าอำนาจในการปกครองโลกใหม่ของเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้น นั่นคือ ดวงวิญญานกำลังได้รับอาณาจักรของพวกเขาอีกครั้ง ลูกไม่พูดว่ามรดกที่ลูกได้รับมาจากพ่อทางร่างเป็นสิ่งที่ได้รับจากพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรจากพ่อและแล้วก็สูญเสียสิ่งนั้น เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธินั้นอีกครั้ง ในยุคทองลูกเคยสวยงาม แต่เวลานี้ลูกกลับมาน่าเกลียด “ซัยม ซุนดาร์” ได้รับการจดจำ ลูกเคยน่าเกลียดและเวลานี้ลูกได้พบสัตว์ผู้ที่ทำให้ลูกสวยงาม เวลานี้ สัตว์และโกวินดา (กฤษณะ) ทั้งสองอยู่เบื้องหน้าลูก มีคำกล่าวว่า: กูรู เป็นความยิ่งใหญ่ของท่าน เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นกฤษณะ เป็นความยิ่งใหญ่ของลูกๆ ที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้คนเหล่านั้นพูดว่ากฤษณะเคยป้อนหญ้าวัว พวกเขาพูดถึงบราห์มาว่าท่านมีคอกวัว ไม่ได้มีคอกวัวของกฤษณะหรือของบราห์มา คอกวัวเป็นของชีพบบา เวลานี้ลูกๆ เข้าใจนัยสำคัญของเทศกาลต่างๆ ลูกรู้ว่าดีพมาลาเกิดขึ้นในยุคทอง แสงนั้นคงสว่างอยู่ที่นั่น ดีพมาลาของลูกคงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด ลูกฉลองดีพมาลาที่นี้ทุกปี วันนี้ ลูกเฉลิมฉลองและวันพรุ่งนี้แสงก็ดับลง หากลูกฉลองสิ่งใดในยุคทอง นั่นก็จะเป็นพิธีขึ้นครองราชย์ (coronation) ในวันนั้น ลูกจุดพลุไฟมากมาย ที่นี้ลูกจุดพลุไฟของลูกที่มีค่าไม่กี่สตางค์ที่เป็นเหตุของอุบัติเหตุมากมาย ที่นั่นพวกเขามีการฉลองขึ้นครองราชย์ที่ใหญ่โต ที่นี้เมื่อบางคนได้รับอาณาจักร พวกเขาก็ฉลองทุกปี อย่างไรก็ตาม ไม่มีความสุขใดในอาณาจักรนี้ นี่คือโลกที่เลวทรามต่ำช้าในขณะที่นั่นเป็นโลกที่สูงส่ง พ่อพูดว่า: มองดูว่า พ่อทำให้ลูกรู้คิดเพียงใด! พ่อถูกเรียกว่าตรีโลกนาถ ท่านไม่ได้กลายเป็นนายของ 3 โลก ท่านเพียงมีความรู้ของทั้ง 3 โลกเท่านั้น ท่าน

ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุชาวดี ลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมาก ลูกได้ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และเวลานี้ได้พบกันกับพ่อแล้ว เวลานี้พ่อเตือนลูกและพูดว่า: จดจำ จดจำ จดจำ ใคร? พ่อและความรู้ของสิ่งสร้างของพ่อที่เป็นเมล็ดและต้นไม้ ด้วยการมีสำนึกนี้ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลก มองดูความอัจฉริยะของสำนึกของลูกและสิ่งที่สำนึกทำให้ลูกเป็นจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความรู้ทางจิต พ่อของดวงวิญญาณกำลังพูดความรู้นี้กับลูก พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะ แต่เป็นพ่อผู้ทำให้ความรู้แก่ลูกและทำให้ลูกสูงส่งยิ่งกว่าตัวท่านเอง ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุชาวดี เมื่อนักเรียนเหล่านั้นกำลังศึกษาเล่าเรียน สถิติปัญญาของพวกเขาก็รู้ว่าเขากำลังกลายเป็นนักกฎหมาย ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายจากขอทาน และแล้วลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิ เวลานี้พ่อในฐานะครูกำลังสอนลูก ในทางโลก ลูกจะอยู่กับพ่อของเขาเป็นเวลา 5 ปี และแล้วก็ไปหาครูของเขาและแล้วในวัยชราของเขา เขามีครู ที่นั่น ที่ที่ลูกเป็นของพ่อ ท่านก็ให้คำสอนแก่ลูกในฐานะครู และเพื่อที่จะประทานครุการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก ท่านนำลูกไปกับท่าน ครูเหล่านั้นไม่ได้นำลูกกลับไปกับพวกเขา พวกเขาเองนั้นไม่ได้ไปสู่การหลุดพ้น พวกเขาพาลูกไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกคือผู้นำทาง (guide) และพวกเขาก็เป็นผู้นำทาง (guide) ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การจาริกแสวงบุญนั้นมีค่าเพียงแค่อ่อนกรวดและอ่อนหินเท่านั้น ลูกมีความรู้นี้ ลูกควรมีความสุข นี่คือชีวิตนักเรียน และดังนั้นเหตุใดลูกจึงลืมนะ? อย่างไรก็ตาม มายาไม่ได้ยอมให้ลูกมีความสุขนั้น เพราะสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกจะถูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้าย มีคำกล่าวว่า: ตัวของการจดจำระลึกถึง จดจำพระเจ้า และมีประสบการณ์ของความสุข ไม่มีความสุขทุกข์ทรมานที่นั่น นั่นลูกเรียกว่าเป็นการหลุดพ้นในชีวิต เช่นที่พ่อนั้นแสนหวานท่านเองเดียวกัน ความรู้ของท่านก็แสนหวานด้วยเช่นกัน ค่ายกย่องของพ่อเหลือประมาณ นั่นคือ ลูกไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ สิ่งนี้กล่าวไว้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่สามารถพูดเช่นนี้เพราะลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้ว ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก มองดูตนเองและตรวจสอบว่าลูกไม่มีกิเลสใด ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้มองดูข้อบกพร่องของผู้อื่น มีดริสตีที่หวานขึ้นอย่างมาก บาบามีลูกมากมาย ท่านมองดูพวกเขาทั้งหมดอย่างอ่อนหวานมาก ลูกต้องมีสายตาเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่รู้ว่ามีความสัมพันธ์ใดระหว่างราตรีและกฤษณะ และลักษมีและนารายณ์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทำภาพเหล่านั้น ในวัยเด็กของพวกเขาพวกเขาคือราตรีและกฤษณะ และหลังจากการแต่งงานของพวกเขา พวกเขากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อมาและเตือนลูก: ลูกๆ ลูกเคยเป็นเทพ ลูกๆ พูดว่า: เราเคยเป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริง มีคำกล่าวว่า: ขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่กำลังกลายเป็นเทพ พรหมณ์ก็พูดเช่นนั้นแต่พวกเขาไม่รู้ 3 ศาสนา - บราห์มิน เทพ และนักบวชกำลังมีการก่อตั้งขึ้น พ่อของบราห์มินคือบราห์มาและชีพบบา พ่อมาที่นี้ในรูปที่ธรรมดา พาหนะนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ท่านคือพาหนะที่โชคดี ในวันดีวาลี ผู้คนก็ปลุกเรียกลักษมีและร้องขอความมั่งคั่งจากเธอ ก่อนหน้านั้นลูกเองเคยร้องขอสำหรับสิ่งนั้นด้วย เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ที่นั่นผู้คนเฝ้าแต่ร้องขอตลอดเวลา พวกเขาบอกว่า: ให้ลูกแก่นั่นเกิด! ให้ทรัพย์สมบัติแก่นั่นเกิด! ในยุคทอง ลูกไม่ได้ร้องขอสิ่งใดในวิธีนั้น ชีพบบาทำให้คลังสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกๆ เต็มเปี่ยม พ่อสร้างสวรรค์ ท่านจะไม่สร้างนรก เวลานี้บาบาได้เข้ามาในนรกเพื่อทำให้เรากลายเป็นชาวสวรรค์ ทุกคนไม่บริสุทธิ์และพวกเขาไม่รู้ว่าเป็นชาวสวรรค์ ผู้ที่เคยเป็นชาวสวรรค์เวลานี้กลายเป็นชาวนรกและเวลานี้กำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง บัลลังก์อมตะของชีพบบาคือบราห์มานี้ ที่ผู้เป็นภาพลักษณ์อมตะ (the Immortal Image) ดวงวิญญาณสูงสุดมาและนั่งอยู่ในท่าน แต่ละดวงวิญญาณเองนั้นคือภาพลักษณ์อมตะ บัลลังก์ของดวงวิญญาณคือหน้าผาก พวกเขาเข้าสู่สัญลักษณ์ของสิ่งนี้ นั่นคือ พวกเขาแถมดิลลิตที่หน้าผาก ทุกวันนี้พวกเขาแถมกระทั่งแถมดิลลิตให้กับว้าว ดังนั้น หน้าผากนี้คือบัลลังก์ของทั้งบราห์มาและชีพบบา พ่อมา และให้ความรู้แก่ลูก พ่อเน้นเติมไปด้วยความรู้ พ่อไม่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจแต่ละคน พ่อไม่ใช่ผู้อ่านความคิด (thought-reader) ใช่ ลูกสามารถพูดว่าพ่อคือนายของหัวใจ เพราะดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจ ดังนั้นพ่อคือนายของดวงวิญญาณ พ่อไม่ใช่ นายของร่างกาย ผู้รู้พูดว่าพวกเขาเป็นนาย พ่อเป็นนายของดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เพราะพ่อเองนั้นไม่สูญสลาย ลูกกลายเป็นนายของสิ่งที่สูญสลาย เพราะลูกสร้างที่สูญสลายและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกไปยังดินแดนสุชาวดีเพราะว่าลูกศึกษาเล่าเรียนเพื่อสิ่งนั้น มีคำกล่าวว่า: ลูกต้องดื่มน้ำทิพย์นิราราบเท่าที่ลูกมีชีวิต เมื่อลูกได้จบสิ้นการศึกษาของลูก ลูกจะละร่างของลูกโดยอัตโนมัติ มีคำกล่าวว่าพระเจ้ามีความคิดที่จะไปและสร้างโลก ท่านก็จะมีความคิดที่จะกระทำในเวลาที่เหมาะสมและท่านจะมาเพื่อเล่นบทบาทของท่าน พ่อพูดว่า: เช่นที่ ลูกเล่นบทของลูก ดังนั้นพ่อก็เล่นบทบาทของพ่อ อย่างไรก็ตาม พ่อไม่ได้เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย เหตุนี้เองจึงมีค่ายกย่องพ่ออย่างมาก มีค่ายกย่องดินแดนสุชาวดีด้วยเช่นกัน ชันยาสซีไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับความสุขของยุคทอง พวกเขาไม่เคยได้รับความสุขของสถานที่นั้น พวกเขาเคยได้ยินว่าคันทัส ปิตาจารย์ ได้มีชีวิตอยู่ที่นั่นในยุคทอง ดังนั้นพวกเขาจึงเชื่อว่าจะไม่มีความสุขใดที่นั่นเช่นกัน ดังนั้น พวกเขาจึงบอกผู้อื่นว่าความสุขนั้นเป็นเหมือนมุลกา พวกเขาบอกบุคคลเหล่านั้นและทำให้บุคคลเหล่านั้นมีการสละละทิ้ง ลูกๆ ได้รับความสุขแห่งสวรรค์ นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก ทุกคนกำลังจะตาย พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนกลับไปและดังนั้นลูกจะยังคงนั่งอยู่ที่นั่นหรือ? พ่อจะนำทุกคนกลับ

ไปเหมือนฝูงแมลง ดังนั้น ลูกควรจะทำความเพียรพยายามในวิธีการเดียวกันกันมาและบาบาทำและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูก ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา จำนวนของเทพในยุคทองและยุคเงินก็จะเป็นจำนวนของผู้ที่กลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาในเวลานี้ ดังนั้น ตามกฎ ลูกมีแม่และพ่อและบางคนก็ถูกแต่งตั้งเพื่อดูแลลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆ ใหม่ก็จะเฝ้าแต่มาและการศึกษาเล่าเรียนจะดำเนินไป จะเฝ้าแต่มีการขยายตัวจนถึงเวลาสุดท้าย ทุกคนจะได้รับการดูแลอย่างดีมาก ท่านเป็นนายของสวน ลูกทั้งหมดผู้ที่อยู่ที่ศูนย์ก็เป็นคนสวน คนสวนก็ควรดูแลต้นอ่อน หากคนสวนไม่ดี เขาจะดูแลต้นอ่อนได้อย่างไร? นายของสวนนั้นก็พอใจที่ได้เห็นคนสวนผู้ที่สร้างสวนที่สวยงาม และแล้วนายของสวนก็จะไปเพื่อดูสวน เพื่อดูว่าใครได้สร้างสวนที่สวยงามและใหญ่โต ลูกเองก็รู้ว่า,ใครเป็นคนสวนที่ดี ผู้ที่เป็นคนสวนที่ดีก็มักจะทั้งได้รับรางวัล เงินเดือนของลูกๆ คนสวนก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ลูกๆ ต้องจดจำจุดหมายปลายทางของลูก เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกต้องจดจำบ้านของลูก ลูกไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบโดยที่ไม่มีการจดจำระลึกถึง ไม่เช่นนั้นแล้ว จะมีประสบการณ์ของการลงโทษมากมายและลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีได้ ในเวลานี้ ลูกๆ ผู้ที่ไปสู่อณาเขตที่ละเอียดอ่อนก็ไปที่นั่นเพื่องานรับใช้ บาบาทำงานรับใช้อันดับหนึ่งและมาเป็นอันดับสองเพราะมาว่าต้องประกาศสิทธิ์ในอันดับสอง ดังนั้น ลูกๆ ต้องทำตามมาว่าและบาบา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาอ่อนหวานอย่างมากเช่นพ่อ มองดูทุกคนอย่างอ่อนหวานอย่างมาก อย่าได้มองดูข้อบกพร่องของใคร

2. รักษาความสุขของชีวิตนักเรียนของพระเจ้าของลูกไว้ ลูกต้องศึกษาทุกวันตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นพระเกี้ยวของสกุลผู้ที่จุดตะเกียงจำนวนมากจากตะเกียงเดียวด้วยเปลวไฟแห่งความรักและเฉลิมฉลองดีปาวาลีที่แท้จริง

สำหรับลูกดวงวิญญาณที่จะเชื่อมต่อกับความรักของตะเกียงของลูกกับพ่อผู้เดียว Deepraj (ราชาแห่งตะเกียงดิน) คือการเฉลิมฉลองดีปาวาลีที่แท้จริง เช่นที่มีเปลวไฟในตะเกียงดิน(deepak) ในทำนองเดียวกัน ลูกที่เป็นตะเกียงดินก็มีเปลวไฟแห่งความรักซึ่งลูกซบไล้ความมืดของความรู้สึกลึกไป ผู้คนจุดตะเกียงดินเผาในเทศกาลดีปาวาลี ขณะที่ลูกเป็นตะเกียงที่มีชีวิต เป็นตะเกียงของสกุลและเป็นตะเกียงแห่งความหวังของบัณฑิตา เมื่อตะเกียงจำนวนมากถูกจุดขึ้นจากลูก ตะเกียงที่ถูกจุดขึ้นจึงสม่ำเสมอ มันคงไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน และแล้วที่นั่นก็จะเป็นดีปาวาลีที่แท้จริง

คติพจน์: รู้ถึงความสำคัญของเวลาและลูกจะกลับมาเติมไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือคาร์มาโยคี ขณะที่แสดงการกระทำ ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะไม่มีการกระทำที่เป็นบาป
- คำถาม:** เหตุหลักเดียวที่我不能เชื่อมโยงกะสติปัญญาของลูกกับพ่อคืออะไร?
- คำตอบ:** ความละโมภ หากบางคนมีความละโมภต่อสิ่งที่สูญสลายหรือความสนใจในการรับประทานอาหารดีๆ หรือสวมใส่เสื้อผ้าดีๆ และแล้วสติปัญญาของบุคคลนั้นจะไม่เชื่อมโยงกับพ่อ เหตุนี้เองบาบาจึงได้แสดงวิธีการแก่ลูก: ลูกๆ เพียงแต่มีความละโมภที่จะรับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าได้มีความละโมภต่อสิ่งอื่นใด หากลูกมีความละโมภ สิ่งที่ลูกรักที่สุดก็จะเป็นที่จดจำในเวลาสุดท้ายและสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย
- เพลง:** ตื่นเกิด โอ เจ้าสาวตื่นเกิด! ยุคใหม่ใกล้จะรุ่งอรุณแล้ว...

โอม ชานติ ลูกๆ รู้ว่าทั้งโลกพูดว่า “เราทั้งหมดคือพี่น้อง” ดังนั้น เหตุใดดวงวิญญาณเหล่านั้นจึงไม่สามารถเข้าใจว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของพ่อเดียว? ท่านคือผู้สร้างและเราคือสิ่งสร้าง สัตว์จะไม่พูดว่าพวกเขาคือพี่น้อง เป็นมนุษย์ที่เข้าใจและพูดว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นพี่น้อง พ่อ ผู้สร้างคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านถูกเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นไปไม่ได้ที่พี่สาวน้องสาวจะถูกเรียกว่าเป็นพี่ชายน้องชาย เมื่อลูกทั้งหมดพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกพูดว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้อง ไม่สามารถมีสิ่งใดอื่นนอกจากดวงวิญญาณ ไม่สามารถมีลูกๆ ทางร่างมากมายของพ่อคนเดียว เวลาลูกจดจำอย่างดีมากว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้อง พ่อหนึ่งท่านและสอนลูกๆ พระเจ้าพูด: โอ ลูกๆ! ดังนั้นท่านกำลังสอนลูกๆ มากมายใช่ไหม? ท่านจะไม่พูด “โอ อรชุน” ท่านจะไม่พูดถึงชื่อของเพียงบุคคลเดียว ท่านกำลังสอนทุกคน ในโรงเรียนครูจะพูดว่า: โอ ลูกๆ จงศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมาก! พวกเขาเป็นนักเรียนแต่ครูเป็นผู้ใหญ่ และดังนั้น เขาจึงเรียกนักเรียนว่า “ลูกๆ” ที่นั่นจะไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาเพียงแต่มีความสัมพันธ์ทางร่าง คานธีจีเคยได้รับสถานภาพของการเป็นบาป(พ่อ); นายกเทศมนตรีเองก็ถูกเรียกว่าเป็นพ่อด้วย มีการให้สถานภาพของพ่อแก่ผู้คนมากมาย ที่นั่นลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกๆ คือพี่น้อง ดังนั้นพี่น้องนั้นต้องการพ่อ อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณทั้งหมดรู้ว่า: ท่านคือพ่อของพวกเขาและท่านนั้นถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดวงวิญญาณพูดว่า: ท่านเป็นพระเจ้า พ่อของเรา พ่อทางร่างจะไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ บาบาได้มาเพื่อสอนลูก นั่นคือท่านได้มาชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านจะทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และทำให้พวกเราเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้จักพ่อที่นี่ แต่ลูกลืมพ่อเมื่อลูกทำการกระทำ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและลูกจะไม่ทำการกระทำที่เป็นบาป ลูกคือคาร์มาโยคี ชานยาสซีมีการสละละทิ้งการกระทำ พวกเขาเพียงแต่มีโยคะกับธาตุบราห์ม อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถมีโยคะได้ตลอดทั้งวัน พวกเขามีโยคะเพื่อที่จะไปสู่ธาตุบราห์ม พวกเขาเข้าสู่การจดจำธาตุบราห์มพวกเขาจะหลอมรวมไปกับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถจดจำธาตุบราห์มได้ตลอดทั้งวัน บาปของพวกเขาไม่สามารถถูกเผาไปได้ด้วยการจดจำระลึกถึงนั้น ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้รับการจดจำ พ่อเป็นเช่นนั้นเท่านั้น พวกเขาไม่เรียกธาตุบราห์มหรือธาตุอื่นใดว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทุกคนเรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครเรียกธาตุบราห์มว่าพ่อ หรือไม่มีใครทำทาปาเซียของธาตุบราห์ม พวกเขาทำทาปาเซียของชีวา มีวัดให้แก่ชีวา วัดนั้นสร้างไว้กับวัตถุธาตุหรือ? ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในธาตุบราห์มในรูปไข่ของพวกเขาและเหตุนี้เองชื่อ “บราห์มัน” จึงได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ ที่จริงแล้วนั้นไม่ใช่ชื่อแต่เป็นบ้านตัวอย่างเช่นมนุษย์ที่มีตัวตนมากมายอาศัยอยู่ภายใต้วัตถุธาตุที่เป็นท้องฟ้า และดังนั้นดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่นในลักษณะเดียวกัน ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของละครทั้งหมดจากบาบา ลูกมาเพื่อที่จะรู้ความลับทั้งหมด ลูกเข้าใจความรู้ของตนไม่ทั้งหมดและแล้วกลายเป็นนายเมล็ด พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมีความรู้ทั้งหมดและเราคือลูกๆ ของท่าน ท่านหนึ่งท่านและอธิบายแก่เราว่าต้นกล้าปะนั้นถูกสร้าง บำรุงรักษาและถูกทำลายไปอย่างไร เมื่อลูกพูดถึงสิ่งสร้าง เป็นราวกับว่าท่านสร้างโลกใหม่ คำว่า “การก่อตั้ง” นั้นดีกว่า ท่านชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ผ่านบราห์มา คำว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” นั้นจำเป็นอย่างแน่นอน ทุกคนในยุคทองอยู่ในการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ในยุคเหล็กทุกคนอยู่ในความตกต่ำ เพราะเหตุใด? การตกต่ำเกิดขึ้นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้อย่างนี้ พวกเขาร้องเพลงว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือผู้เดียว ดวงวิญญาณเข้าใจว่านี่คือเกม พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญพ่อว่าเป็น “สดา ชีวา” (ผู้ให้คุณประโยชน์อยู่เสมอ) ชีวาคือผู้เดียวที่ให้ความสุข ท่านได้รับการจดจำ

ว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ต ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ลักษมีและนารายณ์ถูกเรียกว่าเป็นเทวาและเทวี ใครก่อตั้งอาณาจักรของพวกเขา? พระเจ้าไม่มีตัวตนและดวงวิญญาณได้รับมรดกจากท่าน เป็นดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาตเกิดและเฝ้าแต่ลงมา ขณะที่ลงมา พวกเขายู่อย่างตกต่ำ ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ฟอนั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และเราทั้งหมดคือพี่น้อง เราไม่ใช่พ่อ ไม่มีการกล่าวว่าพ่อได้ชุบเลี้ยงในรูปแบบพี่น้อง ไม่เลย เหตุนี้เองก่อนอื่นลูกต้องถามพวกเขาว่า: อะไรคือความสัมพันธ์ของเธอกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? พวกเขาทั้งหมดรู้จักความสัมพันธ์ทางร่างของพวกเขา ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหลาย ท่านนั้นถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ แนนอนที่พ่อต้องทำให้ลูกมาเป็นนายของสิ่งสร้างใหม่ เราไม่ได้เป็นนายอีกต่อไป เราเคยมีความสุข ดังนั้นใครทำให้เราไม่มีความสุข? ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ อาณาจักรของราวันดำเนินมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ดังนั้น สิ่งนี้ได้กลายเป็นสภาพของบาร์ต บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าได้มาในบาร์ต แนนอนที่ท่านต้องก่อตั้งสวรรค์ วันเกิดของชีวาได้มีการเฉลิมฉลองด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเขียนว่า: ตัวอย่างเช่น เวลาที่เรากำลังเฉลิมฉลองวันเกิดผู้หนึ่งผู้หนึ่ง ผู้คนจะประหลาดใจในสิ่งที่ลูกพูด ให้คำอวยพรแก่พวกเขาด้วยเช่นกันและบอกพวกเขาว่าลูกกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดของผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ในวันนั้นลูกควรที่จะมีการเฉลิมฉลองและงานเทศกาลมากมาย วันเกิดของผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ลูกควรที่จะโปรยแผ่นพับจากเครื่องบินเหนือเมืองใหญ่ และแล้วจะมีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ด้วยเช่นกัน ลูกควรที่จะทำการดีที่สวงามอย่างมาก ลูกควรที่จะเขียนคำยกย่องมากมายของพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ท่านได้มาเพื่อทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง พ่อเดียวกันนั้นกำลังสอนราชาโยคะ ท่านคือผู้เดียวที่ให้มรดกด้วยเช่นกัน ลูกควรพิมพ์การ์ดที่ดึงดูดสำหรับวันเกิดของชีวา ลูกสามารถแม้กระทั่งพิมพ์อยู่บนพลาสติก อย่างไรก็ตาม กระนั้นสติปัญญาของลูกยังคงเล็กๆ(มีขีดจำกัด)มาก เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่จะกลายเป็นราชาและราชินี ในขณะที่ผู้ที่ไม่ระมัดระวังจะเป็นปวงประชานิยมแน่นอน มีลูกสร้อยประคำของ 108 แต่จะมีปวงประชานิยมจำนวนมาก อย่าได้เพียงแค่คิดว่าลูกนั้นไม่ระมัดระวัง แต่จงทำความเพียรพยายามอย่างมาก บาบอธิบายอย่างมาก แต่ลูกนั้นแทบจะไม่ได้นำสิ่งใดไปสู่การปฏิบัติ ที่นี้ ลูกพิจารณาว่าตัวลูกๆเป็นลูกๆ ของพระเจ้า(อัลล่าห์) แต่เมื่อลูกออกไปข้างนอก มายาทำให้ลูกกลายเป็นค้างคาว(อูลู) มายานั้นเข้มแข็งมาก เพียงไม่กี่คนเท่านั้นจะปรากฏขึ้นเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร แม้กระทั่งจันทราวังค์ยังลูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่ได้สอบตก ลูกรู้ถึงการศึกษาของทุกคนและสถานภาพของพวกเขา จะมีใครในโลกรู้ถึงสถานภาพของรามาจันทราไหม? บาบอธิบายแก่ลูกอย่างดีมากว่าลูกควรจะต้องพิชิตชัยชนะหนึ่งสำหรับชีพแฉนที่อย่างไรเพื่อที่ผู้คนจะประหลาดใจกับสิ่งเหล่านั้น การไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ได้เป็นที่จดจำ ชีพบาบาไม่ต้องไตร่ตรองมหาสมุทร นี่คือน้ำที่ของลูกๆ บาบแนะนำลูก: หากบางสิ่งเข้าสู่สติปัญญาของใครบางคนแต่เขาไม่ได้นำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ บาบจะเรียกเขาว่าเป็นคนโง่ ลูกๆรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนวิษณุผ่านบราห์มา การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นผ่านชางก้า ตรีมูรตินั้นอยู่เบื้องบน ลูกทั้งหมดนั้นเป็นผู้นำทางที่สอนการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกสามารถแม้กระทั่งเขียนว่า: สัจจะนำมาซึ่งชัยชนะ บาบที่แท้จริงกำลังสอนเราถึงวิธีการได้รับชัยชนะอย่างแท้จริงนั่นคือท่านกำลังทำให้เราสามารถได้รับชัยชนะ หากใครบางคนต่อต้านสิ่งนี้ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขา บาบนั้นกำลังคิดว่าควรมีการฉลองชีพแฉนที่อย่างไร พระเจ้าแห่งกิตะคือชีวาไม่ใช่กฤษณะ ลูกต้องทำให้สิ่งนี้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ผู้เดียวนั้นคือผู้สร้างในขณะที่ผู้หนึ่งคือสิ่งสร้าง ลูกจะได้รับมรดกจากใคร? ศรีกฤษณะคือสิ่งสร้างแรก พวกเขามีภาพกฤษณะมาบนใบโพธิ์ที่ลอยมาในมหาสมุทร สิ่งนี้อ้างอิงถึงพระราชวังของครรรค์ ในสวรรค์มีความสุขสันต์ในพระราชวังของครรรค์ ที่นี้ในนรกเด็กทารกอยู่ในสภาพปั่นป่วนในกรงขังของครรรค์ ในยุคทองของครรรค์เป็นพระราชวัง ในขณะที่ในยุคเหล็กครรรค์เป็นกรงขัง รูปภาพของกฤษณะนั้นดีมาก เขากำลังเตะนรกทิ้งไป ลูกได้เขียนเกี่ยวกับ 84 ชาตเกิดของกฤษณะแล้ว พระเจ้าพูด: ลูกไม่รู้ถึงชาตเกิดของลูกเอง พ่อบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูก ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาตเกิดเต็ม เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! จำเป็นต้องมีกิริยามารยาทด้วยเช่นกัน ควรมีความละโมภที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและไม่ใช่สำหรับสิ่งใดอื่น ดังนั้นลูกต้องไม่เก็บสิ่งใดที่จะดึงดูดสติปัญญาของลูก ไม่เช่นนั้นสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ขจัดทุกสิ่งออกไปจากสติปัญญาของลูกรวมทั้งร่างของลูก จดจำพ่อผู้เดียว หากใครบางคนสะสมเฟอร์นิเจอร์ไว้มากมายเขาจะจดจำสิ่งนั้นเมื่อเขาตาย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกมีความรักให้อย่างมากมาย จะมีการจดจำสิ่งนั้นอย่างแน่นอนในเวลาสุดท้าย พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า: อย่าได้เก็บสิ่งใดซ่อนเร้นเอาไว้เนื่องจากความละโมภ ลูกสามารถได้รับทุกสิ่งจากยักษ์ หากลูกเก็บสิ่งใดซ่อนเร้นไว้ไว้อย่างลับๆ สติปัญญาของลูกจะแขวนอยู่กับสิ่งนั้น คำสั่งของบาบา คือ: นี่คือนักลี้ลับที่มีค่าของชีพบาบา ลูกๆจะได้รับทุกสิ่งจากที่นี้ ลูกๆไม่ควรจะมีแม้กระทั่งความคิดที่ว่า: ผู้หนึ่งผู้หนึ่งมีสำหรับฉัน ดังนั้นฉันเองก็ควรจะมีสำหรับที่เป็นเช่นนั้นด้วย โอโฮ ลูกมาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิในมรดกอาณาจักร

ของลูกหรือมรดกของสำหรับกันเล่า? ทุกคนมีความนับถือมากต่อผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดี บอกพวกเขา: ฉันไม่สามารถสวมสิ่งใดนอกจากสิ่งที่ฉันได้รับมาจากคลังสมบัติที่มีค่าของชีวา ฉันจะรับทุกสิ่งจากยักษ์เท่านั้น และแล้วจะมีการจดจำระลึกถึงบาบา: ฉันได้รับสิ่งนี้จากคลังสมบัติที่มีค่าของชีวาบาบา ไม่เช่นนั้นแล้วนิสัยของการลักขโมยจะถูกปลุกฝัง เพียงเมื่อลูกได้สังเวตตนเองที่นั่นเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสิ่งต่างๆที่เป็นชิ้นหนึ่งมากมายที่นั่น บางครั้งชีวาบาบาได้ทดสอบลูกๆและดูว่าพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างมากเพียงใด ลูกได้สัญญาแล้วว่า: ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ท่านป้อนฉัน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ท่านให้ฉันสวมใส่... ลูกควรที่จะเข้าใจในหัวใจของลูกว่าชีวาบาบาได้ให้สิ่งนั้นแก่ลูกแล้ว ลูกควรมีสภาพชั้นหนึ่งเช่นนั้น หากลูกต้องการประกาศสิทธิในมรดกที่เต็มของลูกจากบาบา และแล้วให้ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ด้วยการทำตามศรัทธาทำตามคำแนะนำของบาบา เมื่อลูกพูดว่า “มา มา บาบา” ให้ทำตามท่านทั้งสองอย่างสมบูรณ์ ชี้นทางแก่ทุกคน เราได้รับมรดกของเราจากบาบาแล้ว และเรากำลังได้รับสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ให้เฝ้าแต่อยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงบาบาอธิบาย: ยิ่งลูกกลับมาเต็มไปด้วยพลังมากเพียงใด มายาจะมหาาลูกอย่างแรงมากขึ้นตามนั้น เหตุใดลูกจึงอยู่อย่างสับสนเล่า? บาบาเขียนถึงลูกๆบางคน: ลูกกำลังจะไปทำงานรับใช้ที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม และแล้วพายุของมายามา: ฉันจะถือพรหมจรรย์ตลอดทั้งชีวิตของฉันได้หรือไม่? แม้กระทั่งในวัยชรา สติปัญญาของลูกก็จะหมุนในทางนี้: ฉันต้องการแต่งงาน ฉันต้องการทำสิ่งนี้ มายาทำให้แม้กระทั่งคนที่แก่ชราหันกลับมาหนุ่มสาวอีกครั้ง เธอจะคุกคามพวกเขาอย่างมาก เหตุใดลูกจึงหวาดกลัว? ไม่ว่าพายุมากมายเพียงใดก็ตาม ลูกจะได้รับการช่วยเหลือให้ปลอดภัยด้วยการจดจำบาบา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เก็บสิ่งใดซ่อนเร้นไว้อย่างลับๆกับลูกเนื่องจากความละโมภ ให้เฝ้าแต่ทำตามคำแนะนำของพ่อ
2. ไม่ว่าอะไรก็ตามที่บาบาป้อนลูก และไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ท่านให้ลูกสวมใส่ รับทุกสิ่งจากคลังสมบัติที่มีค่าของชีวาบาบาเท่านั้น อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง จงทำตามมา มา และบาบาอย่างสมบูรณ์

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นนายและเป็นเด็กและอยู่อย่างเต็มตลอดเวลาด้วยการแบ่งปันและเพิ่มพูนสมบัติทั้งหมดของลูก
พ่อให้สมบัติของลูกๆ ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และทำให้ลูกเป็นนาย ลูกทุกคนได้รับสมบัติเท่าเทียมกัน แต่ถ้าเขาไม่เต็ม เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นก็คือลูกไม่รู้ว่าจะดูแลและเพิ่มสมบัติของลูกอย่างไร วิธีที่จะเพิ่มคือแบ่งปัน และวิธีดูแลคือตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ เมื่อรักษาทั้งสองอย่างตั้งใจและตรวจสอบว่าทำงานได้อย่างดี สมบัติของลูกจะยังคงอยู่อย่างปลอดภัยสม่ำเสมอ

คติพจน์: ทำทุกการกระทำด้วยความศรัทธาและความซบซึ้งของการมีสิทธิทั้งหมดและลูกจะไม่ต้องทำงานหนัก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน คงความซาบซึ่งเสมอว่าลูกๆบราห์มินคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ผู้ที่เป็นของราชวงศ์ชีวา วงศ์สกุลของพระเจ้าของลูกนั้นสูงส่งที่สุด
- คำถาม:** เมื่อใดที่ลูกได้รับลิฟท์ที่จะขึ้นไปยังบ้านของลูกและใครสามารถนั่งในลิฟท์นั้น?
- คำตอบ:** เพียงในเวลานี้ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ที่ลูกได้รับลิฟท์ที่จะไปบ้าน จนกว่าใครบางคนเป็นของพ่อและกลายเป็นบราห์มิน ไม่เช่นนั้นเขาก็ไม่สามารถนั่งในลิฟท์ได้ ในการที่จะนั่งในลิฟท์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และประการที่ 2 ลูกต้องควงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง สิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนกับปีกและลูกก็สามารถไปบ้านด้วยการคำจูนของปีกเหล่านี้
- เพลง:** มีความอดกลั้นเกิด โอ้จิตใจเอ๋ย! วันเวลาแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง...

โอมชานติ บราห์มินที่สุดแสนหวานของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้ที่เรียกว่าผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง ในเวลานี้ลูกกำลังศึกษาในวิธีการที่แฝงตัว ไม่มีใครสามารถเข้าใจว่าลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกๆรู้ว่าลูกเป็นของราชวงศ์ชีวา และลูกเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ดังนั้นลูกมีความซาบซึ่งในวงศ์สกุลของลูกเพราะเพียงลูกเท่านั้นเป็นของสกุลของพระเจ้า พระเจ้าได้นั่งและทำให้เราเป็นของท่านเพื่อพาพวกเรากลับไปกับท่าน ลูกๆรู้และพ่อก็รู้ว่าดวงวิญญาณได้อยู่ไม่อย่างบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกๆได้พัฒนาศรัทธาว่าลูกเป็นของราชวงศ์ชีวาและเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ชื่อของลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี ทั้งโลกเป็นของราชวงศ์ชีวา ลูกสามารถที่จะกลายเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน เมื่อลูกรู้ได้รู้จักชีพบาบาก่อนอื่นใดแล้วเท่านั้น ในเวลานี้ลูกเป็นของบาบาในรูปที่มีตัวตน ในความเป็นจริงเมื่อลูกอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกคือราชวงศ์ที่สูงส่งที่สุดของชีวา อย่างไรก็ตามเมื่อบาบาไปที่นั้นในรูปที่มีตัวตน ลูกก็เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา บาบาเปลี่ยนลูกจากสิ่งที่ลูกเคยเป็นในเพียง 1 วินาที ทันทีที่ลูกพูดว่า “บาบา” ลูกก็กลายเป็นลูกของท่าน ดวงวิญญาณพูดด้วยปาก แต่ไม่สามารถที่จะมองเห็นดวงวิญญาณได้ ท่านเองเดียวกันพ่อเองได้เข้ามาในรูปที่มีตัวตนที่นี้ ในเวลานี้และกำลังพูดกับลูก ลูกจะสามารถเล่นบทบาทของลูกได้อย่างไรหากลูกไม่ได้รับร่างกาย? ลูกไปผ่านสภาพวัยเด็ก วัยรุ่นและวัยชรา พ่อไม่ได้ไปผ่านสภาพเหล่านั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าการเกิดของพ่อนั้นสูงส่งและพิเศษสุด ลูกเข้าไปในครรภ์ พ่อเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้าไปในร่างของบราห์มาในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของท่านในเวลาของการปลดเกษียณของท่านและแล้วพ่อก็นั่งลงและสอนลูก ไม่ได้เป็นมนุษย์ที่กำลังสอนลูกเพราะไม่มีมนุษย์ใดมีความรู้นี้ พวกเขาพูดว่า: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์? กฤษณะคือเจ้าชายแรกของยุคทอง เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อใครบางคนนั้นกำลังจะตาย ผู้คนก็บอกเขาให้พำนักของราม เมื่อใครบางคนกำลังจะถูกแขวนบนตะแลงแกง พระก็บอกเขาให้จดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่อเพราะท่านคือผู้ประทานความสุข พ่อมาและบอกความลับทั้งหมดแก่ลูก เวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันและวันเวลาแห่งความสุขของลูกนั้นกำลังจะมาถึง เวลานี้84 ชาติเกิดของลูกได้จบสิ้นไปแล้ว เวลานี้คือช่วงเวลาที่สวยงามของยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือนครเดียวเท่านั้นสำหรับการไต่ขึ้นไป เป็นราวกับว่าลูกกำลังได้รับลิฟท์เพื่อจะขึ้นไปสู่เบื้องบน อย่างไรก็ตามจนกว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง ไม่เช่นนั้นลูกก็ไม่สามารถนั่งในลิฟท์นั้นได้ ราวกับว่าลูกนั้นได้รับปีกในเวลานี้ เพราะมายาได้ตัดปีกของลูกทิ้งไป เพียงเมื่อลูกเป็นของบาบาและกลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่ลูกได้รับปีก เวลานี้ลูกคือบราห์มิน ของยุคแห่งการบรรจบพบกันและต่อมาลูกกลายเป็นเทพ ดังนั้นเวลานี้ลูกเป็นของยุคแห่งการบรรจบพบกันและกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่อาณาจักรของยุคทอง อย่างไรก็ตามวันเวลาแห่งความสุขนั้นกำลังจะมาถึงสำหรับทุกคน ลูกได้รับความอดกลั้นแล้ว โลกนั้นอยู่ในความมืดที่สุด พ่อเรียกลูกว่าเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน หากคนใหม่จะได้ยินสิ่งนี้เขาจะอัศจรรย์ใจว่าลูกสามารถกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเองได้อย่างไรเพราะเขาคิดว่าเพียงวิษณุเท่านั้นที่เป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกรู้ในตนเอง ดังนั้นจึงมีความแตกต่างมากมายอย่างมาก ลูกมีทั้งวงจรรอยู่ในสติปัญญาของลูก ในเวลานี้ลูกคือลูกๆของพระเจ้าและแล้วลูกๆก็จะกลายเป็นลูกๆของเหล่าเทพ แล้วก็เป็นลูกของพ่อคำแล้วก็เป็นลูกของบุตร ในเวลานี้สกุลที่สูงส่งที่สุดคือสกุลของพระเจ้า ในความเป็นจริง คำยกย่องทั้งหมดเป็นของชีวาและแล้วมีคำยกย่องของชีพศักดิ์และแล้วก็เป็นคำยกย่องของเทวีเพราะด้วยงานรับใช้ที่ลูกทำในเวลานี้ ผู้ที่ทำงานรับใช้จะได้รับสถานภาพ ลูกเป็นนักสังคัมสเกราะห้ทางจิต มีนักสังคัมสเกราะห้

ทางร่างมากมาย เวลาที่คุณมีความซาบซึ้งทางจิตว่าลูกได้มาอย่างปราศจากร่างและประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเองของคุณ เวลาที่คุณได้รับความรู้จากพ่อแล้ว เวลาที่คุณนั้นได้จดจำแล้วและนั่นจึงถูกเรียกว่าเป็นตัวของตัวเอง สำคัญ พ่อได้มาแล้วและเตือนความทรงจำของคุณว่า ลูกคือผู้ที่ได้กลายเป็นเทพและนักรบ เวลาที่คุณได้มาและพบปะกับพ่อหลัง 84 ชาติเกิด นี่คือการหม่อมล่าของยุคแห่งการบรรจบพบกันของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าได้มาและกำลังสอนลูก นั่นคือท่านกำลังให้ความรู้ของกิตะ เพชรพลอยของทุกคัมภีร์แก่ลูก พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะ หากจะเป็นกฤษณะ ทุกคนนั้นก็จะแอบอิงอยู่กับเขา เพราะเขามีแรงดึงดูดมากมาย เขาคือเจ้าชายแรกของยุคทอง ดวงวิญญาณกฤษณะกำลังรับฟังสิ่งนี้อยู่ในเวลานี้ ดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดผู้ที่ เป็นของดินแดนของกฤษณะกำลังรับฟังสิ่งนี้อยู่ เวลาที่คุณได้จดจำแล้วว่าลูกได้เป็นของดินแดนของกฤษณะนั่นคือดินแดนของลักษมีและนารายณ์ พ่อเน้นเต็มไปด้วยความรู้ พ่อกำลังให้ความรู้ที่ท่านมีแก่เรา ความรู้อะไร? ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นเรียกว่าเป็นเมล็ด ดังนั้นท่านกำลังให้ความรู้ของทั้งต้นไม้แก่เรา เป็นเพียงเพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ท่านจึงเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกเขียนบางสิ่งให้เขียนสิ่งนั้นลงไปด้วยความเข้าใจนั้น ลูกควรจะทำอะไรก่อน-ผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือมหาสมุทรแห่งความรู้? อย่างแน่นอนที่เป็นเพราะท่านมีความรู้ที่ท่านจึงสามารถชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นก่อนอื่นให้เขียน มหาสมุทรแห่งความรู้แล้วจึงเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงพอมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่บอกลูกว่ามนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ท่านไม่ได้พูดทั้งหมดนี้เกี่ยวกับเพียงผู้เดียวเท่านั้น นี่คือสถานที่ศึกษาราชโยคะ มีผู้คนมากมายในสถานที่ศึกษาเล่าเรียน ท่านจะไม่ได้สอนเพียงแค่คนเดียว เราพูดว่าท่านเป็นพ่อและครูและดังนั้นท่านก็จะสอนมากมาย ลูกสามารถที่จะเห็นว่าท่านกำลังสอนลูกๆที่ไม่มีขีดจำกัดและจำนวนของพวกเขาเฝ้าแต่เพิ่มขยายตัวขึ้น ต้นไม้ก็เติบโตทีละน้อย เมื่อต้นไม้ยังเล็กนกก็กินต้นไม้ ลูกได้เห็นว่าพายุของมายามากมายเพียงใดมายังต้นไม้ที่แม้กระทั่งผู้ที่ดีที่นั่นก็จากไป ในตอนเริ่มต้นเมื่อบาบาเคยเห็นพฤติกรรมเช่นนั้นของลูกๆ ท่านก็จะพูดว่า: พฤติกรรมของลูกเป็นเช่นนั้นว่าลูกจะไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ ดังนั้นให้ทำตามศรัทธา พวกเขาค่อยพูดว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น เราไม่สามารถวิ่งหนีไปจากที่นี่ได้ กระนั้นก็ตามพวกเขาก็จากไป เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำกันว่า ผู้ที่เคยอดจรรยใจด้วยความรู้เมื่อพวกเขาได้ยินความรู้ ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นแต่แล้วก็วิ่งหนีไป ลูกกำลังมองดูสิ่งนั้นในทางปฏิบัติ สิ่งเหล่านี้เฝ้าแต่เกิดขึ้นเพราะมายากำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือมายาเปล่า ทั้งสองด้านนั้นแข็งแกร่งมาก บางครั้งด้านหนึ่งก็พ่ายแพ้และบางครั้งด้านนั้นก็ชนะ สงครามของลูกนั้นในเวลานี้เป็นไปกับมายา ลูกกำลังเอาชนะมายาและก่อตั้งอาณาจักร พ่อพูดว่า: ระเบิดคือสิ่งที่บอกของการทำลายล้าง ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าพวกเขาได้ทำขีปนาวุธออกมาจากท้องของเขาและพวกเขาก็ได้ทำลายวงศ์สกุลของเขาเอง ลูกรู้ว่าบาบาได้มาเพื่อสร้างโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นโลกเก่าต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วเราจะปกครองที่ใด? ผลรางวัลของการศึกษานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ในอนาคต ผู้อื่นทั้งหมดที่ทำความเพียรพยายามกำลังทำสิ่งนั้นเพื่อโลกนี้ ความเพียรพยายามที่ชั้นยาสซีทำก็เป็นไปเพื่อโลกนี้ด้วย ลูกพูดว่าลูกจะไปที่นั่นและปกครองอาณาจักร อย่างไรก็ตามเพราะลูกนั้นอยู่ในรูปที่แฝงตัว ลูกๆ จึงลึกลับแล้วแล้วมาถึงกระนั้นเมื่อบุคคลสำคัญไปบางแห่งพวกเขาก็ได้รับการต้อนรับด้วยวิธีการที่ยิ่งใหญ่มาก เมื่อราชินีมาที่นั่นจากลอนดอนเธอก็ได้รับการต้อนรับด้วยความตระการตาอย่างมาก พ่อเป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่มาก แต่ไม่มีใครนอกจากลูกๆรู้สิ่งนี้ เราไม่สามารถสร้างการโอ้อวดของสิ่งนี้เพราะนี่คือบางสิ่งใหม่ ผู้คนอยู่อย่างสับสนว่าบรรพมาได้จากที่ไหนอย่างไร เพราะทุกวันนี้ผู้คนมากมายอย่างมากมายก็มีสมญาต่างๆ บาบาพูดว่า: นี่คือเมืองของความมืด ผู้คนไม่รู้สิ่งใด หากผู้รู้ผู้เคร่งศาสนา และครูจะค้นพบว่าพ่อผู้ที่พวกเขารักท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้มาและกำลังให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตอยู่ในเวลานี้ พวกเขาก็จะมาและรับความรู้นี้ พวกเขาก็จะยึดจับเท้าของพ่อไว้เช่นว่าพ่อจะไม่สามารถเป็นอิสระได้ หากสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเช่นนั้น ทุกคนก็จะพูดว่าผู้ที่มีเวทมนต์หรือภูรีนี้ได้เป็นบ้าไปแล้วในหัว อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้จะเกิดขึ้นในเวลานี้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย มีคำกล่าวว่ากุมาริได้ยิงลูกธนูไปยังขั้วมิตาเม ได้มีการแสดงไว้ด้วยเช่นกันว่าคงคาออกมาจากที่ซึ่งลูกธนูนั้นยังไปถูก ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าผู้คนได้รับน้ำทิพย์ของความรู้เพื่อดื่มในเวลาสุดท้าย ผู้คนไม่รู้สิ่งใด พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าพระพุทธรูปเจ้าเองก็อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันด้วย นั่นถูกเรียกว่าการมีสติปัญญาเป็นหิน ก่อนหน้านี้เราเองเคยมีสติปัญญาเป็นหิน พ่อมาและอธิบายว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อไม่สามารถที่จะเป็นผู้ที่มีตัวตนหรือละเอียดอ่อนได้ ท่านนั้นไม่มีตัวตน ท่านนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้เคยทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มีคำกล่าวว่าพวกท่านจะพบพระเจ้าอย่างแน่นอนด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่นั่นหมายความว่าลูกได้ถูกนำไปสู่การตกต่ำขณะที่ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาและพ่อจึงได้มาแล้วเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก มีคำกล่าวว่าท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด ผู้คนไม่เข้าใจว่าเมื่อไรและในรูปใดที่พระเจ้ามา พวกเขาพูดว่าท่านจะมาในรูปของกฤษณะในยุคทองแดง นั่นถูกเรียกว่าเป็นความมืดที่สุด มีคำกล่าวว่ากุมภกัณฑ์นั้นได้ตื่นขึ้นจากการหลับของเขาแต่กระนั้นเขาก็ไม่ลุกขึ้น ดังนั้นพ่อได้มาให้คำแนะนำกับลูกๆแล้ว:

กลับมาบริสุทธิ์และรับฟังกิตติโดยตรงจากพระเจ้า ทำให้พวกเขานั่งอยู่ในด่านกักกันเชื้อโรคเป็นเวลา 7 วัน ให้ทานและ
เคราะห์ร้ายจะถูกขจัดทิ้ง เวลานี้ทุกคนนั้นถูกรอบงำด้วยกิเลสทั้ง 5 เหตุนี้เองพวกเขาจึงอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์ นี่คือ
อาณาจักรของราวัน พ่อพูดว่า: ลูกๆเป็นของพ่อและไม่เป็นของใครอื่น ด้วยการทำตามศรัทธาของศรีศรี 108 ลูกจะกลาย
เป็นลูกปัดของลูกประจำแห่งชัยชนะของ 108 พ่อไม่ได้กลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ พ่อต่างไปและสัญลักษณ์ของสิ่ง
นั้นก็คือดอกไม้(พู่) บราห์มาและสรัสวตีได้กลายเป็นลูกปัดคู่ นี่คือหนทางครอบครั ผู้ที่เป็นของหนทางสันโดษ ไม่
สามารถกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ ไซ้ พวกเขานั้นก็ยังคงเป็นคนดีเพราะพวกเขานั้นได้มีความบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามกุ
รูเหล่านั้นไม่สามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใครได้ เพียงสัตกูรูเดียวเท่านั้นผู้ประทานการ
หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดถึงสัตกูรู อกาล ผู้ที่เป็นอมตะ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เรียก
ว่าเป็นสัตกูรู กูรูที่มีตัวตนไม่สามารถกลายเป็นภาพลักษณ์อมตะ ความตายเกิดขึ้นกับพ่อ ครูและกูรูทางร่างกายทั้งหลาย
ความตายไม่สามารถเกิดขึ้นกับพ่อได้ พ่ออธิบายสิ่งที่ดีมากแก่ลูก สิ่งเหล่านี้ง่ายตายอย่างมากแต่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่ง
เหล่านั้นได้ ดังนั้นบาบาพูดว่า: โอเค จดจำพ่อ! ลูกต้องจดจำจงจรด้วย พร้อมกันกับพ่อลูกต้องจดจำมรดกด้วย จดจำพ่อ
เพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาทั้ง เมื่อพ่อได้มาที่นี่เป็นการส่วนตัว พ่อถูกเรียกว่าปราศจากร่าง บราห์มา วิชาและชางก้าทั้ง
หมดมีร่างของเขาเอง พ่อไม่มีร่างของพ่อเอง ลูกมีลุงป้าน้าอา พ่อไม่มีลุงป้าน้าอาใด พ่อมาที่นี่แต่ลูกมาที่ได้อย่างไรและพ่อ
มาที่ได้อย่างไร? ผู้คนเรียกหา: พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! อย่างไรก็ตามพ่อมาจากที่ใด? พ่อมาจากอาณาจักรสูงสุด สถานที่ที่ลูกได้
จากมานั้นเรียกว่าเป็น บราห์มันด์ ในเวลานี้ ลูก สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพ่อบราห์มาคือผู้ปกป้องไฟุชชาญูของรูตรา
ลูกคือครูผู้ที่ได้ให้คำสอนของราชาโยคะและผู้สอนราชาโยคะ อัชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ จงทำให้คุณธรรมนี้มั่นคง: “ของฉันคือชีพบาบาเดียวและไม่มีใครอื่น” กลายเป็น
ตัวของการจดจำระลึกถึง

2. ทำตามศรัทธาของศรีศรี 108 อย่างสมบูรณ์ ละทิ้งสำนักของคำว่า “ของฉัน” และได้รับการปลดปล่อยจากเงามืด

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความโกรธและเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายา และมีประสบการณ์ของความสุขในชีวิตบราห์มินอย่างสม่ำเสมอ

ถ้าลูกต้องการมีประสบการณ์ของความสุขในชีวิตบราห์มิน ลูกจำเป็นต้องเอาชนะความโกรธ ถึงแม้บางคน
คิดว่ากล่าวลูก หรือดูถูกดูหมิ่นลูก ลูกต้องไม่โกรธ การแสดงการวางอำนาจก็เป็นร่องรอยของความโกรธ
อย่าคิดว่าลูกต้องโกรธเพื่อที่จะสามารถได้รับบางสิ่งใด ในโลกปัจจุบัน สิ่งต่างๆเสียหายเพราะด้วยความ
โกรธแต่สิ่งเสียหายได้รับการทำให้ถูกต้องด้วยความรักและความสงบในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้น
จงเข้าใจความโกรธว่าเป็นกิเลสที่ใหญ่โตมากและกลับมาอิสระจากความโกรธและเป็นผู้มีชัยชนะเหนือ
มายา

คติพจน์: ทำให้ทัศนคติของลูกมีพลังมากจนกระทั่งดวงวิญญาณมากมายกลับมามีค่าและเป็นโยคีด้วยทัศนคติของ
ลูก

*** โอม ขานต์ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และกลายเป็นชั้นยาสซีที่ไม่มีขีดจำกัด การเป็นชั้นยาสซีหมายถึงการเป็นโยคีที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และมั่นคง
- คำถาม:** เมื่อลูกมีสภาพใดที่พายุของมายาจะจบสิ้น?
- คำตอบ:** เมื่อโยคะสติปัญญาของลูกตัดขาดจากสำนักของคำว่า “ของฉัน” นั่นคือ “สามีของฉัน”, “ลูกๆ ของฉัน” ฯลฯ และสติปัญญาของลูกจะมั่นคงใน “ของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น” เมื่อโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวอย่างสมบูรณ์ พายุของมายาจะจบสิ้น
- เพลง:** ใครได้มาที่ประตูของจิตใจของฉันในเวลาเช้าตรู่?

โอมชานติ พระเจ้าพูด ลูกๆ ได้เข้าใจแล้วว่าพ่อของดวงวิญญาณคือผู้เดียวที่เรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อท่านเองอธิบาย: พ่อไม่มีรูปที่เป็นร่างกายที่ใหญ่โต เช่นที่มีคำกล่าวถึงดวงวิญญาณว่าเป็นดวงดาวที่อยู่กึ่งกลางหน้าผากในท่านองเดียวกัน พ่อเองเป็นดวงวิญญาณสูงสุดด้วย ค่ายกย่องของท่านยิ่งใหญ่มาก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ แต่ท่านไม่ได้ใหญ่เหมือนกับภาพลักษณ์นั้น หากท่านใหญ่เช่นนั้น ท่านจะไม่สามารถนำตนเองเข้าไปในร่างกายนี้ได้ เป็นเพราะเมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาชีวิตลึงกัม พวกเขาจึงได้ทำสิ่งนั้นเป็นรูปที่ใหญ่โต พวกเขาพูดว่าท่านมีรูปเหมือนหัวแม่มือ ดวงวิญญาณหมายถึงดวงวิญญาณ ท่านถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดและท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกรู้ว่า ในเวลานี้ เป็นโลกของปีศาจ ชุมชนปีศาจ ในยุคทอง นั้นเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ต เวลานั้นเป็นอาณาจักรเช่นปีศาจ ดูซิว่าพวกเขากินอะไร! การกินเนื้อสัตว์และดื่มสุรา ฯลฯ คือการบริโภคอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไม่แม้กระทั่งเข้าใจสิ่งนี้ ในโรงเรียนด้วย บ้างมีความคิดที่ดีมาก บ้างมีความคิดที่ไร้ใจนี้และผู้อื่นก็มีความคิดที่ตาโมกนี ผู้ที่ไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้เรียกว่าบุดดู ในบรรดาบราห์มา कुमार และกุมารีกีต่างลำดับกันไปมากมาย มีมหาชาติ คนที่ฆ่าและคนเดินเท้าผู้ที่ไม่สามารถอธิบายได้อย่างดีนัก เป็นเพราะไม่มีความรู้ที่สมบูรณ์ พวกเขาจึงเฝ้าแต่ทำให้งานรับใช้เสียหาย มากเท่าที่ใครบางคนมีความรู้ ดังนั้นเขาจะสามารถอธิบายได้มากตามนั้น เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไป บางครั้ง พวกเขาจึงทำความผิด ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ พ่อเองพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทอง ผู้ที่เคยเป็นนารายณ์และเวลานี้พ่อได้เข้ามาในร่างกายของเขาอีกครั้งเพื่อทำให้เขาเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา เขาเคยเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งและแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง ผู้ที่มีบทบาทรอบด้าน นี่คือการกำหนดไว้แล้วของพ่อ สิ่งนี้ไม่สามารถเปลี่ยนได้ ไม่ใช่บางครั้งพ่อให้ออกาสแก่ใครบางคนอื่น ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดได้ บาบาพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ แต่หากลูกบอกใครบางคนว่าเขาไม่บริสุทธิ์ เขาก็จะไม่พอใจ อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเจ้าพูดว่าทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนปีศาจ สิ่งนี้ต้องเป็นที่ยอมรับ “พระเจ้า” หมายถึงพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน ไม่ใช่บราห์มา วิษณุ ชางก้าหรือกฤษณะ ท่านพูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นเช่นเดียวกันกับลูก พระเจ้าพูด: พ่อได้มาแล้วเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก มีค่ายกย่องของโยคะอย่างมาก มีโยคะอาศรมมากมายได้เปิดขึ้น พวกเขาสอนหรือโยคะที่นั่น อย่างไรก็ตาม ด้วยพลังโยคะลูกทำให้ทั้งโลกกลายเป็นสวรรค์ ลูกเปลี่ยนแปลงโลก ทั้งโลกจะไม่อยู่ในโยคะ มีค่ายกย่องโยคะอย่างมากที่ทำให้บาร์ตโดยเฉพาะกลายเป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าผู้ใดทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นใครบางคนที่ได้สร้างสวรรค์ พ่อพูดว่า: เพียงพ่อเท่านั้นที่มาแล้วสอนการกระทำเพื่อให้ลูกจะกลายเป็นเทพ สิ่งนี้ง่ายดายนมาก ผู้คนเหล่านั้นมีไฟบูชาอยู่มากมาย ลูกมีไฟบูชาอยู่ใด ฯลฯ ที่นี้ไหม? ลูกจตุรูปเพียงเพื่อให้มีกลิ่นหอมเท่านั้น มิเช่นนั้นแล้ว ก็ไม่มีพิธีกรรมใดๆ ที่นี้ พ่อให้คำแนะนำของตัวท่านเองแก่ลูกว่า: พ่อเป็นดวงวิญญาณเช่นเดียวกับลูกด้วย แต่พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อมาเกิด แต่พ่อไม่ตาย ผู้คนฉลองวันเกิดของพ่อ พ่อเฝ้าแต่มาและไปจากร่างกายนี้เพื่อที่จะสอนลูก และดังนั้นนี้ไม่ได้เรียกว่าความตาย พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพ และขึ้นอยู่ยกกับว่าใครมาศึกษาเล่าเรียน ผู้ที่เคยศึกษาในวงจรรที่แล้วจะมาและศึกษาเล่าเรียนอีกครั้ง ลูกคือลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งผู้ที่ได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่อเป็นเวลายาวนาน ผู้อื่นไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเราคือผู้ที่ได้วนไปรอบวงจรรของ 84 ชาติเกิดเต็ม ผู้คนจะเหนื่อยล้าอย่างมากหากพวกเขาจะต้องใช้ชาติเกิดมากมาย พวกเขาบอกลูกว่าพวกเขาไม่ต้องการเข้ามาสู่วงจรรของ 84 ชาติเกิด อย่างไรก็ตามพวกเราเข้มแข็งและกล้าหาญอย่างมากที่เรามีความสุขมากยิ่งขึ้น ด้วยการจดจำวงจรรของ 84 ชาติเกิดนี้ เราได้กลายเป็นผู้ปกครองโลก พวกเขาแสดงวงจรรไว้ในธงของเขาแต่แล้วพวกเขาทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นวงล้อหมุน

ตราประจำตระกูล ของลูกถูกต้องเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งนั้น จุดบนสุดคือชีพบบา ต่ำลงมาคือตรีมูรติ วงจรก็ถูกต้อง
แม่นยำในสิ่งนั้นด้วย ธงชีวาของลูกถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า มีสองประเภทของการสละ
ละทิ้ง หนึ่งคือการสละละทิ้งของหนทางสันโดษที่ซึ่งพวกเขาเข้าไปในป่า นั่นเป็นการสละละทิ้งครั้งเดียว ของลูกคือการ
สละละทิ้งที่สมบูรณ์ สละละทิ้งอะไร? ลูกสละละทิ้งทั้งโลกที่เป็นเช่นปีศาจ “สามีน้องนั้น ลูกๆ ของนั้น กูรูของนั้น” ลูกตัด
โยคะของสติปัญญาของลูกออกจากสำนักทั้งหมดของคำว่า “ของนั้น” “ของนั้นคือชีพบบาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น”
จนกว่าลูกได้สร้างสภาพเช่นนี้ พายุจะเฝ้าแต่มาและลูกจะเฝ้าแต่ขึ้นลง พ่อดลใจลูกให้สละละทิ้งทั้งโลกที่เป็นเช่นปีศาจ
เพราะทั้งหมดจะถูกทำลาย ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้พูดว่าทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย ลูกกำลังมีชีวิตอยู่กับญาติมิตร แต่ขณะที่มอง
ดูพวกเขาทั้งหมด สติปัญญาของลูกเชื่อมโยงขึ้นไปข้างบนที่นั่น “ไม่มีสิ่งใดเป็นของนั้น ดังนั้นฉันจะชั่งแวงในตัณหา
ราคะหรือโกรธกับใคร?” นี่คือการยุทธ์ที่ดีมาก แต่เพียงเมื่อสิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น! นี่เรียกว่าราชาโยคะ ลูก
มีโยคะและประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูก ของพวกเขาคือหรีโยคะ ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำ มีโยคีมากมายในโลก แต่บา
บาพูดว่า: ไม่มีแม้เพียงคนเดียวที่มีโยคะกับพ่อ แทนการมีโยคะกับพ่อ พวกเขามีโยคะกับสถานที่อยู่อาศัยของพ่อ ธาตุ
บราห์ม เช่นที่ชาวบาร์ตคิดว่าอินดูสถาน ซึ่งเป็นสถานที่อยู่อาศัยของพวกเขาว่าเป็นศาสนาของพวกเขา ในทำนองเดียวกัน
พวกเขาคิดว่าพวกเขาเองเป็นลูกๆ ของธาตุบราห์มเช่นกัน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงพวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดว่าพวก
เขาเองเป็นลูกๆ เพราะหากพวกเขาเป็นลูกๆ พวกเขาจะต้องได้รับมรดก พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมไปกับวัตถุธาตุ
บาบามีประสบการณ์ทั้งหมดนั้น ท่านมีประสบการณ์ของทั้งหมดนั้นกับชันยาสซีและกูรูมากมาย พวกเขาแสดงว่าอรชุนมีกู
รูมากมายด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดคืออรชุน ในเวลานี้มีอาณาจักรของราวันอยู่ทั่วทั้งโลก ทั้งโลกคือลังกา ไม่ได้เพียงเกาะชี
ลอนที่เป็นลังกา นั่นเป็นลังกาที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ทั้งโลกคือลังกาที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันทั่วทั้ง
โลก ไม่ได้มีมนุษย์มากมายในอาณาจักรของราม เมื่อเป็นอาณาจักรของราม อาณาจักรของราวันก็ไม่คงอยู่ อาณาจักรนั้น
ไปที่ใด? อาณาจักรนั้นจมลงไปเบื้องล่าง และเมื่ออาณาจักรของราวันเกิดขึ้น อาณาจักรของรามก็ลงไปเบื้องล่าง นี่คื
ละคร เมื่อวงจรหมุนไป ยุคทองก็ปรากฏขึ้น ยุคทองแดงและยุคเหล็กลงไปและยุคทองและยุคเงินก็ปรากฏขึ้นมาจากข้าง
ล่าง นี่เป็นเพียงเรื่องของวงจร ถึงแม้ว่าพวกเขาได้เขียนสิ่งนั้นเช่นนั้น แต่ไม่ใช่ว่าสิ่งนั้นได้ลงไปได้ทะเลหรือสิ่งนั้นปรากฏ
ขึ้นมาจากทะเล พ่อพูดว่า: ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมากที่ต้องเป็นที่เข้าใจ ความบริสุทธิ์คืออันดับแรกในสิ่งนี้และต้องมี
โยคะที่เต็มไปด้วยพลังอย่างมากด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นการสละละทิ้งที่สมบูรณ์ ขจัดโยคะของสติปัญญาออกไป
จากโลกนี้ ในบรรดาลูกด้วย เพียงลูกบางคนเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ หากลูกทั้งหมดเข้าใจลูกจะกลายเป็นคงคาแห่งความ
รู้ เป็นแม่น้ำเล็กๆ และเป็นลำคลอง ถึงแม้ว่าลูกจะเป็นบ่อน้ำและอธิบายแก่ผู้คนที่บ้าน ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกได้เข้าใจบาง
สิ่ง! อย่างไรก็ตาม บ้างไม่แม้กระทั่งจะสามารถอธิบายที่บ้านได้ พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะยากจนเพียงใดก็ตาม ลูกสามารถเปิด
กิตะพาทขาลาเล็กๆ ที่บ้าน ถึงแม้ว่าลูกจะมีห้องเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับประทานและหลับนอน เมื่อลูกทำสิ่งที่ลูกจำเป็นต้อง
ทำแล้ว และแล้วก็เอาสิ่งต่างๆออกไปแล้วจัดสถานที่เป็นชั้นเรียนได้ ลูกสามารถเปิดโรงพยาบาลใหญ่เช่นนั้นบนพื้นที่ 3
ตารางฟุต ไม่ต้องพูดถึงผู้ที่มีงั่งคั่ง พ่อคือพระเจ้าเป็นเจ้าของคนจน ผู้มีงั่งคั่งก็พูดว่านี่เป็นสวรรค์สำหรับพวกเขา บาบาส่งว่า:
โอเค จงอยู่เป็นสุขในสวรรค์ของท่าน! เหตุใดพ่อควรจะให้สิ่งใดแก่ท่านเล่า? ท่านให้แก่คนจนเสมอ หากบุคคลสำคัญ
ต้องนั่งอยู่บนพื้น พวกเขาจะต่อต้าน ดังนั้น บาบาส่งว่า: ลูกอาจจะอยู่ในพระราชวังของลูก คนจนผู้ที่สามารถศึกษา
เล่าเรียนเป็นอย่างดีสามารถมาหาพ่อ หากลูกไม่สามารถถ่ายทอดสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่น ลูกก็ไม่แม้กระทั่งเป็นทะเลสาบเล็กๆ ลูก
ต้องกลายเป็นแม่น้ำใหญ่ ลูกต้องทำตามมาแม่และบาบา อย่างไรก็ตาม หากลูกไม่สามารถถ่ายทอดสิ่งใดที่บ้านได้ ลูกก็ไม่
แม้กระทั่งเป็นเหมือนกับน้ำในอุ้งมือ บาบาส่งว่า: ลูกมีความสุขในการอยู่เบื้องหน้าคงคาแห่งความรู้ บ้างรับฟังบาบาเป็นการส่วนตัว
และอยู่อย่างมีความสุขอย่างมาก แต่ทันทีที่พวกเขาออกจากที่นี่และลงบันไดไป ความซาบซึ้งของพวกเขาก็ลดลงไปด้วย
และทันที ที่พวกเขา กลับถึงบ้าน พวกเขาก็เริ่มต้นซุบซิบนินทาอีกครั้ง บาบาส่งว่า: ลูกสามารถเข้าใจได้จากพฤติกรรมของพวกเข
บ้างมาเพื่อพบกับบาบาและพูดถึงสามีน้องและลูกๆ ของพวกเขา สามีน้อง “ของลูก” มาจากไหนเล่า? ลูกมาที่นี่เพื่อไปสู่สวรรค์และ
ลูกยังคงติดกับในสำนักของคำว่า “ของนั้น”! โอเค ยานี้ก็เพียงพ่อ ลูกควรรับมากเท่าที่ลูกสามารถย่อยได้ บาบาส่งว่า
แก่ลูกในสาระแล้ว ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ด้วยโยคะ แต่ลูกจำเป็นต้องมีความรู้สำหรับอำนาจในการปกครอง นั่นมีสองวิชา
บาบาทำความเข้าใจพยายามที่จะอยู่ในโยคะด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองท่านพูดว่า: อย่าได้จดจำและอย่าได้ลืม! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูด นมัสเต กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งโลกเก่าได้อย่างสมบูรณ์ ประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งในวิชาของความบริสุทธิ์และโยคะ

2. กลายเป็นคงคาแห่งความรู้และรับใช้เพื่อทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ทำตามมาและบาบาและกลายเป็นแม่น้ำใหญ่
พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความผ่องแผ้วทางจิตในชีวิตบราห์มินและมีการสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่กว่าด้วยการใช้
จ่ายที่น้อยกว่า

คติพจน์: คติพจน์พิเศษของชีวิตบราห์มินทางจิตนี้คือ "การสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่กว่าด้วยการใช้จ่ายที่น้อยกว่า" ใช้จ่าย
น้อยแต่มีการบรรลุผลที่สวยงามมาก นั่นคือให้ผลลัพธ์เป็นสิ่งที่ดีที่สุดและทั้งหมดลูกจะพูดว่าชีวิตของลูก
เต็มไปด้วยความผ่องแผ้วทางจิตเมื่อลูกใช้จ่ายน้อยผ่านคำพูดและการกระทำของลูก ทำงานมากขึ้นในเวลา
ที่น้อยลง ขอให้มีความชัดเจนที่มากขึ้นด้วยคำพูดที่น้อยกว่า ขอให้มีความคิดที่น้อยกว่าแต่มีพลังมากกว่า
นี้เรียกว่าการสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่กว่าด้วยการใช้จ่ายที่น้อยกว่า ทรัพย์ที่มีค่าของผู้ที่ใช้ให้น้อยมาก บันดารา
ของพวกเขาเปี่ยมล้นอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

คติพจน์: เมื่อลูกมีความรักที่แท้จริงสำหรับพ่อและงานรับใช้ และลูกได้รับความรักจากครอบครัวโดยอัตโนมัติ

คำพูดที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตชวาริจิ

1) ข้อพิสูจนมากมายว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ทุกหนทุกแห่ง

คำพูดของพระเจ้าถูกเขียนไว้ในกิตะ ซึ่งเป็นเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ว่า: “ลูกๆ ที่ใดที่มีชัยชนะ พ่ออยู่ที่นั่น” เหล่านี้คือคำ
พูดที่สูงส่งของดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออยู่ในหิมาลัย และพ่ออยู่ในงูซึ่งเรียกว่าเป็นกาลิ ในภูเขาเหล่านี้ ภูเขาไกรลาสกล่าว
ได้ว่าสูงที่สุดเหนือทั้งหมด และในหมู่ งูกาลิกล่าวได้ว่า ยิ่งใหญ่ที่สุด สิ่งนี้พิสูจน์ว่าถ้า ในจำนวนงูทั้งหมด พระเจ้าอยู่ใน
เพียงงูสีดำเท่านั้น และแล้วท่านไม่ได้อาศัยอยู่ในงูอื่นๆ ทั้งหมด ถ้าพระเจ้าอยู่ในภูเขาสูงสุดเหนือทั้งหมด และแล้วนั้นก็
หมายถึงท่านไม่ได้อยู่ในภูเขาที่ต่ำกว่า และแล้วมีการพูดว่า: ที่ใดที่มีชัยชนะ พ่อมาถึงกำเนิด: สิ่งนี้หมายความว่าพ่อไม่ได้
อยู่ที่นั่นเมื่อมีการพ่ายแพ้ ทุกสิ่งเหล่านี้พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน ในด้านหนึ่ง พวกเขาพูด
สิ่งนี้ และแล้วอีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าพระเจ้าจุติในรูปมากมาย เช่นที่พวกเขาได้แสดงการจุติของพระเจ้า 24 ครั้ง พวกเขา
พูดว่าปลาและจระเข้ ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นรูปของพระเจ้า ในลักษณะนี้ พวกเขาได้เข้าใจว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่ง แต่เป็น
มายาในเวลาหนึ่งของยุคเหล็กที่อยู่ทุกหนแห่ง ดังนั้น พระเจ้าสามารถอยู่ทุกหนแห่งได้อย่างไร? มีการพูดในกิตะด้วย: ฉันไม่
ได้อยู่ในมายา สิ่งนี้พิสูจน์ว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ทุกหนแห่ง

2) โลกที่ไม่มีตัวตนหมายถึงที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณ

พวกเราเห็นว่าเมื่อพวกเราพูดถึงโลกที่ไม่มีตัวตน “ไม่มีตัวตน” ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้มี รูปร่างหรือรูปแบบใดๆ เมื่อเรา
พูดถึงโลกที่ไม่มีตัวตน นั้นหมายความว่าโลกหนึ่งอย่างแน่นอน แต่นั่นไม่ได้มีรูปแบบหรือรูปร่างในลักษณะเดียวกันกับ
โลกวัตถุ ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าไม่มีตัวตนและท่านมีรูปที่ละเอียดอ่อนอย่างแน่นอน (จุดแห่งแสง) ดังนั้น ดินแดน
ของพวกเราดวงวิญญาณและของพระเจ้าคือโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อเราพูด “โลก” สิ่งนี้หมายความว่าโลกนั้นและเราอาศัย
อยู่ที่นั่นและเหตุนี้เองนั้นจึงเรียกว่าโลก ผู้คนของโลกคิดว่ารูปของพระเจ้าเป็นรูปของธาตุแสงที่คงอยู่ตลอดไป นั่นคือ
สถานที่อยู่อาศัยของพระเจ้า ซึ่งเรียกว่าเป็นบ้านสำหรับพักผ่อน เราไม่สามารถเรียกบ้านของพระเจ้า ว่าเป็นพระเจ้า อีก
โลกหนึ่งคือโลกที่ละเอียดอ่อนที่บราห์มา วิษณุ และ ชางก้าอาศัยอยู่ในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของพวกเรา และนี่คือโลก
วัตถุซึ่งถูกแยกเป็นสอง หนึ่งนั้นคือโลกแห่งสวรรค์ที่ปราศจากกิเลส ที่มีเพียงความสุข ความบริสุทธิ์และความสงบเป็น
เวลาครึ่งวามจร อีกหนึ่งนั้นคือโลกแห่งความทุกข์และความไม่สงบของยุคเหล็กที่เต็มไปด้วยกิเลส เหตุใดจึงถูกเรียกเป็น
สองโลก เพราะผู้คนพูดว่าทั้งสวรรค์และนรกถูกสร้างโดยพระเจ้า คำพูดของพระเจ้าสำหรับสิ่งนี้คือ ลูกๆ พ่อไม่ได้สร้าง
โลกแห่งความทุกข์ โลกที่พ่อได้สร้างคือโลกแห่งความสุข เวลานี้คือโลกของความทุกข์และความไม่สงบ เพราะผู้คนได้
ลืมตนเองและลืมพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดไปแล้ว พวกเขาจึงทุกข์ทรมานกับบัญญัติกรรมเหล่านี้ ไม่ใช่ว่าเมื่อมีโลกแห่งความ
สุขและบุญ ก็ไม่มีโลกใด ไซ้ แนนอน เมื่อเราพูดว่านั่นคือที่อยู่อาศัยของเหล่าเทพและแล้วก็มีทุกรูปแบบของกิจกรรมที่นั่น

แต่ไม่มีสิ่งสร้างของกิเลสใดเลย ที่นั่นอย่างแน่นอน เพราะด้วยสิ่งนั้น จึงไม่มีปวงกรรมใดเลย โลกนั้นเรียกว่าเป็นโลก
แห่งสวรรค์ที่ปราศจากปวงกรรมใดๆ หนึ่งในนั้นคือโลกที่ไม่มีตัวตนและอีกหนึ่งคือโลกที่ละเอียดอ่อนและที่ 3 คือโลกวัตถุ
อ้อใช่

- สาระ:** ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อ พระเจ้าผู้ไร้เดียงสาคือผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มอาภรณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ ท่านคือเมล็ดของต้นกัลปะ เราไม่สามารถเปรียบเทียบท่านกับใครอื่นได้
- คำถาม:** อย่างไรและทำไมที่ลูก หลายคนพยายามจะหลอกลวงพ่อ?
- คำตอบ:** เป็นเพราะไม่ตระหนัก รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาจึงทำความผิดและซ่อนเร้นความผิดเหล่านั้น พวกเขาไม่ได้บอกสัจจะกับบาบา พวกเขาหนีในซุ่มนุญอย่างลับๆ พวกเขาไม่ตระหนักว่าดรามาราชบาบาส่งรู้ทุกสิ่ง การบอกสัจจะแก่ บาบาที่แท้จริงคือวิธีการที่จะลดการลงโทษด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา....

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าชีวาเรียกว่าเป็นพระเจ้าผู้ไร้เดียงสา ชีวา ผู้ดูแลลี้ลับสมบัติที่ไร้เดียงสา (Innocent Treasurer) ชางก้าไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้าผู้ไร้เดียงสาและไม่มีใครอื่นที่จะถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบแก่ลูกๆ ดังนั้นมีผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ใช่ชางก้าและไม่ใช่อะเวคบราห์มา อะเวคบราห์มาอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน หลายต่อหลายคนสับสนว่าเหตุใดดาต้าจึงเรียกว่าพระเจ้าบราห์มา (God Brahma) อย่างไรก็ตามแม้จะว่าอะเวคบราห์มาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า เวลานั้นพ่ออธิบายว่า: พ่อเท่านั้นคือพ่อเหนือโลกของลูก พาร์โลก (parlok: โลกที่อยู่เหนือทุกสิ่ง) ไม่ใช่สวรรค์หรือนรก พาร์โลกที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่คือดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ เหตุใดผู้เดียวนี้นี้จึงถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่เป็นที่รักสูงสุดผู้ที่อยู่เหนือโลกเพราะท่านอาศัยอยู่ในพาร์โลก เมื่อผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาสวดมนต์ภาวนาต่อพระเจ้า เมื่อพวกเขาจะเหลือบตามองขึ้นไปเบื้องบนอย่างแนบแน่น พ่ออธิบาย: พ่อคือเมล็ดของต้นกัลปะ ไม่มีใครนอกจากชีวาที่สามารถถูกเรียกว่าเป็นผู้สร้าง ท่านผู้เดียวคือผู้สร้างและที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้างของท่าน เป็นผู้สร้างที่ให้มรดกแก่สิ่งสร้างของท่าน ทุกคนพูดว่าพระเจ้าหรือคุด้า (Khuda) ได้สร้างพวกเขาขึ้นมา ดังนั้นทุกคนจะเรียกพระเจ้านั้นว่า “พ่อ” พวกเขาจะไม่เรียกท่านว่าพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้สร้างคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านเองอธิบาย: พ่อคือพ่อสูงสุดของลูกผู้ที่อยู่เหนือโลก (Parlokik Supreme Father) ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กกว่าหรือใหญ่กว่า มีพระอาทิตย์แห่งความรู้, พระจันทร์แห่งความรู้และดวงดาวแห่งความรู้ มีความแตกต่างกันของขนาดพระอาทิตย์และพระจันทร์ที่เป็นวัตถุ แต่ขนาดของทุกดวงวิญญาณเป็นเช่นเดียวกัน บาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้มีขนาดใหญ่กว่า แต่พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พ่อจึงถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมีความรู้ทั้งหมด พ่อพูดว่า: เช่นที่พ่อปราศจากร่าง ในท่านเองเดียวกันลูกดวงวิญญาณก็อยู่อย่างปราศจากร่างและอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเป็นเวลาสั้นๆเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกอยู่บนเวทีเป็นเวลายาวนานกว่า เช่นที่ลูกดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาว พ่อก็เป็นเช่นเดียวกัน หากพ่อจะมีขนาดใหญ่กว่า พ่อก็จะไม่อยู่พอดีในร่างกายนี้ เช่นที่ดวงวิญญาณทั้งหมดมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาก่อนก็มาในวิธีการเดียวกัน บทบาทของบาบาเริ่มเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น ท่านไม่มีบทบาทในยุคทองและยุคเงิน เวลานั้นท่านเองได้มาเพื่อให้มรดกที่สมบูรณ์แก่เรา ท่านได้ยกเราขึ้นไปอีกสองสามขั้นที่แม้สูงยิ่งกว่าตัวท่านเอง ท่านทำให้เราเป็นนายของทั้งบราห์มันด์และโลก เป็นหน้าที่ของพ่อทุกคนที่จะทำให้ลูกๆของเขามีค่า พ่อแม่รับใช้ลูกๆ ของพวกเขาอย่างมาก เมื่อพ่อแม่มีลูก 7 คนและบางคนกลายเป็นหมอ วิศวกร ทนายความ ฯลฯ พ่อแม่ไม่สามารถเก็บควบคุมความสุขของพวกเขาไว้ได้ ผู้คนจะยกย่องพ่อนั้นในการที่เขาให้การศึกษแก่ลูกๆ และทำให้ลูกๆมีค่า อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทั้งหมดจะสามารถเป็นเช่นเดียวกัน บ้างกลายเป็นสิ่งหนึ่งและบางคนก็กลายเป็นสิ่งอื่น บาบาพูดว่า: พ่อทำให้ลูกมีค่าอย่างมาก! มองดูว่าบาบาเป็นเช่นไร! ท่านไม่มีรูปหรือนามที่เป็นทางร่าง ท่านเข้ามาในร่างของใครบางคนและสอนพวกเรา สถานศึกษาเล่าเรียนนี้คงอยู่เหมือนเดิมทุกประการเหมือนเช่นที่เคยเป็นในวงจรที่แล้ว ดังนั้นพระเจ้าแห่งกิตะได้สร้างกิตะพาทซาลาที่ซึ่งท่านได้ป้อนหญ้าของความรู้ น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ทุกคน บ้างพูดถึงฝูงวัวของกฤษณะ ผู้อื่นพูดถึงฝูงวัวของบราห์มา อย่างไรก็ตามเป็นเพียงเพราะชีพบบาบาไม่ได้มีร่างกาย พวกเขาจึงเข้าใจสับสนท่านกับบราห์มา ไม่มีความจำเป็นสำหรับกฤษณะที่จะป้อนหญ้าให้วัว กฤษณะไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คานธีจะหยิบกิตะและพราวด์ของสิดารามเพราะเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในราม ในกฤษณะและในปลาและจระเข้ ฯลฯ ก่อนหน้านั้นเราก็คงคิดเช่นเดียวกัน สติปัญญาของเราที่ปิดล็อกด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อมาและปลุกเราให้ตื่นขึ้น ท่านได้นำทุกคนออกไปจากสุสานและนำทุกคนกลับไปเหมือนกับฝูงงู และแล้วพวกเขาลงมาในเวลาของพวกเขา

เขาเองที่ละน้อย พ่ออธิบาย: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น นักเรียนก็จดจำพ่อและครูของพวกเขา พ่อกำลังสอนลูกอยู่ ท่านเป็นครูของลูกด้วย มีกำลังของทั้งสาม แม้กระนั้นนั่นลูกก็ลืมพ่อ มีลูกๆ ที่เรียกตนเองว่าเป็นผู้ที่เต็มวาระแต่ไม่ได้จดจำพ่อถึง 5 นาที เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวหาว่า: โอ มายา! พ่อเปิดลือคของลูกๆ แล้วมายาก็ปิดลือคลูกๆ อีกครั้ง หากลูกซ่องแะในกิเลส แม้เพียงเล็กน้อย ลือคของสติปัญญาก็จะปิดลง กระนั้นก็ตาม การบอกความจริงจะช่วยลดการลงโทษ หากลูกสารภาพต่อผู้พิพากษาด้วยความสมัครใจ การลงโทษจะลดน้อยลง บาบาก็ทำเช่นเดียวกัน หากใครบางคนทำบางสิ่งที่ไม่ดีและซ่อนเร้นไว้จะเป็นการลงโทษที่รุนแรงสำหรับสิ่งนั้น ดังนั้นลูกต้องไม่ซ่อนเร้นสิ่งใดจากดรามราช มีลูกๆ มากมายที่ซ่องแะในกิเลสและก็มาอย่างลับๆ และนั่งอยู่ในซุ่มนุมน อย่างไรก็ตามพวกเขาจะซ่อนเร้นสิ่งใดจากดรามราชได้หรือ? เมื่อพวกเขาไม่มีศรัทธา พวกเขา ก็พยายามที่จะหลอกลวงพ่อ พวกเขาอาจจะหลอกลวงผู้ที่มิตัวตน แต่บาบาที่ไม่มีตัวตนล่วงรู้ทุกสิ่ง ท่านคือผู้เดียวที่ให้อำสอนแก่ลูกด้วยร่างกายนี้ ผู้คนมากมายถามลูกว่าพระเจ้าเข้ามาในร่างของดาด้าได้อย่างไร ท่านเป็นผู้ครองเรือน ท่านมีลูก ฯลฯ เหตุใดพระเจ้าจึงเข้ามาในท่าน? ทำไมพระเจ้าจึงไม่เข้าในร่างผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา? อย่างไรก็ตามพระเจ้าจะต้องชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ท่านกำลังทำให้ผู้กราบไหว้บูชากลับมา มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา นี่เป็นเหมือนกับการตีลังกา บรรพหิมกลายเป็นเทพ แล้วก็ป็นนักรบ พ่อค้าและศูทร ฯลฯ วงศ์สกุลเหล่านี้อยู่ในบารัต วงศ์สกุลเหล่านี้ไม่ได้อยู่ที่ใดอื่น เวลานี้พ่อพูดเป็นเวลาถึง 15 นาที ลูกสามารถอธิบายในวิธีการเดียวกันด้วย บาบอบอกทุกสิ่งแก่ลูกโดยตรง ลูกจะพูดว่าชีพบาบาอธิบายในวิธีนี้ จงอธิบายแก่พวกเขาด้วยเช่นกันว่าชีวาแตกต่างจากซางก้า ลูกต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก นี่คือการให้คำแนะนำของบาบา รัฐบาลมีการพิมพ์หนังสือ “ใครเป็นใคร” ท่านเองเดียวกัน ใครเป็นใครในละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว? เราจะพูดว่าสูงสุดเหนือสิ่งใดคือชีพบาบาและแล้วเป็นบรรพหิม วิชาและซางก้า และแล้วเป็นลักษมีและนารายณ์ เป็นรามและสีดาและแล้วผู้ก่อตั้งศาสนา โลกจะกลับมาเก่าด้วยวิธีนี้ ลูกเหล่าเทพเดินไปสู่หนทางบาป เวลานี้พ่อมาและปลุกลูกให้ตื่นขึ้น พ่อพูดว่า: อุทิศทุกสิ่งแก่พ่อและทำตามหนทางของพ่อ การกำหนดที่พ่อให้คือศรัทธา ลักษมีและนารายณ์และรามและสีดาที่ผู้คนจดจำก็เข้าไปสู่หนทางบาป ใครอื่นจะให้ศรัทธา? เป็นพ่อที่เติมเต็มความปรารถนาของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา ถึงแม้ว่าบางคนทำความเลื่อมใสศรัทธาต่อปลาและจระเข้ ฯลฯ พ่อก็เติมเต็มความปรารถนาของพวกเขา พวกเขาได้ใช้สิ่งนี้เพื่อที่จะหมายความว่าพระเจ้าอยู่ในปลาและจระเข้ ฯลฯ บาบาได้อธิบายความลับมากมายอย่างมากแก่ลูกแต่ผู้ที่เข้าใจสิ่งนั้นต่างลำดับกันไปและดังนั้นสถานภาพของพวกเขา ก็ต่างลำดับกันไป ด้วย อาณาจักรเทพกำลังถูกก่อตั้งขึ้น ไม่ใช่ศาสนา ศาสนาถูกก่อตั้งขึ้นโดยผู้คนของศาสนาอื่น ชีพบาบาทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาด้วยบรรพหิม ความหมายของ “ราชาเหนือราชา” ได้อธิบายแก่ลูกแล้ว ราชาที่ซ่องแะในกิเลสก็กราบไหว้บูชาลูก ดังนั้นลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงมาก! ลูกเป็นสุขอย่างมากกับสิ่งที่หวานขึ้นที่บาบาบอกลูก แต่ทันทีที่ลูกออกไปจากที่นั่นและดื่มน้ำชา ความซาบซึ้งของลูกก็ลดลงไป ก่อนที่ลูกไปถึงหมู่บ้านของลูก ความซาบซึ้งนั้นก็จบสิ้นอย่างสมบูรณ์ ที่นี้ราวกับว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของชีพบาบา มีความแตกต่างมากมายอย่างมากที่นั่น เมื่อสามมิชของใครบางคนไปต่างแดนเชอกรีองให้ เขาไม่ได้ให้ความสุขที่แท้จริง บาบาผู้นี้ให้ความสุขมากมายอย่างมากแก่ลูก ดังนั้นเมื่อลูกต้องจากท่านไป ลูกร้องไห้! มากมายพูดว่าพวกเขาเพียงแต่ต้องการอยู่ที่นั่น แล้วลูกๆ ของลูกจะไปอยู่ที่ใด? พวกเขาพูดว่า: ให้พ่อดูแลพวกเขา! ลูกๆ ของผู้คนมากมายเท่าใดที่พ่อต้องดูแล? อย่างไรก็ตาม จงรอคอย และกลับมา มีค่าต้องมารับใช้และจะมีการเตรียมการสำหรับลูกๆ ของลูก ในตอนเริ่มต้นมีคนจำนวนน้อยอย่างมากและดังนั้นบาบาจึงดูแลลูกๆ ของพวกเขาได้ อย่างไรก็ตามเวลานี้มีลูกๆ ของพวกเขามากมายที่ต้องดูแล และหากลูกหนึ่งคนของพวกเขาหายไป พวกเขา ก็จะกล่าวโทษบาบาที่ทำให้ลูกพวกเขาหายไป ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลเด็กๆ จะถามด้วยเช่นกันว่า: เหตุใดฉันจึงจะต้องดูแลพฤติกรรมของใครคนอื่นเล่า? โอเค เพียงแต่ดูแลลูกชีวาเดียวและท่านจะดูแลลูกๆ ของลูก อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่มีวันหย่าขาดจากบาบา ลูกๆ มากมายได้หย่าขาดจากบาบาด้วยวิธีนี้ พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นการจู่โจมของผู้โง่เขลา ถึงแม้ว่าลูกจะบูดบึ้งซึ่งดิ่งกับบรรพหิมกุมารและกุมารีบางคน ลูกต้องไม่มีวันบูดบึ้งซึ่งดิ่งกับชีพบาบา ท่านมาเพื่อให้โชคแห่งอาณาจักรของลูกแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอุทิศทุกสิ่งที่ลูกมีต่อพ่อและทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์ อย่าได้กระทำการที่เป็นบาปใดและซ่อนเร้นสิ่งนั้น ด้วยการบอกสัจจะต่อผู้พิพากษา การลงโทษของลูกจะลดน้อยลง

2. อย่าได้มีวันบดบังซึ่งดั่งกับพ่อ กลับมาเป็นผู้ที่มีค่าต้องมารับใช้ ลูกต้องตัดปวงกรรมของกรรมของลูกด้วยตนเอง

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอและเฉลิมฉลองทุกขณะของยุค บรรจบพบกันอย่างเป็นเทศกาล

มีการเฉลิมฉลองเทศกาลใดๆเพื่อนำความจริงจังและความกระตือรือร้นมา ชีวิตของลูกๆบราห์มินเป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นเช่นที่มีชีวิตในร่างกายนี้เมื่อมีลมหายใจ ในท่านองเดียวกันลมหายใจของชีวิตบราห์มินคือความจริงจังและความกระตือรือร้น เหตุนี้เองทุกขณะของยุคบรรจบพบกันเป็นเทศกาล อย่างไรก็ตามความเร็วของการหายใจของลูกต้องมั่นคงและเป็นปกติ ถ้าการหายใจของลูกเร็วมากหรือช้ามากลูกจะไม่ถูกกล่าวว่ามีชีวิตที่ปกติ ดังนั้นตรวจสอบว่าความเร็วของความจริงจังและความกระตือรือร้นของชีวิตบราห์มินของลูกเป็นปกติธรรมดา นั่นคือ สม่ำเสมอ หรือไม่

คติพจน์: การอยู่อย่างเต็มเปี่ยมด้วยทรัพย์ที่มีค่าของทุกพลังคือคุณสมบัติพิเศษของการเป็นบราห์มิน

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซวารี

1) เวลาของการมาของพระเจ้าที่ลูกโปรแกรมเอาไว้แล้วล่วงหน้า

ผู้คนร้องเพลงว่า “โอ้ พระเจ้าของกิตะ โปรดมาเต็มเต็มสัญญาของท่าน” เวลาที่พระเจ้าของกิตะได้มาด้วยตัวของท่านเอง เพื่อทำตามสัญญาของท่านของวงจรที่แล้วและท่านพูดว่า: โอ้ ลูกๆ เมื่อมีการประณามศาสนาอย่างที่สุดในปีนั้น นั่นก็เป็นเวลานั้นอย่างแน่นอนที่ฉันมาเพื่อทำตามสัญญาที่ได้ทำไว้ การมาของพ่อไม่ได้หมายความว่าพ่อมาทุกยุค การประณามของศาสนาไม่ได้เกิดขึ้นในทุกยุค การประณามของศาสนาเพียงเกิดขึ้นในยุคหลักเท่านั้น ดังนั้นลูกต้องเข้าใจว่าพระเจ้ามาในเวลาของยุคหลัก ยุคหลักมาทุกวงจรและลูกต้องเข้าใจว่าพ่อมาทุกวงจร มี 3 ยุคใน 1 วงจร ที่เรียกว่ากัลปะ เป็นเวลาครึ่งวงจร ในยุคทองและยุคเงิน ที่เป็นสะโตกุนี และสะโตปะธาน ไม่มีความจำเป็นใดเลยสำหรับพระเจ้าที่จะมาในเวลานั้น และแล้วจากยุคที่ 3 ยุคทองแดง เป็นตอนเริ่มต้นของทุกศาสนาอื่นทั้งหมด ในเวลานั้นด้วย ไม่มีการประณามอย่างที่สุดต่อศาสนา สิ่งนี้แสดงว่าพระเจ้าไม่ได้มาในทั้ง 3 ยุคเหล่านั้น ยังเหลือยุคหลักและการประณามศาสนาอย่างที่สุดเกิดขึ้นในตอนจบของยุคนี้ พระเจ้ามาในเวลานี้ , ทำลายความรู้ศาสนาและก่อตั้งศาสนาแห่งสัจจะ ถ้าท่านได้มาในยุคทองแดงแล้วและแล้วหลังจากยุคทองแดงก็ควรจะเป็นยุคทอง ดังนั้นเหตุใดจึงเป็นยุคหลักในเวลานี้เล่า? จะไม่เป็นที่กล่าวว่าพระเจ้าได้มาและได้ก่อตั้งยุคหลักที่ถึงขีดสุด นี้ไม่สามารถเป็นกรณีนั้น และเหตุนี้เองพระเจ้าพูดว่า: พ่อคือผู้เดียวแล้วพ่อมาเพียงครั้งเดียวเพื่อทำลายความรู้ศาสนาและยุคหลักและก่อตั้งยุคทอง ดังนั้นเวลาของการมาของพ่อคือยุคแห่งการบรรจบพบกัน

2) พระเจ้าผู้สร้างคิสมัท (kismet-โชค) และมนุษย์เองเป็นผู้ ทำลายคิสมัท (โชค) ของพวกเขา

เรารู้ว่าใครที่สร้างโชคของดวงวิญญาณมนุษย์และใครทำลายโชคของพวกเขา เราจะไม่พูดว่าเป็นพระเจ้าเองผู้สร้างโชค และทำลายโชคของพวกเขาด้วย อย่างแน่นอนที่เป็นพระเจ้าผู้สร้างโชคของเราและมนุษย์เองเป็นผู้ทำลายโชคของพวกเขา โชคนี้จะสามารถถูกสร้างขึ้นได้อย่างไร? และพวกเขาล้มลงได้อย่างไร? ทั้งหมดนี้ได้มีการอธิบาย เมื่อผู้คนรู้จักตนเองและกลับมาบริสุทธิ์และแล้วพวกเขาก็สร้างโชคที่ได้เสียหายไปอีกครึ่งหนึ่ง เมื่อเราพูดถึงโชคที่ถูกทำให้เสียหายไปนั้นก็แสดงว่าโชคของเราถูกสร้างขึ้นในบางเวลา และเวลานี้ได้ถูกทำให้เสียหายไป ดังนั้นพระเจ้าท่านเองมาและสร้างโชคของเราที่ถูกทำให้เสียหายไป บ้างพูดว่าพระเจ้าท่านเองไม่มีตัวตน และดังนั้นท่านสามารถสร้างโชคของพวกเขาได้อย่างไร? มีการอธิบายเกี่ยวกับว่าพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนมา และให้ความรู้ที่ไม่สูญสลายโดยผ่านร่างของบราห์มา สร้างโชคของเราที่ได้ถูกทำให้เสียหายไปแล้วอย่างไร เป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่ให้ความรู้แก่เรา อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่สามารถปลุกโชคของกันและกันให้ตื่นขึ้นได้ เป็นหน้าที่ของพระเจ้าเท่านั้นผู้ปลุกโชคของทุกคนให้ตื่นขึ้น และเหตุนี้เองวัดที่เป็นอนุสรณ์ของท่านจึงอยู่ที่นั่นตลอดไป อัจชะ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำพ่อผู้ที่ทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชรด้วยความสุขอย่างมากแล้วสนิมจะลูกขจัดออกไป

คำถาม: ใครจะมาเป็นลูกปัดของลูกประจำและความเพียรพยายามใดจำเป็นสำหรับสิ่งนั้น?

คำตอบ: ผู้ที่ไม่ได้จดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้ายจะมาเป็นลูกปัดของลูกประจำ ลูกๆ เหล่านั้นผู้ที่ได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขามาจะเป็นลูกปัดของลูกประจำ ผู้ที่มั่งคั่งและมีโรงงานมากมาย ฯลฯ ต้องลืมหูลืมตาให้หมด ไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้ใดและไม่มีความกลัวของ “ของฉัน” เพียงแต่พิจารณาว่าทุกคนเป็นพี่น้อง (ดวงวิญญาณ) ของลูก มีเพียงสายใยทางจิตเท่านั้นและไม่มีสายใยอื่นใด เพียงลูกๆ ผู้ที่คงรักษาสายใยทางจิตเช่นนั้นไว้และลืมหูลืมตาทุกสิ่งอื่นเท่านั้นจะสามารถมาเป็นลูกปัดของลูกประจำได้

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต แน่หนอนที่ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าเราคือดวงวิญญาณ และเราคือลูกๆ ของพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นทั้งหมดคือพี่น้อง พ่อได้ให้การชี้แนะแก่พี่น้องแล้ว: จดจำฉัน, พ่อ, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกมีการจดจำระลึกถึงหรือโยคะของสติปัญญาของลูกเร็วขึ้นไปทีใดหรือไม่? แน่หนอนที่มายาจะทำให้สติปัญญาเร็วขึ้นแม้ลูกไม่ปรารถนาก็ตาม สติปัญญาของลูกจะเร็วขึ้นไปทีใดที่หนึ่ง ภายในลูกๆ ควรจะคิดว่าบาบาได้ให้ความรู้ของวงจรรอบโลกแก่ลูกและได้สอนลูกถึงเรื่องราว 84 ชาติเกิดแล้ว วงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ได้จบสิ้น เรากำลังจะกลับบ้านอีกครั้งหนึ่ง เราได้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและกลับบ้านมานับครั้งไม่ถ้วน เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเราทั้งหมดคือพี่น้อง ไม่มีเรื่องของสิ่งที่เป็นทางร่างกายในสิ่งนี้ อย่าได้จดจำสิ่งใดทางร่างกาย! เพียงแต่จดจำว่าเราคือดวงวิญญาณและเราเคยบริสุทธิ์และสะอาดประจักษ์ เวลานี้เราได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชรด้วยความสุขอย่างมาก ด้วยสิ่งนี้ที่สนิมจะลูกขจัดออกไป พ่ออธิบาย: ลูกๆ, ก่อนอื่นให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ นี่เป็นความรู้ (gyan) ด้วย และแล้วจดจำพ่อ นี่คือวิญญาน (vigyan) เพราะดวงวิญญาณต้องไปอยู่เหนือความรู้เข้าสู่วิญญาน พวกเขาต้องไปสู่บ้านแห่งความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบและบ้านของพวกเขาเป็นบ้านของความสงบด้วย ก่อนอื่นเราต้องไปถึงที่นั่น บาบามาจากที่นั่นเช่นกัน อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พ่อมาจากเบื้องบนหนึ่งที่อธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว: ลูกๆ, ตามแผนของละคร พ่อได้มาหาลูกๆ จากอาณาจักรสูงสุด เหตุใดพ่อจึงมา? เพื่อพาลูกกลับไป เวลานี้ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์, มีกิเลส ลูกเคยถือกำเนิดมาด้วยกิเลสชาติแล้วชาติเล่า เหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าคดโกง พ่ออธิบายว่าเราสามารถกลับมาสูงส่งจากคดโกงได้อย่างไร ลูกๆ, จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสูงส่งและบริสุทธิ์ ลูกสามารถทำทุกสิ่งขณะที่มีการจดจำระลึกถึงนี้ ไม่ใช่ว่าลูกไม่สามารถดำเนินธุรกิจของลูกได้ ลูกๆ บางคนถามพ่อ: บาบา, ใครจะมาเป็นลูกปัดของลูกประจำ? ลูกๆ, ผู้ที่ถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขามาและผู้ที่ไม่จดจำสิ่งใดอื่นในเวลาสุดท้ายจะมาเป็นลูกปัดของลูกประจำ ผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากและมีโรงงานมากมาย ฯลฯ ต้องลืมหูลืมตาให้หมด ลูกไม่มีสิ่งใด ลูกเข้าใจว่าเราคือลูกๆ ของพ่อ, เป็นพี่น้องกัน เราไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อใคร ไม่มีสิ่งใดที่เป็น “ของฉัน” มีเพียงสายใยว่าผู้นี้เป็นพี่น้องผู้หนึ่งเท่านั้นและไม่มีสายใยอื่น นี่ลูกเรียกว่าเป็นสายใยทางจิต (spiritual connection) ตลอดทั้งชั่วอายุทั้งหมดนี้มีแต่การจดจำร่างกายเท่านั้น ไม่มีใครจดจำดวงวิญญาณ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้และทำให้ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ บาบาใช้เวลาแก่ลูกๆ เพียงแต่จดจำพ่อเป็นเวลา 8 ชั่วโมง นั่นเป็นงานรับใช้ที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คืองานรับใช้ของทั้งโลก แน่หนอนที่ลูกจะรับประทาน ดื่มนอนและไปทั่ว ไม่มีใครสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ทั้งวัน เวลานี้ แน่หนอนที่ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นที่พ่อไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นท่านสอนลูกๆ ให้ไตร่ตรองในวิธีการเดียวกัน ท่านคือคาร์เนการ์วันฮาร์และสอนลูกด้วยการแสดงสิ่งนี้แก่ลูก ด้วยการเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามลูกประจำแห่งชัยชนะของลูกจะถูกสร้างขึ้น ใครก็ตามที่เข้าไปในยุคทองและยุคเงินนั้นเป็นผู้มีชัยชนะ และแล้วนักแสดงทั้งหมดมาตามลำดับกันไปบนเวทีนี้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาในละครนี้ ไม่ใช่ทุกคนจะมาในเวลาเดียวกัน สถานที่อยู่อาศัยของลูกๆ นักแสดงทั้งหมดคือโลกของบราห์ม ลูกมาจากที่นั่นและนำร่างกายมาใช้ ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดง่ายดายอย่างมาก ลูกๆ เท่านั้นที่สามารถจดจำประเด็นเหล่านั้น บ้านของลูกคือบ้านที่แสนหวาน, บ้านแห่งความเงียบสงบ ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับบ้านของพวกเขา พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมไปกับแสง และเป็นเหมือนกับฟองอากาศที่ผุดจากมหาสมุทรและฟองเหล่านั้นจะหลอมกลับคืนสู่มหาสมุทร ดังนั้นพวกเขาเช่นกันจะหลอมเข้าไปในแสง (ธาตุบราห์ม) ด้วยในลักษณะ

เดียวกัน และแล้วพวกเขาก็พูดว่า: ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่เรามองดู มีแต่แสง (ธาตุบราห์ม) เท่านั้น พวกเขาคิดว่าบราห์มเป็นพระเจ้า เหตุนี้เองสิ่งต่างๆที่ลูกพูดจึงไม่คงอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ลูกคิดว่าพวกเขามีผิด, แต่พวกเขาคิดว่าลูกผิด เพราะพวกเขามีศาสนาของตนเอง อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับบทบาทของตนเอง สิ่งนี้เรียกว่าความมหัศจรรย์ เวลาที่ลูกๆได้เข้าไปสู่ความลึกช้าอย่างมากกว่าดวงวิญญาณเล็กเพียงใดและดวงวิญญาณเล่นบทบาทของพวกเขาอย่างไร เช่นที่พ่อ, ผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้, มีความรู้นี้ ดังนั้นลูกๆมีความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะมาเป็นผู้ที่มีความรู้ด้วย พวกเขาคือผู้ที่มีความรู้ของความเลื่อมใสศรัทธา ขณะที่ลูกคือผู้ที่มีความรู้ ผู้มีความรู้ของความเลื่อมใสศรัทธาคือผู้ที่อยู่ในเวลากลางคืน ในขณะที่ผู้ที่มีความรู้คือผู้ที่อยู่ในกลางวัน ครั้งหนึ่งของวงจรที่ลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสุขและอีกครั้งหนึ่งของวงจรที่อยู่ในดินแดนของความทุกข์ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกล เวลาที่สติปัญญาของลูกได้ไปไกลมากๆ พวกเราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของบราห์มันด์ (Brahmand) บ้านที่แสนหวาน พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์นี้เพราะท่านเต็มไปด้วยความรู้ ท่านมีความรู้ของต้นไม้ เวลาที่เพื่อที่จะจบสิ้นสำนักของร่างกาย ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่ควรจะมีการจดจำสิ่งใดอื่น กลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์: นั่นคือดวงวิญญาณ, นั่นคือดวงวิญญาณและฉันไม่มีสิ่งใดที่ฉันดวงวิญญาณนี้จะต้องจดจำ มีคำกล่าวว่า “ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกจดจำในเวลาสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก” หากลูกมีสิ่งใด ลูกจะจดจำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน นี่คือบางสิ่งที่ต้องคิดถึง หากลูกมีบางสิ่ง หากลูกมีเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ แน่หนอนที่ลูกจะจดจำพวกเขา ลูกได้ให้ทุกสิ่งที่ลูกมีแก่ชีพบบาแล้ว ในกรณีนี้อย่าได้คิดว่าสิ่งใดเป็นของลูก เหตุใดลูกจะจดจำบางสิ่งเล่า ถ้าลูกได้ให้สิ่งนั้นแก่บาบาไปแล้ว ลูกควรจะมีสิ่งนั้น หากลูกจดจำสิ่งนั้น สิ่งนั้นจะทำร้ายลูกในอนาคต เวลาที่ลูกได้รับประเด็นใหม่ๆเหล่านี้แล้ว ลูกไม่มีสิ่งใดเก่าๆอยู่กับลูก เช่นที่สิ่งเก่าๆทั้งหมด (ที่เป็นของคนที่ตาย) จะมีการให้ไว้กับพราหมณ์ (ขัณณิก) ในท่านองเดียวกันลูกได้ให้ทุกสิ่งที่ลูกมีด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกไม่ควรจะจดจำสิ่งนั้น เพียงแต่จดจำว่า: ฉันคือพี่น้องชาย (ดวงวิญญาณ) ฉันเป็นลูกของบาบา ฉันไม่มีสิ่งใด ฉันไม่มีแม้กระทั่งร่างกาย และแล้วในโลกใหม่ทุกสิ่งที่ลูกได้รับจะใหม่ ลูกจะไปทีนั้นในพระราชวังที่ประดับประดาด้วยเพชร นี่คือประเด็นของอนาคต บาบากล่าว: โอ ลูกๆ, ลูกจะมากลายเป็นอะไร? ลูกๆพูดว่า: บาบา, เราจะเป็นนารายณ์ นี่คือนักประพันธ์ของความสุข อย่างไรก็ตามเพียงเมื่อลูกไม่จดจำสิ่งเก่าเท่านั้นที่ลูกจะมากลายเป็นลูกปัดของลูกประคำ ลูกประคำของ 108 เป็นของราชา ในวัดพวกเขามีลูกประคำของ 16,108 หลายต่อหลายคนจะมากลายเป็นลูกปัดของลูกประคำ ลูกมาก่อนหน้ามากเพียงใด, ลูกจะมีความสุขมากตามนั้น ผู้ที่มาภายหลังไม่มีความสุขมากเช่นนั้น พวกเขามีประสบการณ์ของความสุขเป็นเวลาสั้นกว่าและมีประสบการณ์ของความสุขน้อยกว่า บาบากล่าวว่า: ลูกๆ, ดูแลเอาใจใส่ว่าลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้าย ลูกไม่ควรแม้กระทั่งจดจำสิ่งใดที่ลูกได้อุทิศไปแล้ว บาบากล่าวว่า: เป็นเพราะพ่อคือเจ้าแห่งคนจน พ่อไม่รับสิ่งใดที่หากสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ถูกใช้ พ่อจะต้องให้การตอบแทนของสิ่งเหล่านั้นที่นั่น มีบางคนผู้ที่ได้ให้บางสิ่งแต่แล้วเมื่อเขาจากไปด้วยเหตุผลใดก็ตาม พวกเขาสอบสิ่งนั้นกลับคืน มายากัดพวกเขา มีบางคนผู้ที่พูดว่า: ไม่ว่าท่านจะตีฉันหรือรักฉัน ผู้ที่มีความซบเซาซึ่งนี้จะไม่มีความจากประตูบ้านของท่านหรือลืมนาน ลูกๆได้มาที่นี่เพื่อจะมากลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา ลูกได้รับมรดกที่ใหญ่โตมาก! และแล้วเหตุใดลูกจึงพูดว่าลูกกำลังให้บางสิ่งเล่า? แทนที่จะเป็นเช่นนั้น, ลูกเป็นผู้รับ ใครที่พูดว่าลูกต้องให้บางสิ่ง? หากใครบางคนให้แม้กระทั่ง 1 ไพชาจะมีการสร้างพระราชวังสำหรับเขาที่นั่น เช่นที่สุดามาได้ให้ข้าว 1 กำมือ ดังนั้นลูกๆนำข้าวและถั่วมาเช่นที่สุดามาได้ทำ พวกเขาคิดว่าเขาจะได้รับพระราชวัง พ่อฟังพ่อใจกับลูกๆ เช่นนั้น: ว้าว! จะมีการสร้างพระราชวังสำหรับพวกเขาในโลกใหม่เพราะพวกเขาได้นำสิ่งต่างๆมาด้วยความรักและความรู้สึกที่ดี โอ! เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับลูกๆเช่นนั้น! พวกเขาคือได้รับสถานภาพที่สูงมาก เวลาที่ตามแผนของละคร ทุกอย่างก้าวของบาบาและลูกๆกำลังเกิดขึ้นอย่างแท้จริงเช่นที่เกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว มีโชคในทุกย่างก้าว (kadam) ของลูก เขาได้แสดงดอกบัว (padam) ที่เท้าของเหล่าเทพ แน่หนอนที่สิ่งนั้นต้องมีความหมาย เวลาที่ลูกเฝ้าแต่หารายได้ของหลายพันล้าน (padam) ในทุกย่างก้าว ลูกได้มาหาบาบาเพื่อจะกลับมาเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า ลูกเป็นผู้ที่มีโชคอย่างมากอย่างมากแต่ตามลำดับกันไปตามเพียรพยายามที่ลูกทำ ตามแผนของละคร ความเพียรพยายามของลูกเกิดขึ้นเช่นที่เคยเป็นในทุกๆวงจร ราวกับว่าละครกำลังทำให้ลูกทำความเพียรพยายาม พระเจ้ากำลังให้การกำหนดแก่ลูกตามละครเช่นกัน ดังนั้นลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของละคร ละครอยู่ภายใต้อิทธิพลของอะไร? ลูกๆ ละครนั้นลูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ไม่สามารถมีใครพูดว่าเมื่อไหร่ที่ละครถูกสร้างขึ้น ละครเฝ้าแต่มีการแสดง ลูกได้รับการขึ้นอันดับ 1 จากพระเจ้าในละครนี้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าการขึ้นณะของพระเจ้าทำให้ลูกมาเป็นเทพ ในขณะที่การขึ้นณะของมนุษย์ทำให้ลูกสกปรก การขึ้นณะของพระเจ้าทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ หลังจากใช้ 21 ชาติเกิด ลูกได้กลายเป็นมนุษย์ด้วยการทำตามการขึ้นนำของมนุษย์ นี่คือนิทของกิตะ ยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อการเปลี่ยนแปลงโลกเกิดขึ้น สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์ด้วยความรัก ลูกๆผู้ที่ยอ่อนหวานและเต็มไปด้วยความสงบจะได้รับสถานภาพที่

สูง เวลานี้ลูกได้รับสติปัญญาของพระเจ้าแล้ว ลูกเข้าใจว่าลูกได้มาเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากบาบา ดังนั้นลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขเหลือประมาณ พ่อพูดว่า: เวลานี้สถานภาพของลูกสูงส่งยิ่งกว่าในยุคทอง พ่อสอนลูกเท่านั้น พระเจ้าพูด: พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา, ผู้ที่มีมงกุฎ 2 ชั้น ดังนั้นลูกควรจะเป็นสุขกับโชคของลูก ว้าว! เพียงแต่มองดูรูปแบบของโชคที่บาบาและสร้างสำหรับพวกเรา! ท่านสร้างชีวิตของเรา ซึ่งเคยเป็นเชลย, ให้กลายเป็นชีวิตที่เป็นเยี่ยงเพชร! อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะรับสถานภาพที่สูง ให้คงอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบและกลับมาอ่อนหวาน มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรัก

2. ลูกต้องลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้อุทิศให้บาบาไปแล้ว ไม่ควรที่จะจดจำสิ่งนั้น อย่าได้คิดว่าลูกกำลังให้กับบาบา

พร: ขอให้ลูกรำลึกต่อต้านหาคะ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชีวิตบราห์มินและมิตรสหายของมันทั้งหมดและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

เช่นที่ลูกมีความใส่ใจพิเศษในชีวิตบราห์มินที่จะเอาชนะต่อต้านหาคะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในท่านเองเดียวกัน รำลึกต่อมิตรสหายของมันเป็นด้วยเช่นกัน ลูกๆ มากมายขับไล่ความโกรธ วิญญาณปีศาจร้ายที่ใหญ่โต แต่พวกเขามีความรักเล็กน้อยสำหรับลูกเล็กๆ ของความโกรธ เช่นที่ทุกคนรักเด็กเล็กๆ ในท่านเองเดียวกันทุกคนก็รักเด็กเล็กๆ ของความโกรธ อย่างไรก็ตาม จะสามารถกล่าวได้ว่าลูกบริสุทธิ์สมบูรณ์เมื่อไม่มีร่องรอยของกิเลสใดเลยหลงเหลืออยู่ในลูก ทำสัญญาที่มั่นคงเช่นนี้เพราะเพียงเมื่อนั้นจะสามารถกล่าวได้ว่าลูกคือบราห์มินที่แท้จริง

คติพจน์: เพื่อที่จะมีประสบการณ์ความสุขสันต์ของยุคบรรจบพบกัน จงเป็นอิสระจากการบังคับของมายา

***** โอม ชานติ *****

เป็นผู้ที่รอบรู้เกี่ยวกับปรัชญาแห่งกรรมที่ลึกสา

วันนี้พ่อผู้ให้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดมองเห็นบัญชีสะสมของลูกทุกคน ลูกทุกคนได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีที่สิ้นสุดและทุกคนได้รับสมบัติที่มีค่าเดียวกันจากพ่อผู้เดียวกัน ไม่ใช่เพียงสมบัติที่มีค่าเดียว ลูกได้รับสมบัติที่มีค่ามากมาย อย่างไรก็ตาม บัญชีสะสมของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันไป บางคนสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมดได้เป็นอย่างดี และคนอื่นๆก็สะสมสมบัติเหล่านั้นตามความสามารถของตนเอง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่สะสมไว้สามารถมองเห็นได้จากความซาบซึ้งทางจิตบนใบหน้าและพฤติกรรมของพวกเขา ลูกมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งทางจิตของการได้สะสมสิ่งเหล่านั้นไว้ สิ่งซึ่งบอกแรกของความซาบซึ้งทางจิตคือประกายของการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลสามารถมองเห็นได้จากความซาบซึ้งทางจิตที่ลูกมีในทุกการกระทำของลูก นั่นก็เพราะว่าที่ใดมีความซาบซึ้งทางจิต ที่นั้นย่อมไม่สามารถมีความกังวลใดๆ ความซาบซึ้งและความกังวลนี้ไม่สามารถคงอยู่พร้อมกันในเวลาเดียวกันได้ เช่นเดียวกับที่แสงสว่างและความมืดไม่สามารถคงอยู่ในเวลาเดียวกันได้

คุณสมบัติพิเศษของจักรพรรดิที่ไร้กังวลคือ แทนที่จะอยู่อย่างเป็นตัวของตัวเองอย่างสมบูรณ์ บุคคลเช่นนั้นจะอยู่อย่างมีความสุข ในทุกการกระทำ ในความสัมพันธ์กับตนเอง ในความสัมพันธ์กับผู้อื่น และในความสัมพันธ์กับธรรมชาติ เขาไม่มีเวลาที่เขาจะมีเครื่องหมายคำถามในสถานการณ์ใดแม้กระทั่งในความคิดว่า: ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น นี่มันเกิดอะไรขึ้น? สิ่งนี้เกิดขึ้นด้วยหรือ? สำหรับดวงวิญญาณที่พึงพอใจ ในทุกความคิดและในขณะที่ทำทุกการกระทำ ขณะที่มองเห็น ได้ยิน และคิด เขาก็มีสำนึกว่า “สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ดีสำหรับฉัน และไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็จะดีเสมอ” แทนที่จะไร้กังวล ดวงวิญญาณที่เป็นตัวของคำถามและถามว่า "อะไร", "ทำไม", "อย่างไร" และ "เป็นเช่นนั้นหรือ?" จะอยู่อย่างสับสนและกังวล ดวงวิญญาณที่ไร้กังวลจะเปลี่ยนสิ่งที่ไม่ดีให้กลายเป็นสิ่งที่ดี และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงอยู่อย่างพึงพอใจอยู่เสมอ

ทุกวันนี้วิธีการทางวิทยาศาสตร์สามารถเปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์และไม่ดีให้กลายเป็นสิ่งที่ได้ ดังนั้น ดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความพึงพอใจก็จะเปลี่ยนสถานการณ์หรือความสัมพันธ์ที่เลวร้ายที่ไร้รู้สึกลงมาดีนั้ให้กลายเป็นสิ่งที่ดีด้วยพลังของความเจียบสงบและซึมซับสิ่งนั้นในตนเอง ด้วยการใช้ความคิดที่สูงส่งของความปรารถนาดีของพวกเขา พวกเขาจะให้พลังแก่ผู้อื่นในการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เลวร้ายให้กลายเป็นสิ่งที่ดีและซึมซับสิ่งเหล่านั้น ลูกบางคนคิดและพูดว่า: เมื่อมีบางสิ่งที่ไม่ดีอยู่แล้ว หรือเมื่อมีความผิดพลาดแล้วความผิดพลาดนั้นก็ต้องเรียกว่าความผิดพลาด หรือความผิดพลาดนั้นก็ต้องยอมรับว่าเป็นความผิดพลาด ลูกเพียงแต่ต้องยอมรับว่าสิ่งนั้นเป็นความผิดพลาดเท่านั้น การเข้าใจความแตกต่างระหว่างสิ่งถูกและสิ่งผิดเป็นสิ่งที่แยกกัน แต่สติปัญญาของบรรดาผู้รอบรู้และรู้สิ่งนี้ เมื่อเข้าใจแล้วก็จะไม่มีวันซึมซับสิ่งที่ไม่ดีเกี่ยวกับดวงวิญญาณใดๆว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นการจะเข้าใจบางสิ่งจึงเป็นเรื่องที่แตกต่างกันไป เป็นสิ่งที่ลูกต้องเท่าที่ความเข้าใจนั้นดำเนินไป แต่ลูกต้องไม่ซึมซับสิ่งที่ไม่ดีเกี่ยวกับผู้อื่นหรือให้พื้นที่นั้นในตนเอง - ในหัวใจของลูก ในสติปัญญาของลูก ในทัศนคติของลูก หรือในคำพูดของลูก - ดังนั้นจึงมีความแตกต่างระหว่างการทำความเข้าใจและการซึมซับสิ่งนั้น

เพื่อที่จะพิสูจน์ตัวเองว่าลูกต้อง ลูกพูดว่า "นี่เป็นสิ่งที่ผิด" ลูกต้องพูดว่า “มันผิดเกี่ยวกับสิ่งซึ่งผิด” อย่างไรก็ตามหน้าที่ของผู้ที่รู้จักคิดคืออะไร? หากผู้ที่รู้จักเข้าใจว่าบางสิ่งนั้นไม่ดี เมื่อเข้าใจว่านั่นเป็นสิ่งที่ไม่ดีแล้ว เขาจะสะสมสิ่งนั้นไว้ในตนเองหรือไม่? พวกเขาจะเก็บสิ่งนั้นไว้กับตัวเองอย่างระมัดระวังหรือไม่? พวกเขาจะปล่อยมันไปหรือไม่? หรือว่าเป็นการรู้จักที่จะเก็บเอาไว้? นี่เป็นการรู้จักหรือไม่? ลองคิดดูว่า หากลูกซึมซับสิ่งใดที่ไม่ดีหรือซึมซับพฤติกรรมที่ไม่ดีของใครบางคนไว้ในตัวเอง สติปัญญาของลูก ทัศนคติของลูก และคำพูดของลูกจะถือได้ว่าสะอาดและบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์อยู่เสมอหรือไม่? หากยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อยเหลืออยู่ หากยังมีรอยมลทินหรือขยะบางอย่างเหลืออยู่ บุคคลที่มีข้อบกพร่องเช่นนั้นจะไม่มีความกล้าได้ว่าสมบูรณ์พร้อม ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถอยู่อย่างเป็นตัวของตัวเองได้ หากสิ่งที่ไม่ดีเกี่ยวกับใครบางคนอยู่ในหัวใจของลูก หัวใจของลูกก็ไม่สามารถอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอได้ สิ่งซึ่งซึมซับไว้ในหัวใจของลูกจะออกมาเป็นคำพูดอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะพูดต่อหน้าใครคนใดคนหนึ่ง หรือจะพูดต่อหน้าผู้คนมากมาย

ให้รักษานัยสำคัญของปรัชญาแห่งกรรมที่ลึกซึ้งไว้เบื้องหน้าลูกอยู่เสมอ หากลูกพูดถึงข้อบกพร่องของใครหรือความผิดพลาดของใครจากหัวใจของลูก คำพูดที่ไร้ประโยชน์นั้นก็สะท้อนกลับมา เสียงของลูกเองจะย้อนกลับมาหาลูกที่ดังยิ่งกว่าเดิม ลูกเคยลองทำเสียงในสุญญากาศหรือไม่? (มันสะท้อนกลับมาหาลูก) หากลูกมีชั้นสสารซึ่งลูกเรียกว่านิสัยของการพูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของบางคนหรือแพร่กระจายความผิดของใครบางคนว่าเป็นความผิด และแล้วในวันนี้ในขณะที่ลูกกำลังประณามใครบางคน ลูกพูดในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ที่รู้คิดมาก ลูกพิจารณาว่าตนเองอยู่เหนือการทำความผิดพลาด อย่างไรก็ตามมันเป็นกฎที่ทรงพลังมากของปรัชญาแห่งกรรมที่ว่า หากลูกประณามใครบางคนในวันนี้ และแล้วคนอื่นก็จะประณามลูกมากขึ้นเป็นสองเท่าในวันพรุ่งนี้ เพราะสิ่งที่เป็นความผิดพลาดเหล่านี้จะแพร่กระจายด้วยความเร็วที่รวดเร็วมาก ก็เหมือนกับเชื้อโรคของโรคบางชนิดที่แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็วมาก ในขณะที่เชื้อโรคแพร่กระจายไปเชื้อโรคก็ไปถึงบุคคลที่ถูกประณาม ลูกอาจจะประณามใครบางคนเพียงหนึ่งครั้ง แต่เพื่อที่จะพิสูจน์ให้เห็นว่าลูกนั้นผิด เขาหรือเธอคนนั้นก็จะพูดถึงสิ่งที่ประณามเกี่ยวกับลูกถึงสิบประการ แล้วผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร? ปรัชญาของกรรมคืออะไร? มันกลับมาที่ไหน? หากลูกมีความปรารถนาดีที่จะทำให้ดวงวิญญาณนั้นถูกต้องแล้วลูกก็สามารถพูดด้วยความปรารถนาดีเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่ผิดในสถานที่ที่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่ผิดที่จะกระจายสิ่งนั้น บางคนพูดว่า “ฉันไม่ได้บอกใคร” แต่คนอื่นกำลังพูดถึงเรื่องนี้ ดังนั้นฉันก็แค่เห็นด้วยกับสิ่งนั้นเท่านั้น แต่ฉันไม่ได้พูดถึงสิ่งนั้นจริงๆ มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกด้วยเช่นกันว่า ลูกอาจไม่ได้ทำสิ่งที่ไม่ดี แต่หากลูกเห็นว่าสิ่งนั้นเกิดขึ้น หากลูกมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น นั่นก็เป็นบาป ตามปรัชญาแห่งกรรม การเห็นด้วยกับบางสิ่งก็หมายถึงการมีส่วนร่วมในบาปด้วยเช่นกัน

ในเวลาปัจจุบันลูกกลายเป็นคนที่ง่ายดายมากด้วยความรู้ของปรัชญาแห่งกรรม อย่างไรก็ตามบาปเล็กๆน้อยที่ละเอียดยเหล่านี้อยู่ในรูปของอุปสรรคที่จะไปถึงสภาพที่สูงส่งและสมบูรณ์พร้อมของลูก อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของการกลับมาง่ายดาย? ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะคิดและเข้าใจเสมอว่า “ถึงอย่างไรคนอื่นก็ทำสิ่งนั้นเหมือนกัน ทุกวันนี้สิ่งเหล่านี้ก็ยิ่งเกิดขึ้นอยู่ดี” และแล้วเพื่อที่จะทำให้ตนเองเบาสบายขึ้น พวกเขาจึงพูดว่า “ฉันแค่พูดเล่นๆ และนี่ไม่ใช่ความตั้งใจของฉัน ฉันก็แค่พูดไปอย่างนั้นเอง” ดังนั้นวิธีนี้จึงกลายเป็นอุปสรรคที่ละเอียดย่อต่อการบรรลุผลอย่างเต็มที่ของลูก ลูกได้รับความรู้มากมาย การฟังและการพูดเกี่ยวกับความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างนั้นชัดเจนมาก แต่ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาของกรรมอันลึกซึ้งนั้นไม่ได้ชัดเจนในสติปัญญาของลูกอยู่เสมอ และเหตุนี้เองลูกจึงกลายเป็นคนที่ง่าย ๆ ลูกบางคนก็พรีำปนกับตนเองในขณะที่มีการสนทนาจากใจถึงใจ: พ่อพูดว่าท่านมีความหวังอันสูงส่งในตัวลูก แต่ลูกก็ไม่ได้เป็นในสิ่งที่ท่านปรารถนาที่อยากจะให้พวกเขาเป็น อะไรคือสาเหตุสำหรับสิ่งนี้? การกระทำที่ไร้ประโยชน์ที่ละเอียดย่มากไม่ปล่อยให้สติปัญญาและจิตใจของพวกเขาได้รับประสบการณ์ที่สูงส่ง ลูกนั่งเพื่อจะมีโยคะ แต่ก็ใช้เวลาเป็นอย่างมากไปกับการบรรเทา ลูกใช้ไปกับการขจัดสิ่งไร้ประโยชน์และกลับมาผิดพลาด ดังนั้นลูกควรจะทำอย่างไร? ยิ่งลูกกลับมาสูงส่งมากเท่าไร ลูกก็ยิ่งต้องให้ความใส่ใจมากขึ้นเท่านั้น

ลูกต้องมีความสุขและสนุกกับชีวิตบรรพกาล อย่างไรก็ตามความหมายของความสุขและสนุกสนานนั้นไม่ใช่ว่าลูกจะสามารถทำอะไรก็ได้ตามที่ลูกรู้สึกชอบและก็อยู่อย่างไรง่ายๆ ความพอใจของความสุขชั่วคราวด้วยคำพูด ความพอใจของความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ชั่วคราวนั้นแตกต่างจากจากสภาพของการเป็นตัวของตัวเองความสุขชั่ววันจันทร์ อย่าได้คิดว่าเป็นความสุข “เราพูดอะไรก็ตามที่เราต้องการ เราทำอะไรก็ตามที่เราต้องการ เราอยู่อย่างมีความสุข” อย่าได้กลายเป็นผู้ที่มิประสบผลของความสุขเป็นเวลาเพียงชั่วคราวด้วยการทำให้ตนเองพอใจ จงอยู่ในความสุขทางจิตที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือนิเวศบรรพกาลที่ถูกต้อง สนุกกับตัวเอง แต่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับปรัชญาแห่งกรรม และแล้วเมื่อนั้นลูกจะได้สัมผัสกับสิ่งที่ลูกต้องการ, อย่างไม่ต้องการ ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? จงมีความรอบรู้เกี่ยวกับปรัชญาแห่งกรรมอันลึกซึ้ง บาบาจะบอกลูกถึงผลลัพธ์ของสมบัติที่มีค่าที่จะสะสมไว้ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณทุกหนแห่งที่เป็นอิสระจากความกังวลและเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่อยู่อย่างเป็นตัวของตัวเองอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณคาร์มาโยคีที่ใช้พลังของการเปลี่ยนแปลงที่สูงส่งเพื่อตนเองและผู้อื่นอยู่เสมอ ถึงผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่านและปรัชญาแห่งกรรมอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นตัวของตัวเอง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดาตา

บัพดาตาพูดกับดาดี:

อะไรคือสิ่งสำคัญในเวลาปัจจุบัน? ความรู้ของปรัชญาแห่งกรรมอันลึกซึ้งได้หลอมรวมเข้าด้วยกัน ด้วยเหตุนี้จึงมีความไม่ระมัดระวัง ดวงวิญญาณคือผู้เพียรพยายาม แต่มีความไม่ระมัดระวังในความเพียรพยายามของพวกเขา เหตุนี้เอง นี่จึงเป็นสิ่งสำคัญในขณะนี้ บัณฑิตาเห็นผลลัพธ์ของทุกคน อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดี แต่เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นคนที่ดีที่สุด ลูกต้องอยู่อย่างไม่ว่างเว้นใช่ไหม? ลูกต้องอยู่อย่างไม่ว่างเว้นเป็นระยะเวลาที่ยาวนานกับสิ่งใด? ลูกต้องใช้เวลาไปกับอะไรเป็นอย่างมาก? แม้ว่าสภาพของลูกทั้งหมดอาจจะละวางและมีความรัก ลูกก็ยังคงต้องให้เวลากับสิ่งนี้ หากเวลานี้ลูกใช้ไปในการกระจายกระแสจิตอันทรงพลังของประการแห่งแสงและพลัง จะเกิดอะไรขึ้น? ให้มีบรรยากาศนี้ร่วมกันอย่าให้มีอะไรอีกเลย แล้วกระแสจิตจะไปถึงโลกและธรรมชาติไหม? เวลานี้ทุกคนกำลังตั้งตารอคอยอย่างคาดหวังว่า: “เมื่อไหร่ผู้สร้างและนายผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ของเราจะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม และยอมให้เราต้อนรับพวกเขาได้?” ธรรมชาติก็จะต้อนรับลูกด้วยเช่นกันใช่ไหม? วันนั้นจะมาถึงเมื่อจะมีการต้อนรับลูกด้วยพวงมาลัยแห่งความสำเร็จ เมื่อมีการเป่าแตรแห่งความสำเร็จ ก็จะมีการเป่าแตรของการเปิดเผยด้วยเช่นกัน ถึงอย่างไรก็ต้องเป่าแตรเหล่านั้นอยู่ดี

ดาดี จันเดอรามณี ล่าลาจากบัปติสตาเพื่อไปทำงานรับใช้

การเป็นผู้ที่เก่งรอบด้านคือการทำงานรับใช้ที่สูงส่ง เป็นการดีที่ลูกจะท่องทั่วๆไปรอบๆ มันอยู่ในบทบาทของลูกที่จะไปท่องทั่วๆไป ฟอสสามารถท่องทั่วๆไปได้เพียงในรูปที่อะแวน ในรูปของสเคอร์เช่นกัน มันไม่ใช่บทบาทของพ่อที่จะไปท่องทั่วๆไป แต่เป็นบทบาทของลูกๆ อัจชะ

บัปติสตาพบกลุ่มเป็นการส่วนตัว

เพื่อที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะ จงกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง

ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังอยู่เสมอหรือไม่? ในเมื่อลูกกลายเป็นบราห์มิน ถึงอย่างไรลูกก็เป็นผู้เพียรพยายาม ลูกคือผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังหรือเพียงแค่มีความเพียรพยายาม ลูกจะเรียกผู้ที่เพียงแค่งัดและพูดว่าเป็นผู้ที่เพียรพยายามหรือเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจัง? อะไรเกิดขึ้นหลังจากที่รับฟังและพูดกับผู้อื่น? ลูกจะเรียกใครว่าเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง: ผู้ที่ฟังหรือผู้ที่กลายเป็นสิ่งนั้น? ลูกปีที่ 16,108 ของสายลูกประจำนั้นก็ฟังและพูดกับผู้อื่นเช่นกัน ไม่เช่นนั้นลูกปีนั้นจะเข้ามาสู่สายลูกประจำได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามใครจะเข้ามาสู่ลูกประจำ 108? ลูกประจำ 108 เรียกว่าลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกประจำ 16,000 ไม่ได้เรียกว่าลูกประจำแห่งชัยชนะ ดังนั้นส่วนใหญ่จึงรับฟังและพูดกับผู้อื่น อย่างไรก็ตามผู้ที่รับฟังแล้วกลายเป็นสิ่งนั้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง มีผู้เพียรพยายามที่จริงจัง 108 และผู้เพียรพยายาม 16,000 ดังนั้นให้ตรวจสอบตนเอง: นั่นเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง หรือเป็นเพียงผู้มีความพยายาม ลูกส่วนใหญ่สามารถรู้ได้ด้วยตัวเองว่าลูกเป็นอะไรและลูกเป็นอย่างไร มีไม่กี่คนที่ไม่รู้ตัวเอง และพวกเขาก็ก้าวไปด้วยการคิดว่าสิ่งที่ผิดนั้นลูก ลูกส่วนใหญ่รู้จักตนเองอย่างแท้จริงว่าลูกเป็นใคร เหตุนี้เองลูกจึงต้องมองดูตัวเองเสมอ ไม่ใช่มองดูผู้อื่น

ตรวจสอบความเพียรพยายามของลูกและเปลี่ยนแปลงให้เป็นความเพียรพยายามอย่างจริงจัง ลูกจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในช่วงเวลาสุดท้าย นั่นจะเป็นเวลาของการศึกษาเล่าเรียนจบสิ้นลง ลูกไม่ได้มีโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนในเวลาของการสอบ ถ้านักเรียนคิดว่าเพราะเขาไม่รู้คำตอบของคำถามใดคำถามหนึ่ง เขาก็สามารถค้นดูในหนังสือแล้วตอบคำถามนั้น ว่าสิ่งนั้นจะถูกหรือผิด? ดังนั้นลูกจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้ในเวลานั้น ลูกจะได้รับรางวัลตามสิ่งที่ลูกเป็นและอย่างที่ลูกเป็น อย่างไรก็ตามลูกมีโอกาสในตอนนี้ ปาย “สายเกินไป” ยังไม่ลูกตั้งขึ้นมา แต่ปาย “สาย” นั้นลูกตั้งขึ้นมาแล้ว มันสายแล้วแต่ก็ยังไมสายเกินไป ดังนั้นจึงยังคงมีพื้นที่ว่างอยู่ นักเรียนบางคนสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมด้วยการศึกษาเป็นเวลาเพียง 6 เดือนเท่านั้น หากพวกเขาเพียรพยายามอย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตามเมื่อเวลาหมดลง ลูกจะไม่สามารถทำอะไรได้เลย แม้ว่าพ่อต้องการที่จะมีความเมตตา ท่านก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ โอเค คนนี้ดีให้คะแนนกับเขาหน่อย พ่อจะทำเช่นนั้นได้หรือไม่? ดังนั้นตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงตนเองตั้งแต่บัดนี้

ทั้งความไม่ระมัดระวัง: ไม่เป็นไร ฉันกำลังก้าวไปคนเดียว ฉันจะไปถึงที่นั่น” นั่นคือความไม่ระมัดระวัง ผู้ที่ไม่ระมัดระวังบางทีอาจจะกำลังสนุกสนานอยู่ในเวลานี้ ผู้ที่ไม่ระมัดระวังจะไม่มีความกังวลใดๆ พวกเขาคิดว่าความสบายของเขานั้นเป็นทุกสิ่ง ดังนั้นอย่าได้มีความไม่ระมัดระวังใดๆ อยู่อย่างตื่นตัวอยู่เสมอ ลูกคือกองทัพนักรบ กองทัพจะไม่ระมัดระวัง

หรือตื่นตัวหรือ? กองทัพหมายถึงตื่นตัว ระแวดระวัง ในการเฝ้ายามของเขา ผู้ที่อยู่อย่างไม่ระมัดระวังจะไม่กล่าวว่าเป็นทหารของกองทัพ ดังนั้นอย่าได้มีความไม่ระมัดระวังแต่ให้มีความใส่ใจ อย่างไรก็ตามให้ความใส่ใจเป็นวิถีทางธรรมชาติของลูกด้วย บางคนมีความตึงเครียดในการให้ความใส่ใจ ชีวิตของความตึงเครียดไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ตลอดเวลา ชีวิตที่ตึงเครียดจะดำเนินไปในช่วงเวลาสั้นๆ มันจะไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ดังนั้นลูกต้องให้ความใส่ใจ แต่ให้ ‘ความใส่ใจตามธรรมชาติ’ กลายเป็นนิสัยของลูก เช่นที่ลูกได้สร้างนิสัยของการลืมขึ้นมา แม้จะขัดกับความปรารถนาของลูกก็ตาม มันก็เกิดขึ้น ดังนั้นนั่นเป็นนิสัยที่ลูกสร้างขึ้นมาใช่ไหม? มันกลายเป็นธรรมชาติไปแล้วใช่ไหม? ในทำนองเดียวกันเวลานี้จึงมีนิสัยของการเป็นตัวของการจตุรัสลึกถึง นิสัยของการให้ความใส่ใจ เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่ามนุษย์นั้นถูกบังคับโดยนิสัยของพวกเขา บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นแม้กระทั่งพวกเขาไม่ปรารถนา สิ่งนี้เรียกว่าการถูกบังคับ ดังนั้นลูกได้กลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังเช่นนั้นหรือไม่? ผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจังหมายถึงการได้รับชัยชนะ และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประคำได้

การฝึกฝนสิ่งนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานเป็นสิ่งที่จำเป็น การตื่นตัวอยู่เสมอหมายถึงการมีความพร้อมเสมอตลอดเวลา ลูกมีศรัทธาอะไร? ศรัทธาว่าลูกจะอยู่จนกว่าจะถึงการทำลายล้างหรือลูกสามารถแม้กระทั่งไปก่อนหน้านั้นได้? ลูกสามารถจะไปก่อนหน้านั้นได้ด้วยเช่นกันใช่ไหม? ดังนั้นจึงมีความพร้อมเสมอ การทำลายล้างควรจะรอคอยลูก ลูกไม่ควรจะรอการทำลายล้าง นั่นคือสิ่งสร้างและลูกคือผู้สร้าง ดังนั้นจงพร้อมเสมอ! ลูกเข้าใจอะไร? ให้ความใส่ใจ! ไม่ว่าลูกจะรู้สึกว่าคุณมีความอ่อนแออะไร ให้ขจัดความอ่อนแอนั้นออกไปอย่างรวดเร็ว การกลับมาสมบูรณ์หมายถึงการจบสิ้นความอ่อนแออย่าให้เป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกมาที่นี่ลูกก็กลายเป็นเหมือนคนที่นี่ และเมื่อลูกไปที่นั่นลูกก็กลายเป็นเหมือนคนที่นี่ ลูกทั้งหมดต้องกลับไปอย่างเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจัง อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายพระอาทิตย์แห่งความรู้ที่ขจัดความมืดออกไปจากโลกและนำมาซึ่งแสงสว่าง นายพระอาทิตย์แห่งความรู้คือผู้ขจัดความมืดออกไปจากโลกและนำความสว่างมาให้ ดวงวิญญาณเช่นนั้นเป็นตัวของความสว่าง รูปของแสงและพลัง และให้แสงสว่างและพลังแก่ผู้อื่นด้วย ที่ใดมีแสงสว่างสม่ำเสมอ ที่นั่นย่อมไม่มีเรื่องของความมืดมิด ไม่สามารถมีความมืดมิดที่นั่น ผู้ที่ให้แสงสว่างแก่โลก ตัวเขาเองจะไม่มีความอยู่ในความมืด ความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์หมายถึงแสงสว่าง ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่มีความมืดมิด พวกเขาไม่มีร่องรอยของกิเลสเลย

คติพจน์: การมีความเบาสบายในธรรมชาติ ชันสการ์ ความสัมพันธ์และสายใยของลูก หมายถึงการมีความสอดคล้องกลมกลืนกัน

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน มายาสรางอุปสรรคในโยคะไม่ใช่ในความรู้ จนกว่าจะมีโยคะ มลนั้นการศึกษาจะไม่สามารถเข้าถึงได้ เหตุนี้เองลูกควรทำความพยายามที่จะอยู่ในโยคะมากเท่าที่จะเป็นไปได้

คำถาม: ด้วยวิธีการใดที่บาบยกระดับลูกๆ ผู้ที่ตกลงมา?

คำตอบ: บาบยักยอลูกเหล่านั้นในชั้นเรียน และให้ความรักและความกล้าหาญอย่างมากมายแก่พวกเขา: ลูก ลูกดี มาก ลูกสามารถกลายเป็นคงคาแห่งความรู้ ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก พ่อได้มาเพื่อที่จะให้อ่านาจ ในการปกครองแก่ลูกโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เหตุใดลูกจึงไม่ประกาศสิทธิเล่า? มีเคราะห์ของราหูอยู่เหนือลูกไหม? ศึกษาเล่าเรียนมูร์ลีและคงอยู่ในโยคะและลางร้ายจะถูกขจัดออกไป เมื่อลูกๆ ได้รับกำลังใจในวิธีนี้ พวกเขาก็กกลับมาไม่ว่างเว้นในการจดจำระลึกถึงและเริ่มต้นศึกษาเล่าเรียนอีกครั้ง ลางร้ายของลูกๆ มากมายถูกขจัดไปในวิธีการนี้

เพลง: ผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้นได้มายังต่างแดน

โอมชานติ พระเจ้าพูด มีเพียง 2 ถ้อยคำในกิตะที่ผู้คนได้รับฟังกันมา คำพูดของพระเจ้านั้นกล่าวถึงอะไร? พวกเขาใช้คำพูดในภาษาสันสกฤตเดียวกันกับที่ลูกเคยได้ยินมา ไม่มีใครเข้าใจความหมายของคำนั้น ทันทีที่ท่านมา ท่านพูดว่า: มานมานะบาฟ! หากลูกเคยพูดว่า “พระเจ้าศรีภักษณะพูด” และแล้ว ภักษณะจะพูดว่า “จดจำฉัน ดวงวิญญาณสูงสุด” ไหม? นั่นจะเป็นการพูดที่เป็นเท็จ ที่นั่นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา พูดกับซาลิแกรม: มานมานะบาฟ! จดจำฉัน ดวงวิญญาณสูงสุด เพราะเวลานี้ทุกคนกำลังจะตาย กูรูและเพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมดของบอบบางคนผู้ที่กำลังจะตายขอเขาให้จดจำราม ภักษณะหรือพวกเขาว่างภาพของราม ภักษณะ หรือหนุมาน หรือกูรูไว้เบื้องหน้าบุคคลนั้น ที่นั่นมนุษย์ทั้งหมดกำลังจะตาย ทุกคนอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ทุกคนแก่และหนุ่มสาวทุกคนต้องไปสู่อาณาจักรสูงสุด เหนือเสียง สู่โลกแห่งความเงียบสงบ นั่นก็ถูกเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน นั่นคือโลกของเราดวงวิญญาณ เมื่อลูกดวงวิญญาณมาที่นี่ ลูกกลับมามีตัวตน ไม่มีเครื่องแต่งกายใดเลยที่นั่น ลูกนำเครื่องแต่งกายมาใช้เล่นบทบาทที่นี่ พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้มาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ที่อมฤตสารพวกเขาปรึกษา “บัลลังก์อมตะ” “อมตะ” หมายถึงผู้ที่ไม่มีประสบการณ์ของความตาย เวลานี้ผู้เป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด พูดว่า: พ่อพาลูกๆ กลับบ้าน และแล้วลูกก็ต้องลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก บทบาทของใครถูกแสดงก่อนในตอนเริ่มต้นของโลก? โลกนี้คือต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลาย ทุกคนมาต่างลำดับกันไป อันดับแรกเป็นศาสนาเทพ เวลานี้ศาสนานั้นได้หายไปและความรู้ของศาสนานั้นก็หายไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นศาสนานั้นจะอยู่ในคัมภีร์ได้อย่างไร? ราชาโยคะที่ง่ายตายที่ซึ่งทำให้พวกเขากลายเป็นเทพก็หายไปด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามกิตะและคัมภีร์อื่นๆ ล้วนทั้งหมดคือเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธา เพราะลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ คัมภีร์กิตะไม่ได้คงอยู่ในยุคทองหรือยุคเงิน ดังนั้นจะคงอยู่ในยุคทองแดงได้อย่างไร? ที่นั่นกิตะที่แท้จริงของลูกไม่ได้คงอยู่ และแล้วตามละครพวกเขาก็ได้เขียนกิตะเดียวกันในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีคำกล่าวมาก่อนหน้านี้สติปัญญาของผู้รู้และผู้เคร่งศาสนานั้นดี ดังนั้นพวกเขาได้นั่งและสร้างคัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ ตามละคร สิ่งเหล่านั้นต้องได้ถูกสร้างขึ้น สิ่งที่เกิดขึ้นในเวลานั้นจะมาจากที่ใด? ตัวอย่างเช่น โมติลลก็มีบทบาทกับคานธีจีด้วย หากจะมีการสร้างการแสดงเกี่ยวกับพวกเขา พวกเขาจะมาจากที่ใด? ก็ต้องทำให้ผู้อื่นแสดงบทบาทเทียมๆ นั้น บทบาทของบราห์มาในบทบาทของการก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นในเวลานี้ เป็นการก่อตั้งอะไร? ลูกๆ รู้ว่าศาสนาเทพกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นสำหรับยุคทอง เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะมาหาพ่อ ลูกกำลังนั่งที่นี่และดังนั้นลูกควรจะได้รับฟัง เทป บทกวีมูร์ลีและอยู่ในโยคะเพื่อที่บาบของลูกจะถูกเผาไป ตลอดทั้งวันลูกคงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับงานของลูก ที่นั่นจะเป็นเรื่องยากมากที่จะอยู่ในโยคะ มายาสรางอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ มายาไม่ได้ทำให้ลูกออกห่างจากความรู้ เธอทำให้ลูกออกห่างจากโยคะ ความคิดที่เป็นบาปและไร้ประโยชน์ไม่ได้ยอมให้ลูกอยู่ในโยคะได้ ไม่ได้มีอุปสรรคมากมายเช่นนั้นในการศึกษาเล่าเรียน ใช่ หากลูกไม่อยู่ในโยคะ ลูกก็จะไม่สามารถเข้าถึงสิ่งที่ลูกศึกษาได้ โยคะง่ายยิ่งกว่าความรู้ เมื่อผู้เป็นแม่ที่แก่ชราบอกบาบว่า พวกเขาไม่สามารถที่จะเก็บประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของเธอได้ บาบาพูดว่า: โอเค อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า โอ ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา! ทั้งหมดคือผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามลูกคือผู้จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครึ่งวงจรมเต็ม ไม่ใช่ทุกคนได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเต็มเวลา ผู้ที่เฝ้าแต่มาแม้กระทั่งเวลานี้จะทำความเลื่อมใสศรัทธามาเป็นระยะเวลานาน

ตามนั้น อย่างไรก็ตามเป็นเพียงลูกเท่านั้นผู้ที่เปลี่ยนจากมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกสามารถรู้สิ่งนี้ได้จากลูกๆ ผู้ที่ได้กลายเป็นลูกๆนั้นทำตามศรัทธา ลูกเข้าใจว่าผู้ที่มีศรัทธาที่สมบูรณ์ว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเขาอยู่เป็นของวงศ์สกุลของลูกและพวกเขาคือลูกๆที่แท้จริง ลูกที่แท้จริงสังเวทตนเองในขณะที่ลูกเลี้ยงนั้นจะไม่ ไม่มีสิ่งใดที่ต้องหวาดกลัวในสิ่งนี้ ผู้คนนั้นก็เคยสังเวทตนเองในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้ให้ทานบางสิ่งในนามของพระเจ้า นั่นก็เป็นการสังเวทด้วย ลูกพูดว่าพระเจ้าให้ลูก(เด็ก)หรือทรัพย์สินสมบัติแก่ลูก อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลาลูกรู้ว่าพ่อได้ให้การตอบแทนของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกเป็นเวลาชั่วคราวแล้ว ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในยุคทอง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเฝ้าแต่ทำในความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ไม่มีทั้งคนจนที่จะทำให้ทานและไม่มีคัมภีร์หรือวัดใดๆ ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง แม้กระทั่งความรู้นี้ก็ได้หายไป ไม่มีการทำความพยายามใดที่นั่นที่จะทำให้ลูกได้รับผลรางวัล ผลรางวัลทั้งหมดเป็นไปสำหรับความพยายามที่ลูกทำในเวลาสั้น ความรู้ของชาวอิสลามและชาวพุทธดำเนินมาตลอดเวลาเพราะไม่มีการทำลายล้างหลังจากการก่อตั้งของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงสำนึกในสิ่งทุกอย่าง อย่างไรก็ตามหลังจากการก่อตั้งของลูก การทำลายล้างก็เกิดขึ้น และดังนั้นทุกสิ่งจะถูกทำลายไปในสิ่งนั้น และแล้วพระเวทและคัมภีร์เดียวกันเหล่านั้นจะปรากฏขึ้นในยุคทองแดง สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นลูกๆของกิตะ ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นที่ลูกเรียกว่าเป็นคัมภีร์ศาสนาเพราะคัมภีร์ศาสนาคือสิ่งที่ทำให้ศาสนาถูกก่อตั้งขึ้น คำพูดของพระคริสต์ถูกเรียกว่าเป็นคำพูดของผู้นำศาสนา พระคริสต์ไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เขาเชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า พวกเขาพูดว่าพระเจ้าได้ส่งเขาลงมาเพื่อที่จะก่อตั้งศาสนาคริสต์เดียน ดังนั้นเขาต้องหล่อเลี้ยงศาสนาของเขาเอง เขาต้องไปผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม เขาไม่ได้มีความรู้ว่ามีใครสามารถกลับบ้านได้ อัจชะ บาบาค่อยอธิบายว่าพวกเขาสร้างกิตะขึ้นมาเป็นอนุสรณ์ เป็นคัมภีร์ของศาสนาเทพ แต่พวกเขาได้ทำให้กิตะนั้นผิด สัจจะในนั้นเป็นเหมือนกับหยิบหนึ่งของเกล็ดในถุงแป้ง เพราะพวกเขาได้เขียนสิ่งนั้นขึ้นมาภายหลัง ไม่มีใครในยุคทองและยุคเงินมีความรู้ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระราชวังทองคำที่ประดับประดาด้วยเพชรนั้นหายไปไหน ทำไมสิ่งนั้นถึงได้หายไป พวกเขาพูดว่าดาวก้าได้จมลงไปในทะเลแต่ดาวก้าไม่ได้ลงไปทะเล ทุกสิ่งถูกทำลายในแผ่นดินไหวยาและไม่มีนามหรือร่องรอยของสวรรค์นั้นหลงเหลืออยู่ พวกเขามีประสบการณ์ของผลรางวัลของเขาและใช้สิ่งนั้นหมดสิ้นไป ดังนั้นจึงไม่มีนามหรือร่องรอยของสิ่งนั้นหลงเหลืออยู่และประวัติศาสตร์ของพวกเขาก็ไม่ได้หลงเหลืออยู่ พวกเขามีบันทึกประวัติศาสตร์ว่ามีการสร้างวัดเมื่อใดและเมื่อใดที่การกราบไหว้บูชาเริ่มต้นขึ้นและเมื่อใดที่มามูดกุซนาวิมาและรูดปล้นทรัพย์สินสมบัติของบาร์ตไป อย่างไรก็ตาม ความรู้ทั้งหมดนี้คืออาหารสำหรับสติปัญญา อย่างไรก็ตาม หากโยคะของลูกนั้นไม่ถูกต้องและแล้วแม้ว่าลูกจะมีความสุขขณะที่รับฟังสิ่งนี้จะไม่มีสิ่งใดคงอยู่ในสติปัญญาของลูก หากไม่มีความบริสุทธิ์ความรู้ก็จะไม่คงอยู่ นี่ไม่ได้อยู่ในการควบคุมของใคร นี่ไม่ใช่ความรู้ของคัมภีร์ ผู้คนเหล่านั้นเรียนรู้ทั้งหมดนั้นจนขึ้นใจ นี่คือการศึกษาศาสตร์สำหรับ 21 ชชาติเกิด แม้ว่าพวกเขาจะนั่งอยู่บนบันลังก์ของพ่อของเขา นั่นก็เป็นรางวัลหรือรายได้ของเวลานี้ด้วย เหล่าเทพไม่ได้ให้มรดกแก่กันและกันและเหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ลูกต้องทำตามมาแม่และبابา ผู้คนเหล่านั้นกลายเป็นสาวกของชานยาสซีเพียงในนาม ที่นั่นเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวี ราชาและราชินี เทวาและเทวีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น และพ่อกำลังสอนลูกสำหรับสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าท่านจะให้พร คำสอนของท่านคือพร ลูกจะขอให้ครูให้พรแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะได้รับคะแนน 100 เปอร์เซนต์หรือ? บาบาสอนลูก การศึกษานี้เป็นไปสำหรับทุกคนไม่ว่าพวกเขาเป็นคริสต์เดียนหรือพุทธ มีคำกล่าวไว้ว่า: สำหรับทุกศาสนา ศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของร่างกาย บาบาสอนว่า: สัมผัสทุกสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดและมีศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นอมตะ ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อเดียว และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด ลูกป่า น้า อาของลูก ให้มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและบาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีวิธีการอื่นใด สิ่งนี้เรียกว่าไฟโยคะ การพูดคุยกัน(chit-chat) ในจดหมายของبابานี้ลูกถ่ายทอดในมฐันในเวลากลางคืน บาบาสอนให้ทุกคนหัวเราะและให้กำลังใจทุกคนในมฐันด้วยเช่นกันในการพูดว่า: ลูกนั้นดีมาก ลูกสามารถกลายเป็นคงคาแห่งความรู้ อะไร? ลูกมีงานในสำนักงานโทรศัพท์ใช้ไหม? ลูกกำลังจะกลายเป็นจักรพรรดินี และยกระดับแม้กระทั่งผู้ที่ตกลงมา บาบาสอนว่า: พ่อรู้ว่าลูกมากมายนั้นถูกรอบงำด้วยลางร้ายของราหู บาบาสอนได้รับข่าวและดังนั้นبابายกระดับพวกเขา พ่อได้มาเพื่อให้อำนาจในการปกครองแก่ลูกโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย อะไรเกิดขึ้นกับลูก? ลูกนั้นถูกเงามืดของลางร้ายของราหูครอบงำ อยู่ในโยคะและรับฟังมูรลี บาบาสอนเขียนจดหมายเช่นนั้น บาบาสอนได้รับจดหมายหลายต่อหลายประเภท เมื่อหัวใจของบางคนผูกพันกับอีกบุคคลหนึ่งพวกเขาก็วางแผนระหว่างกันที่จะมีการแต่งงานที่บริสุทธิ์ เขาพูดว่า: ฉันจะปกป้องเธอและปลดปล่อยเธอจากพันธะ บาบาสอนว่า: ลูกจะสามารถปกป้องบางคนได้อย่างไร? ก่อนอื่นใดลูกปกป้องตัวลูกเองจากมายาแล้วหรือ? ลูกได้รับคำแนะนำจากبابาแล้วหรือ? ลูกไม่แม้กระทั่งได้รับศรัทธาจากبابา และกระนั้นลูกกำลังพูดเกี่ยวกับการกลับมาถูกหมั้นหมาย! ดังนั้น ชากศพมายานั้นจะลากลูกไปหาเธอ! เมื่อหัวใจของเขากลับมาผูกพันในลักษณะที่ละเอียดอ่อน พวกเขาพูดคุยอย่างนั้น บาบาสอนว่า: ลูก

เข้าใจว่าพวกเขา กำลังจะลงไปสู่กันบึงของนรก เป็นพ่อแม่ผู้ที่ทำให้ลูกๆ ของพวกเขามีการหมั่นหมาย ในขณะที่ ลูกผู้โง่เขลา นั้นกำลังทำให้ตนเองนั้นหมั่นหมายอย่างลับๆ ลูกไม่แม้กระทั่งตระหนักรู้ว่าอุปสรรคเกิดขึ้นในวิธีนี้ หัวน้ำตาลนั้นก็รู้ และลูกที่บรรจุน้ำตาลนั้นก็รู้ (น้ำตาลที่ยังไม่ผ่านการกรองที่มาจากต้นปาล์ม) บาบารู้จักลูกๆ ทั้งหมด ใครก็ตามสามารถถาม บาบ่า: บาบ่านั้นเป็นลูกจริงหรือลูกเลี้ยง? ฉันจะได้รับสถานภาพอะไรหากฉันจะต้องจากร่างของฉันในเวลานี้? จะไม่มีการรับประกันสำหรับร่างของใคร เรือกลไฟอาจจะจมลง เครื่องบินอาจจะชนกัน และดังนั้นสภาพของลูกนั้นจะเป็นเช่นไร ความตายเพียงอยู่เหนือศีรษะของทุกคน ดังนั้นอย่าได้ทิ้งสิ่งใดของวันนี้เพื่อวันพรุ่งนี้ ไม่เช่นนั้นลูกจะได้รับนิมิตในดินแดนของดารามราช มองดูว่าลูกพูดว่า: “วันพรุ่งนี้ วันพรุ่งนี้” และเวลานี้ความตายกินลูกไปแล้ว ด้วยการไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็สูญเสียสถานภาพที่สูงศักดิ์ หากบางคนรับฟังแม้กระทั่งความรู้เล็กน้อยเขาก็ไปสู่สวรรค์ และแล้วตามที่ใครบางคนได้ช่วยเหลือด้วยการก่อตั้งมากเพียงใดพวกเขาก็จะได้รับสถานภาพตามนั้น? ในทำนองเดียวกัน กานธีได้รับการช่วยเหลือและมากมายติดคุก ผู้คนมากมายถูกสังหาร พวกเขาได้รับอะไรเป็นการตอบแทน? พวกเขาถือกำเนิดกับสมาชิกในศาสนาที่มั่งคั่ง มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก ดังนั้นพวกเขาจะได้รับความสุขอะไร? เมื่อบางคนได้ยินความรู้แม้เพียงเล็กน้อยนั้นก็จะไม่สูญเสียเปล่า ที่นี้ ลูกไม่ได้ถูกบอกว่ให้ละทิ้งสิ่งใด ผู้คนเหล่านั้นสร้างความยุ่งยากเนื่องจากกิเลส ดังนั้นเพราะด้วยสถานการณ์ที่สิ้นหวังเช่นนั้นพวกเขาจึงต้องจากไป ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้? ดังนั้นพ่อจึงต้องให้การลี้ภัยแก่พวกเขา แม้กระทั่งเวลานี้บางคนเฝ้าแต่รับการลี้ภัย ไม่มีเรื่องของการล่อลวงใคร ต้องมีการสร้างคอกวัวขึ้นตามละคร ลูกคือลูกๆ แต่พวกเขาเรียกสิ่งนี้ว่าคอกวัว เขาพูดว่ากฤษณะข้ามแม่น้ำและดังนั้นวัวทั้งหลายก็ต้องได้ข้ามแม่น้ำไปด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงในเวลานี้ ก่อนการเข้าไปสู่สิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ก่อนอื่นใด รับความรู้และแล้วก็ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกไปพร้อมกันกับสิ่งนั้น รับหลักสูตรที่สองนี้ แม้กระทั่งอยู่ที่ต่างแดน ลูกต้องศึกษามูรลืออย่างแน่นนอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลืมความสัมพันธ์ของร่างกายของลูกและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณโดดเดี่ยว อุทิศตนเองกับพ่ออย่างสมบูรณ์ ลูกต้องไม่หวาดกลัว

2. เพื่อที่จะกลับมาเป็นอิสระจากการลงโทษของดารามราช อย่าได้ทิ้งสิ่งซึ่งลูกสามารถทำได้ในวันนี้ไว้ทำในวันพรุ่งนี้ เฝ้าแต่รับพรจากพ่อ บนพื้นฐานของวิธีการที่ลูกศึกษาเล่าเรียน

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยพลังอย่างต่อเนื่องโดยการทำให้คำสัญญาของลูกเข้มแข็งด้วยมนตราของ "มานมานะภาพ" เป็นเช่นอาวุธของลูก
ลูกผู้ที่ทำสัญญาที่แท้จริงในจิตใจของเขา และแล้วจิตใจของลูกจะกลายเป็น “มานมานะภาพ” มนตราของ "มานมานะภาพ" นี้ กลายเป็นอาวุธที่จะเอาชนะสถานการณ์ใดๆ อย่างไรก็ตาม ให้มนตราเข้ามาในความคิดของลูกว่า: "ฉันต้องทำเช่นนั้น" ให้คิดว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อพูดไว้สำเร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น สัญญาใดๆ ที่ลูกทำในจิตใจของลูกควรเข้มแข็งและแล้วลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยพลัง ตรวจสอบตัวลูกเองซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: คำสัญญาของลูกเต็มไปด้วยพลังหรือข้อทดสอบของลูกเต็มไปด้วยพลัง? อย่าปล่อยให้อะไรทดสอบทำให้ลูกอ่อนแอในการทำให้สัญญาของลูกบรรลุผล

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้ที่รักษาความเคารพในตนเองของเขาไว้ไม่สามารถมีความรู้ลึกของการถูกดูถูกใดๆ

*** โอม ขานติ ***